

ทรงเลือกและลิขิตไว้

ให้เกิดมาเพื่อความยิ่งใหญ่

อันเดรย์ ซาโปวาล

PREDESTINED

BORN FOR GREATNESS (REVISED EDITION)

ทรงเลือกและลิขิตไว้

ให้เกิดมาเพื่อความยิ่งใหญ่

พิมพ์ครั้งที่ 1

มิถุนายน 2025

จำนวน 1,000 เล่ม

หนังสือเล่มนี้สงวนลิขสิทธิ์โดย Andrey Shapoval Ministry

© 2025 by Andrey Shapoval Ministry

Originally published in English under the title: Predestined: Born for Greatness (revised edition)

Copyright © 2020 Andrey Shapoval

Translated by permission. All rights reserved.

English version ISBN: 979-8-652030-92-6

สงวนลิขสิทธิ์เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ห้ามคัดลอก ทำซ้ำ ดัดแปลง หรือนำส่วนหนึ่งส่วนใดในหนังสือไปเผยแพร่ ส่งต่อ หรืออ่านออกเสียง ในช่องทางต่างๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของลิขสิทธิ์

ขอพระคัมภีร์อ้างอิงในหนังสือเล่มนี้ มาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน 2011 (ยกเว้นแต่ที่ระบุว่าเป็นฉบับอื่น) สงวนลิขสิทธิ์โดยสมาคมพระคริสตธรรมไทย

สารบัญ

	คำนำ	e
	บทนำ	1
บทที่ 1	ณ ชันบันได	3
บทที่ 2	การอศรรย์เหนือธรรมชาติ	17
บทที่ 3	การเผชิญหน้า	29
บทที่ 4	กลับคืนสู่สภาพดี	37
บทที่ 5	การเปลี่ยนแปลงใหม่	51
บทที่ 6	หิวกระหาย	63
บทที่ 7	นั่งสงบ	77
บทที่ 8	จงสู้	91
บทที่ 9	การทรงเริ่ยก	103
บทที่ 10	ผู้ที่ทรงเลือกไว้แล้ว	119

บทที่ 11	การอุทิศตน	137
บทที่ 12	ศักยภาพ	155
บทที่ 13	นิมิต	173
บทที่ 14	เปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่	187
บทที่ 15	มีอิทธิพลโน้มน้าวใจ	199
บทที่ 16	กระบวนการ	209
บทที่ 17	หลากหลายบทเรียน	223
บทที่ 18	ครบบริบูรณ์	237
	ติดต่อเรา	255

คำนำ

เพื่อนที่รัก

ผมอยากให้คุณรู้ว่าที่คุณกำลังอ่านหนังสือเล่มนี้อยู่ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ก่อนจะมีการเรียงร้อยถ้อยคำบนหน้ากระดาษเหล่านี้ ผมได้อธิษฐาน เพื่อคุณ และทูลขอให้พระวิมูญฉานบริสุทธิ์เปลี่ยนแปลงความคิดของคุณ ไปตลอดกาล และเปิดเผยน้ำพระทัยที่แท้จริงในชีวิตคุณ ขอพระเยซูคริสต์ เป็นผู้เปิดตาใจให้คุณเพราะว่าพระองค์ทรงเป็นแสงสว่างที่แท้จริงส่งตรง ลงมาจากสวรรค์เพื่อเปิดตาใจเราทุกคนที่เชื่อในพระองค์ ผมเชื่อว่าในขณะที่ อ่านหนังสือเล่มนี้ พระวิมูญฉานบริสุทธิ์จะเริ่มทำการเปลี่ยนแปลง ความคิดและขัดเกลาชีวิตของคุณ ร่วมเดินทางไปกับผมจนถึงตอนจบ เลยนะครับ คุณจะได้เห็นเส้นทางทั้งหมดที่ผมเดินผ่านมา คำอธิษฐาน ของผมคือขอให้พระวิมูญฉานบริสุทธิ์ได้กลายมาเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับคุณ ที่สุด ขอพระองค์ทรงเปิดตาและหัวใจให้คุณเห็นตัวเองในแบบที่พระเจ้า ทรงมองเห็นคุณ ขอให้คุณระลึกถึงมรดกอันเปี่ยมด้วยสง่าราศีที่มีใน องค์พระเยซูคริสต์ ทั้งคุณและผม เราคือลูกชายลูกสาวของพระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ที่พระบิดาทรงเรียกให้ทำตามน้ำพระทัยของพระองค์บนโลกใบนี้

ผมหนุนใจให้คุณวางทุกอย่างลงสักครู่ และอนุญาตให้พระเจ้าพาคุณกลับไปตอนที่พระองค์ได้ก่อร่างสร้างคุณขึ้นมา ก่อนที่พระองค์จะทรงให้คุณถือกำเนิดขึ้นในครรภ์มารดานั้น พระองค์ได้ทรงสร้างคุณเอาไว้ในพระตำริแล้ว (สดด. 139:16) ก่อนที่ปอดของคุณจะสูดรับอากาศเข้าไป ก่อนที่เสียงร้องไห้ของคุณจะประกาศการมาเยือนบนโลกใบนี้ พระเจ้าเองเป็นผู้ออกแบบคุณไว้ล่วงหน้าแล้ว ก่อนที่จักรวาลแห่งนี้จะถูกสร้างขึ้น พระองค์ได้กำหนดวันเวลาของคุณไว้ล่วงหน้าแล้ว จำไว้ว่าพระเจ้าไม่ทรงริเริ่มทำอะไรๆ ให้เกิดขึ้นในโลกที่เห็นด้วยตาโดยปราศจากการสร้างโลก ภายในฝ่ายวิญญาณให้สำเร็จเสียก่อน ดังนั้นการมีตัวตนของคุณบนโลกนี้คือหลักฐานว่าพระเจ้าได้ทรงกำหนดลิขิตชีวิตของคุณเสร็จสิ้นไว้ล่วงหน้าเรียบร้อยแล้ว นั่นเป็นเหตุผลที่พระองค์ทรงอนุญาตให้คุณเกิดมา

พระเจ้าทรงกำหนดช่วงชีวิตสำหรับทุกคนบนโลก พระองค์ต้องการให้เราทั้งชายและหญิงกลายเป็นผู้ที่รู้จักทำตามพระทัยพระองค์ เป็นผู้ที่จะเติมเต็มความปรารถนาและเจตจำนงของพระเจ้าที่มีต่อผู้คนในยุคของเราเพื่อจะเป็นประโยชน์แก่พวกเขา สิ่งเกิดสิ่งที่พระคัมภีร์บันทึกไว้เรื่องยอห์นผู้ให้บัพติศมา ยอห์นเป็นผู้ที่พระเจ้าส่งมาเพื่อให้ทุกคนเชื่อในพระองค์ผ่านเขา หรือพูดได้ว่า ณ ช่วงเวลานั้นพระเจ้าแต่งตั้งยอห์นให้เป็นพยานถึงพระคริสต์และนำพาผู้คนให้กลับใจ ยอห์นจึงปฏิบัติภารกิจของเขาบนโลกนี้ ทีนี้ถึงคราวของคุณและผมที่ต้องทำในส่วนของตัวเอง พระเจ้าได้ให้ช่วงเวลาในชีวิตกับเราแต่ละคนเพื่อที่จะแสวงหาและรับใช้พระองค์ ทุกลมหายใจเข้าออกของเราล้วนมาจากพระเจ้า เพราะพระองค์

ผู้เดียวเราจึงยังมีชีวิต และไหวตัว และเป็นอยู่ในพระองค์

ตั้งแต่แรกที่ผมถูกเร้าใจว่าต้องเขียนหนังสือเล่มนี้ ผมได้เริ่มอธิษฐานเพื่อคุณให้กลายเป็นผู้ที่รักษาความเชื่อและเริ่มเป็นไปตามลิขิตชีวิตของคุณเพื่อเติมเต็มพระประสงค์ของพระบิดา เพราะอะไรหรือครับก็เพื่อให้อาณาจักรของพระเจ้าจะขยายออกไปในโลกผ่านตัวคุณ เชื่อเถิดว่าสิ่งที่เขียนในหนังสือเล่มนี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่ข้อมูล แต่ประกอบไปด้วยการเปิดเผยแล้วครั้งแล้วครั้งเล่าจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ที่ครอบครองความคิดของผมและผู้ที่ได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของผมไป ในแต่ละบทผมจะนำทางคุณผ่านเส้นทางแห่งแผนการของพระเจ้าที่มีต่อผม คุณจะได้เห็นประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าอนุญาตให้ผมได้พบเจอ ผมเชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะจุดไฟขึ้นในใจของคุณผ่านหนังสือเล่มนี้ในแบบที่ลึกซึ้งจนคุณต้องกระหายหามากขึ้นอีก เพราะที่สุดแล้วคุณเกิดมาเพื่อความยิ่งใหญ่

ลมหายใจและร่างกายที่พระเจ้าประทานมาให้คุณนั้น บรรจุเป่าพระสงฆ์ที่ยิ่งใหญ่เกินคาดคิดเอาไว้ภายใน พระเจ้าต้องการใช้คุณกระทำการของพระองค์บนโลกนี้เพื่อสร้างอาณาจักรของพระองค์ต่อไป ผมอธิษฐานอ้อนวอนจากส่วนลึกของหัวใจให้คุณและผมเป็นผู้ที่ไม่ทำให้พระองค์ต้องอับอาย แต่กล้าเรียกพระองค์เองว่าเป็นพระเจ้าของเรา ผมเชื่อว่าเราจะเดินไปจนถึงจุดหมายด้วยชัยชนะอย่างสมบูรณ์ได้โดยผ่านทางพระองค์เท่านั้น และเมื่อถึงวันแห่งพระสิริที่พระเยซูเสด็จมาอีกครั้ง ขณะที่เราคุกเข่าลงต่อหน้าองค์พระเจ้าสูงสุด เราจะได้ยินคำนั้น

ทรงเลือกและลิขิตไว้

“ดีมาก เจ้าเป็นทาสที่ดีและซื่อสัตย์” ถ้านี้เป็นคำอธิษฐานจากหัวใจของคุณเช่นกัน ขอต้อนรับเข้าสู่การเดินทางอันแสนอัศจรรย์กับพระวิมูญญาณบริสุทธิ์ไปบนเส้นทางตามที่พระองค์ทรงลิขิตไว้ให้กับคุณ

บทนำ

ผมรู้สึกได้ถึงบรรยากาศรอบตัวที่เปลี่ยนไป ซึ่งค่อยๆ หนักอึ้งขึ้นเรื่อยๆ เป็นประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกับครั้งแรกที่ผมได้พบกับพระเยซู ทุกครั้งที่หายใจบรรยากาศก็ยิ่งหนักอึ้ง ผมเริ่มสู้กับแรงต้านที่เกิดขึ้นไม่ไหว ฉับพลันนั้นเองผมก็อยู่สูงจากพื้นเหมือนอยู่ในอีกมิติหนึ่ง

ผมพบว่าตัวเองอยู่ในตึกขนาดมหึมาที่ใหญ่มากจนไม่รู้ว่าขอบตึกไปสิ้นสุดที่ตรงไหน โครงสร้างของตึกนี้ทอดยาวจนสุดลูกหูลูกตา ตึกนี้คล้ายกับโรงงานขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยเครื่องจักรมากมายและสายพานลำเลียงที่กำลังทำงานอยู่ อุปกรณ์ทุกชิ้นพร้อมใช้งาน แต่ทว่าคนงานไม่เพียงพอ เครื่องจักรส่วนใหญ่จึงไม่ถูกใช้งานเพราะไม่มีคน คนงานไม่กี่คนกำลังพยายามทำงานให้ครบทุกอย่าง แต่พวกเขาทำไม่ไหว เมื่อมองดูจำนวนคนงานที่หายไปแล้วก็นับเป็นหายนะ มีงานที่ต้องทำเป็นจำนวนมาก แต่มีคนทำงานเพียงหยิบมือเดียว แรงงานที่ต้องการไม่ใช่แค่นับพันๆ คนแต่เป็นล้านๆ คน

ผมสังเกตการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นจากด้านบน มองดูคนงานเหล่านั้นทุ่ทุ้งตัววิ่งจากเครื่องจักรเครื่องหนึ่งไปยังอีกเครื่องหนึ่ง แล้วก็ไปยัง

เครื่องที่สาม เครื่องที่สี่และห้า พวกเขา กำลังพยายามทำงานให้เสร็จมากเท่าที่จะทำได้ ในขณะที่เดียวกันก็ร้องขอความช่วยเหลือไปด้วย โรงงานแห่งนี้ขาดแคลนคนงานอย่างหนัก ไม่ใช่แค่แผนกเดียวเท่านั้น แต่เป็นเหมือนกันทั้งตึก ทุกตำแหน่งงานจะต้องมีคนประจำอยู่ ทำงานประสานกับเครื่องจักรอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ผิดพลาดตลอดทุกขั้นตอนงานนั้นจึงจะออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม และเสร็จทันเวลา

สายพานก็หมุนเวียนไป เครื่องจักรก็เปิดอยู่ งานมหาศาลต้องการคนมาทำให้เสร็จสิ้น คนงานก็วิ่งวุ่นไปร้องตะโกนไป “ช่วยเราด้วย” ผมเริ่มร้อนใจกับความขาดแคลนที่เกิดขึ้น ผมร้องหาพระเจ้า “พระองค์เจ้าข้า คนอื่นๆ อยู่ที่ไหนกัน ทำไมจึงมีคนเพียงแค่นี้ ทำไมไม่มีใครมาช่วยเลย” ลองคิดดูว่า ถ้าคนงานทุกคนมาพร้อมกันและทำงานในส่วนของตัวเอง ทุกอย่างจะง่ายดายขนาดไหน

น่าแปลกที่ท่ามกลางเสียงอึกทึบนั้นผมได้ยินเสียงความคิดของตัวเองดังมาก “พระเจ้า พวกเขา กำลังเรียกหาใคร พวกเขา กำลังขอความช่วยเหลือจากใคร ใครกัน” แล้วคำตอบก็มาอยู่ตรงหน้าพอดี เมื่อผมหันไปเห็นทางเดินทอดยาว ที่นั่นมีคนร่างอ้วนผละกำลังเดินไปเดินมา คนคนนั้นฟุ้งพลุ่ย ตัวใหญ่เบ้อเริ่มเต็ม เขาได้ยินเสียงร้องขอความช่วยเหลือแต่กลับทำเพิกเฉย ผมคิดกับตัวเอง “นี่ใครกันละเนี่ย”

ตอนนั้นเองที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เริ่มตรัส

บทที่ 1

ณ ชันบันได

ผมยังจำคำคั้นนั้นได้อย่างชัดเจน ในเดือนพฤษภาคม ปี 2002 วันที่ผมก้าวออกจากห้องมาหยุดอยู่ตรงชันบันไดหน้าประตูและทิ้งตัวนั่งลงบนชันบันได ตรงนี้เป็นมุมนั่งคิดของผม ผมชอบนั่งครุ่นคิดถึงชีวิตอยู่บนชันบันไดพวกนี้ ปลดปล่อยความคิดต่างๆ ล่องลอยไปอย่างอิสระ ผมดำดิ่งสู่โลกภายในของตัวเอง โดยไม่รู้เลยว่าสิ่งที่นึกคิดในคิวนั้นจะแตกต่างไปจากคิวนั้นๆ ที่ผ่านมาไปอย่างสิ้นเชิง

ผมเฝ้าสงสัยว่าชีวิตผมน่าจะมีอะไรมากกว่านี้ แต่อะไรที่ว่ามันคืออะไรกันแน่ ทำไมชีวิตคนเราถึงน่าเบื่อหน่ายขนาดนี้ ชีวิตมีเพียงเท่านั้นเองหรือ ผมเริ่มฟุ้งซ่าน ความคิดมากมายพรุ้งพรูออกมาไม่หยุด ผมไม่เคยรู้เลยว่าคนเราจะคิดมากได้ถึงขนาดที่คุณสามารถรู้สึกถึงมันได้จริงๆ จนแสดงออกมาทางกาย ร่างกายผมเริ่มสั่นสะท้าน

ชั่วขณะหนึ่งผมเห็นการต่อสู้อันดุเดือดเกิดขึ้นในสมรภูมิรบแห่งจิตใจ เป็นสงครามจริงๆ ในโลกฝ่ายวิญญาณ ภาพต่างๆ ปรากฏขึ้นและหายวับ

ไปกับตา ผมเห็นกองกำลังของทั้งสองฝ่ายต่อสู้กันเพื่อจิตวิญญาณของผม วิญญาณของผมร้องตะโกน และรู้สึกเหมือนโลกแห่งความเป็นจริงที่เต็มไปด้วยความไม่แน่นอนนั้นกำลังฉีกทิ้งร่างของผม สิ่งที่ผมเรียกว่าชีวิตได้เกี่ยวพันกับปัญหายุ่งเหยิงและหลายเรื่องที่หาทางออกไม่ได้

บางครั้งชีวิตคนเราก็มາถึงจุดเปลี่ยนเมื่อโลกทั้งใบของคุณพังทลายลงจนชีวิตคุณไม่สามารถกลับไปเป็นเหมือนเดิมได้อีก ผมบอกเลยว่าตอนนั้นคือจุดเปลี่ยนของผม เป็นทางแยก เป็นสวนเกตเสมณีของผม¹ ขณะที่นั่งอยู่ตรงชั้นบันได ผมสัมผัสได้ว่าสงครามอันดุเดือดครั้งนี้จะชี้ชะตาอนาคตของผม สงครามที่สองฝ่ายเข้าปะทะกัน ผมกำลังต่อสู้กับมารและต่อสู้กับพระเจ้าด้วย ผมรู้สึกเหมือนยาโคบที่กำลังปล้ำสู้เพื่อที่จะได้รับพระพร (ปฐมก. 32:22-32) ภาพในอดีตและปัจจุบันดัดสลับกันในสมอง ทั้งความผิดพลาดและความเสียใจ ผมนึกถึงอนาคตของตัวเองไม่ออกเลย หรือกระทั่งคำตอบของสารพันคำถามที่ผมมี *ผมเป็นใคร ทำไมผมถึงมาอยู่ตรงนี้ ผมเกิดมาเพื่ออะไร ชีวิตมีแก่นี่จริงหรือ ผมอายุแค่ 22 แต่ทำไมข้างในทั้งหมดของผมกลับรู้สึกว่างเปล่าและซังกะตาย* ผมพยายามที่จะมองหาแสงแห่งความหวังที่พอจะส่องให้เห็นรำไรว่าอนาคตข้างหน้าจะเป็นอย่างไร แต่ไม่เห็นเลย จิตใจผมห่อเหี่ยว หัวหมุนไปกับความคิดร้อยแปดที่เวียนวนอย่างกับกระแสน้ำเชี่ยว ผมดิ่งลงสู่ก้นบึ้งของจุดต่ำสุดที่ไม่มีความพอใจหรือความชื่นชมยินดีอะไรในชีวิต

¹ สภาวะยากลำบากทางจิตใจที่ต้องเลือกระหว่างเส้นทางชีวิตสองทางที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน - ผู้แปล

หลงเหลืออยู่เลย ผมไม่ได้ยินอะไรเลยนอกจากเสียงหัวใจเต้นรัว และ
ทุกอณูในตัวของผมก็ร้องหาพระเจ้าอย่างสิ้นหวัง “พระองค์เจ้าข้า จะทำ
อย่างไรต่อไปดี ผมจะใช้ชีวิตแบบนี้ต่อไปได้อย่างไร”

ทันใดนั้นความเงียบก็แทรกซึมเข้ามาในบรรยากาศ เฉาก๊นกระแสน้ำ
เชื่อมที่ได้ไหลบ่าจนมาถึงปากอ่าวมหาสมุทร ความปั่นป่วนหยุดลง
ในทันใด ผมคิดว่าผมได้ยินเสียงของแม่ “อันเดรย์ พระเจ้าให้ลูกเกิดมา
ในโลกนี้ตามพระประสงค์แสนพิเศษนะ” ชีวิตผมเคยมีเป้าหมายด้วยหรือ
ความทรงจำนี้ช่วยจุดประกายความหวังในตัวผมขึ้นมา ในขณะที่
ผมพยายามเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น ผมก็หวนนึกถึงวัยเด็กของตัวเอง

ครั้งหนึ่งแม่ของผมฝันเห็นนิมิต ในฝันนั้นแม่เห็นผู้ชายคนหนึ่ง
ยืนอยู่ข้างหลัง แม่ได้ยินเขาพูดด้วยน้ำเสียงที่หนักแน่นและเสียงดัง
ฟังชัดว่า “ในวันที่ 17 ของเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัวของคุณ
จะเปลี่ยนแปลง คุณจะคลอดลูกชาย จงตั้งชื่อเขาว่าอันเดรย์” แค่นั้น
แล้วความฝันจบลง แล้วแม่ก็ตื่นขึ้น ตัวสั่นเทา ความฝันนั้นช่างแจ่มชัด
นี่คือความจริงหรือความฝันกันแน่ แม่หันไปปลุกพ่อแล้วเล่าความฝันนั้น
ให้ฟัง คำตอบของพ่อยืนยันให้แม่มั่นใจ “ถ้าความฝันนี้กลายเป็นจริง
แล้วเรามีลูกชาย เราจะตั้งชื่อเขาว่าอันเดรย์แน่นอน”

เริ่มต้นชีวิตอย่างอัศจรรย์

ในปี 1979 ครอบครัวของเราอาศัยอยู่ที่ประเทศยูเครน ในหมู่บ้าน
เล็กๆ ชื่อโคโรตซีไม่ไกลจากเมืองคาร์คิฟ ตอนนั้นเทคโนโลยีทางการ

แพทย์ยังจำกัดไม่สามารถระบุเพศของทารกที่อยู่ในครรภ์ได้ แต่ถ้าว่ากันตามความฝัน แม่คำนวณไว้ว่าผมน่าจะเกิดในวันที่ 11 ตุลาคม ก่อนคลอดหนึ่งวันแม่เดินออกไปข้างนอกแล้วเพื่อนบ้านก็เข้ามาทักทาย “อันนา” เธอกล่าว “ฉันฝันว่าเธอจะคลอดลูกชาย” แม่ยิ้ม คำทักทายที่เรียบง่ายนั้นยืนยันสิ่งที่แม่รู้อยู่แล้ว

แม่เตรียมพร้อมที่จะไปโรงพยาบาล และขอให้พ่อเตรียมตัวให้พร้อมเช่นกัน พ่อพยักหน้าตอบรับและรอแม่ด้วยรอยยิ้ม ไม่กี่ชั่วโมงต่อมา พ่อแม่เริ่มเจ็บท้องคลอด ทั้งสองก็ไปโรงพยาบาล ณ วันที่ 11 ตุลาคม เมื่อเวลา 7.00 น. ผมก็ลืมตาดูโลกและเริ่มต้นหายใจเป็นครั้งแรก พ่อกับแม่มองหน้ากันด้วยความยินดี หมดข้อสงสัยใดๆ ความฝันนั้นเป็นนิมิตจากพระเจ้าจริงๆ ผมถูกตั้งชื่อว่า *อันเดรย์* และวันเวลาบนโลกใบนี้ของผมก็เริ่มต้นขึ้น

สมัยนั้นทางโรงพยาบาลจะรับคุณแม่เมื่อใหม่ไว้เป็นเวลา 7 วัน เรื่องนี้มีรายละเอียดที่น่าสนใจอยู่ คือเมื่อโรงพยาบาลประกาศรายชื่อของคุณแม่ที่จะได้กลับบ้าน ชื่อของแม่ผมไม่ได้อยู่ในรายชื่อของวันที่ 17 แต่เย็นวันนั้นเองมีพนักงานทำความสะอาดคนหนึ่งเดินเข้ามาหาแม่และถามว่า “คุณอันนา ทำไมยังไม่เก็บข้าวของอีกคะ ชื่อของคุณเป็นชื่อเดียวที่อยู่ในรายชื่อของคุณแม่ที่ต้องออกจากโรงพยาบาลในวันที่ 17 นะคะ” และในวันที่ 17 ตุลาคมนั่นเอง แม่ก็เดินเข้าประตูบ้านพร้อมอุ้มผมไว้ในอ้อมแขน ถ้อยคำที่พระเจ้าตรัสไว้เกิดขึ้นจริงแม้ในรายละเอียดที่เล็กที่สุด แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงมองเห็นทุกอย่างก้าวล่วงหน้า พระองค์

ทรงกำหนดเวลาเกิดให้ผม

พระเจ้าเคยตรัสกับเศคาริยาห์ว่า พระวณะที่พระองค์ตรัสไว้จะสำเร็จเป็นจริงเมื่อถึงเวลาที่กำหนด (ลก. 1:20) และในเวลาต่อมา ณ ประเทศและสถานการณ์ที่ต่างออกไป พระวณะของพระเจ้าก็สำเร็จเป็นจริงตามเวลาที่กำหนดอีกครั้งอย่างเฉพาะเจาะจงสำหรับชีวิตของผม

ทางตัน

ขณะที่ผมนั่งอยู่ที่ชันบันไดคือนั้น ความทรงจำเหล่านั้นนำชีวิตชีวิตคืนมาสู่ร่างกายที่อ่อนเปื่อยของผม แต่เพียงชั่วครู่ก็จางหายไปเพราะความจริงตรงหน้าเข้ากัดกินใจผมอีกครั้ง สถานการณ์ที่ย่ำแย่ทำให้ผมท้อแท้ ผมสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างที่ผมเคยมี และปัญหาต่างๆ ก็รุมเร้ารวมถึงภาระหนี้สินมากมายด้วย มารใช้สถานการณ์ที่ผมเผชิญอยู่ เพื่อดึงผมออกจากลิขิตชีวิตของผม และทำให้ดูเหมือนว่าผมมาถึงทางตัน มารทำให้ผมคิดแต่เรื่องลบๆ มันทำลายความหวังและความฝันทั้งหมดของผม ผมรู้สึกสิ้นหวังอีกครั้ง จิตวิญญาณของผมกรี๊ดร้องออกมาท่ามกลางความเจ็บในคือนั้น พระเจ้าโปรดช่วยให้ผมเจอทางออกด้วย โปรดช่วยให้ผมเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นกับชีวิตของผม โปรดช่วยให้ผมก้าวข้ามปัญหาทั้งหมดนี้ไปได้ด้วย

หลายเดือนผ่านไปนับตั้งแต่วันที่ผมมอบชีวิตให้กับพระเยซู แต่กระนั้นทุกอย่างยังคงเหมือนเดิม ผมจนปัญญากับการหาทางออกให้กับชีวิต ภาพในอดีตและปัจจุบันผุดขึ้นมาให้เห็นราวกับผมกำลัง

พลิกดูความทรงจำต่างๆ จากอัลบั้มรูปเก่าๆ โดยไม่อาจลบอะไรออกไป หรือหยุดอะไรไว้ได้เลย มารได้ยัดเยียดภาพของชายชราเข้ามาในหัวของผม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่หมายถึงวิถีชีวิตเดิมๆ ของผมเอง ผมได้พยายามอย่างหนักที่จะไม่ทำตามธรรมชาติเดิมของผม

ณ เวลานั้นเป็นช่วงเวลาซึ่งขาดผมต้องตัดสินใจเลือกให้ได้ ผมเหลือบมองชั้นบันไดตรงหน้า บันไดที่พาให้ก้าวขึ้นไปทีละขั้น นี่เป็นภาพสัญลักษณ์สำคัญที่สื่อว่า พระเจ้าทรงสามารถพาผมก้าวออกจากปัญหาที่ผมเผชิญอยู่ไปได้ทีละขั้นทีละตอน ผมถอนหายใจอย่างแรง *ทำไมเรื่องถึงได้บานปลายขนาดนี้* ผมปล่อยให้ความคิดพาผมย้อนไปในอดีต และตระหนักได้ทันทีว่า ชีวิตที่ค่อยๆ ตกต่ำลงของผมมันได้เกิดขึ้นมานานแล้ว

รักแรกพบ

ผมเติบโตขึ้นโดยเคยชินกับความรู้สึกโดดเดี่ยวตั้งแต่ยังเด็ก พ่อของผมเสียชีวิตตอนที่ผมยังเด็ก เพื่อนบ้านก็ชอบวิจารณ์ครอบครัวใหญ่ของเราบ่อยๆ ว่าพวกเราคงไม่มีวันที่จะโตไปเป็นผู้เป็นคนกับเขาได้ มารมักใช้คำพูดที่เสียดแทงนี้เสมอในเวลาที่ผมต้องปล้ำสู้อยู่ภายใน

ครอบครัวของเราอพยพไปยังสหรัฐอเมริกาในปี 1995 หลังจากมาถึงประเทศใหม่นี้ไม่นาน ผมก็เริ่มต้นอาชีพนักดนตรี ผมเล่นเครื่องดนตรีได้หลายชิ้นและแต่งเพลงเป็นตั้งแต่ยังเด็ก ผมหายใจเข้าออกเป็นดนตรี และติดกับดักการไล่ล่าฝันตามแบบฉบับของคนอเมริกัน เนื่องจากมีโอกาสมากมายรออยู่ตรงหน้า ดนตรีกลายเป็นชีวิตจิตใจ

รวมถึงเป็นโลกภายในของผม ผมใฝ่ฝันจะเป็นนักดนตรีมืออาชีพและนักแต่งเพลงชื่อดัง ผมคิดว่าดนตรีจะทำให้ผมมีความสุขและมีจุดมุ่งหมายในชีวิต และคิดว่าดนตรีสามารถเติมเต็มช่องว่างขนาดใหญ่ในตัวผมได้ แต่ผมคิดผิด ยิ่งผมหมกมุ่นกับโลกแห่งดนตรีมากเท่าไร ผมก็ยิ่งรู้สึกว่างเปล่ามากขึ้นเท่านั้น และชีวิตของผมก็ยิ่งตกต่ำลงเรื่อยๆ

ผมค่อยๆ ห่างเหินพระเจ้ามากขึ้นทุกที และเริ่มลืมนสิ่งที่พ่อแม่เคยสอนมา หลังจากผ่านไปไม่กี่ปี ผมก็ตระหนักว่าความบาปได้ฝังรากลึกลงในจิตวิญญาณของผม ผมยิ่งรู้สึกว่างเปล่ามากขึ้นอีก ผมรู้สึกเหมือนเป็นเด็กกำพร้าเมื่อปราศจากพระเจ้าในชีวิต

ผมมีเพื่อนมากมาย เรามักจะมารวมตัวสนุกสนานกัน แต่ทุกครั้งเมื่อกลับถึงบ้านผมก็จะรู้สึกโดดเดี่ยวและว่างเปล่าเหมือนเดิม ผมจำงานปาร์ตี้ครั้งหนึ่งได้เป็นอย่างดี ผมกำลังยืนอยู่กับกลุ่มเพื่อนและได้ยินเสียงกตกริ่ง เมื่อหันไปก็เจอผู้หญิงคนหนึ่ง ผมตะลึงจนหยุดหายใจเมื่อเห็นเธอเดินเข้ามาในบ้าน เธอช่างเป็นผู้หญิงที่สวยงามที่สุดที่ผมเคยพบมา ผมหลงใหลในตัวเธอจนไม่อาจละสายตาจากเธอได้ วินาทีนั้นผมสัญญากับตัวเองว่าจะทำทุกวิถีทางเพื่อให้เธอสนใจผม ด้วยความเป็นสุภาพบุรุษ ผมเดินเข้าไปแนะนำตัวกับเธอ เพียงไม่นานเราก็พูดคุยกันอย่างเพลิดเพลิน

วันที่โลกแหลกสลาย

เมื่อวันเวลาผ่านไปมิตรภาพของเราถึงอวสานขึ้นเรื่อยๆ เราคุยกันได้เป็นชั่วโมงๆ เพลินไปกับบทสนทนาอันนับไม่ถ้วน หลายปีผ่านไปอย่างรวดเร็วจนมองไม่ทัน ในที่สุดเย็นวันหนึ่งผมก็ขออนุญาตลาทำงานวันแต่งงานถูกกำหนดขึ้นและทุกอย่างดูเหมือนจะเป็นไปตามที่ควรจะเป็น แต่แล้วทุกอย่างก็เปลี่ยนไป หนึ่งเดือนก่อนวันแต่งงานเพื่อนสนิทของผมได้มาพบกับคู่หมั้นของผมและบอกเล่าให้เธอฟังเกี่ยวกับอีกด้านหนึ่งในชีวิตของผมที่เธอไม่เคยรู้มาก่อน นาดาชาจึงได้รู้ความจริงแล้วผมเป็นพวกชอบตีสองหน้า

ใช่แล้ว ผมเป็นตัวพ่อในการเสแสร้งเล่นละครตบตาคน ผมสามารถเล่นได้หลายบทบาทอย่างเชี่ยวชาญ สุดท้ายเวทีก็กลายเป็นความคุ้นชินของผม และในไม่ช้าเวทีภายนอกก็ได้ให้กำเนิดเวทีภายใน โรงละครที่ผมเอาแต่แสดงจนไม่รู้อีกแล้วว่าตัวเองเป็นใคร ผมยังคงแสดงต่อไปด้วยท่าที่มั่นใจ เสแสร้งว่าชีวิตช่างมีสีสัน ทว่าภายในนั้นผมเหมือนคนตายซาก แต่ไม่ช้าไม่นานความลับทั้งหมดก็ถูกเปิดออก

แล้วทุกอย่างก็พังทลายกลายเป็นฝันร้าย นาดาชาขับรถมาที่บ้านผม ยืนอยู่ตรงชั้นบันไดหน้าประตู เธอถอดแหวนออกขว้างใส่หน้าผม แล้วพูดว่า “ฉันไม่มีวันสร้างชีวิตกับผู้ชายที่โกหกกันซึ่งๆ หน้าอย่างคุณเด็ดขาด” แล้วเธอก็หันหลังกลับไปที่รถของเธอ ผมตกใจยืนตัวแข็งที่อยู่ตรงนั้นขณะที่มองดูเธอขับรถออกไป

หัวใจของผมแหลกสลาย ความหวังสุดท้ายพังยับเยิน ผมถึงจุดที่ต่ำสุดในชีวิตแล้วแต่ยังคงพยายามแข็งใจไว้ด้วยเรี่ยวแรงที่ยังพอหลงเหลืออยู่ ชีวิตของผมตกต่ำลงเรื่อยๆ มาหลายปีแล้ว มารได้วางแผนล่อลวงผม เอาทุกอย่างไป และเผาผลาญชีวิตของผมจนสิ้น ผมไม่เหลืออะไรอีกแล้ว ผมถูกตำราวจีตรถ ไม่นานนักผมก็พบว่าตัวเองเป็นหนี้มหาศาล ไม่มีเงินจะจ่ายแม้กระทั่งค่าเช่าบ้าน วงดนตรีก็แยกวง และนั่นทำให้ไฟในการเขียนเพลงของผมมอดไปด้วย ผมเริ่มดื่มหนัก โดยหวังว่าจะช่วยให้ด้านชาต่อความกลัวและความเจ็บปวด

นาตาชาเป็นแสงสว่างและความหวังของผม แต่แล้วก็มาถึงวันที่พระเจ้าพรากเธอไปจากผมเช่นกัน เมื่อสูญเสียเธอ ผมก็ไม่เหลืออะไรแล้ว ความหวังและความฝันทั้งหมดของผมพังทลาย ผมแตกสลายและไม่รู้จะวางใจใครได้ คำพูดของนาตาชาคอยเข้ามาตอกย้ำในความคิดของผม ครั้งแล้วครั้งเล่า จนผมรู้สึกเหมือนโดนบดขยี้จนเจ็บปวดร้าวรานใจแสนสาหัส

คืนนั้นเป็นคืนที่เลวร้ายที่สุด เป็นคืนที่ผมจะไม่มีวันลืม ผมขับรถไปรอบเมืองด้วยอาการเมามาย ไม่รู้ว่าจะระงับความเจ็บปวดหรือทำให้ตัวเองรู้สึกตัวอย่างไรดี ผมไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นกันแน่ พอกลับถึงบ้าน ผมก็ผล็อยหลับไป เต็มด้วยความละอยใจและความโดดเดี่ยว

ลาซารัส

วันต่อมาเป็นวันที่ 1 เมษายน 2002 ซึ่งเป็นวันอีสเตอร์ ขณะที่ผมพยายามจะล้มตาคืนก็เกิดความรู้สึกอยากจะไปโบสถ์ขึ้นมาอย่างแรงกล้า จนต้องพยายามนึกหาข้ออ้างว่าอยากไปเพราะต้องไปช่วยเพื่อนในทีม มัสการ *อีกอย่างใครๆ ก็ไปโบสถ์ในวันอีสเตอร์กันทั้งนั้น* ผมบอกตัวเอง หลังจากวันนั้นผมก็กลับมาสนใจดนตรีอีกครั้ง ตอนนั้นผมไม่รู้่ว่าพระเจ้า กำลังนำผมผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ไปร่วมมัสการในวันนั้น พระองค์ ทรงรอคอยผมที่นั่นด้วยความอดทน

เมื่อมาถึงโบสถ์ เพื่อนก็บอกว่าวันนี้มีนักเทศน์จากแอฟริกาเดินทาง มาเทศน์เรื่องวันอีสเตอร์ หลังจากเล่นเพลงนมัสการเสร็จ ผมก็ลงจาก เวทีมานั่งขัดตัวอยู่ในมุมอยู่ปลายม้านั่ง แล้วความคิดก็พาผมล่องลอย กลับไปในคืนก่อนหน้า คิดวนเวียนถึงความโกลาหลของชีวิตที่ผ่านมา ในขณะที่เดียวกันผมได้ฟังคำเทศนาจากนักเทศน์ชาวแอฟริกาคนนั้น เขา พูดถึงลาซารัสที่ตายไปแล้วและถูกบรรจุอยู่ในอุโมงค์เป็นเวลาสี่วันแล้ว เมื่อพระเยซูเสด็จมาเพื่อปลุกเขาให้ฟื้นคืนชีพ พวกพี่สาวของลาซารัส ก็เตือนพระองค์ไม่ให้เปิดหลุมฝังศพของคนตาย เพราะร่างเริ่มส่งกลิ่น เน่าเหม็น (ยน. 11:38)

เมื่อได้ยินเรื่องราวนั้นผมก็เริ่มรู้สึกกระวนกระวายใจ ทันใดนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เปิดเผยว่านั่นคือภาพสัญลักษณ์ ผมคือลาซารัส ความบาปได้ห่อหุ้มตัวผมเอาไว้อย่างแน่นหนา ผมตายไปแล้ว และความ เน่าเฟะแห่งบาปก็เริ่มส่งกลิ่น

แล้วนักเทศน์ก็พูดถึงพระเยซูต่อไป พระองค์ทรงให้ทุกคนเงิบ และทรงเรียกลาซารัสผู้ตายออกมาจากหลุมศพ ทุกสิ่งภายในของผม ถูกเขย่าวรากับว่าก้อนหินกลิ้งออกไปจากปากทางเข้าหัวใจของผม ผมเห็นทางออก “พระเจ้า” ผมกระซิบ “ถ้าพระองค์ทำได้ โปรดทรงชุบชีวิตผมขึ้นจากความตายด้วย” จากนั้นผมก็ได้ยินเสียงขององค์พระวิญญาณ ซึ่งเป็นองค์เดียวกันกับที่ทำให้พระเยซูคริสต์ทรงคืนพระชนม์ เสด็จลงมาที่ผมและทรงเรียกผมออกจากหลุมศพ! พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับผมโดยตรง “อันเดรย์ จงออกมาจากชีวิตที่ได้มไปด้วยความบาปของเจ้า” ดังนั้นในวันอีสเตอร์จึงเป็นวันที่ทุกคนเฉลิมฉลองการคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ และเป็นวันที่พระองค์เองทรงชุบชีวิตผมออกจากความบาปด้วยเช่นกัน ผมคือคำพยานตัวเป็นๆ ที่เป็นพยานว่าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงมีฤทธานุภาพแห่งการคืนพระชนม์ นำคนตายกลับมามีชีวิตเช่นเดียวกับที่เคยทำเมื่อนานมาแล้ว

ผมรู้ว่าในขณะที่นักเทศน์เรียกผู้คนให้ออกไปด้านหน้าเพื่อต้อนรับพระเยซูไปแล้ว ผมเคยไปที่แท่นบูชามาก่อน เคยกลับใจมากกว่าหนึ่งครั้ง แต่ไม่มีครั้งไหนที่อยู่ได้นานเลย เพราะผมยังคงวนเวียนกลับไปทำบาป อย่างไรก็ตามวันนั้นผมมุ่งมั่นเป็นพิเศษ ผมมั่นใจว่าทุกอย่างจะต้องแตกต่างออกไป ผมวิ่งขึ้นไปบนเวที น้ำตาไหลนองหน้า ลูกเข่าลง และยินยอมมอบชีวิตให้กับองค์พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ผมไม่ได้มองรอบข้างเลย จิตใจผมจดจ่ออยู่กับพระเจ้าเท่านั้น ทั้งสิ้นในตัวผมร้องเรียกพระเยซูด้วยความสำนึกผิดจากเบื้องลึกอย่างแท้จริง

ณ แทนบุษยานั้น ผมเริ่มสัมผัสถึงความรักของพระบิดาในสวรรค์ ผมรู้สึกว่พระวิญญูณบริสุทธิทรงกำลังปรนนิบัติและพันแผลให้ผม ผมไม่รู้ว่ตัวเองคุกเข่าอยู่นานแค่ไหนและไม่สนใจด้วย ขณะที่ผมเงยหน้ามองขึ้นข้างบน ผมร้องทูลสิ่งหนึ่งต่อพระเจ้าด้วยสุดใจ “ข้าแต่พระเจ้า ตลอด 22 ปีมาข้าพระองค์ได้ยินเรื่องของพระองค์ แต่ข้าพระองค์ไม่เคย รู้จักพระองค์เป็นการส่วนตัวเลย นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ข้าพระองค์ จะทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้รู้จักกับพระองค์อย่างแท้จริง” นี่เป็นการตัดสินใจ และทางเลือกของผมเอง ผมไม่ทันตระหนักว่ คำพูดเหล่านี้เป็นเหมือน เมล็ดพันธุ์ที่หยั่งรากลงในใจ ซึ่งจะนำผมไปสู่การเดินทางที่ลึกซึ้งและมหัศจรรย์กับพระวิญญูณบริสุทธิ พระเจ้าทรงเริ่มยกผมขึ้นสูงทีละน้อย จนไปถึงจุดที่ผมไม่สามารถไปถึงได้ด้วยตัวเองแน่นอน

ช่วยเข้าใจด้วยว่ผมเติบโตมาในครอบครัวคริสเตียน แต่การดำเนินชีวิตในความเชื่อนั้นไม่ได้สืบทอดกันทางสายเลือด พ่อและแม่ของผมรักพระเจ้าหมดหัวใจ ทุกวันนี้แม่ก็ยังรับใช้พระเจ้าอย่างสุดใจ ดังนั้นผมจึงต้องเป็นคนที่ตัดสินใจเลือกด้วยตัวเอง ผมเชื่อว่าเราทุกคนควรจะ ได้พบกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัว

การตัดสินใจครั้งสำคัญ

หลังจากการอธิษฐานกลับใจครั้งนั้นผ่านไปสองสามเดือน แต่สถานการณ์ตรงหน้าผมยังคงเหมือนเดิม เหมือนว่ไม่มีอะไรเกิดขึ้นด้วยซ้ำไป ผมยังคงอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกับเพื่อนร่วมห้องคนเดิม

ซึ่งคอยตอกย้ำผมถึงชีวิตเดิมๆ คนหนุ่มสาวก็ยังคงมารวมตัวกันที่บ้าน
หลังนี้ใช้ชีวิตอยู่ในวิถีเดิมๆ ที่ตอนนี้กลายเป็นวิถีที่แปลกแยกสำหรับผม
ไปแล้ว

ทุกๆ วันผมต้องตัดสินใจที่จะซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า และขอให้พระองค์
ประทานกำลังไม่ให้ผมกลับไปใช้ชีวิตเหมือนเมื่อก่อน ผมต้องการสถานที่
เงียบๆ เพื่อแสวงหาพระเจ้าจนต้องเริ่มหลบไปอยู่ที่สวนสาธารณะใกล้บ้าน
เพื่อจะใช้เวลาส่วนตัวและอธิษฐานกับพระเจ้า ซึ่งวิธีนี้เป็นเพียงทางออก
ชั่วคราวเท่านั้น เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ผมหมกมุ่นอยู่กับการอ่าน
พระคัมภีร์ อย่างไรก็ตามผมรู้ว่าผมต้องเปลี่ยนวิธีใหม่ เพราะจะให้
หนีออกจากบ้านไปใช้เวลากับพระเจ้าที่สวนตลอดไปคงไม่ไหว ผมต้อง
เผชิญหน้ากับเพื่อนร่วมห้องตรงๆ

วันหนึ่งผมตัดสินใจว่าจะไม่ไปข้างนอกอีกแล้ว แต่จะอธิษฐาน
อยู่ในบ้าน ให้พวกเพื่อนๆ คิดเอาเองว่า จะอยู่ที่นี้และต้อนรับพระเยซู
หรือจะออกจากบ้านไปเสีย พอถึงบ้านผมปิดประตูห้องและเริ่มอธิษฐาน
ผมร้องหาพระเจ้า ผมเริ่มอธิษฐานเสียงดังขึ้นและหนักหน่วงขึ้นทุกที
จนในที่สุดทุกคนต้องวิ่งหนีออกจากบ้าน พวกเขาคิดว่าผมบ้าไปแล้ว
ผมไม่สนใจ เพราะอย่างน้อยมันก็ช่วยให้ผมมีพื้นที่ให้ผมได้หายใจ
หายคอบ้าง ผมต้อนรับฤดูกาลใหม่ของชีวิตที่ผมสามารถแสวงหาพระเจ้า
อย่างเสรีและเติบโตขึ้นในพระองค์

เป็นอีกครั้งที่ผมต้องนั่งอยู่คนเดียว จ้องมองชันบันไดตรงหน้า
พลาถอธิษฐานกับพระเจ้าต่อไป ผมเป็นใครครับพระเจ้า ทำไมผมถึง

ทรงเลือกและลิขิตไว้

มาอยู่ตรงนี้ พระองค์ทรงจัดเตรียมหนทางอะไรไว้ให้ผม คำถามและความคิดมากมายแล่นไปมาในหัวขณะที่การเดินทางของผมกับพระเจ้าดำเนินต่อไป

บทที่ 2

การอัศจรรย์เหนือธรรมชาติ

ขณะที่คำคืนล่วงไปผมยังคงนั่งอยู่บนบันได การต่อสู้เรื่องเดิมๆ ยังคงดำเนินต่อไปภายในตัวผม ผมเหลือบมองนาฬิกาแล้วนึกคิดได้ว่า เวลาไม่ได้หยุดนิ่ง ผมเริ่มรู้สึกวุ่นวายเพราะทำให้ผมได้เข้าใกล้ นิรันดร์กาลมากขึ้นทุกที ทันใดนั้นเสียงในใจก็ดังขึ้น “อันเดรย์ เวลายังเดินไปข้างหน้า เจ้าอย่าปล่อยให้อึดติดมาตุตรังเจ้าจากอนาคต ความลับอยู่ที่ทัศนคติของเจ้า วิธีคิดของเจ้าจะกำหนดว่าที่จุดแล้วเจ้าจะเป็นอย่างไร”

ผมยังไม่ทันที่จะเข้าใจความหมายของคำพูดเหล่านั้นดี ทันใดนั้น ข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งก็เข้ามาในใจ “พระยาห์เวห์ตรัสว่า “เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับพวกเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทำร้ายเจ้า เพื่อจะให้อนาคตและความหวังแก่เจ้า” (ยรม. 29:11) นี่คือพระสัญญาและคำตอบที่ผมรอคอยผมมานาน ซึ่งแทงลึกเข้าไปในจิตวิญญาณจนใจผมเริ่มเต้นรัว ผมเริ่มเห็นความลึกซึ้งและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า องค์ผู้ทรงสร้างสวรรค์และแผ่นดินโลก ทุกสรรพสิ่งทั้งที่

มองเห็นและมองไม่เห็น พระองค์เป็นความสมบูรณ์ที่ครอบครองทุกสิ่ง และดำรงในทุกอย่าง พระองค์เป็นพระปัญญาและการเปิดเผยที่ไร้ขอบเขต พระทัยของพระองค์สุดท้ายจะยังรู้ได้ พระองค์ไม่มีจุดเริ่มต้นและไม่มีจุดจบ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ซึ่งพระองค์ทรงเป็น (อพย. 3:14)

ผมไม่อาจรับรู้ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้ทั้งหมด ผมลุกพรวด และเดินกลับเข้าบ้าน ปิดประตูคุกเข่าลงในห้องนอน จิตวิญญาณของผม ร้องหาพระองค์ ตอนนั้นผมไม่ได้แค่อธิษฐานแต่กำลังตะโกนขึ้นฟ้า “พระเจ้าผมอยู่แบบนี้ต่อไปไม่ได้อีกแล้ว! ผมกระหายหาพระองค์เหลือเกิน! ได้โปรดเปิดเผยให้ผมเห็นว่าพระองค์เป็นผู้ใด!” น้ำตาผมไหลอาบแก้ม ผมปรารถนาที่จะรู้จักพระองค์อย่างแท้จริง ผมอ้อนวอนให้พระองค์ ประทานความเชื่อที่มั่นคงแก่ผม ผมร้องขอให้พระเจ้าทรงเปิดเผยพระทัย แก่ผมไว้ นี่คือการขอจากมนุษย์แสนธรรมดาคนหนึ่งแสวงหาพระทัย ของพระองค์

ประสบการณ์ครั้งแรกกับการอัศจรรย์

ช่วงเวลาประมาณตีสอง ผมลุกจากพื้นไปนอนบนเตียง ผมไม่ได้ อยากหลับแค่อยากนอนนิ่งๆ ในความมืดจ้องมองเพดานและอธิษฐาน ในพระวิญญาณต่อไป แต่แล้วบรรยากาศในห้องก็เปลี่ยนไป ผมรู้สึก ว่าอากาศรอบตัวหนาแน่นขึ้นและเริ่มเข้าปกคลุมร่างกาย ทั้งร่างผม สั่นสะท้านอย่างรุนแรง ผมกลัวแต่ยังมีสติครบถ้วน นี่ไม่ใช่ความฝัน ผมลนลานคิดหาคำตอบว่านี่มันเกิดอะไรขึ้น ผมเป็นบ้าไปแล้วหรือ

ทันใดนั้นเสียงอันอ่อนโยนก็ดังขึ้นขัดจังหวะอารมณ์ปั่นป่วนของผม “เจ้าได้อุทิศชีวิตให้กับพระเจ้าแล้ว ดังนั้นจงอย่ากลัวเลย” ผมตอบว่า “พระเจ้า ถ้านี่คือพระองค์ พระองค์ก็อยากจะทำอะไรกับผม ก็เอาเลย” พุดไม่ทันขาดคำ ร่างกายของผมก็ถูกดูดเข้าไปในอะไรสักอย่างที่หมุนวนอย่างกับพายุทอร์นาโด แล้วผมก็บินขึ้นไป! (จนทุกวันนี้ผมยังไม่แน่ใจเลยว่าตอนนั้นผมออกนอกร่างไปแล้ว หรือยังอยู่ในร่างกันแน่) จำได้ว่า จากนั้นผมก็หลับตาแน่นแข็งเกร็งไปทั้งตัว รู้สึกราวกับว่ากำลังบินไปที่ไหนสักแห่ง

ผมหยุดนิ่งกะทันหันและรู้สึกว่าตัวเองเข้าสู่บรรยากาศของอะไรสักอย่าง ใครบางคนคว้ามือผม กระแสสัมผัสอันมีเอกลักษณ์และสว่างสดใสก็แล่นเข้ามาทั่วร่างกายของผม ทันใดนั้นความวิตกกังวลก็พลันหายไป สันติสุขเปี่ยมล้นอันน่าเหลือเชื่อเข้ามาแทน ความอบอุ่น ความรัก และความเมตตาอันอัศจรรย์เต็มเต็มตัวผมจนล้น ราวกับว่าผมหลุดเข้าไปในอาณาจักรแห่งสันติสุขและแสงสว่างที่ซึ่งสิ่งมีชีวิตทุกอย่างล้วนร้องเพลงและรีนเรจยินดี ทั้งหมดที่ผมว่ามาเป็นเรื่องน่าประหลาดที่ไม่อาจสรรหาคำใดมาอธิบาย ต้องเจอเข้ากับตัวเองเท่านั้นจึงจะเข้าใจ

ผมทนหลับตาต่อไปอีกไม่ไหวจึงลืมตาขึ้น สงสัยว่าใครกันที่จับมือผมไว้จนแน่น เมื่อเงยหน้าขึ้นมองก็เห็นพระเยซูอยู่ตรงหน้า ใบหน้าของพระองค์สะท้อนทุกอย่างที่ผมรู้จักและจำได้ ทั้งด้านร่างกายและอารมณ์ พระองค์ทรงดึงผมเข้าไปหาพระองค์อย่างอ่อนโยนแล้วเราก็เริ่มออกเดิน พระเยซูทรงนำผมไปเหมือนพ่อจูงลูกชาย พระองค์ทรงให้ผมนั่งบนดัก

ของพระองค์และเริ่มเล่นกับผม ภายหลังผมถึงเข้าใจความสำคัญของช่วงเวลานี้ การกระทำของพระองค์ก็เพื่อบ่งบอกว่าพระองค์เป็นใคร ผมไม่เคยสัมผัสความรักแบบนี้มาก่อน ผมไม่เคยรู้ว่าความรักของพ่อเป็นเช่นไร

กลายเป็นลูกที่ขาดพ่อ

ตอนผมอายุได้ห้าขวบพ่อกับแม่ตัดสินใจพากันย้ายไปอยู่เมืองอื่นในเดือนสิงหาคมนั้นพวกท่านเดินทางไปยังเมืองที่ชื่อว่าสลาเวียนสค์ ด้วยรถจักรยานยนต์เพื่อหาบ้านใหม่ให้กับเรา พวกเราโบกมืออำลาพวกท่าน โดยหารู้ไม่ว่านั่นจะเป็นครั้งสุดท้ายที่จะได้เห็นหน้าพ่อ ทันทีที่พ่อแม่ลับสายตาไป ผมก็วิ่งออกไปเล่นข้างนอกแล้วก่อเรื่องขึ้น ผมใช้ก้อนหินปากระจกแตกโดยไม่ได้ตั้งใจ ผมรู้ว่าเป็นเรื่องใหญ่แน่เมื่อพวกท่านกลับมา

ผ่านไปหลายวันแต่พวกท่านก็ยังไม่กลับมาสักที ไม่นานเราก็ได้รับโทรเลขด่วน พ่อแม่ของเราประสบอุบัติเหตุและไม่มีใครรอดชีวิต พวกเราตกอยู่ในภาวะตื่นตระหนก พ่อกับแม่จะเสียชีวิตได้อย่างไร นี่ไม่ใช่เรื่องจริงใช่ไหม พี่น้องเรามีกันเจ็ดคน หญิงสี่ชายสาม ผมเป็นลูกคนที่ห้า และกำลังจะอายุหกขวบ เราร้องไห้ด้วยความกลัวและไม่ยอมเชื่อเรื่องนี้ ร่างกายเล็กๆ ของผมสั่นเทา ผมจำได้ว่าผมอธิษฐานด้วยน้ำตาไหลนองหน้าว่า “พระเจ้า พาพ่อผมกลับมาที! ให้พ่อกลับมาทำโทษผมที่ทำกระจกแตก อย่าเอาพ่อไป ให้พ่อกลับบ้านด้วยนะครับ!” ผมรู้ว่าบางครั้งพ่อก็เข้มงวดแต่ท่านก็รักเรามาก ผมอยากเจอพ่อแม่จะรู้อยู่แก่ใจว่าคงไม่มีวันได้เจอพ่ออีกแล้ว

ผมจำได้ว่า นั่นเป็นคืนที่ยาวนานที่สุด เราไม่ใช่แค่อธิษฐานอ่อนน้อม แต่ถึงกับตะโกนขึ้นฟ้าตลอดทั้งคืน อ่อนน้อมให้พระเจ้าทรงสร้างปาฏิหาริย์ พอถึงรุ่งสางเราได้รับอีกข้อความหนึ่งที่บอกว่าแม่ของเรารอดชีวิตมาได้ แต่ยังอยู่ในภาวะวิกฤตและต้องอยู่ในห้องผู้ป่วยหนัก เธอกระเด็นออกจากรถจักรยานยนต์ขณะเกิดอุบัติเหตุและได้รับบาดเจ็บหลายแห่งรวมถึงกระดูกกระเทือนที่ศีรษะ ชีวิตของเธอแขวนอยู่บนเส้นด้าย ตอนแรกแพทย์ประกาศว่าแม่เสียชีวิตแล้วและเอาผ้าขาวคลุมเธอไว้ แต่พระเจ้าทรงทำให้เธอกลับมามีชีวิตอีกครั้งด้วยปาฏิหาริย์ แม่ของผมจึงมีโอกาสดูใช้ชีวิตเป็นครั้งที่สองเพื่อส่งผลกระทบอย่างใหญ่หลวงต่อเส้นทางชีวิตของพวกเรา

เมื่องานศพสิ้นสุดลงผมถูกทิ้งไว้ให้เป็นลูกไม่มีพ่อ หลายปีผ่านไปผมไม่เคยได้สัมผัสถึงความบริบูรณ์แห่งความรักของพ่อเลย ไม่มีใครถ่ายทอดความรักนั้นให้ผม ผมไม่รู้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูกชายเป็นอย่างไร ในชีวิตของผมมีหลายช่วงเวลา หลายสถานการณ์ และหลายครั้งที่ต้องเดินเพียงลำพังโดยไม่มีพ่อคอยชี้นำ ผมยังจำได้ว่าเคยมองพ่อคนอื่นเล่นกับลูกชาย พุดคุยหยอกล้อและช่วยเหลือกัน คนเป็นพ่อเปรียบเสมือนเสาหลักของชีวิตที่ลู่ๆ สามารถพังพังได้ เด็กผู้ชายแถวบ้านผมมีพ่อกันทุกคน ผมไม่เคยจินตนาแม้แต่บ่อย แค่รู้สึกสบายใจเวลาที่ได้เห็นเพื่อนๆ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อ ผมมีความสุขไปกับพวกเขา แม้จะรู้ว่าตัวเองคงไม่มีวันนั้น ผมยอมรับความจริงว่าผมไม่มีพ่อ

ความรักของพระบิดา

ในช่วงที่พบกับพระเยซู พระองค์เริ่มถ่ายทอดให้ผมได้เข้าใจว่าความรักที่แท้จริงของพ่อเป็นอย่างไร พระองค์ทรงให้ผมนั่งบนตักและเริ่มเล่นกับผมในแบบคนเป็นพ่อเท่านั้นที่จะเล่นกับลูกชายสุดที่รักของตน ผมไม่เข้าใจว่าทำไมพระเยซูจึงทำเช่นนี้ แต่พระองค์ทรงรู้อนาคตของผม พระองค์ทรงรู้พระประสงค์ต่างๆ ที่มีต่อชีวิตของผม พระองค์ทรงเห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับผมในอีกหลายปีข้างหน้า และพระองค์ทรงล่วงรู้ว่าจะมีเวลาที่ผมจะถูกส่งไปยังประชาชาติและประเทศต่างๆ และเพื่อที่ผมจะรับใช้ผู้คนเหล่านั้นได้ ผมต้องได้สัมผัสกับความรักของพระบิดาด้วยตัวเองก่อน ดังนั้นพระองค์จึงดูแลผมเหมือนกับพ่อดูแลลูก พระเยซูทรงถ่ายทอดความรักของพ่อให้กับผม ความรักนี้ซึมซาบลึกเข้าไปในจิตวิญญาณเป็นรอยประทับที่ไม่อาจทำลายได้ เป็นตราประทับบนหัวใจของผม พลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกนี้คือพลังแห่งความรักของพระเจ้า พลังแห่งความรักนี้ช่วยให้ผมดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้าอย่างสุดหัวใจได้ในทุกวัน และความรักที่พระเจ้ามั่นต่อเราแต่ละคนก็แตกต่างกันออกไป

พระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์ของผมทรงรู้ว่าเมื่อไหร่จึงจะถึงเวลาที่ประตูสู่ทุกชนชาติจะเปิดต้อนรับผม และผมจะก้าวไปตามการทรงเรียกด้วยความตระหนักถึงตัวตนและเป้าประสงค์ที่แท้จริงของผม พระองค์ทรงลิขิตชีวิตผมก่อนที่จะถูกสร้างขึ้นด้วยซ้ำ พระองค์ทรงทราบว่าผมต้องการความรักมากมายมหาศาลของพระองค์ เพื่อนำข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรพระเจ้าไปสู่ทุกทวีปและทุกประเทศ เพื่อให้สำเร็จตาม

น้ำพระทัย เราไม่สามารถทำอะไรได้เลยหากปราศจากความรักของพระองค์ ไม่ว่าใครจะมีความสามารถหรือพรสวรรค์มากแค่ไหน วิธีเดียวที่จะปรนนิบัติรับใช้ผู้อื่นได้อย่างแท้จริงคือด้วยความรักที่จริงใจ ความรักของพระองค์คือพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผมเชื่อว่าคริสเตียนควรจะทำทุกสิ่งด้วยความรักขององค์พระเยซูคริสต์ ทุกอย่างอยู่บนพื้นฐานของความรักนี่คือรากฐานของทุกสิ่งที่ผมทำ ผมรักไฟของพระเจ้าและฤทธิ์เดชของพระองค์ แต่ความรักของพระองค์ยิ่งใหญ่เหนือสิ่งอื่นใดที่ผมเคยสัมผัสมาในชีวิต

ลมหายใจของพระเจ้า

ขณะที่ผมนั่งอยู่บนตักของพระเยซู ผมได้หันไปเอามือประคองพระพักตร์ของพระองค์ แล้วพระองค์ก็เริ่มระบายลมหายใจเข้ามาในตัวผม พระองค์ระบายลมหายใจของพระองค์เข้าไปในปอดของผม ตอนที่พระองค์ระบายลมหายใจออกนั้น ไฟแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็แผ่ซ่านและไหลไปทั่วทั้งร่างกายของผม เต็มเต็มผมด้วยชีวิตและการเจิม ผมสั่นไปทั้งตัว สิ่งที่พระองค์ทำนั้นกินเวลาสักพัก แม้บอกไม่ได้ว่านานแค่ไหน เพราะความรู้สึกเรื่องมิติเวลาในสถานที่แห่งนั้นได้แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง ผมได้ยินถ้อยคำที่พระเยซูตรัสว่า “เมื่อถึงเวลาเราจะส่งเจ้าไปยังทุกที่ทั่วโลก เจ้าจะไปที่คริสตจักรของเราพร้อมกับการเจิมที่เราได้มอบให้เจ้า ลมหายใจของเราอยู่ภายในเจ้า และเจ้าจะระบายลมหายใจนั้นเข้าไปในประชากรของเรา” พระเยซู

ทรงอธิบายต่อไปว่าในวันสุดท้าย พระองค์จะทรงเสริมกำลังประชากรของพระองค์ เจ้าสาวของพระองค์จะได้รับพระสิริ การเจิม และรื้อนรดด้วยไฟของพระเจ้า เป็นเพลิงเผาผลาญที่จะทำให้เธอกระทำตามเป้าประสงค์ของเธอบนโลกในฐานะคริสตจักรสำเร็จ คริสตจักรในยุคสุดท้ายจะเตรียมทางสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ และไปถึงสถานะที่สามารถร้องออกมาอย่างมั่นใจว่า “เชิญมาเถิด พระเจ้า”

ผมอัศจรรย์ใจที่ได้มองดูและฟังองค์พระเยซู ผมไม่ได้ทูลขอสิ่งใดเลยจากการพบกันกับพระองค์ในครั้งนี้แม้กระทั่งทูลขอสติปัญญา มีเพียงคำถามเดียวที่ผมอยากจะถาม เรื่องที่คู่หมั้นของผมเคยบอกว่าเราจะไม่มีวันได้อยู่ด้วยกัน แล้วผมหลุดปากพูดออกไป “พระเยซู ขอทรงคืบหน้าพาให้ผมด้วย” คำขอนี้ทำให้พระองค์ทรงพระสรวล พระองค์ทรงพยักพระพักตร์ แยมพระสรวล แล้วตรัสว่า “เมื่อถึงเวลาเราจะให้เจ้าเอง เจ้าจะถวายเกียรติแก่เรา เราได้ตั้งเธอไว้สำหรับเจ้าแล้ว และเธอจะเป็นของเจ้า เราปล่อยให้เจ้าล้มลงเพื่อที่เราจะสามารถเข้าถึงหัวใจของเจ้าได้ อย่างกล้วยๆ แม้จะมีคนที่ต้องการแต่งงานกับเธอ เขาก็จะไม่มีทางได้แต่ง เราจะจัดการทุกอย่างและเจ้าจะเห็นสง่าราศีของเรา” ผมดีใจมากที่ได้ยินอย่างนั้น

หลังจากพูดจบพระเยซูก็ทรงจับมือผมเหวี่ยงขึ้นไปในอากาศ ผมหลับตาลงและเมื่อลืมตาขึ้น ผมก็กลับเข้ามาอยู่ในห้องของตัวเองแล้ว นาฬิกาบอกเวลาตีสี่ เหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นทำให้ผมไม่อาจข่มตาลงนอนต่อได้เลย

เปลี่ยนไปแล้ว

วันต่อมาผมไม่อาจเก็บตัวอยู่เฉยๆ ได้ ผมเปี่ยมล้นไปด้วยความยินดีจนไม่ได้สนใจว่าตัวเองจะอยู่ที่ไหน ไม่ว่าจะในร้านค้า ในโรงยิม หรือในปั๊มน้ำมัน ผมเทศนาไปทั่ว ประกาศให้ทุกคนได้รู้ว่าผมพบพระเยซู คนทุกคนรวมถึงสิ่งมีชีวิตทุกอย่างที่ผมพบตามทางล้วนได้ยินคำพยานของผม ผมบอกทุกคนว่าพระเยซูทรงพระชนม์อยู่และผมได้พบกับพระองค์ พระองค์เป็นมากกว่าอากาศที่เราหายใจ ผมแบ่งปันความรักของพระเจ้าให้กับทุกคนที่รับฟัง ผมประกาศว่าถ้าพวกเขาอมรับพระเยซู พวกเขาจะได้สัมผัสกับความรักของพระองค์ เพียงแค่ทุกคนได้มีประสบการณ์ในความรักของพระองค์ ชีวิตของพวกเขาจะเปลี่ยนไปตลอดกาล

พระเจ้ามีอยู่จริง ความรักของพระองค์หนักแน่นยิ่งนัก พระองค์ไม่ใช่ศาสนาหรือเรื่องที่แต่งขึ้น พระคัมภีร์ไม่ใช่แค่เรื่องเล่า พระเยซูทรงพระชนม์อยู่ การสถิตของพระองค์นั้นจริงยิ่งกว่าสิ่งที่มองเห็น พระเจ้าได้กลายมาเป็นพ่อ และผมก็กลายเป็นลูกของพระองค์ ความรักของพระองค์ประทับอยู่ในใจของผมตลอดกาล เมื่อคุณมีประสบการณ์กับพระองค์ในฐานะพระบิดา คุณจะอยากกลับไปหาพระองค์เสมอ ผมบอกกับพระองค์ตลอดเวลา “พระเจ้า ผมต้องการกลับไปหาการสถิตของพระองค์” พระองค์ทรงตอบว่า “ถ้าเช่นนั้นจงแสวงหาพระพักตร์ของเราทุกวัน แล้วเจ้าจะเข้าสู่การสถิตของเรา” พระเจ้ากลายเป็นความจริงสำหรับผมยิ่งกว่าชีวิตเสียอีก ช่วงสัปดาห์แรกๆ ผมได้กลิ่นหอม

ของสวรรค์ในขณะที่พระเยซูเสด็จมาหาตอนที่ผมกำลังอธิษฐานและนมัสการอยู่ ผมจะไม่วันลืมกลิ่นนั้น กลิ่นหอมยังคงอยู่ในตัวผม พระเจ้าเป็นพระบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรักและเป็นแหล่งแห่งชีวิตที่ผมสามารถวิ่งเข้าไปหาได้ทุกเมื่อทุกสถานการณ์ พระองค์เท่านั้นที่เข้าใจและโอบกอดผมไว้ ไม่มีพ่อกันใดในโลกที่จะอวยพรผมได้เหมือนพระบิดาบนสวรรค์ของผม การพบปะกับพระองค์ครั้งนี้จะประทับอยู่ในใจผมตลอดกาล

นี่ไม่ใช่แค่การบรรยายภาพประสบการณ์เพื่อเล่าเรื่องราวเท่านั้น ไม่ใช่เลย ผมเชื่อว่าการเดินทางของผมจะช่วยให้คุณเห็นว่าการแสวงหาพระเจ้านั้นสำคัญแค่ไหน ผมไม่เคยแสวงหาสิ่งใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอัศจรรย์เลย ก่อนหน้านั้นผมก็ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนเหมือนกัน ผมเพียงแต่มุ่งแสวงหาพระเจ้า โดยเชื่อว่าพระองค์เป็นผู้กำหนดอนาคตของผม เชื่อว่าพระองค์ทรงจัดเตรียมทุกอย่างในชีวิตไว้ให้ผมแล้ว และสิ่งที่ผมต้องการคือพระองค์เท่านั้น ความปรารถนาเดียวของผมคือปรารถนาที่จะรู้ว่าพระเจ้าเป็นใคร ผมไม่รู้ว่าการแสวงหาพระองค์นั้นจะจุดผมขึ้นมาจากหลุมลึกและนำพระพรมาสู่ทุกด้านของชีวิต ผมเพียงแค่แสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ทุกวัน และตั้งใจอุทิศชีวิตทุกวันให้กับพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง

พระเจ้าต้องการกระทำการในชีวิตของคุณมากกว่าที่คุณคิด พระองค์ทรงสร้างคุณและรู้จักคุณเป็นอย่างดี พระเจ้าไม่ทรงผิดพลาดเมื่อทรงกำหนดวันเวลาและสถานที่เกิดของคุณ พระองค์ทรงบันทึกเรื่องนี้ไว้ในปฏิทินฝ่ายวิญญาณ ทรงกำหนดลิขิตชีวิตของคุณไว้ตั้งแต่

ก่อนที่จะคุณจะเริ่มสุดลมหายใจเป็นครั้งแรก พระองค์ทรงบันทึกวันเวลาทั้งหมดของคุณเอาไว้แล้ว แผนการของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของคุณคือแผนแม่บท เป็นแผนการอันดีเลิศ เป็นที่ขอบพระทัย และสมบูรณ์แบบที่คุณจะได้เข้าสู่ลิขิตชีวิตตามที่พระเจ้ากำหนดไว้ให้คุณหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับตัวคุณเอง และผมก็ต้องการช่วยให้คุณพบหนทางที่จะไปถึงลิขิตนั้น ผมอธิษฐานว่าเรื่องราวคำพยานและประสบการณ์ที่ผมเดินไปกับพระเจ้าในหนังสือเล่มนี้ จะนำพาให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้สำแดงกับคุณ จดไฟร้อนรนขึ้นในใจคุณ นำคุณให้ไปถึงความรู้ในพระเจ้าที่ลึกซึ้งมากขึ้น และทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จเป็นจริง

บทที่ 3

การเผชิญหน้า

การทำให้การทรงเรียกของพระเจ้าสำเร็จในชีวิตถือเป็นเส้นทาง
แสนอัศจรรย์ที่ได้เดินไปกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลังจากที่ได้พบกับ
พระเยซูแล้ว โลกฝ่ายวิญญาณก็ดูจะจริงยิ่งกว่าโลกที่จับต้องได้เสียอีก
ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ครอบคลุมความคิดจิตใจของผม พระสง่าราศี
ของพระองค์ก็เร้าใจให้ผมแสวงหาพระองค์มากขึ้น เพราะสิ่งที่ผมเคยรู้
เกี่ยวกับพระองค์นั้นไม่เพียงพออีกต่อไป ผมหิวกระหายมากกว่าเดิม
ผมมาถึงจุดที่ได้เรียนรู้ว่าโลกฝ่ายวิญญาณนั้นไร้ขอบเขต ไม่มีจุดเริ่มต้น
หรือจุดจบ พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่เหลือเกินจนแม้แต่คำว่า *ยิ่งใหญ่*
ก็จำกัดเกินไปสำหรับความไม่จำกัดของพระองค์ สมอของมนุษย์
ไม่สามารถที่จะเข้าใจความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้ เพราะพระลักษณะอัน
สมบูรณ์ของพระองค์นั้นไม่จำกัด พระเจ้าทรงอยู่ในมิติแห่งนิรันดร์กาล
ซึ่งไม่อาจใช้หน่วยใดวัดได้ และนิรันดร์กาลก็อยู่ในพระองค์ พระองค์เป็น
ความสมบูรณ์ที่เต็มเต็มทุกสิ่ง พระองค์เป็นปฐมและอวสาน พระองค์

ไม่เคยประสูติและไม่มีวันสิ้นพระชนม์ อีกทั้งพระองค์ยังเป็นแสงสว่างที่ความมืดไม่อาจกล้ำกราย ทั้งสิ้นที่ผมต้องการคือรู้จักกับพระองค์มากขึ้นกว่าเดิม

ช่วงเวลาแห่งการเผชิญหน้า

วันหนึ่งผมตัดสินใจที่จะไปหานาตาชาเพื่อเล่าให้เธอฟังว่าผมได้พบกับพระเยซู พระสัญญาของพระองค์วนเวียนอยู่ในหัวของผม พระองค์ตรัสว่าพระองค์ได้ทรงตั้งนาตาชาไว้สำหรับผม ถ้อยคำนี้มอบพลังให้ผมเอาชนะความกลัวและกลัวที่จะมาพบเธอ ผมคิดที่จะบอกกับเธอว่าพระเจ้าได้เปลี่ยนแปลงผมไปอย่างสิ้นเชิง ผมไม่มีวันกลับไปอยู่ในวิถีชีวิตแบบเดิมๆ อีก ตอนนั้นผมมั่นใจว่าเธอจะเข้าใจ ยกโทษให้ผม และเราจะกลับมาเตรียมงานแต่งงานกันต่อ

ผมไปหานาตาชาที่สำนักงานและขอให้แผนกต้อนรับโทรเรียกเธอ ผมยืนรอด้วยความมั่นใจ กำช่อดอกไม้ที่สวยงามไว้ในมือและรอให้เธอมาปรากฏตัวด้วยความอดทน แต่ละนาที่นานประหนึ่งชั่ววันจันทร์ จนในที่สุดเธอก็เดินมาถึงตรงที่ผมยืนอยู่ ทันทีที่เห็นหน้าเธอคำพูดก็พรู้งปรู้ออกมา ผมเริ่มเล่าว่าผมได้พบกับพระเยซู พระเจ้าให้ผมได้สัมผัสถึงความรักของพระองค์ ผมทูลขอให้พระองค์ทรงให้อภัยผม ผมบอกเธอว่าผมได้เปลี่ยนไปแล้ว ตอนนี้พระเจ้ามีพระประสงค์สำหรับชีวิตของผม และต้องการจะนำผมไปสู่ประชาชาติ

แต่ทว่าช่วงเวลาต่อมาทำเอาผมแทบล้มทั้งยืน เธอจ้องตามผมและพูดว่า “อันเดรย์ ฉันบอกคุณแล้วว่าเราไม่มีวันอยู่ด้วยกันได้!” แล้วเธอก็หันหลังกลับไปทำงานต่อ คำพูดของเธอทิ่มแทงใจผม โลกทั้งใบของผมพังครืนลงมา แม้แต่พื้นดินใต้ฝ่าเท้าของผมก็เหมือนมลายหายไป

ผมเดินกลับไปท่อดด้วยความรู้สึกกดดันภายในจิตวิญญาณอย่างรุนแรง ผมไม่รู้ว่าจะต้องจัดการกับความคิดในเรื่องนี้ต่อไปอย่างไร ดูเหมือนทั้งนรกจะต่อต้านผม ผมได้ยินเสียงของมารหัวเราะเยาะและตะโกนใส่ “ไหนล่ะพระเจ้าของนาย พระองค์ไม่ได้รักษาคำพูดนี้” ผมร่วงๆ จะพ่ายแพ้มัน ผมทิ้งช่อดอกไม้ลงบนเบาะ บรรยาอากาศภายในรถอึดอัดแทบจะหายใจไม่ออก

งเชื่อในความจริง ไม่ใช่สิ่งที่เห็นตรงหน้า

มีเรื่องที่ผมอยากจะอธิบายให้คุณเข้าใจ ในเวลาที่ชีวิตของคุณเกิดสถานการณ์ที่ไม่เป็นใจ เวลาที่ไม่มีอะไรเป็นไปตามที่คุณคิดหรือคาดหวังเอาไว้เลย เวลาที่คุณรู้สึกว่โลกทั้งใบหายวับไปกับตา ในเวลาเหล่านั้นมีสิ่งหนึ่งที่คุณจะต้องยึดเอาไว้ให้มั่น นั่นคือพระวณะที่ตรัสโดยพระเจ้า พระวณะจะเป็นเสาเอกและรากฐานอันมั่นคงของคุณ ตามที่มีเขียนไว้ว่า “มนุษย์จะดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียวไม่ได้ แต่ต้องดำรงชีวิตด้วยพระวณะทุกคำ ซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (มธ. 4:4)

พึงระลึกถึงความจริงที่สำคัญข้อหนึ่งอยู่เสมอ ซาตานเป็นบิดาของการโกหก ความหมายดั้งเดิมของคำว่า บิดา (father) หมายถึง

“แหล่งกำเนิด (source)” พระเจ้าเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิต แต่มารเป็นแหล่งกำเนิดของคำลวง นี่เป็นธรรมชาติและเนื้อแท้ของมัน ทุกคำโกหก ความเท็จ และอุบายหลอกลวงมีต้นกำเนิดมาจากมารทั้งสิ้น มากไปกว่านั้นคำลวงยังเป็นสุดยอดอาวุธพลังทำลายล้างที่มันมักจะใช้ต่อสู้กับมนุษยชาติอยู่เสมอ ซาตานพยายามทุกวิถีทางที่จะปกปิดความจริง และขัดขวางเราจากความเข้าใจที่กระจ่างแจ้ง มันพยายามที่จะจำกัดมุมมองของเราให้แคบลงโดยให้เห็นแต่สถานการณ์ที่เกิดขึ้นตรงหน้า

เพื่อจะเชื่อในความจริงของพระเจ้า คุณต้องมองเห็นอะไรๆ ไปได้ไกลกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นตรงหน้า เราจะมองเห็นความจริงได้โดยผ่านสายตาฝ่ายวิญญาณ และมองเห็นผ่านการเปิดตาใจจากพระเจ้าเท่านั้น เมื่อไหร่ก็ตามที่เราพยายามจะแยกแยะความจริง ศีกระหว่างสองโลกก็จะปะทุขึ้นมาทันที เกิดการแย่งชิงระหว่างสองอาณาจักร มารซาตานติดอาวุธด้วยความคิดเชิงลบและทำทุกวิถีทางให้เราเชื่อว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นคือความจริงเพียงหนึ่งเดียว อย่างไรก็ตามมีข้อแตกต่างอย่างมากระหว่างข้อเท็จจริงตรงหน้ากับความจริง ข้อเท็จจริงคือเรื่องจริงหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตรงหน้าซึ่งเป็นมุมมองที่เห็นได้ด้วยตา ส่วนความจริงคือเรื่องจริงในโลกของพระเจ้า เป็นมุมมองของพระเจ้าต่อเหตุการณ์นั้น ความจริงแท้เพียงอย่างเดียวนี้จะทราบได้ก็โดยการเปิดตาใจจากพระเจ้าอย่างเฉพาะเจาะจง

มารพยายามจำกัดมุมมองของเราให้อยู่แต่ในโลกที่มองเห็นได้เพียงอย่างเดียว ตัวอย่างเช่น คนหนึ่งอาจมีเนื้ออกในร่างกายที่รู้สึกได้

ทางกาย หลังการตรวจแพทย์ก็ยืนยันว่ามีเนื้องอกอยู่จริง ในกรณีนี้แพทย์เป็นผู้บอกข้อเท็จจริง ส่วนชาตานจะเป็นผู้ที่พยายามทำทุกทางให้คนนั้นยอมรับข้อเท็จจริงนั้นว่าเป็นความจริงเพียงหนึ่งเดียว เพื่อที่ความรู้สึกนึกคิดที่บิดเบี้ยวจะก่อตัวขึ้นในเขา มันจะบงการให้เราหลงเชื่อไปตามสถานการณ์ที่เห็นซึ่งดูเหมือนไม่อาจเปลี่ยนแปลงอะไรได้แล้ว ถ้าคุณปล่อยให้ความคิดของตัวเองเข้าสู่วงจรนี้เมื่อไหร่ ความคิดนั้นจะโจมตีคุณทันที นี่คือการเม็ดคาลงของศัตรู โปรดเข้าใจว่าแพทย์พูดข้อเท็จจริงแต่ไม่ใช่ความจริง ข้อเท็จจริงของเรื่องนี้คือมีเนื้องอกในร่างกาย แต่ความจริงคือเมื่อสองพันปีที่แล้วพระเยซูได้รับเอาความป่วยไข้และอาการเจ็บป่วยทั้งหมดของเราไว้ที่พระองค์เอง พระกายของพระองค์ที่ถูกเขียนตีซ้ำแล้วซ้ำเล่าอีกก็เพื่อว่าด้วยบาดแผลของพระองค์เราจะได้รับการรักษา

เราจึงควรรับฟังข้อเท็จจริงแต่เรียนรู้ที่จะเชื่อในความจริง เราต้องการความจริงในพระเจ้ามากกว่านี้ เมื่อรู้จักความจริงแล้วคนนั้นจะเป็นอิสระอย่างแท้จริงและชีวิตของเขาก็จะเปลี่ยนแปลง ตอนที่นาตาซาบอกว่าเธอไม่มีวันจะสร้างชีวิตกับผม เธอเห็นแต่เพียงเรื่องราวที่เกิดขึ้นและพูดไปตามที่เห็น แต่สิ่งที่เธอมองไม่เห็นคือความจริงที่ว่าพระเจ้ามีแผนสำหรับชีวิตของเธอและมีแผนการสำหรับเราทั้งสองคน

ทำตามแผนการของพระเจ้า

ในขณะที่ผมขับรถกลับบ้าน ชาตานยังคงเยาะเย้ยผมไม่หยุด “พระเยซูจะเปลี่ยนแปลงอะไรได้ และพระเจาก็ไม่ได้รักษาสัญญาด้วย”

ผมรู้สึกแพ้อาการ แต่ในทันใดนั้นผมเห็นภาพการพบปะกับพระคริสต์อีกครั้ง และได้ยินเสียงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ว่า “อย่ากลัวเลย เธอจะเป็นภรรยาของเจ้าตามที่เราสัญญาไว้” ผมรีบยึดถ้อยคำเหล่านั้นเอาไว้ราวกับว่าชีวิตของผมแขวนอยู่กับคำพูดนั้น มากกว่าสิ่งที่ผมเห็นตรงหน้า มากกว่าการตอบสนองของนาตาชา มากกว่าอารมณ์และความรู้สึกที่เกิดขึ้น ผมตัดสินใจที่จะเชื่อในถ้อยคำที่พระเยซูตรัส และในรณนั้นเองผมเริ่มเรียนรู้ที่จะขจัดความคิดเชิงลบและคำโกหกของศัตรูออกไป เสียงของพระเจ้าในตัวผมทำให้ผมมีความหวัง ดังที่พระคัมภีร์ได้บอกไว้ว่า มนุษย์จะดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียวไม่ได้ (ลก. 4:4)

เมื่อกลับถึงบ้าน ผมเปิดพระคัมภีร์ทันทีและเริ่มอ่าน พระคำมีชีวิตขึ้นมาต่อหน้าผมเมื่อผมพลิกไปที่ละหน้าๆ เปาโลเขียนว่าขอให้พระเกียรติมีแด่พระองค์ผู้ทรงสามารถทำทุกสิ่งได้มากยิ่งขึ้นกว่าที่เราทูลขอหรือคิด โดยฤทธานุภาพที่ทำงานอยู่ภายในเรา (อฟ. 3:20) ผมจึงขอบคุณพระเจ้าและอธิษฐานขอการทรงนำในชีวิตว่าผมควรจะทำอย่างไรต่อไป ผมได้ยินพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่า ลำพังความเชื่อ ถ้าไม่มีการปฏิบัติ ก็เป็นสิ่งที่ตายแล้ว (ยก. 2:17) ทันใดนั้นความคิดดีๆ ก็แล่นเข้ามา ส่งดอกไม้ไปให้คู่มั่นของเจ้าทุกวันสิ ที่แรกผมไม่กล้าทำตามความคิดนี้และไม่เห็นด้วย ผมไม่มีเงินและตังงาน ทุกบาททุกสตางค์มีค่ามาก ผมกำลังอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก แต่ถึงอย่างนั้นผมก็ได้ตัดสินใจที่จะซื้อดอกไม้ส่งไปให้นาตาชาทุกวัน ถ้าความคิดนี้มาจากพระเจ้า ผมจะเชื่อฟังเสียงของพระองค์ และพระองค์จะช่วยผมเรื่องการเงิน ภารกิจส่งดอกไม้

ทุกวันจึงเริ่มต้นขึ้น

แปลกแต่จริงเมื่อผมตัดสินใจอย่างนั้นประตูก็เริ่มเปิดออก ญาติ พี่น้องและเพื่อนๆ ต่างยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือผมด้านการเงิน เพื่อนบางคน ถึงกับโทรมาเสนองานไม่เต็มเวลาให้ผมด้วย ไม่มีใครรู้ว่าผมตัดสินใจที่จะซื้อช่อดอกไม้แพงๆ ให้นาตาชาทุกวัน ทุกคืนผมจะใช้เวลาอธิษฐานกับพระเจ้า จากนั้นก็จะขับรถไปร้านขายดอกไม้ที่ตอนนั้นผมได้กลายเป็นลูกค้าประจำไปแล้ว ช่วงตีสามของทุกวันผมจะลุกขึ้นมาอธิษฐานอีกรอบ และไปส่งดอกไม้ไว้ที่บ้านใดหน้าบ้านของคู่หมั้นผม ผมทำแบบนี้อยู่หนึ่งเดือน สิ่งที่น่าอัศจรรย์คือพระเจ้าจัดเตรียมจำนวนเงินที่พอดีสำหรับซื้อช่อดอกไม้ที่สวยงามที่สุดในทุกวัน

ประมาณหนึ่งเดือนต่อมา ณ ที่ประชุมของคริสตจักรแห่งหนึ่ง วันนั้นผมมีโอกาสได้ไปร่วมรับใช้ด้วยการร้องเพลงนมัสการเกี่ยวกับพระโลหิตของพระเยซูบนเวที ในขณะที่ผมกำลังร้องเพลงอยู่นาตาก็เดินเข้ามาในห้องประชุม อันที่จริงเธอไม่น่าจะมาอยู่ตรงนี้ได้เพราะเธอกำลังจะมุ่งหน้าไปยังอีกเส้นทางหนึ่งเพื่อไปงานเลี้ยงกับครอบครัว แต่ด้วยเหตุผลบางอย่างทำให้เธอต้องแวะเข้ามาในจังหวะที่ผมกำลังร้องเพลงนั้น ผมเชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสัมผัสเธอในขณะนั้นเพราะเธอหยุดมองผมอย่างพิเน็จพิจารณา และตั้งใจฟังทุกคำที่ผมร้องจากบทเพลงนั้น

คืนนั้นหลังจากที่เราห่างกันไปนาน ในที่สุดเราก็สามารถกลับมาพูดคุยกันได้เหมือนเคยและรับฟังซึ่งกันและกัน เป็นอีกครั้งที่พระเจ้าทรงพิสิญจน์ให้เห็นว่าพระองค์ทรงซื่อสัตย์ สิ่งที่เราองค์สัญญาไว้เป็นจริง

ทรงเลือกและลิขิตไว้

ตัดภาพมายังเดือนต่อมาในวันที่ 27 กรกฎาคม ปี 2002 แหกเหว
มากมาย ดอกไม้ตกแต่ง เสียงเพลงบรรเลง และศิษยาภิบาลกำลัง
ประกอบพิธีแต่งงานให้เราทั้งสอง ในที่สุดผมก็สามารถเรียกนางสาวว่า
ภรรยาสุดที่รักของผมได้เต็มปาก

บทที่ 4

กลับคืนสู่สภาพดี

หลังแต่งงาน ผมกับนาตาชาตัดสินใจอุทิศครอบครัวและทั้งชีวิตของเราไปใช้พระเจ้า เราไม่รู้ว่าจะมีชีวิตข้างหน้าจะเป็นอย่างไรแต่เราวางใจในพระองค์ ความปรารถนาสูงสุดของเราทั้งสองคือการได้แสวงหาการสถิตของพระองค์ทุกวัน เราปรารถนาให้พระองค์ทรงนำพาครอบครัวของเราให้ไปถึงพระประสงค์ของพระองค์ และช่วยเหลือเราให้เดินไปในทิศทางที่พระองค์ทรงเรียก

ตอนที่ผมพบกับพระเยซูผมไม่ได้ทูลขอพระกำลัง อำนาจ เงินทอง หรือแม้แต่สติปัญญากับพระองค์แม้ว่าภายหลังพระเจ้าจะเริ่มอวยพรผมด้วยสิ่งต่างๆ เหล่านี้อย่างมากมายเกินคาดคิดก็ตาม คำขอเพียงข้อเดียวของผมคือขอให้นาตาชาคืนกลับมา ผมเชื่อว่าผมได้ขอในสิ่งที่ล้ำค่าที่สุดจากพระองค์ เพราะเวลานาตาชาเชื่อมโยงการทรงเรียกและน้ำพระทัยที่พระเจ้ามีต่อผม เราฝ่าฟันร่วมกันเพื่อไปให้ถึงลิขิตชีวิตของเราและทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า

ตลอดระยะเวลาแห่งการรับใช้ในพันธกิจ ผมได้พบกับผู้คนมากมายหลายรูปแบบ ผู้ชายหลายคนเข้ามาเปิดอกกับผมถึงเรื่องที่พวกเขา กำลังเผชิญอยู่ ชายที่แต่งงานแล้วหลายคนบอกผมด้วยความปวดใจลึกๆ ว่าพวกเขาไม่สามารถทำตามการทรงเรียกของพระเจ้า และล้มเหลวในการทำตามภาระใจที่พระเจ้าใส่ไว้ด้วยเหตุผลหนึ่ง นั่นก็คือ ภรรยาของพวกเขา พวกเขาไม่ได้ร่วมนิมิต บ้างก็ไม่เห็นด้วยกับสามี บ้างก็ไม่สนับสนุนพันธกิจของพวกเขา ในขณะที่ผมรับฟังเรื่องราวเหล่านั้น และมองดูชีวิตของพวกเขา ผมได้ตระหนักว่าชีวิตของผมได้รับพระพรมากแค่ไหน นานาชาเคียงข้างผมเสมอในทุกฤดูกาลชีวิต ไม่ว่าจะเป็นในช่วงที่พันธกิจไปได้ดีหรือประสบปัญหา เธอจะคอยสนับสนุนจนผ่านไปด้วยกัน ครั้งนี้จึงเป็นการตัดสินใจที่ดีที่สุดของผม นั่นคือทูลขอคนที่เหมาะสมจากพระเจ้า คนที่จะกลายมาเป็นผู้ช่วยที่ซื่อสัตย์ในการทำให้งานหมายของพระองค์สำเร็จ

ภารกิจของเรา คือ การปกครอง

ครั้งหนึ่งขณะที่ผมเฝ้าเดี่ยว ผมค้นพบหลักการทรงพลังอันหนึ่งเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และหน้าที่ของครอบครัว เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ สิ่งแรกที่พระเจ้าบอกกับมนุษย์คือ “ให้พวกเขาปกครอง” ข้อความนี้อยู่ในหนังสือปฐมกาล “แล้วพระเจ้าตรัสว่า ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามอย่างของเรา ให้ครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในท้องฟ้าและฝูงสัตว์ใช้งาน ให้ปกครองแผ่นดินโลก

ทั้งหมด และสัตว์เลื้อยคลานทุกชนิดบนแผ่นดินทั้งหมด” (ปฐมก. 1:26)

เมื่อพระเจ้าตรัสว่า “ให้พวกเขาครอบครอง” คำว่าพวกเขาหมายถึงทุกคน รวมถึงคุณและผมด้วย เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมดล้วนเป็นเมล็ดพันธุ์ที่สืบทอดจากอาดัม ดังนั้นเมื่อพระเจ้าทรงกำหนดเป้าหมายของพระองค์ให้แก่มนุษย์คนแรกจึงหมายถึงรวมถึงทุกคนที่จะเกิดมาภายหลังด้วยผ่านทางอาดัมพระเจ้าได้ทรงเห็นทุกคนที่จะมาเกิดบนโลกนี้ ดังนั้นโดยทางอาดัม พระเจ้าจึงประทานสิทธิในการปกครองแก่ทุกคน โดยมอบโลกทั้งใบให้แก่เรา สิ่งนี้เขียนไว้ในหนังสือสุดท้ายว่า “ฟ้าสวรรค์สูงสุดเป็นของพระยาห์เวห์ แต่พระองค์ประทานแผ่นดินโลกแก่มนุษย์ทั้งหลาย” (สดด. 115:16) พระเจ้าทรงสร้างโลกและให้เราอยู่ในโลกเพื่อปกครอง

ในกระบวนการทรงสร้าง พระเจ้าทรงใส่ศักยภาพที่จำเป็นทั้งหมดไว้ในตัวมนุษย์แล้วเพื่อให้เขาสามารถบรรลุเป้าหมายของเขาได้ ศักยภาพนี้คือเมล็ดพันธุ์ของพระเจ้าที่อยู่ในตัวมนุษย์ ซึ่งเราจำเป็นต้องค้นให้พบและบ่มเพาะให้งอกงามขึ้น คุณถือกำเนิดขึ้นตามที่ถูกลิขิตไว้นั้นคือเพื่อทำหน้าที่และปฏิบัติภารกิจของคุณบนโลกนี้ให้สำเร็จ ของประทานและเป้าหมายในชีวิตคุณเป็นคำตอบของพระเจ้าที่สนองตอบต่อความต้องการของคนรุ่นคุณนั่นเอง เมื่อสำรวจความมุ่งหมายของพระเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์จากพระคัมภีร์ตลอดเล่มอย่างถี่ถ้วนแล้วผมก็รู้สึกอัศจรรย์ใจที่พบว่าเราแต่ละคนมีการทรงเรียกที่ต้องทำตามผมเชื่อมั่นว่าเราแต่ละคนถูกเรียกให้ครอบครองตามขอบเขตแห่งของประทานของเรา

พระคัมภีร์ยังสอนด้วยว่าเราควรที่จะรับใช้ซึ่งกันและกันด้วยของประทานที่ได้รับมา (1 ปต. 4:10) พวกเราแต่ละคนได้รับพระคุณจำเพาะในแต่ละด้านตามของประทานของพระคริสต์ ของประทานของคุณจะเชื่อมโยงกับเป้าหมายในชีวิตของคุณ นี่คือ *ergon* (เออร์กอน) ของคุณซึ่งเป็นคำในภาษากรีกแปลว่า “อาชีพหรือการลงมือฝึกฝน การค้นพบ และการเปลี่ยนแปลงสู่เป้าหมาย” ถ้าคุณไม่ใช้ของประทานของคุณเท่ากับคุณไม่ได้ทำตามเป้าหมายและหน้าที่ในพระกายของพระคริสต์ แล้วยังทำให้ระบบในพระกายรวนและส่งผลกระทบกับคนที่ตามมาภายหลังอีกต่างหาก ไม่ว่าจะเป็นรุ่นลูกหรือคนรุ่นถัดๆ ไปในอนาคต อย่างไรก็ตามคุณคือคำตอบของพระเจ้าที่ส่งมาให้อยู่ในกรอบเวลาหนึ่งๆ บนโลกนี้เพื่อให้เป้าหมายในชีวิตของคุณสำเร็จ

เป้าหมายในชีวิตและจำนวนวันเวลาในชีวิตของคุณนั้นเกี่ยวโยงกันโดยตรง พระเจ้าทรงได้กำหนดทั้งวันที่คุณถือกำเนิดและวันที่คุณต้องลาจากโลกไปแล้ว เวลาเป็นทรัพยากรที่ล้ำค่ายิ่ง ดังนั้นคุณต้องให้คุณค่ากับเวลาและใช้เวลาอย่างถูกต้องเพื่อจะค้นพบของประทานและทำตามเป้าหมายในชีวิต คุณไม่มีโอกาสใช้ชีวิตนี้ซ้ำอีกเป็นครั้งที่สอง คุณมีชีวิตอยู่ได้เพียงแค่ช่วงเวลาหนึ่งที่พระเจ้กำหนดไว้อย่างเจาะจงเท่านั้น พระเจ้าทรงมีแผนการให้คุณมีชีวิตที่มีเป้าหมายและอยู่อย่างครบบริบูรณ์ ไม่ใช่อยู่ไปวันๆ ผมเชื่อว่าชีวิตที่สามารถนำพาความอัมเ็จที่แท้จริง ความมีชีวิตชีวา พละกำลัง และความชื่นชมยินดีนั้น จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อคุณอยู่ในจุดที่พระเจ้าทรงเรียกคุณเท่านั้น

จอมองหาหลักแหล่งและผู้ช่วยของคุณ

ให้สังเกตว่าหลักแหล่งที่พระเจ้ากำหนดให้มนุษย์อยู่คือในสวนเอเดน พระเจ้าทรงเจازงให้มนุษย์ปกครองสวนนั้น คำว่าเอเดนมีความหมายว่า “สวรรค์ที่เปิดออก” หรือสถานที่บนโลกซึ่งเป็นจุดที่การสถิตของพระเจ้าเป็นดังเช่นประตูที่เปิดออกสู่สวรรค์ หมายความว่าพระเจ้าทรงวางมนุษย์ไว้ให้อยู่ในการสถิตของพระองค์ เพื่อให้มนุษย์สามารถปกครองแผ่นดินนี้ได้โดยอาศัยพระลักษณะของพระเจ้า

คุณถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ก่อนอื่นมนุษย์แต่ละคนเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีจิตวิญญาณ ส่วนพระเจ้านั้นเป็นพระวิญญาณ พระองค์ไม่ได้แค่เต็มด้วยพระวิญญาณ พระองค์เองทรงเป็นพระวิญญาณ พระองค์ไม่ได้เต็มด้วยความชื่นชมยินดี พระองค์เป็นความชื่นชมยินดี พระองค์ไม่ได้เต็มไปด้วยสันติสุข พระองค์เป็นสันติสุขแท้ พระองค์ไม่ได้เต็มไปด้วยความรัก เพราะพระองค์เป็นความรัก และแม้ว่าความรักเป็นสิ่งสำคัญ แต่ก็ไม่ใช่ว่าสิ่งที่พระเจ้ามอบหมายหรือเป็นเป้าหมายจะจงในการทรงเรียกของคุณ คำสั่งแรกของพระเจ้าคือให้มนุษย์ครอบครองและปกครอง ความรักเป็นเพียงบรรยากาศที่จะต้องรักษาไว้ระหว่างการปกครอง พระเจ้ากำหนดให้มนุษย์อยู่ในสวนเอเดน ในการสถิตของพระเจ้า พระเจ้าทรงตั้งพระทัยให้มนุษย์ปกครองดูแลตามพระลักษณะของพระเจ้า นั่นคือด้วยความรัก สันติสุข และความชื่นชมยินดี เป็นต้น ด้วยวิธีนี้การปกครองโดยมนุษย์จะไม่ใช่เป็นอันตรายหรือเป็นภัย แต่จะนำมาซึ่งความรุ่งเรืองและพระพร

เมื่ออาดัมกำลังวุ่นวายอยู่กับการบรรลุเป้าหมายของเขาในสวนเอเดน แล้วจู่ๆ พระเจ้าก็พูดขึ้นว่า “การที่ชายผู้นี้จะอยู่แต่ลำพังนั้นไม่ดี เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสมกับเขาขึ้น” (ปฐมก. 2:18) ข้อพระคัมภีร์นี้ได้ระบุหน้าที่ของครอบครัวเอาไว้ สังเกตว่าพระเจ้าได้วางมนุษย์ไว้ในการสถิตอยู่ของพระองค์เป็นอันดับแรก มอบหมายความรับผิดชอบและเป้าหมายให้แก่มนุษย์ จากนั้นพระองค์จึงประทานผู้ช่วยให้ ผู้ช่วยนี้มีบทบาทเฉพาะ คือ ช่วยเหลือ สนับสนุน และเกื้อหนุน

ผู้หญิงคือผลงานชิ้นเอกที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น เธอมาพร้อมกับทุกสิ่งที่จำเป็นในการช่วยเหลืออาดัม ไม่ว่าจะเป็นความแข็งแกร่ง ทักษะต่างๆ สติปัญญา ความเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์ และคุณสมบัติอื่นๆ ที่ทำให้เธอกลายเป็นผู้เกื้อหนุนที่อาดัมต้องการ บทบาทของเธอก็ได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยเหลืออาดัมผู้ซึ่งมุ่งปฏิบัติภารกิจที่มีเป้าหมายชัดเจน ไม่เช่นนั้นเราจะต้องการผู้ช่วยไปทำไมกัน หากผู้ช่วยไม่ได้ช่วยทำอะไรเลย

ปัญหาครอบครัวในปัจจุบันนี้เกิดขึ้นเพราะพวกเขาขาดนิมิตหลายคนต้องทุกข์ใจเพราะเรื่องนี้ ผมจึงมักให้แนะนำคนรุ่นใหม่ให้ถามคำถามที่ถูกต้องต่อกันและกันก่อนแต่งงาน เมื่อมีผู้ชายขอผู้หญิงแต่งงาน เธอไม่ควรถามเพียงแค่ว่าเขารักเธอมากแค่ไหน แต่ต้องถามด้วยว่าเขามีเป้าหมายอะไรในชีวิต

สุภาพสตรีที่รักทั้งหลายได้โปรดถามสามีในอนาคตด้วยว่า เขาวางแผนจะทำอะไรในอีก 50 60 หรือ 70 ปีข้างหน้า เป็นเรื่องสำคัญ

ที่ต้องเข้าใจนิมิตของพวกผู้ชาย นิมิตของเขาคืออะไร เขามีเป้าหมายอะไรในชีวิต ทำไมเขาจึงต้องการผู้ช่วย แล้วคุณจะช่วยเขาได้อย่างไรท้ายที่สุดแล้วผู้หญิงในฐานะผู้ช่วยจำเป็นต้องเข้าใจบทบาทของเธอในการสนับสนุนสามีให้ไปถึงนิมิตนั้นได้

ผมเชื่อว่าในกรณีของผมพระเจ้าทรงเลื่อนการแต่งงานของเราออกไปจนกว่าผมจะเข้าใจในลิขิตชีวิตและเป้าหมายในการมีชีวิตอยู่ของตัวเอง เมื่อเวลาผ่านไปผมจึงได้ตระหนักถึงพระเมตตาที่พระเจ้าทรงมีต่อผม ผมขอบพระคุณพระองค์ที่เข้ามาแทรกแซงสถานการณ์ของผม ก่อนหน้าที่พระเจ้าจะทรงให้ผมคืนดีกับนาตาชานั่น ครั้งแรกเธอเห็นผมอยู่ในการสถิตของพระเจ้า อยู่ในบรรยากาศแห่งพระสิริของพระองค์ และครั้งต่อมาผมกำลังตั้งใจบรรลุเป้าหมายที่พระเจ้าทรงลิขิตไว้สำหรับชีวิตของผม ผมรับใช้พระองค์และนมัสการพระองค์ตลอดเวลา

หลังแต่งงานเราอุทิศตนให้กับพระเจ้าอย่างเต็มที่ อุทิศทุกวันเวลาของเรา อุทิศพลกำลัง ความรู้ความสามารถ เงินทอง และของประทาน อุทิศทั้งหมดให้กับการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ดังนั้นกระบวนการยอมจำนนและการอุทิศตนจึงเริ่มขึ้น และต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

งานใหม่และชีวิตแห่งการอธิษฐาน

วันเวลาผ่านไปไม่นาน ผมเริ่มอธิษฐานเรื่องงาน ผมขอให้พระเจ้าประทานงานที่ผมจะมีเวลาที่จะอธิษฐานมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ผมหวงกระหายความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่ลึกซึ้งขึ้นอีก นับวันความปรารถนาที่จะ

รู้จักกับพระองค์มีแต่จะเพิ่มขึ้น พอเริ่มรู้สึกตัวรู้จักพระองค์แล้ว พระองค์จะทรงเปิดเผยสิ่งใหม่ๆ เพิ่มเติม แล้วผมก็จะตระหนักว่าตัวเองรู้จักพระเจ้าแค่เพียงน้อยนิดเท่านั้น

พระเจ้าทรงไม่มีที่สิ้นสุด พระองค์ทรงอุดมด้วยความร่ำรวย สติปัญญา ทรงฤทธานุภาพ เปี่ยมด้วยพลังกำลัง และทรงยิ่งใหญ่อย่างหาที่สุดมิได้ จนผมสามารถเข้าใจและรู้จักได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น การเปิดเผยถึงนิรันดร์กาลของพระองค์ผลักดันให้ผมมุ่งมั่นต่อไป ความยิ่งใหญ่ที่ไม่อาจวัดได้ของพระองค์เป็นเรียวแรงให้ผมแสวงหาพระพักตร์พระเจ้า นำเสียดายที่หลายคนหยุดเติบโตเพราะเผลอหลงไหลไปกับความอิมเมจที่ได้จากความสำเร็จในงานรับใช้ ความเผลอเผลอนี้จึงขัดต่องานรับใช้พระเจ้าในแบบที่ควรจะเป็น พวกเขาพอใจที่ได้ทำงานรับใช้มากกว่าได้ทำความรู้จักกับพระเจ้าจริงๆ

ผมอยากรู้เสมอถึงสิ่งที่อยู่ในพระทัยของพระเจ้า อยากรู้ว่าพระทัยของพระเจ้าในช่วงเวลานี้และน้ำพระทัยที่มีต่อชีวิตของผม อย่างไรก็ตามผมรู้ว่าในโลกนี้มีผู้คนมากมายอยู่มาก่อนผมจะเกิดและจะมีคนอีกมากมายเกิดมาหลังจากที่ผมตายไป พระประสงค์ของพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าช่วงชีวิตที่ผมมีบนโลกมากนัก ผมคิดใคร่ครวญตลอดเวลาถึงมุมมองของพระเจ้าต่อวันเวลาที่พระเจ้าให้ผมมา พระเจ้าทรงจัดเตรียมอะไรไว้สำหรับชีวิตของผม พระองค์มองผมอย่างไร ผมมีบทบาทอย่างไรในช่วงเวลานี้ น้ำพระทัยของพระองค์ในชีวิตของผมสำคัญยิ่งกว่าความคิดเห็นของคนอื่น ผมไม่อยากให้ใครมาตัดสินทางเดินชีวิตของผม พระเจ้าผู้เดียว

เท่านั้นที่ตอบคำถามทั้งหมดนี้ได้ ผมปรารถนาที่จะอุทิศเวลาทั้งหมดแด่พระเจ้า ผมจึงเริ่มมองหาคนที่เอื้อให้ผมได้ใช้เวลากับพระองค์

หลังจากนั้นไม่นานเพื่อนคนหนึ่งก็มาเสนองานให้ผม เขาแนะนำให้ผมสมัครเป็นคนขับรถในตำแหน่งคนขับรถส่งของ งานนี้ต้องขนส่งและกระจายยารักษาโรคไปตามร้านขายยา พอเริ่มกรอกใบสมัครผมก็พบอุปสรรคเข้าอย่างจัง ผมไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ตำรวจได้ยึดใบจากการทำผิดกฎจราจรหลายครั้ง มารใช้ทางเลือกที่ผิดพลาดของผมมาทำลายชีวิตผม รวากับว่าผมเองเป็นคนเปิดโอกาสให้มารด้วยวิถีชีวิตแบบเดิมของผม

อย่างไรก็ตามผมไม่ได้ตกอยู่ภายใต้พันธนาการนั้นอีกต่อไป ผมมีพระเจ้าอยู่เคียงข้างและผมจะรับผิดชอบต่อการกระทำของผมเอง พร้อมกับมอบพื้นที่ให้พระเจ้าเข้ามาฟื้นฟูเยียวยาชีวิต ผมทำทุกอย่างที่ผมทำได้ในส่วนของผมและปล่อยให้พระเจ้าจัดการส่วนที่เหลือ ลึกๆ ในใจผมรู้สึกว่างานนี้จะเป็นพระพรอย่างมากกับตัวผมเองและคนรอบข้าง ผมคว้าโอกาสนี้ไว้และส่งใบสมัครไป ไม่นานนักเจ้านายของบริษัทก็โทรมาหาผมโดยตรง แจ้งให้ทราบว่าผมได้รับการจ้างงานแล้ว ผมตื่นเต้นมาก ในวันนั้นพระเจ้านำพาให้มีคนช่วยจัดการเช่ารถตู้ให้ผมไว้ใช้ทำงานอีกด้วย

ผมสัญญากับพระเจ้าว่าจะอุทิศเวลาในการทำงานทั้งหมดอธิษฐานในพระวิญญานบริสุทธิ์ พุดตามตรง ในช่วงแรกการอธิษฐานตลอดเวลาไม่ง่ายเลย แต่พอเวลาผ่านไปก็อธิษฐานได้ง่ายขึ้นจนกลายเป็นนิสัย

โดยพระคุณของพระเจ้าผมใช้ 7-8 ชั่วโมงต่อวันอธิษฐานในพระวิมูญญาณ ขณะขับรถ การอธิษฐานกลายเป็นเรื่องปกติในชีวิตผม เมื่อกลับถึงบ้าน ผมก็จะใช้เวลาที่เหลือกับพระวณะก่อนที่ภรรยาจะกลับจากทำงาน ไม่ได้หมายความว่า นี่เป็นแบบอย่างให้ทุกคนทำตาม เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของผมในการเดินบนเส้นทางนี้

เมื่อนานตาชากลับมาถึง เราจะไปคริสตจักรท้องถิ่นด้วยกันและรับใช้ที่นั่นด้วยสุดใจ คริสตจักรแห่งนี้เป็นจุดที่ผมได้ถวายชีวิตให้กับพระเยซู และกลายเป็นบ้านหลังที่สองของเรา เราทุ่มเทเวลาและชีวิตในการทำให้อตัวเองเป็นคำตอบต่อความต้องการต่างๆ ในคริสตจักร มีคนถามว่าเราทะเลาะกันบ้างไหม ผมมักจะตอบว่า “เราไม่มีเวลาทะเลาะกันหรอกครับ” จุดมุ่งหมายของเราคือเดินหน้าต่อไป เรารักผู้คน ผมจะเข้าไปหาศิษยาภิบาลแล้วถามว่ามึงงานไหนที่ผมสามารถช่วยได้ ไม่มีงานไหนที่เล็กน้อยเกินไป ครั้งหนึ่ง我去ศิษยาภิบาลซึ่งไปที่เก้าอี้ว่างของมือกลอง ผมเป็นนักดนตรีก็จริงแต่ไม่เคยตีกลองมาก่อน แต่สุดท้ายแล้ววันนั้นผมก็หาทางเล่นมันจนได้ ผมและภรรยาผมมาเพื่อจะรับใช้โดยไม่เกี่ยงงาน เรายังไม่รู้ว่พระเจ้าปรารถนาให้เราทำอะไรกันแน่ เราจึงรับใช้ทุกอย่างที่สามารถทำได้

กว่าเราจะกลับถึงบ้านก็ค่อนข้างตึกแล้ว ปกติแล้วนาตาชาจะเข้านอนก่อน ส่วนผมยังไม่นอนและใช้เวลาคุยกับพระวิมูญญาณบริสุทธิ์ต่ออีกสักนิดในห้องนั่งเล่นแล้วค่อยล้มตัวลงนอนหลังจากนั้น ผมตั้งนาฬิกาปลุกไว้ที่ตีสามเพราะตั้งใจที่จะปลุกตัวเองขึ้นเพื่อใช้เวลาอธิษฐาน

เพิ่มขึ้นอีกครั้งชั่วโง่งกลางดึก เรื่องนี้ถือเป็นการยอมเสียสละที่ยิ่งใหญ่ของผม เพราะว่าผมเข้านอนดึกและต้องตื่นเข้าไปทำงาน อย่างไรก็ตามสามสิบนาทีก่อนที่เพิ่มขึ้นกลางดึกเป็นเครื่องบ่งชี้ของผมว่า ผมอยากรู้จักกับพระเจ้ามากแค่ไหน!

ผมตั้งใจไว้ว่าจะไม่อธิษฐานทูลขอสิ่งใดในช่วงกลางคืน แต่จะแสวงหาพระเจ้าและขอให้พระองค์ทรงเปิดเผยถึงพระทัยของพระองค์มากขึ้น และนำผมไปในทางที่ชอบธรรม ผมไม่มีวันลืมคำคำหนึ่งที่ผมอธิษฐานหลังจากอ่านข้อพระคัมภีร์ในหนังสืออิสยาห์ “และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงขององค์เจ้านายตรัสว่า ‘เราจะใช้ผู้ใดไป? และผู้ใดจะไปแทนพวกเรา?’ ” (อสย. 6:8) ผมเริ่มส่งเสียงตะโกนขึ้นสู่สวรรค์ “พระองค์เจ้าข้าไม่ต้องมองหาคนอื่น พระองค์พบแล้ว ผมนี่ไง! โปรดเลือกผมและทำตามที่พระองค์ต้องการเถิด!” ผมอุทิศตัวต่อพระเจ้าแม้ไม่รู้เลยว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นหลังจากคำอธิษฐานนี้

ผมสร้างนิสัยปลูกตัวเองขึ้นเพื่อตื่นมาอธิษฐานสามสิบนาทีก่อนที่ทุกคืน ผมอยากแสดงให้เห็นว่าผมเสียสละมากแค่ไหนเพื่อจะได้รู้พระทัยของพระองค์ ขณะทำงานผมจะอธิษฐานด้วยภาษาแปลกๆ เท่านั้น เพราะเป็นวิธีที่ทรงประสิทธิภาพที่สุด เป็นภาษาที่สวรรค์เท่านั้นรู้จักพระเจ้าทรงทราบความคิดในวิญญาณของเรา และพระองค์จะทรงวิงวอนแทนเราตามพระประสงค์ของพระบิดา

บทเรียนเรื่องการพูดความจริง

วันหนึ่งผมมัวแต่อธิษฐานจนไม่ทันเห็นป้ายหยุดจึงเหยียบคันเร่งข้ามสี่แยกไป ผมไม่แก้ตัว เป็นความผิดของผมเต็มๆ เจ้าหน้าที่คนหนึ่งไล่ตามผมมาข้างหลัง ไฟไซเรนของตำรวจที่คุ้นเคยส่งสัญญาณเรียกให้จอด ตอนนั้นผมรู้เลยว่าเกิดเรื่องใหญ่แล้ว ผมไม่มีใบขับขี่ ไม่มีประกัน และที่แย่กว่านั้นทะเบียนรถก็เป็นชื่อของคนอื่น ผมรู้ว่าต้องติดคุกแน่ รถจะถูกยึด และผมก็จะตกงาน

ตอนเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินมาที่หน้าต่างรถ ผมถอนหายใจหนักและก้มหัวลง ปกติแล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจจะขอดูใบอนุญาตขับขี่และทะเบียนรถยนต์ทันที แต่แทนที่เขาจะพูดประโยคมาตรฐานในการขอเอกสาร เขากลับถามสั้นๆ ว่า “มีใบขับขี่ไหม” ผมส่ายหัว แต่ด้วยเหตุผลที่ไม่ทราบผมได้ยืนตัวเองพูดออกไปว่ามี เจ้าหน้าที่จึงสับสนและถามผมอีกครั้งว่ามีใบขับขี่หรือไม่ ผมลนลานส่ายหัวอีกครั้งเพื่อแสดงว่าไม่มี แต่ปากดันจึงมำออกไปอีกครั้งว่ามี ผมตกใจกับการตอบสนองของตัวเอง เจ้าหน้าที่จึงบอกให้เอาเอกสารอะไรก็ได้ที่มีมาดู เมื่อผมสั่นระริกขณะยื่นบัตรประชาชนออกไป เจ้าหน้าที่เดินกลับไปที่รถของเขา แล้วก็เดินกลับมาพูดว่า “ลงจากรถ คุณโกหก คุณไม่มีใบอนุญาตขับขี่ คุณไม่มีสิทธิขับรถ!” เขาสั่งให้ผมลงจากรถดู ใส่กุญแจมือฉันเข้าที่ข้อมือผม และพาผมไปที่รถตำรวจ จากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเรียกรถลากมาเอารถดูไปและขับพาไปยังสถานีตำรวจ

ความจริงดีเสกหน้า ผมรู้สึกละอายใจและอับอายในการกระทำของตัวเอง แม้ว่าผมได้มอบชีวิตให้พระเจ้าแล้ว ได้พบพระพักตร์พระเยซูแล้ว ได้อุทิศเวลาทั้งหมดแสวงหาพระองค์แล้ว แม้ทำทั้งหมดนี้แล้ว ผมก็ยังโกหกต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และจบลงบนที่นั่งในรถตำรวจที่กำลังมุ่งหน้าไปยังห้องขัง นี่หรือผู้แสวงหาพระเจ้า! ในตอนนั้นผมได้ยินเสียงเล็กๆ ในใจ “หากเจ้าไม่พูดโกหกแต่พูดความจริง เจ้าก็คงเปิดโอกาสให้เราทำการอัศจรรย์ไปแล้ว”

เราต้องเข้าใจความจริงที่สำคัญอย่างหนึ่ง ก็คือ พระเจ้าไม่ทรงทำการอัศจรรย์บนพื้นฐานของคำลวง! ทุกคำลวงมีต้นกำเนิดหรือมีบิดาของมัน มารซาตานคือต้นกำเนิดของคำลวงทุกอย่าง คำลวงเป็นอาวุธอันทรงพลังที่สุดที่มารใช้ขัดขวางผู้คนไม่ให้ไปถึงลิขิตชีวิตของพวกเขา หากคุณต้องการเห็นการอัศจรรย์ของพระเจ้าในชีวิต จงเรียนรู้ที่จะพูดความจริง ผมอยากจะเน้นย้ำอีกครั้งว่าพระเจ้าไม่ทำการอัศจรรย์บนพื้นฐานของคำลวง

ผมรู้สึกแย่มากจนต้องโน้มตัวไปหาเจ้าหน้าที่แล้วขอร้องให้เขาให้อภัย “คุณครับ ผมอยากให้คุณให้อภัยที่ผมโกหก” เขาไม่ได้ตอบ แต่ผมเห็นเขายิ้มกว้าง นาทีต่อมาเขาจึงตอบกลับมาว่า “ผมจะบอกอะไรให้ตอนนั้นถ้าคุณพูดความจริง ผมจะปล่อยคุณไป!” หัวใจผมหล่นวูบและรู้สึกแย่มากกว่าเดิม เจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังตอกย้ำเสียงของพระเจ้าที่ผมเพิ่งได้ยินเมื่อนานที่ก่อน ถ้าเพียงแต่ผมพูดความจริง การอัศจรรย์อันเป็นที่ถวายพระสิริแด่พระเจ้าก็อาจจะเกิดขึ้นไปแล้ว

จากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจก็พูดต่อ “ผมเห็นว่าคุณเป็นคนดี คนเราทำผิดพลาดกันได้ ผมจะช่วยคุณเอง พอถึงสถานีแล้ว ผมจะช่วยคุณเรื่องเอกสารทั้งหมดอย่างดีที่สุดเพื่อให้เขาปล่อยตัวคุณเร็วที่สุด” ผมถอนใจอย่างน้อยก็ยังพอมีหวังอยู่บ้าง

เมื่อผมมาถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจก็เริ่มเจรจาแทนผมและช่วยเหลือให้ผมผ่านขั้นตอนยากๆ เพื่อให้ผมได้รับการปล่อยตัว ยิ่งกว่านั้นเขายังให้ผมยืมมือถือโทรกลับไปที่บริษัทและขอให้เพื่อนมาช่วยงานส่งของที่ค้างคาอยู่ เจ้าของรถตู้ก็มาช่วยผม พวกเขาจัดการขนส่งของที่เหลือไปยังร้านขายยาจนเรียบร้อย และไม่น่าเชื่อเลยว่าในวันต่อมาผมก็ได้กลับมาทำงานอีกครั้ง

ผมขอบคุณพระเจ้าที่ยื่นมือเข้าช่วยในสถานการณ์นี้และแก้ไขปัญหาททุกอย่าง ผมจบลงด้วยการทำงานให้กับบริษัทนั้นอีกสองปี ซึ่งทำให้ผมมีเงินดูแลครอบครัว ผมไม่แนะนำให้ใครให้ทำงานเป็นพนักงานขับรถโดยไม่มีใบขับขี่ แต่ตอนนั้นผมไม่มีทางเลือกจริงๆ

สองปีต่อมาการอัศจรรย์ของพระเจาก็เกิดขึ้นในชีวิตส่วนตัวของผม พระเจ้าทรงคืนเอกสารสำคัญทั้งหมดให้ผม รวมถึงใบขับขี่ด้วย เพราะว่าเป็นพื้นที่ซึ่งศัตรูใช้เป็นช่องทางเข้ามาและทำทุกวิถีทางเพื่อทำลายชีวิตของผม และเป็นพื้นที่เดียวกันกับที่ผมเห็นพระเจ้าก้าวเข้ามาทำการอัศจรรย์และฟื้นฟูชีวิตของผมด้วยวิธีการเหนือธรรมชาติ พระเจ้าทรงสอนผมถึงวิธีเดินกับพระองค์และวางใจในพระองค์ ผมยังคงแสวงหาพระพักตร์พระเจ้าและเชื่อในพระวาทะของพระองค์ต่อไป

บทที่ 5

การเปลี่ยนแปลงใหม่

ผมกับภรรยาตั้งใจที่จะอดอาหารอธิษฐานกันทุกวันจันทร์ และช่วงเย็นวันจันทร์เราจะชวนเพื่อนๆ มาอธิษฐานและนมัสการด้วยกันที่ห้องชุดเล็กๆ ของเรา นอกจากการรับใช้และช่วยเหลือในคริสตจักรแล้ว เรายังมีภาระใจแรงกล้าที่จะรวบรวมบรรดาคนรุ่นใหม่ให้มาร่วมกันแสวงหาพระเจ้า ทุกเช้าวันจันทร์ผมจะออกไปซื้อข้าวปลาอาหารมาเตรียมไว้สำหรับออกจากการอดอาหารอธิษฐานในมือเย็นและเลี้ยงแขกในช่วงสามัคคีธรรม การรับประทานอาหารร่วมกันทำให้เราสามารถแบ่งปันประสบการณ์ และการเปิดเผยต่างๆ จากพระเจ้าผ่านบทสนทนาที่ลึกซึ้ง นี่จึงเป็นจุดเริ่มต้นของเรื่องราวทั้งหมด

ในไม่ช้าห้องชุดเล็กๆ ของเราก็เต็มไปด้วยคนหนุ่มสาวที่กระหายหาพระเจ้า เราอธิษฐานอย่างร้อนรน แบ่งปันพระวจนะ และมักจะมีคนช่วยเล่นกีตาร์นำนมัสการ มีอยู่ครั้งหนึ่งผู้จัดการของห้องชุดมาที่ห้องและขอให้เราหยุดตีกลอง ไม่รู้ว่าทำไมห้องข้างๆ ถึงได้ฟ้องว่าได้ยินเสียง

กลองทั้งๆ ที่เราไม่มีกลองสักตัวเลย เรามีก็ตารัตน์ตัวเดียวพร้อมกับเสียง
สรรเสริญพระเจ้าจากคนหนุ่มสาวเท่านั้น การรวมตัวในช่วงนั้นนับได้ว่า
เป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงไปสู่ลิขิตในชีวิตผม

และแล้วก็ไม่มีใครมาสักคน

วันเวลาผ่านไป จากวันกลายเป็นสัปดาห์ วันจันทร์หนึ่งผมไปที่ร้าน
ขายของตามปกติ ซื้ของขำมากมาย คิดว่าจะมีคนมารวมตัวเป็น
จำนวนมากเช่นเคย แต่พอตกเย็นกลับไม่มีใครมาเลยสักคน ผมแปลกใจ
มากเพราะสัปดาห์ก่อนคนยังมากันเยอะจนแทบจะไม่มีที่รองรับทุกคน
แต่จู่ๆ ทุกคนก็กลับหายหน้ากันไปหมด ผมเริ่มโทรหาเพื่อนๆ เพื่อถามว่า
ทุกอย่างเรียบร้อยดีไหม ทุกคนก็ยืนยันว่าเรียบร้อยดี พวกเขาคัดขาด
ประชุมครั้งนี้ครั้งเดียวเท่านั้น และสัญญาว่าจะกลับมาในวันจันทร์ถัดไป
หลังจากโทรตามไปหลายสาย ผมก็วางโทรศัพท์ลงแล้วบอกภรรยาว่า
“นาตาชา ไม่สำคัญว่าจะมีใครมาหรือไม่ ไม่ว่าอย่างไรเราจะสรรเสริญ
พระเจ้า ให้เราหลับตาแล้วจินตนาการว่าบ้านหลังนี้เต็มไปด้วยผู้คน
มากมายเหมือนที่เคยเป็นมา” คืนนั้นมีเพียงเราสองคนที่อธิษฐานและ
นมัสการพระเจ้าด้วยกัน

วันจันทร์ถัดมาผมก็ออกไปหาซื้ออาหารมากมายเหมือนเช่นเคย
และรอให้ทุกคนมารวมตัวกัน แต่น่าประหลาดที่ไม่มีใครโผล่มาอีกแล้ว
ผมโทรศัพท์ตามเพื่อนๆ เหมือนเดิม และได้ยินข้อแก้ตัวเดิมๆ เมื่อถึง

วันจันทร์หนที่สาม เหตุการณ์ก็เกิดซ้ำเดิมอีก ผมงงงวยสุดๆ และไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น ดูเหมือนว่าพระเจ้าเป็นผู้ปิดประตูและไม่อนุญาตให้เรา มารวมตัวกัน แต่ทำไมล่ะ

ในวันจันทร์หนที่สี่ก็ยังไม่มีการมาอีกเช่นเคย ณ จุดนี้ ผมถึงกับปิดประตูอยู่ในห้องและเริ่มร้องหาพระเจ้า “พระองค์เจ้าข้า โปรดประทานความเข้าใจแก่ผมว่าเกิดอะไรขึ้นกันแน่” ผมซบหน้าลงบนพื้นและอธิษฐานอย่างร่ำรอน ผ่านไปสักพักหนึ่งพระเจ้าก็เริ่มตรัสกับผม “เราจะสอนเจ้าให้รับใช้คนที่ละคน เพื่อเจ้าจะได้เห็นคุณค่าของจิตวิญญาณแต่ละดวง” เมื่อผมได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ผมจึงตอบกลับไปว่า “พระเจ้าขอทรงโปรดทำอะไรก็ได้ตามที่พระองค์ต้องการเถิด เพราะว่าข้าพระองค์ปรารถนาเหลือเกินที่จะทำตามพระประสงค์ของพระองค์”

แล้วก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ วันจันทร์ถัดมามีคนมาแค่เพียงคนเดียวทันทีที่เห็นหน้าเธอ ผมก็รู้ทันทีว่าคีนี่ของผมและนาตาช่ายังอีกยาวไกล ผมรู้ว่าหญิงคนนี้มีปัญหาติดพันมากมาย หลังจากอธิษฐานผมและภรรยา ก็เริ่มรับใช้ดวงวิญญาณนี้ คีนี่นั้นกว่าจะเสร็จก็เกือบรุ่งสางแล้ว เราไม่มีเวลานอนเลยและผมต้องออกไปทำงานทันทีอีกด้วย ผมเหนื่อยมาก แต่ในขณะที่เดียวกันก็รู้สึกอิ่มเอมใจและชื่นชมยินดีอย่างใหญ่หลวง ผมได้เริ่มตระหนักถึงความสำคัญของคนแต่ละคนในสายพระเนตรพระเจ้า ผมเริ่มเห็นคุณค่าของดวงวิญญาณแต่ละดวง

ดวงตาที่ถูกปิดออก

ในขณะที่ผมกำลังส่งของ จู่ๆ ผมก็เริ่มสังเกตเห็นคนที่ต้องการความช่วยเหลือจากผม พระบิดาผู้สถิตบนสวรรค์ทรงนำผมก้าวต่อก้าว ทรงค่อยๆ สอนบทเรียนแก่ผม และเปิดเผยพระทัยของพระองค์ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับผู้คนเสมอ ผมได้เรียนรู้อย่างหนึ่งว่าคนที่ไม่มีอริษฐานจะไม่สามารถมองเห็นความต้องการของผู้อื่นได้ พวกเขาจะสนใจแต่ตัวเอง โปรดเข้าใจว่าการอริษฐานไม่ใช่แค่การท้องอะไรค่าสองค่าก่อนมื้ออาหารหรือก่อนนอน ไม่ใช่เลย การอริษฐานเป็นมากกว่านั้น การอริษฐานคือบทสนทนากับพระเจ้า เป็นการสื่อสารสองทาง เป็นเวลาที่คุณกันออกมาไว้ไม่ทำสิ่งอื่นใด เพื่อจะจดจ่ออยู่ที่พระองค์เท่านั้น

เมื่อเราอริษฐานและได้เชื่อมต่อกับพระวิญญาณของพระเจ้า กระบวนการเปลี่ยนแปลงภายในอันอัศจรรย์ก็จะเริ่มต้นขึ้น เราจะเริ่มมองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างผ่านสายพระเนตรของพระเจ้า เมื่อคนคนหนึ่งเริ่มต้นอริษฐาน สิ่งที่เขาหรือเธอจะเห็นเป็นอย่างแรกคือข้อบกพร่องของตัวเอง และด้านต่างๆ ที่ต้องการพระคุณของพระเจ้าเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลง

และเมื่อคนคนนั้นอริษฐานด้วยใจร้อนรนอย่างต่อเนื่อง พวกเขาก็จะเริ่มสังเกตเห็นความต้องการของครอบครัว ญาติพี่น้อง และเพื่อนๆ ที่ต้องการความช่วยเหลือ พวกเขาจะสังเกตเห็นความต้องการของผู้อื่น แม้แต่กับคนแปลกหน้า และปรารถนาจะช่วยเหลือและเป็นแสงสว่างในโลกนี้

เมื่อคนคนหนึ่งอธิษฐานด้วยใจร้อนรนต่อไป พวกเขาจะเริ่มมองเห็นได้ไกลกว่าเดิม พวกเขาจะเริ่มเข้าใจแผนการของพระเจ้าที่มีต่อคริสตจักรท้องถิ่น และเริ่มจะตระหนักว่าปัญหาไม่ได้อยู่ที่ศิษยาภิบาลหรือผู้นำ แต่บางทีปัญหานั้นอยู่ที่การที่พวกเขาไม่ได้ตอบสนองต่อความต้องการของคริสตจักรในการสร้างผลกระทบที่ดี และทำสิ่งดีเพื่อผู้อื่น

เมื่อคนคนหนึ่งอธิษฐานด้วยใจร้อนรนต่อไปเรื่อยๆ เขาก็จะเริ่มเข้าใจว่าคริสตจักรอื่นๆ ในเมืองนั้นไม่ใช่คู่แข่งหรือคู่แข่งแม้จะมีความเห็นที่แตกต่างกันก็ตาม เขาจะเริ่มเห็นพระประสงค์และพระคุณของพระเจ้า ซึ่งแตกต่างกันไปตามหน้าที่ต่างๆ ของคริสตจักรซึ่งรวมในพระกาย

เมื่อคนคนหนึ่งอธิษฐานด้วยใจร้อนรนต่อไปอีก เขาจะเริ่มเห็นบ้านเมือง และเริ่มคิดได้ว่าตัวเองควรจะเป็นแสงสว่างให้กับโลกนี้ เขาจะเริ่มตระหนักว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งในพระกายของพระคริสต์ เป็นดังมือและเท้าของพระองค์บนโลกนี้

เมื่อคนคนหนึ่งยังคงอธิษฐานด้วยใจร้อนรนไปเรื่อยๆ เขาจะเห็นได้ไกลขึ้นไปอีกและรู้สึกถึงความจำเป็นที่จะต้องอธิษฐานวิงวอนเพื่อเมือง จังหวัด ภูมิภาค และประเทศของเขา เรื่อยไปจนถึงพื้นที่อื่นๆ ในโลกด้วย

นั่นคือสิ่งที่เริ่มเกิดขึ้นในชีวิตผม ยิ่งผมอุทิศตัวในการอธิษฐานมากขึ้นเท่าไร ผมก็ยิ่งเห็นผู้คนที่ต้องการความช่วยเหลือจากผมมากขึ้น ผมเริ่มสังเกตเห็นพวกนักโบกรถข้างทางที่เล็ดลุ่ส้นหิ้วและอับจนหนทาง ผมยื่นมือเข้าช่วย ขับรถพาพวกเขาไปส่งที่จุดหมาย นี่เป็นโอกาสที่ยอดเยี่ยมที่จะแบ่งปันคำพยานของผม ขณะขับรถผมก็เล่าว่าพระเจ้า

เป็นใครและพระเยซูทรงจ่ายราคาค่าไถ่เพื่อพวกเขาอย่างไร ผมไม่เพียงอธิบายถึงเรื่องพระเยซูเท่านั้น แต่นำพวกเขามาหาพระเยซู และอธิษฐานเพื่อความต้องการและสุขภาพของเขาด้วย ถ้าผมสังเกตเห็นว่าเขาต้องการการปลดปล่อย ผมก็จะขับไล่เหล่าวิญญาณชั่วให้ออกไปจากชีวิตของพวกเขา ถ้าผมเห็นว่าพวกเขาต้องการอาหารหรือเสื้อผ้า ผมก็จะพยายามช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้ คนส่วนใหญ่ที่ผมรับขึ้นรถได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา อาจเพียงเพราะว่าเขาต้องนั่งอยู่ในรถของผมและไม่มีทางเลือกก็ได้ แต่ไม่ว่าอย่างไรผมก็จะถือโอกาสนั้นแบ่งปันพระเยซูกับพวกเขา

ยิ่งผมทำงานและอธิษฐานมากขึ้นเท่าไร ผมก็ยิ่งเห็นโอกาสในการช่วยเหลือผู้คนมากขึ้นเท่านั้น ผมใช้ทุกโอกาสที่พระเจ้าวางใจให้ผมสำแดงความรักของพระเจ้าที่มีต่อคนผู้นั้นในทุกสถานการณ์ พระทัยของพระเจ้าจะหันไปหาผู้คนเสมอ ดังนั้นการอธิษฐานจึงไม่เคยทำให้เราห่างไกลไปจากผู้คนเลย ตรงกันข้ามการอธิษฐานจะนำเราให้ใกล้ชิดกับผู้คนมากขึ้น

กระบวนการแห่งการเปลี่ยนแปลง

ในกระบวนการแห่งการเปลี่ยนแปลงนั้น เมื่อเราติดสนิทกับพระวิญญาณของพระเจ้าแล้ว การเปิดเผยอันล้ำลึกและเต็มด้วยฤทธิ์านุภาพก็จะเกิดขึ้น ความหิวกระหายพระเจ้าย่อมนำคนคนนั้นไปสู่การรับความสว่างขึ้นไปอีกระดับ

ผมอยากให้คุณได้รู้ความจริงข้อหนึ่ง เมื่อคุณต้อนรับพระองค์เข้ามาในหัวใจ คุณก็ได้รับความบริบูรณ์ของพระเจ้าเอาไว้ นั่นคือองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าไม่สามารถสถิตอยู่ภายในคุณได้มากกว่าที่พระองค์สถิตอยู่แล้ว เพราะพระองค์สถิตอยู่ภายในคุณอย่างสมบูรณ์ทางเดียวที่คุณจะมีพระเจ้ามากขึ้นในชีวิตคือลดพื้นที่ของตัวเองลง ใครก็ตามที่เริ่มอธิษฐานและติดสนิทกับพระวิญญาณของพระเจ้า จะเริ่มสังเกตเห็นพื้นที่และสิ่งต่างๆ ที่ขัดขวางพระลักษณะของพระเจ้าไม่ให้เข้าไปเปิดตาใจของตนเอง และเห็นสิ่งต่างๆ ที่ผิดรั้งฤทธิ์เดชของพระเจ้าเอาไว้

ผมขอหนุนใจให้คุณยอมให้พระเจ้าทรงชดเชยทุกสิ่งทุกอย่างที่พระบิดาไม่ได้เป็นผู้ปลูกไว้ เมื่อนั้นแหละพระเจ้าจะทรงเริ่มสำแดงในชีวิตของคุณมากขึ้น พระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ในจดหมายฝากถึงชาวเมืองโครินธ์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน เสรีภาพก็มีอยู่ที่นั่น” (2 คร. 3:17) เสรีภาพจะเข้าไปถึงด้านต่างๆ ในจิตวิญญาณ จิตใจ และร่างกายของคุณ เท่าที่คุณยอมจำนนต่อการครอบครองของพระองค์

การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคุณได้ยอมจำนนทุกด้านของชีวิตให้กับพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่คือการบวนการที่พระองค์จะเข้ามาเป็นพระเจ้าในชีวิตของคุณทีละขั้นทีละตอน และนำพาคุณไปจนถึงจุดที่ไม่ใช่เพียงแต่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะทรงมีคุณด้วย หมายความว่าเราวางทั้งชีวิตลงให้อยู่ภายใต้ความเป็นองค์จอมเจ้านาย

ของพระองค์ และเมื่อพระองค์ได้เป็นเจ้าของชีวิตคุณในทุกด้านแล้ว พระองค์จะทรงนำคุณไปยังทุ่งหญ้าเขียวสด น่าย่างเท้าของคุณ ชัดเกลา สอนประทานฤทธิ์อำนาจ และการเจิมของพระองค์ให้แก่คุณ

ในกระบวนการการเปลี่ยนแปลงนั้น คุณจะเริ่มรู้จักความสามารถที่พระเจ้าประทานให้ผ่านชีวิตของคุณ ยิ่งถ้าคุณมีสัมพันธสนธิกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ล้าลึกมากเท่าไร คุณก็จะยิ่งสามารถวางตัวเองไว้ภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้นเท่านั้น ผมเชื่อว่าเราสามารถไปถึงจุดที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะกลายเป็นพระเจ้าของทั้งชีวิต และทั้งหมดที่คุณมี นี่คือนี่สิ่งที่เริ่มเกิดขึ้นในชีวิตของผมเอง

การพบกับมาร

เป็นวันหนึ่งเมื่อผมกลับมาจากที่ทำงานด้วยใจที่หนักอึ้ง วันนั้นในขณะที่ผมอธิษฐานปลดปล่อยชายคนหนึ่ง ผมรู้สึกถึงการต่อต้านฝ่ายวิญญาณอย่างแรงกล้า ผมรู้ว่าผมมีสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณไม่เพียงพอ ผมจึงเริ่มอธิษฐานและปรารถนาที่จะมีสิทธิอำนาจในระดับที่สูงขึ้นและได้รับการเจิมจากพระเจ้า ผมหิวกระหายต่อการเทฤทธิ์เดชจากพระเจ้าในชีวิตอย่างมาก ผมกลับมาหาการสถิตของพระองค์ในช่วงสี่สามเหมือนเช่นเคย ผมใช้เวลาอธิษฐานสักพักแล้วเข้านอน ทันทีที่หัวกำลังจะถึงหมอน ผมก็เห็นตัวเองในอีกมิติราวกับว่ากำลังอยู่ในนิมิต

นี่ไม่ใช่ความฝันเพราะผมยังไม่ทันง่วงเลย นี่คือการประสบการณ์เหนือธรรมชาติ ผมมองไม่เห็นร่างกายของตัวเอง แต่ผมมองเห็นภรรยา

ที่นอนอยู่ข้างๆ ผมเดินทะลุประตูด้านหน้าที่ปิดอยู่ ลงบันไดจากชั้นสองลงมา และเดินออกไปที่จอดรถหน้าบ้าน รุ่งอรุณกำลังจะมาถึง ท้องฟ้าเปลี่ยนเป็นสีส้มอมชมพู

ในความมืดนั้นผมเห็นร่างคนขราร่างหนึ่งกำลังเดินตรงเข้ามาหาผม ยิ่งเข้ามาใกล้เท่าไร ผมก็ยิ่งเห็นเขาชัดขึ้น เส้นผมของเขาหงอกทั้งหัว และเสียไปทางด้านหลัง ศีรษะกดต่ำ คิ้วหนามาก ภายใต้วงนั้นเขาจ้องมองผมอย่างอาฆาตมาดร้าย เขาไม่ใช่แค่ชายชราคนหนึ่งแล้ว เขาดูเหมือนมีอายุหลายพันปี ทุกก้าวที่เขาย่างกรายเข้ามาใกล้ผมรู้สึกได้ถึงกลิ่นแห่งความน่ากลัวและความสยดสยอง ผมไม่ต้องการคำอธิบายใดๆ แล้วว่าคนที่อยู่ตรงหน้านั้นเป็นใคร ในใจผมรู้แน่ชัดว่ามันคือมาร ผมหวาดกลัว และร่างกายก็เริ่มสั่นเทา

เขาจ้องผมด้วยสายตาที่อยู่ภายใต้คิ้วที่ขมวดมุ่น นัยน์ตาของเขาเต็มไปด้วยความเดือดดาล ความโกรธเคือง และความตาย นี่เป็นสัตว์ร้ายที่น่ากลัวที่สุดเท่าที่ผมเคยเห็นมา ด้วยความกลัวและความตกใจผมจึงตะโกนออกไป “ในพระนามของพระเยซู จงไปให้พ้น อ้ายซาตาน!” เขาไม่ตอบสนองต่อคำสั่งนั้น แต่กลับเดินเข้ามาใกล้ขึ้น ผมตะโกนออกไปอีกครั้ง “ในพระนามของพระเยซูคริสต์ จงไปให้พ้น อ้ายซาตาน!” เขายังไม่ตอบสนองใดๆ และเดินเข้ามาใกล้ผมมากขึ้นอีก

ผมเริ่มได้ยินเสียงลมหายใจอันรุนแรงและโกรธเกรี้ยวของเขา แต่ที่น่ากลัวที่สุดก็คือดวงตา เขาจ้องเขม็งมาที่ผม ในดวงตาคู่นั้นผมเห็นเหวลึกที่ไม่มีก้นบึ้งที่ซึ่งนรกกำลังโหมกระหน่ำ ไม่มีหนังสือของขัณฑ์

เรื่องใดที่จะถ่ายทอดความน่ากลัวได้ขนาดนี้ นรกและความชั่วร้าย อันแผดเผาของมันเป็นอยู่จริงเกินกว่าที่เราจะจินตนาการได้ ในความหวาดหวั่นพรั่นพรึงนั้นผมกระซิบออกไปเป็นครั้งที่สาม “ในพระนามของพระเยซูคริสต์ จงไปให้พ้น อ้ายซาตาน!” เขาไม่สะทกสะท้านอะไรกับคำพูดของผมเลย

ทันใดนั้นผมก็ลืมหึ่นและพบว่าตัวเองกลับมาอยู่ในห้องแล้ว บรรยายากตึงเย็บเย็บเย็นจนขนลุก ผมมองไปที่นาฬิกา ตีสี่แล้ว จากนั้นผมก็ได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า “จงเพิ่มวันอดอาหารอธิษฐาน เพราะว่าเจ้ายังไม่พร้อมสำหรับการต่อสู้ในโลกของวิญญาณชั่ว เราจะเริ่มสอนเจ้าด้วยตัวเราเองและจะเปิดเผยให้เจ้าเห็นความลับในโลกฝ่ายวิญญาณ เราจะสอนมือของเจ้าให้ต่อสู้ เพื่อเจ้าจะสามารถทำลายการงานของมารซาตานได้ แต่เจ้าจำเป็นต้องอธิษฐานและอดอาหารให้มากขึ้น!”

การอดอาหารและการปลดปล่อย

หลังจากเกิดเหตุการณ์ครั้งนั้น ผมหยุดอธิษฐานปลดปล่อยผู้คนไปช่วงหนึ่ง ทุกสัปดาห์ผมพยายามที่จะอดอาหารอธิษฐานอย่างน้อย 2-3 วัน ฤดูกาลแห่งการอดอาหารอธิษฐานแบบเข้มข้นและไม่เหมือนใครก็ได้เริ่มต้นขึ้นในชีวิต ผมไม่แนะนำให้ใครทำตามนะครับ โปรดเข้าใจว่านี่เป็นคำบัญชาจากพระเจ้าถึงผมโดยตรง ผมทำได้ก็โดยพระคุณ (ผมขอแนะนำไว้ตรงนี้เลยว่าคุณต้องหาความรู้ว่าจะเริ่มต้นและออกจาก

การอดอาหารอย่างไร และควรปรึกษาแพทย์ก่อนจะเริ่มการอดอาหารใดๆ) จากนั้นผมก็ได้ใช้เวลาอดอาหารและอธิษฐานมากขึ้น มีบ้างบางวันที่จำไม่ได้ว่าเป็นวันที่ต้องอดอาหารหรือไม่ต้องอด แต่ผมยังคงสละเนื้อหนังและอุทิศตัวต่อพระเจ้าอย่างต่อเนื่องไปอีกประมาณหนึ่งปี

คืนหนึ่งในปีนั้นมีความฝันหนึ่งที่น่าสนใจ ในฝันนั้นผมกำลังอธิษฐานเพื่อเด็กสาวอายุสิบแปดคนหนึ่ง ผมเห็นหน้าเธออย่างชัดเจน เธอกำลังถูกผีเข้า ขณะที่อธิษฐานผมเห็นวิญญาณชั่วสองตัวละออกจากร่างของเธอ ผมยังอธิษฐานต่อไป แล้ววิญญาณนั้นก็หันกลับมาต่อสู้กันเองและทำลายล้างตัวเองจนหมดสิ้น เมื่อผมตื่นขึ้นมาคิดทบทวนความฝันนั้นก็ทำให้เข้าใจว่ายิ่งผมอธิษฐานหนักมากเท่าไร วิญญาณชั่วเหล่านั้นก็จะยิ่งต่อสู้และทำลายกันเองมากขึ้นเท่านั้น ผมเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังเรียกผมให้กลับมารับใช้ในพันธกิจปลดปล่อยอีกครั้ง

สองสามสัปดาห์ต่อมา มีสาวน้อยคนหนึ่งเดินเข้ามาในห้องชุดของเรา ในช่วงประชุมอธิษฐานเย็นวันจันทร์ เธอดูหน้าคุ้นๆ แต่ผมจำไม่ได้ว่ารู้จักกับเธอตอนไหน เมื่อทุกคนรวมตัวกันแล้วเราก็ออเพลงนมัสการพระเจ้า ผมเริ่มรับใช้คนเหล่านั้นด้วยการอธิษฐานเพื่อทุกคน ในขณะที่ผมวางมือบนไหล่ของเด็กสาวคนนั้น ผมอวยพรเธอและกำลังจะอธิษฐานเพื่อคนต่อไป ทันใดนั้นเพื่อนก็เรียกให้หยุดแล้วบอกว่า “ดูสิว่าเกิดอะไรขึ้น!” ผมหันไปมองแล้วก็ตาสว่างจำเธอได้ทันที เธอคือเด็กสาวคนเดียวกับในความฝัน เธอเริ่มแสดงอาการผีเข้า ผมรู้ว่าพระเจ้าเรียกให้ผมช่วยเธอ เราพาเธอไปยังอีกห้องหนึ่ง หลังจากที่เราอธิษฐานแล้ว

พระเจ้าก็ทรงปลดปล่อยเธอให้เป็นอิสระ

คือนั่นเองผมตระหนักทันทีว่าพระเจ้าได้ทรงยกผมขึ้นในด้านการใช้ฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณและสิทธิอำนาจ พระองค์ทรงนำผมก้าวไปสู่การรับใช้พันธกิจการปลดปล่อยมากขึ้น พระองค์เริ่มเปิดเผยความลับในโลกฝ่ายวิญญาณแก่ผม ประทานสติปัญญาแก่ผมว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อผมวางมือและอธิษฐานเพื่อผู้คน ในกระบวนการแห่งการเปลี่ยนแปลงและเป็นหนึ่งเดียวกับพระวิญญาณของพระเจ้า พระเจ้าพระองค์เองจะเริ่มนำผมและสอนวิธีใช้มือของผมเพื่อต่อสู้ ผมจึงเริ่มเปิดศึกกับศัตรูและทำลายการงานแห่งความมืดด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์

บทที่ 6

หิวกระหาย

พระเจ้าทรงครอบครองใจผม และผมยังคงแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์อย่างไม่ลดละ ไม่นานนักกลุ่มนักอธิษฐานคนหนุ่มสาวก็ขยายจำนวนขึ้นจนล้นห้องชุดเล็กๆ ของเรา เมื่อไม่มีที่พอจะรองรับคนได้ทั้งหมดเราจึงย้ายไปประชุมกันที่คริสตจักรท้องถิ่น หลังจากนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เริ่มตรัสในใจของผมว่าให้รวบรวมคนหนุ่มสาวจากทั่วทั้งเมืองซาคราเมนโตและรับใช้พวกเขา ตอนนั้นผมมีทีมงานที่พร้อมจะร่วมมือกันแล้ว

เติบโตแบบทวีคูณ

ตั้งแต่ช่วงแรกๆ พระเจ้าต้องการให้ผมมุ่งเน้นการพัฒนาทีม และเห็นทุกอย่างจากมุมมองแห่งอาณาจักรของพระองค์ พระองค์ทรงนำผมให้ช่วยเหลือคนรุ่นใหม่ ให้พวกเขามีความรู้ถึงพระเจ้าอย่างลึกซึ้งมากขึ้น ให้รู้จักของประทานและการทรงเรียกของตัวเอง ผมได้พบหลักการ

อันทรงพลังข้อหนึ่งคือ “ไปคนเดียวไปได้ไว แต่ไปด้วยกันไปได้ไกล” ผมพยายามทุกวิถีทางที่จะช่วยให้คนรุ่นใหม่เห็นตัวเองในแผนการของพระเจ้า

ไม่นานนักทีมงานอนุชนจำนวนมากก็มารวมตัวเพื่อทำงานรับใช้ตามหน้าที่ เราเริ่มสร้างประวัติศาสตร์ไปด้วยกัน เวลานั้นผมไม่ได้ตระหนักเลยว่าพระเจ้ากำลังยกผมขึ้นสู่ตำแหน่งผู้นำ เพื่อสอนผมในการบริหาร การปกครองคน และการใช้อำนาจหน้าที่

พระวิญญูณบิสสุทธีทรงนำผมให้จัดงานนมัสการทุกเดือนสำหรับคนรุ่นใหม่ ซึ่งรวบรวมคนมาจากทั้งเมือง เราชวนคนหนุ่มสาวจากทั่วเมืองซาคราเมนโต ในช่วงเตรียมงานเราทำงานกันเป็นทีม ทั้งวางแผนรายการจัดการประชาสัมพันธ์ ออกแบบสื่อ ผลิตสื่อ ทำเพลง และชักชวนคนให้เข้าร่วมกลุ่มตามบ้าน จากนั้นพระเจ้ายกย่องในใจผมว่า ให้อุทิศทั้งเจ็ดวันในการอดอาหารและอธิษฐาน ดังนั้นนอกเหนือจากงานเบื้องหน้าที่มองเห็น เรายังกำหนดให้แต่ละคนผลัดกันคนละวันที่จะอดอาหารอธิษฐานอีกด้วย ไม่ช้างานประชุมนมัสการสำหรับคนรุ่นใหม่จากทั่วทุกมุมเมืองครั้งแรกก็ถูกจัดขึ้น

ข่าวแพร่สะพัดไปอย่างรวดเร็ว อนุชนจากทั่วทั้งเมืองมารวมตัวกันห้องนมัสการในคริสตจักรลันหลามไปด้วยคนหนุ่มสาว ผมรู้สึกทั้งในพระคุณพระเจ้าที่มีต่องานนี้ ผู้นำและศิษยาภิบาลมากมายมาเข้าร่วมและเห็นการเคลื่อนไหวของพระวิญญูณบิสสุทธีที่เปี่ยมไปด้วยฤทธิ์เดช เราไม่มีเนื้อที่ในหนังสือมากพอที่จะอธิบายถึงการอัศจรรย์และการ

เคลื่อนไหวของพระเจ้าทั้งหมดที่เกิดขึ้นในการประชุมเหล่านั้นได้
ห้องนมัสการสามารถจุคนได้หกร้อยคน นั่นคืออัตราสูงสุดที่รองรับได้
คนที่เหลือต้องยืนอยู่ข้างนอกในลานจอดรถ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าการ
เคลื่อนไหวของพระเจ้ากำลังเกิดขึ้นแล้ว

ยิ่งพันธกิจเติบโตมากขึ้นเท่าไร ผมก็ยิ่งปรารถนาที่จะติดสนิทกับ
พระเจ้าและต้องการการทรงนำจากพระองค์มากขึ้นเท่านั้น ลำพังการ
อธิษฐานประจำวันไม่เพียงพอเสียแล้ว ผมจึงเริ่มแบ่งเวลาที่จะได้ใช้กับ
พระเจ้าตามลำพัง พระสุรเสียงและการทรงนำของพระองค์นับวันยิ่ง
กลายเป็นสิ่งที่สำคัญและมีค่ากับผม ผมจึงเริ่มออกนอกเมืองทุกเดือน
เพื่อใช้เวลาสักสองสามวันกับพระเจ้าตามลำพังบนภูเขา ผมจองห้อง
พักในโรงแรมเพื่อหลีกเลี่ยงความวุ่นวายและขอแค่ได้อยู่กับพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นการเริ่มฤดูกาลใหม่และยกระดับความสัมพันธ์ของผม
กับพระเจ้าสูงขึ้นไปอีกขั้น

อย่างไรก็ตามในชีวิตประจำวัน ผมยังต้องทนกับความกดดัน
ฝ่ายวิญญาณอย่างรุนแรงจากหลายสิ่งหลายอย่างที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็น
เรื่องที่ผมเองก็ไม่อาจอธิบายได้ ดูเหมือนว่านรกทุกขุมต้องการจะเปิดศึก
กับผม รวากับว่าพลังงานในโลกวิญญาณชั่วต้องการที่จะหยุดยั้งอนาคต
และลิขิตชีวิตของผม มารโจมดีชีวิตผมในทุกด้าน แต่ไม่ว่าจะเกิด
เหตุการณ์อะไรขึ้นก็ตาม ผมยังคงก้าวต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง อุปสรรค
มีแต่จะทำให้ผมแข็งแกร่งมากขึ้นกว่าเดิม

ตอนนั้นผมได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศิษยาภิบาลอนุชน ผมเริ่มทำหน้าที่อภิบาลในคริสตจักร หน้าที่รับผิดชอบของผมค่อยๆ เพิ่มขึ้น คริสตจักรเติบโตขึ้น พันธกิจก็เกิดพลังขับเคลื่อน เราปรารถนาจะเป็นพรต่อคริสตจักรและศิษยาภิบาลอาวุโส ดังนั้นในช่วงเวลาสั้นๆ เราจึงจัดการประชุมนมัสการ อดอาหาร และอธิษฐานปลดปล่อย เราลงแรงทำพันธกิจกันจนรู้สึกอ่อนล้าไปทั้งทางร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ เราต้องการพักผ่อน ผมและภรรยาพร้อมกับสามีภรรยาคนอื่นๆ จึงตัดสินใจเข้าบ้านริมทะเลในเมืองซานตาครูซสำหรับพักผ่อน เราต้องการแค่มีเวลาสงบๆ สักสองสามวัน

ผู้เผยพระวจนะ

ก่อนที่เรากำลังจะออกเดินทางผมได้รับโทรศัพท์สายหนึ่ง ชายหนุ่มคนหนึ่งที่ผมไม่ได้สนิทสนมมากนักแจ้งมาว่ามีผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งมาที่เมืองซาคราเมนโต เขาได้ยินเกี่ยวกับผมและพันธกิจที่ทำ จึงอยากจะพบผมเป็นการส่วนตัว ผมบอกเขาว่า “ผมขอบคุณจริงๆ สำหรับผู้เผยที่เปี่ยมไปด้วยฤทธิ์เดชนะครับ แต่ผมกำลังจะออกเดินทางไปพักผ่อนแล้ว” แต่ปลายสายไม่ยอมแพ้ง่ายๆ เขายืนยันว่า “ไม่นะครับ อย่าเพิ่งไป ผู้รับใช้ท่านนี้ต้องพบกับคุณให้ได้” คำตอบของเขาทำให้ผมประหลาดใจ สุดท้ายเราจึงตกลงกันว่าจะนัดพบกันที่ร้านกาแฟแห่งหนึ่งระหว่างทางออกนอกเมือง

ผมเข้าไปรอในร้านกาแฟ สักครู่หนึ่งก็มีชายหนุ่มคนหนึ่งเดินเข้ามาพร้อมกับสุภาพบุรุษสูงวัย ทันทีที่เริ่มคุยกัน ผู้เผยพระวจนะก็จับมือผมแล้วเริ่มอธิษฐานและเผยพระวจนะ ในตอนสุดท้ายเขาได้เผยว่า “สถานที่ที่คุณกำลังจะไปตอนนี้ พระเจ้าต้องการทำบางอย่างกับคุณ พระเจ้ามีแผนการและพระประสงค์สำหรับสิ่งนั้น จงอย่ากลัวและอย่าหวั่นไหว” หลังอธิษฐานเสร็จ ผมก็กล่าวขอบคุณ บอกลา และเดินทางไปพักผ่อนที่เมืองซานตาครูซ

ตลอดทางไปเมืองซานตาครูซผมคิดถึงคำเผยที่ได้ยินมา ผมคุ้นเคยกับประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณ ผมเข้าใจว่ามีภาษาพิเศษฝ่ายวิญญาณและวิธีที่พระเจ้าใช้ตรัสกับผม ผมแค่อยากจะทำพักผ่อนจริงๆ แต่คำเผยเหล่านั้นกลับกวนใจผม ผมหยุดคิดถึงถ้อยคำเหล่านั้นไม่ได้เลย ถ้าพระเจ้าบอกว่า “จงอย่าหวั่นไหว” งั้นก็แปลว่าน่าจะมีอะไรน่ากลัวเกิดขึ้นแน่

ผมไม่ได้ไล่ตามการเผยพระวจนะ ผมเชื่อว่าเราควรสร้างความสัมพันธ์กับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าพระเจ้าต้องการจะพูดอะไรแล้วละก็พระองค์จะทรงหาทางพูดสิ่งนั้นกับคุณเอง เหมือนกับเหตุการณ์นี้ ผมไม่ได้แสวงหาผู้เผยพระวจนะคนนี้ เขามาพบผมเอง “พระเจ้า” ผมอธิษฐาน “พระองค์ทรงรู้ว่าผมนี้อยู่ภายใต้ความเป็นองค์จอมเจ้านายของพระองค์ ดังนั้นไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ผมต้องการให้น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จ”

มารซาตานและผู้พิทักษ์

กว่าเราจะถึงที่พักก็ตึกแล้วทุกคนจึงเข้านอนทันที แต่ผมหลับไม่ลงเลยเปิดพระคัมภีร์อ่านในห้องนั่งเล่นตามลำพังจนลืมเวลา และแล้วผมก็รู้สึกเหมือนมีอะไรบางอย่างในโลกฝ่ายวิญญาณเกิดขึ้นรอบตัวผมทันทีที่ผมลุกขึ้นจากเก้าอี้นอนรู้สึกได้ถึงบรรยากาศรอบตัวที่เปลี่ยนไปซึ่งค่อยๆ หนักอึ้งขึ้นเรื่อยๆ เป็นประสบการณ์คล้ายคลึงกับครั้งแรกที่ผมได้พบกับพระเยซู

ทุกครั้งที่หายใจบรรยากาศก็หนักอึ้งขึ้น ผมคิดในใจ “เอาล่ะเริ่มขึ้นแล้ว!” ยิ่งเดินเข้าใกล้เตียงก็ยิ่งรู้สึกว่าบรรยากาศหนักอึ้งมากขึ้นจนมีแรงกดทับลงมาบนตัวผม ผมเริ่มอธิษฐานขอให้พระเจ้าขององค์พระเจ้าสำเร็จทุกสิ่ง ทันทีที่นอนลงบนเตียงผมรู้สึกได้ถึงอากาศที่กดทับลงมาบนตัวผม ภายในพริบตาผมก็ลอยสูงจากพื้น ผมมองเห็นเมืองจากมุมสูง แต่แล้วทุกอย่างก็หายวับไป

ทันใดนั้นสิ่งมีชีวิตแปลกประหลาดก็ปรากฏตัวขึ้นในอากาศและเคลื่อนตัวเข้ามาอย่างรวดเร็ว พยายามโจมตีผม พวกมันคือมารซาตานที่มีขนาดและรูปร่างต่างกัน ทั้งยังส่งกลิ่นเหม็นสุดทนตลบอบอวลออกมา รูปร่างหน้าตาพวกมันอัปลักษณ์น่ารังเกียจเกินรับไหว วิญญาณชั่วมากมายปรากฏตัวขึ้นจากไหนก็ไม่รู้ พวกมันทวีจำนวนขึ้นและพุ่งเข้าจู่โจมผม อย่างไรก็ตามผมสัมผัสได้ว่ามีใครบางคนกำลังปกป้องผมอยู่เบื้องหลัง ผมมองไม่เห็นว่าเป็นใคร แต่ทุกครั้งที่มารพุ่งเข้าโจมตี พวกมันไม่สามารถเข้ามาใกล้และได้แต่บินกลับไป ผู้ที่ปกป้องผมด้วยตัวของ

พระองค์เองนั้นไม่อนุญาตให้มีอันตรายใดๆ เกิดขึ้นกับผม พวกमारยังคงเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ และยังคงเข้าโจมตี แต่พวกมันทำอะไรผมไม่ได้เลย

เมื่อพวกมันรู้แล้วว่าพยายามไปก็ไร้ผล มันก็เริ่มส่งเสียงขู่ฟ่อๆ และทำเสียงแปลกประหลาด ผมเคยเดินทางไปหลายประเทศ และบัดนี้ผมเพิ่งรู้ว่าเสียงที่ได้ยินคือเสียงอะไร ครั้งหนึ่งผมรับใช้อยู่ที่ประเทศแอฟริกา เหล่าแม่มดหมอมผีมาอยู่ข้างนอกโรงแรมของเราตลอดทั้งคืนร้ายมนต์ใส่เรา ทำเสียงฟ่อๆ และร้ายมนต์เป็นทำนองเหมือนที่มารเหล่านี้ทำเสียงแบบนี้ใช้เรียกเหล่าวิญญาณชั่วที่มีพลังแก่กล้ามากกว่าออกมา

สัตว์ประหลาดร่างมหึมาเริ่มปรากฏตัวขึ้นในระยะไกล ขนาดตัวใหญ่กว่าพวกก่อนหน้านี้หลายเท่า เมื่อพวกมันมาถึงบรรยากาศก็เปลี่ยนไปอีก มันปรากฏตัวขึ้นในอากาศและพุ่งตัวเข้าหาผมภายในเสี้ยววินาที มันมีกันเยอะมาก หน้าตาก็น่าเกลียด แต่ละตัวส่งกลิ่นเหม็นสาบสากรุนแรงและมาพร้อมกับความน่าพรันพรึงบางอย่าง

ผมสังเกตเห็นเครื่องหมายอินทรีบนบ่าของพวกวิญญาณชั่วตัวใหญ่ที่แสดงถึงลำดับชั้นซึ่งเป็นตัวบ่งบอกพลังอำนาจและชนชั้นในโลกวิญญาณชั่ว พวกมันพุ่งใส่ผมด้วยความโกรธเกรี้ยวแต่ผู้พิทักษ์ที่ปกป้องผมด้วยพระองค์เองนั้นไม่อนุญาตให้พวกมันเข้าใกล้ผมเลย พวกมันได้แต่กระดอนกลับไป ตอนนั้นเองผมถึงได้เข้าใจในพระคำที่เขียนเอาไว้ว่า “พระองค์ผู้ทรงอยู่ในพวกท่าน ยิ่งใหญ่กว่าผู้ที่อยู่ในโลก” แม้ผีมารพวกนี้จะเดือดดาลแต่พวกมันก็ทำอันตรายผมไม่ได้เลย!

เมื่อมันรู้ว่าไม่สามารถแต่ต้องผมได้ จึงหยุดโจมตี ทันใดนั้นวัตถุที่มีแสงแวววาวก็ปรากฏขึ้นในมือของพวกมัน มันใช้เครื่องมือเหล่านี้เรียกความสนใจจากผม พวกวิญญาณชั่วโบกวัตถุไปมาตรงหน้าผม ยากเหลือเกินที่จะเบนสายตาออกจากวัตถุที่แวววาวพวกนั้น ทุกครั้งที่เคลื่อนไหว ความกลัวก็เข้าเกาะกุมผมไว้อย่างแน่นหนา ผมไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นกับผมกันแน่ ผมจึงหลับตาลง

เมื่อลืมตาขึ้นมองอีกครั้งผมก็พบว่าตัวเองอยู่ในห้องนอนแล้ว บรรยายากาศในห้องชวนขนหัวลุก สิ่งเดียวที่ช่วยทำให้ผมไม่ตื่นตระหนกคือถ้อยคำที่ผู้เผยพระวจนะคนนั้นทำนายไว้ล่วงหน้าก่อนที่เรื่องทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้น ผมสามารถวางใจได้ว่าพระเจ้าเป็นผู้อยู่เบื้องหลังสถานการณ์นี้ ผมปลุกนาตาชาและขอให้เธออธิษฐานกับผม ผมเล่าทุกอย่างให้เธอฟังด้วยลมหายใจหอบหนัก พร้อมพูดเข้าไปเข้ามาว่า “ผมไม่อยากเจอพวกมันอีกแล้ว พวกมันเป็นสิ่งมีชีวิตที่น่าสยดสยอง!” ภรรยาของผมได้รู้เห็นเรื่องประสบการณ์เหนือธรรมชาติมากมายของผมจนเริ่มชินกับเรื่องเหล่านี้ ผมทั้งรู้สึกกลัวและขยะแขยง ผมคิดไม่ออกว่าทั้งหมดนี้มีความหมายอะไร ผมเริ่มทูลถามพระเจ้า ขอให้พระองค์ทรงช่วยอธิบายทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นและช่วยปกป้องเราจากสิ่งชั่วร้าย เพียงไม่นานสันติสุขของพระองค์ก็เข้ามาเติมเต็มในใจ ผมเอนหลังนอนลงบนเตียงแต่ในทันใดนั้นทุกอย่างก็หายวับไปอีกครั้ง

โรงงาน

ครั้งนี้ผมพบว่าตัวเองอยู่ในตึกขนาดมหึมาที่ใหญ่มากจนไม่รู้ว่าจะออกไปสิ้นสุดที่ตรงไหน โครงสร้างของตึกนี้ทอดยาวจนสุดลูกหูลูกตา ตึกนี้คล้ายกับโรงงานขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยเครื่องจักรมากมายและสายพานลำเลียงที่กำลังทำงานอยู่ อุปกรณ์ทุกชิ้นพร้อมใช้งาน แต่ทว่าคนงานไม่เพียงพอ เครื่องจักรส่วนใหญ่จึงไม่ถูกใช้งานเพราะไม่มีคนงานไม่กี่คนกำลังพยายามทำงานให้ครบทุกอย่าง แต่พวกเขาทำไม่ได้ เมื่อมองดูจำนวนคนงานที่หายไปแล้วก็นับเป็นหายนะ มีงานที่ต้องทำเป็นจำนวนมากแต่มีคนที่ทำงานเพียงหยิบมือเดียว แรงงานที่ต้องการไม่ใช่แค่นับพันๆ คนแต่เป็นล้านๆ คน

ผมสังเกตการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นจากด้านบน มองดูคนงานเหล่านั้น หุ่่มสุดตัววิ่งจากเครื่องจักรเครื่องหนึ่งไปยังอีกเครื่องหนึ่ง แล้วก็ไปยังเครื่องที่สาม เครื่องที่สี่และห้า พวกเขา กำลังพยายามทำงานให้เสร็จมากเท่าที่จะมากได้ ในขณะเดียวกันก็ร้องขอความช่วยเหลือไปด้วย โรงงานแห่งนี้ขาดแคลนคนงานอย่างหนัก ไม่ใช่แค่แผนกเดียวเท่านั้น แต่เป็นเหมือนกันทั้งตึก ทุกตำแหน่งงานจะต้องมีคนประจำอยู่ ทำงานประสานกับเครื่องจักรอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ผิดพลาดตลอดทุกขั้นตอนงานนั้นจึงจะออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม และเสร็จทันเวลา

สายพานก็หมุนเวียนไป เครื่องจักรก็เปิดอยู่ งานมหาศาลต้องการคนมาทำให้เสร็จสิ้น คนงานก็วิ่งวุ่นไปร้องตะโกนไป “ช่วยเราด้วย” ผมเริ่มร้อนใจกับความขาดแคลนที่เกิดขึ้น ผมร้องหาพระเจ้า “พระองค์เจ้าข้า

คนอื่นๆ อยู่ที่ไหนกัน ทำไมจึงมีคนเพียงแค่นี้ ทำไมไม่มีใครมาช่วยเลย” ลองคิดว่า ถ้าคนงานทุกคนมาพร้อมกันและทำงานในส่วนของตัวเอง ทุกอย่างจะง่ายตายขนาดไหน

น่าแปลกที่ท่ามกลางเสียงอึกทึกนั้นผมได้ยินเสียงความคิดของตัวเองดังมาก “พระเจ้า พวกเขา กำลังเรียกหาใคร พวกเขา กำลังขอความช่วยเหลือจากใคร ใครกัน” แล้วคำตอบก็มาอยู่ตรงหน้าพอดี เมื่อผมหันไปเห็นทางเดินทอดยาว ที่นั่นมีคนร่างอ้วนผิวดำกำลังเดินไปเดินมา คนคนนั้นฟุ้งพลุ่ย ตัวใหญ่เบ้อเริ่มเต็ม เขาได้ยินเสียงร้องขอความช่วยเหลือแต่กลับทำเพิกเฉย ผมคิดกับตัวเอง “นี่ใครกันละเนี่ย”

ตอนนั้นเองที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เริ่มตรัสกับผมและประทานความเข้าใจ สถานที่ที่ผมเห็นคือสัญลักษณ์ของการทำงานในอาณาจักรของพระองค์ มีน้อยคนที่กำลังปฏิบัติงานเพื่ออาณาจักรของพระองค์จริงๆ น้อยคนที่จะยอมจำนนต่อองค์ผู้สูงสุดแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์และทำตามพระทัยพระเจ้า น่าเสียดายที่คริสเตียนมากมายไม่ยอมแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้า แต่กลับสร้างอาณาจักรของตัวเอง พวกเขาใช้พระเจ้า ใช้ของประทาน และการเจิมเพื่อทำให้พันธกิจและธุรกิจของตัวเองเติบโต สร้างชื่อเสียงให้ตัวเองและสร้างอาณาจักรของตัวเอง

พลาดเป้า

คนอ้วนผิวดำ คือ สัญลักษณ์ของคนที่ได้ยินพระวาทะของพระเจ้า ผ่านคำเทศนาทุกวันอาทิตย์ พวกเขาอ้วนพีด้วยความรู้และอาหาร

ฝ่ายวิญญาณ พวกเขาได้ยินการทรงเรียกในทุกการประชุม พวกเขาได้ยินเสียงร้องจากถิ่นทุรกันดารให้เตรียมทางสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ แต่ไม่ได้กลับใจที่จะกระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า และทำงานเพื่ออาณาจักรของพระองค์ พวกเขาเพิกเฉยต่อการทรงเรียก แล้วยังทำให้คนงานอื่นๆ ต้องทนทุกข์เพราะตัวเองอีกด้วย ตลอดเวลาที่ผ่านมาบรรดาศิษยาภิบาลและผู้รับใช้ยังคงป้อนผู้คนกลุ่มนี้ด้วยการเปิดเผยสำแดงใหม่ๆ

พระเจ้าตรัสต่อไปว่า “เราจะแสดงให้เห็นให้เจ้าเห็นโลกฝ่ายวิญญาณและกลวิธีที่มารชาตานใช้กับประชากรของเราในยุคสุดท้าย” พระเจ้าบอกว่าวิญญาณชั่วมากมายถูกปล่อยออกมาด้วยเป้าหมายเดียว คือเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของคนไปจากพระเจ้า มีผู้เชื่อมากมายที่มารชาตานไม่สามารถแตะต้องหรือทำร้ายได้ ดังนั้นมันจึงใช้หลากหลายกลยุทธ์ในการเบี่ยงเบนความสนใจของเราออกจากพระเจ้า ศัตรูนั้นฉลาดที่จะใช้กลโกงขโมยเวลา ทั้งยังเชี่ยวชาญในการทำให้คนมัวแต่สาละวันอยู่กับกิจกรรมมากมาย กิจกรรมที่ทำให้เสียสมาธิเหล่านี้ยึดครองความคิดของมนุษย์ให้อยู่แต่กับสิ่งที่มองเห็นได้ในโลก ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมต่างๆ กิจกรรมประจำวัน หรือสถานการณ์รายวัน เพื่อมนุษย์จะไม่มีเวลา พลังงาน หรือความปรารถนาใดๆ ที่จะเติบโตในความรู้ของพระเจ้าและใช้เวลากับพระองค์ ชาตานอยากให้เราสนใจมัน ถ้าเราไม่ได้จดจ่อที่พระเจ้า ทั้งชีวิตของเราก็จะพลัดเป้าไปเลย

หลังจากได้ยินถ้อยคำนั้นแล้วผมก็สับสน และพบว่าตัวเอง กลับมาอยู่ในห้องแล้ว พระอาทิตย์กำลังขึ้น ผมปวดเมื่อยเนื้อตัวไปหมด ผมไม่สามารถสลัดภาพที่เห็นออกไปได้อยู่หลายวัน หลังจากประสบการณ์ ในคืนนั้น ผมก็เริ่มใช้เวลาสามัคคีธรรมกับพระวิมูถนาถวิสสุตมากขึ้นอีก พระเจ้าทรงเปิดตาใจผมมากขึ้นและมากขึ้น ทรงเปิดเผยให้ผมได้รู้ถึง ความลับของอาณาจักรของพระองค์ พระองค์ทรงเร้าใจไม่ให้เก็บเงียบ เอาไว้แต่ให้พูดถึงสิ่งเหล่านี้ทุกแห่งหน

น่าเสียดายที่มารทำให้ผู้เชื่อมากมายวอกแวกและหันเหความสนใจ ของพวกเขาออกจากพระเจ้า เมื่อถึงวันหนึ่งพวกเขาจะเหนื่อยล้า จากนั้น ก็เบื่อหน่าย แล้วก็เริ่มหย่อนยาน วอกแวก ปล่อยตัวตามสบาย แล้วก็ เริ่มเข้าไปยุ่งวุ่นวายเรื่องชาวบ้าน ลำดับความสำคัญถูกเปลี่ยนไป และ กลายเป็นคนที่อื่นๆ ไม่ร้อนไม่เย็น คุณต้องเข้าใจว่านี่คือฝีมือของเหล่า วิมูถนาถชั่วที่อยู่เบื้องหลัง มันถูกปล่อยออกมาเพื่อการนี้โดยเฉพาะคือ เบี่ยงเบนความสนใจของคนออกจากพระเจ้า ปัจจุบันนี้คริสเตียนมากมาย ไม่รู้ตัวเสียด้วยซ้ำว่า ชีวิตของตนผิดแผกไปเมื่อเทียบกับชีวิตที่อยู่ใน พระเจ้ามากแค่ไหน สิ่งเดียวที่พวกเขาเห็นคือความมืดทึบที่แผ่ออกไป และสิ่งที่มารกำลังทำ นี่จึงเป็นที่มาว่าทำไมพวกเขาจึงตกในความกลัว ความสงสัย ความอยากได้ใคร่มี และความอ่อนล้าฝ่ายวิมูถนาถ

อย่างไรก็ตาม ในเวลาเดียวกันนั้นพระเจ้ายังคงเคลื่อนไหวอยู่ในโลกนี้ มีคนที่ตั้งใจจะกระทำตามพระประสงค์ของพระบิดา อยากเห็นพระสิริของ พระองค์ กระทำการอัศจรรย์ และได้เห็นการเคลื่อนไหวของพระวิมูถนาถ

บริสุทธิ์ พวกเขาฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าและเคลื่อนไปตามฤทธิ์เดชของพระองค์ *คุณรู้ไหมว่าอะไรคือสิ่งที่สร้างความแตกต่างถึงเพียงนี้* การจดจ่อที่องค์พระเจ้าและการงานในอาณาจักรของพระองค์นั่นเอง พวกเขาอุทิศตัวต่อพระเจ้า จึงได้เห็นสิ่งที่หลายคนมองข้ามไปอย่างน่าเสียดาย

พวกเราแต่ละคนถูกเรียกให้รับใช้ในอาณาจักรของพระองค์ แต่ละคนก็จะได้รับพระคุณตามของประทานของพระเยซูคริสต์เพื่อเสริมสร้างพระกายของคริสตจักร เพื่อให้ทุกคนสามารถทำตามบทบาทหน้าที่ของตัวเองในโลกนี้ได้ อัครทูตเปาโลเขียนไว้ในพระธรรมเอเฟซัสว่า

“เนื่องจากพระองค์นี่เอง ร่างกายทั้งหมดจึงได้รับการเชื่อมและประสานเข้าด้วยกันโดยทุกๆ ข้อต่อที่ประทานมานั้น และเมื่อแต่ละส่วนทำงานตามหน้าที่แล้ว ก็ทำให้ร่างกายเจริญและเสริมสร้างตนเองขึ้นด้วยความรัก” (อฟ.4:16)

ผมไม่อยากจะให้คุณใช้ชีวิตผิดแผกไปจากชีวิตที่อยู่ในพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ให้เราดำเนินชีวิตในทางที่ซาตานไม่อาจจะทำร้ายเราได้ เพราะเรารู้ทันเจตนาร้ายของมันหมดแล้ว

บทที่ 7

นิงสงบ

กว่าหกพันปีมาแล้วที่ชาตานได้ศึกษามนุษยชาติเพื่อหาทางดึงความสนใจเราออกจากแผนการของพระเจ้า เรามักจะคิดว่ามารล่อลวงให้เราทำแต่สิ่งที่เห็นได้ชัดว่าเลวร้าย แต่มันเจ้าเล่ห์ยิ่งกว่านั้น มันใช้ทุกวิธีการในการล่อลวงเรา หลายครั้งสิ่งดีทั้งหลายก็ทำให้ความสนใจของเราออกนอกกลุ่มนอกทางไปจากสิ่งที่สำคัญจริงๆ มารคอยฉกฉวยเวลาของเรา! มันทำทุกวิถีทางเพื่อแย่งชิงเวลาจากเราไป มันทำให้เราผลาญแต่ละชั่วโมงนาที่อันมีค่าไปกับอะไรก็ได้ ตราบเท่าที่ทำให้เราออกแวกไปจากสิ่งสำคัญ ผมจึงเรียนรู้ที่แยกแยะสิ่งดีออกจากสิ่งสำคัญอยู่เสมอ คำถามคือ เหตุใดคุณจึงได้รับเวลาในชีวิตเท่าที่มี

ทรัพยากรล้ำค่าที่สุดในมือเรา คือ เวลา

เวลาเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่ง เป็นหนึ่งในทรัพยากรอันมีค่าที่สุดที่เรา มี เพราะคุณสมบัติของเวลา มีอยู่เฉพาะบนโลกนี้ ในโลกความจริง

ที่ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเคลื่อนที่ไปตามห้วงมิติของการตั้งอยู่และเวลา ผมอยากให้คุณสังเกตเรื่องนี้ นั่นคือ มนุษย์มีอาจจะควบคุมหรือหยุดการไหลของกระแสเวลาได้ เราทำได้เพียงบริหารเวลาเท่านั้น ตลอดทั้งชีวิต รวมถึงลิขิตชีวิตของเราเชื่อมโยงกับจำนวนวันเวลาในชีวิตที่เรามีบนโลก ชีวิตจะไปได้ไกลแค่ไหนหรือจะประสบความสำเร็จกับอะไรนั้น ล้วนขึ้นอยู่กับวิธีการอารักขาเวลาของเรา

ลองคิดตามดูนะครับว่าในช่วงสุดท้ายของชีวิตคนเราจะสำนึกเสียใจกับอะไรมากที่สุด หรืออยากจะทำเรื่องใดมากที่สุด คนทั่วไปมักจะพูดหรือคิดว่า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ยังอยากมีชีวิตอยู่ หากข้าพระองค์มีชีวิตอยู่ต่ออีกสักหน่อย ก็คงจะสร้างความเปลี่ยนแปลงได้อีกมาก เมื่อคนเรามาถึงระยะสุดท้ายของชีวิต เขาจะไม่สนใจเรื่องของนอกกายอีกต่อไป ไม่ว่าจะเป็นบ้านหรูหรา รถยนต์ดีๆ หรือความฟุ้งเฟ้อของโลกนี้ หรือสิ่งที่พบเห็นในโซเซียลมีเดีย แต่พวกเขาจะคิดถึงเรื่องอื่น อย่างเช่น เวลาที่ไม่อาจหวนคืนมา ความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าและคนรอบข้าง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในโลกล้วนเชื่อมโยงกับเวลาและความสัมพันธ์

ครั้งหนึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสกับผมว่า “จงรักษาสิ่งซึ่งล้ำค่าเหล่านี้และจงเฝ้าดูแลอย่างดีไม่ให้คลาดสายตาตลอดชีวิตของเจ้า” เวลาเป็นสิ่งที่ไม่เคยหยุดยั้งไว้ได้ในชีวิตของคุณ เวลาหมดไปทุกวินาที ผมเชื่อว่าต่อเมื่อเข้าสู่นิรันดร์กาล เราจึงจะเข้าใจคุณค่าของเวลาได้อย่างแท้จริง

ใช้เวลาอย่างถูกต้อง

พระเจ้าทรงกำหนดตอนเริ่มและตอนจบของชีวิตคุณเอาไว้เรียบร้อยแล้ว และทรงมอบสิทธิในการอารักขาวิธีการใช้เวลาในชีวิตให้กับคุณ ในพระธรรมกิจการเขียนไว้ว่า

“พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติมาจากคนๆ เดียวให้อยู่ทั่วพิภพโลก และทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้เขาทั้งหลายอยู่ด้วย” (กจ. 17:26)

พระเจ้าไม่ได้ทรงอยู่ห่างไกลจากเราเลย พระองค์ทรงปรารถนาให้เราารู้สึกถึงพระองค์ พระองค์ทรงต้องการนำเราให้เข้าใกล้พระองค์ ในการสถิตของพระองค์เท่านั้นเราจึงจะสามารถมองข้ามความต้องการของตัวเอง เข้าใจถึงคุณค่าของเวลาบนโลกและใช้ชีวิตให้เกิดผลในเวลาอันควรได้ น่าเสียดายที่คริสเตียนจำนวนมากไม่ได้ตระหนักว่าพวกเขาเป็นใครและควรจะทำอะไร พวกเขาสิ้นเปลืองเวลาชีวิตโดยใช้ชีวิตอย่างล่องลอยไปไร้จุดหมาย ผลลัพธ์ที่ได้คือความสูญเปล่าและไร้ผล

ในพระธรรมสดุดี ดาวิดได้บันทึกถึงความสำคัญของการออกผลในเวลาอันควร (สดด. 1:2-3) แต่ผู้ที่เกิดผลทุกด้านของชีวิตในเวลาอันควรนั้น ไม่ใช่เป็นเพราะมีเวลามากกว่า แต่เป็นเพราะเขาทำในสิ่งที่ควรจะทำ

นี่คือสิ่งที่ผมเข้าใจเรื่องชีวิตคริสเตียน นั่นคือ คุณรู้จักพระสุรเสียงของพระเจ้า คุณเข้าเฝ้าพระองค์ พระองค์ตรัสกับคุณ แล้วคุณก็ทำตามที่พระองค์ตรัส เมื่อคุณเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ ความสำเร็จก็จะ

ตามมา แล้วคุณจะได้เห็นฟ้าสวรรค์ที่เปิดออกและเทพฤทธิเดชของพระองค์
ลงมา ผมพบว่าความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคุณรู้ถึงพระประสงค์
และทำตามสิ่งที่พระองค์ตรัสกับคุณ หากเราเข้าใจอย่างแท้จริงถึงคุณค่า
ของเวลาที่พระเจ้าทรงมอบให้เราแต่ละคนรับผิดชอบในการบริหารจัดการ
เราจะไม่ยอมเสียทรัพยากรอันมีค่าและจำกัดยิ่งนี้ไปอย่างเปลืองเปล่า
การเกิดผลในเวลาอันสมควรเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งนัก!

ถ้าคุณไม่รู้ถึงเป้าหมายในชีวิตของตัวเอง คุณก็จะยิ่งวอกแวกได้ง่ายขึ้น
ผมสังเกตว่า เป็นไปได้ที่มีคนมัวเสียเวลาชีวิตของตัวเองเพื่อใช้ชีวิตตาม
คนอื่น และพลาดไปจากพระประสงค์ที่พระเจ้ามอบให้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง
ก็คือ คำพูดและความคิดเห็นของคนอื่นควบคุมชีวิตเราไว้ จนต้องลงเอย
ด้วยการที่เราใช้ชีวิตอยู่เพื่อเอาใจพวกเขาและพลาดไปจากการทรงเรียก
ของตัวเอง อย่างไรก็ตามคุณไม่ได้มีโอกาสใช้ชีวิตของคุณสองครั้ง
มาได้เบนความสนใจของมนุษย์เพื่อให้เขาต้องพึงพาการยอมรับ
และความคิดเห็นจากคนรอบข้าง และคอยดูว่าคนอื่นกำลังทำอะไร
การใช้ชีวิตไม่ตรงกับเป้าหมายของคุณเป็นเรื่องน่ากลัวอย่างยิ่ง!

ยิ่งคุณเข้าใจเป้าหมายชีวิตของตัวเองดี คุณก็จะยิ่งให้คุณค่ากับ
เวลาที่มีอยู่และกำจัดทุกสิ่งที่ทำให้คุณพลาดจากเป้าหมายหลักออกไป
ซึ่งรวมถึงกิจกรรมบางชนิด สิ่งของบางอย่าง หรือแม้แต่คนบางคนด้วย
คุณจะเริ่มเข้าใจว่าเราสามารถไขคนรอบข้างดึงคุณออกจากเป้าหมาย
แม้กระทั่งล่อลวงคุณด้วยสิ่งดีบางอย่างด้วย

เครื่องบูชาที่พระเจ้าพอพระทัย

อัครทูตเปาโลเขียนไว้ในจดหมายฝากโรมว่า

“ดังนั้น พี่น้องทั้งหลาย โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ที่มีชีวิต และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญานจิตของท่าน อย่าลอกเลียนแบบอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้า จะได้รู้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดียอดเยียม” (รม. 12:1-2)

เราจะทราบถึงพระประสงค์ของพระเจ้าได้ ก็โดยการไม่ประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ เพื่อให้เราสามารถถวายตัวเองเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตได้ คำถาม คือ อะไรถือเป็นเครื่องบูชา

บางอย่างไม่นับว่าเป็นเครื่องบูชาหากคุณไม่จ่ายราคาอะไรเลย ทุกครั้งเมื่อมีการกล่าวถึงเครื่องบูชา นั้นความว่ามีการยอมเสียสละบางอย่างที่มีค่าหรือมีความสำคัญ ดังเช่นการเสียสละชีวิตของพระเยซู พระบิดาได้ประทานพระบุตรของพระองค์ซึ่งเป็นสิ่งล้ำค่าที่สุดที่พระองค์ทรงมีเพื่อไถ่ถอนมนุษยชาติ หากพระองค์ทรงสามารถไถ่เราด้วยดาวเคราะห์ทั้งหมด ดวงดาวทุกดวง และทุกสิ่งในจักรวาลนี้ได้ พระองค์ก็คงทำไปแล้ว! แต่การจะไถ่บาปให้ดวงวิญญาณสักดวงได้จำเป็นต้องจ่ายด้วยราคาที่เท่ากัน มนุษย์คือบุตรและบุตรของพระเจ้าที่ถูกสร้างขึ้นตามพระลักษณะและ

พระฉายาของพระองค์ ดังนั้นพระเจ้าทรงต้องเสียสละบางสิ่งที่มีราคาเท่ากัน นั่นคือการสละพระบุตรของพระองค์เพื่อซื้อเราให้กลับมาเป็นบุตราและบุตรีของพระองค์อีกครั้ง บัดนี้ สิ่งนั้นสำเร็จแล้ว เราได้กลับมาอยู่ในสถานะบุตรของพระองค์แล้ว พระองค์ทรงจ่ายราคาของเครื่องบูชานี้ด้วยทุกสิ่ง แม้กระทั่งด้วยชีวิตของพระองค์เอง

คนที่มิเข้าใจหมายของตัวเองย่อมเสียสละและมีวินัยเพื่อจะไปให้ถึงเป้าหมายนั้น เป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องรู้ว่าเมื่อลงทุนเวลากับอะไร เราก็จะเก็บเกี่ยวความรู้จากสิ่งนั้นอย่างมากมาย ถ้าเป้าหมายของคุณคือการรู้จักพระเจ้า คุณก็ต้องเรียนรู้ที่จะกันเวลาออกจากความยุ่งวุ่นวายและสิ่งที่ทำให้วอกแวกซึ่งจะมีเข้ามาอยู่เสมอ และพยายามสุดความสามารถที่จะทำความรู้จักกับพระองค์ให้จงได้ จงลงทุนเวลาซึ่งทรงคุณค่าไปชั่วนิรันดร์กาล อย่างที่เขียนไว้ในพระธรรมสดุดีว่า “จงนิ่งเสียและรู้เถิด” (สดด. 46:10) มีสงครามระหว่างสองอาณาจักรเกิดขึ้นตลอดเวลา และคุณย่อมตกเป็นทาสของสิ่งที่มีอำนาจควบคุมคุณ

ผมอยากให้คุณมองดูชีวิตของพระเยซูเป็นแบบอย่าง พระองค์ยอมสละพระกายของพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต ไม่ใช่แค่บนไม้กางเขนเท่านั้นแต่ตลอดระยะเวลาที่พระองค์ทรงมีชีวิตอยู่ ทรงอุทิศหมดทั้งชีวิตต่อพระบิดาขณะที่ดำเนินชีวิตบนโลกนี้ คุณจะทำตามแบบอย่างของพระองค์ได้อย่างไร? ก็ด้วยการยอมถวายตัวเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตไปจนชั่วชีวิต ไม่ใช่ชีวิตเพื่อตอบสนองแต่สิ่งที่ตัวเองต้องการ หาก

แต่เพื่อรู้จักและทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า นั่นหมายความว่า คุณจะไม่ประพฤติตามอย่างโลกอีกแล้ว โลกที่เห็นได้ด้วยตาใบนี้หรือยุคนี้มีวัฒนธรรม ค่านิยม วิถีชีวิต และมีอะไรต่อมิอะไรเฉพาะยุคสมัยของมันใช้ครับ ทุกสิ่งที่คุณมองเห็นได้เป็นความจริง แต่ก็เป็นความจริงเพียงชั่วคราวเท่านั้น ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมเราจึงไม่ควรประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ เพราะความจริงในโลกที่มองไม่เห็นนั้นเป็นความจริงนิรันดร์

อัครทูตเปาโลเขียนต่อมาว่า

“ท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือว่า ร่างกายของพวกท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้สถิตในท่าน ผู้ซึ่งพวกท่านได้รับจากพระเจ้า และท่านทั้งหลายไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง? เพราะว่าพระเจ้าทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง ฉะนั้น จงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของพวกท่านเถิด” (1 คร.

6:19-20)

เราต้องแสวงหาพระเจ้าและติดสนิทกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยวิธีนี้เท่านั้นเราจึงจะเข้าใจชีวิตตัวเองผ่านสายพระเนตรพระเจ้า และพระองค์จะทรงนำให้เราใช้เวลากับสิ่งที่มีคุณค่าในนิรันดร์กาล พระองค์เท่านั้นที่ทรงทราบแผนการที่มีต่อเรา พระองค์เท่านั้นเป็นผู้ให้อาาคตและความหวัง ดังนั้นจึงต้องเป็นพระองค์เท่านั้นที่สามารถขับเคลื่อนชีวิตของเราไปในทางชอบธรรมเพื่อพระนามของพระองค์ (สดด. 23:3)

การเสียสละที่แท้จริง

ในชีวิตของผมเอง ผมเริ่มลงมือทำสิ่งสำคัญๆ เพื่อไปถึงเป้าหมาย ในการรู้จักกับพระเจ้าอย่างจริงจัง ด้วยเหตุนี้ นอกเหนือจากสัมพันธภาพ กับพระองค์ในชีวิตประจำวันแล้ว ทุกๆ เดือนผมจะแบ่งเวลาสองสามวัน ไปได้เดินทางออกไปนอกเมืองเพื่อใช้เวลาตามลำพังกับพระเจ้า ผมจะ เก็บตัวอยู่ในห้องของโรงแรม ใช้เวลาลงลึกกับพระวจนะและนมัสการ พระองค์ ช่วงแรกๆ ผมยังไม่เห็นถึงความแตกต่างอะไรมากมายนัก แต่ ผมยังคงลงทุนเวลาในความสัมพันธ์กับพระเจ้าแบบนี้ต่อไป ผมฝึกตัวเอง ไม่ให้ยึดติดกับสิ่งที่มองเห็นในโลกนี้ แต่ให้อยู่ในการสถิตของพระองค์ เพื่อรู้จักพระเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์ ผมใช้เวลาอย่างนี้เรื่อยมา หลายปีจนถึงทุกวันนี้ และการได้ใช้เวลากับพระเจ้านี้ก็เป็นช่วงเวลาที่ยอดเยี่ยมเสมอ ผมยิ่งหิวกระหายพระองค์มากขึ้นอีก

ผมจำว่าเมื่อหลายปีก่อนผมและภรรยาประสบปัญหาด้านการเงิน อย่างหนัก ตอนนั้นเราแทบจะไม่มีเงินเลย คนรอบตัวเห็นว่าผมบ้ามากที่ ต้องเสียเงินค่าโรงแรมทุกเดือนเพื่อจะมีเวลาส่วนตัวกับพระเจ้า ในขณะที่ ครอบครัวมีเงินไม่พอใช้ ประจวบกับตอนนั้นลูกคนแรกของเราเพิ่งเกิดมา ด้วย มีคนบอกผมว่าให้เอาเงินไปเลี้ยงลูกจะเหมาะกว่า ใช่ครับ การกระทำ ของผมไม่สมเหตุสมผลเลยเมื่อมองตามมุมมองทั่วไปของโลก เพราะนั่น เป็นค่านิยมและการลำดับความสำคัญของคนในยุคของผม คนอื่นมองว่า ทำแบบนี้ไม่ค่อยยุติธรรมเท่าไรรกับครอบครัวของผม อย่างไรก็ตามผม รู้สึกถึงความจำเป็นลึกๆ ที่ต้องใช้เวลาลงลึกกับพระวิญญาณบริสุทธิ์

และพระวณะของพระองค์ เนื่องจากอนาคตของผมและครอบครัวขึ้นอยู่กับเรื่องนี้

มีหลายครั้งที่เราถึงกับต้องหยิบยืมเงินจากเพื่อนเพื่อจองโรงแรม และหลบไปใช้เวลาสองสามวันกับพระเจ้าได้ ผมไม่รู้จะอธิบายอย่างไรว่า ผมรู้อยู่ในใจลึกๆ ว่านี่ไม่ใช่การใช้เงินทิ้งๆ ขว้างๆ แต่เป็นการลงทุนที่มีค่าในรันดร์ต่อลิขิตชีวิตของผม ผมอธิษฐานว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์รักพระองค์เหลือเกิน และพร้อมจะแลกทุกอย่างเพื่อพระองค์ ในบรรดาสิ่งที่มีผมมีอยู่พระองค์ทรงมีค่าสูงสุด ทรงสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง และทรงเป็นสมบัติล้ำค่า ข้าพระองค์ต้องการให้พระองค์เข้ามาเปลี่ยนแปลงชีวิต และพร้อมที่จะรับใช้ทุกคนไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม” เมื่อคุณรักคนอื่น แม้กระทั่งคนเกลียดชังที่สุด มากกว่าที่คุณรักพระเจ้า เมื่อนั้นแหละคุณกำลังเป็นข้าสองเจ้า บ่าวสองนาย คุณทำเช่นนั้นไม่ได้ คุณทำได้แค่ชังนายข้างหนึ่งและรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือไม่ก็รักนายข้างหนึ่งและชังนายอีกข้างหนึ่ง ผมเรียนรู้ว่าเมื่อคุณรักพระเจ้ามากที่สุด คุณจึงจะสามารถรักภรรยา รักลูกๆ และทุกๆ คนได้

มีครั้งหนึ่งตอนไปพักสงบประจำเดือน ผมได้ใช้เวลากับพระเจ้า ตลอดทั้งคืน อ่านพระคำในการสถิตของพระองค์ เมื่ออ่านถึงพระกิตติคุณ ยอห์นที่เขียนไว้ว่า “เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า ถ้าเมล็ดข้าวไม่ได้ตกลงดินและตายไป ก็จะไม่อยู่เมล็ดเดียว แต่ถ้าตายไปแล้วก็จะออกขึ้นเกิดผลมาก” พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงหยุดผมไว้ ทันใดนั้นผมรู้สึกว่าการบรรยายในห้องเปลี่ยนไป และถูกปกคลุมไปด้วยการสถิตอันเข้มข้น

ของสวรรค์ พระวิญญูณบริสุทธิตรัสว่า “จงระลึกถึงพ่อของเจ้า” พ่อของผมเสียชีวิตในอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์เมื่อ 35 ปีก่อน คนที่รู้จักพ่อผมบอกว่า พ่อเป็นคนที่น่าทึ่งและติดสนิทกับพระเจ้า คนมักจะบอกว่า พ่อพูดอยู่เสมอว่า “พันธกิจของผมคือครอบครอง” พ่ออธิษฐานเยอะมาก เสียสละเยอะมาก และรับใช้คนอื่นเสมอ พระวิญญูณบริสุทธิตรัสว่า “ตอนนี้เจ้าได้ก้าวมาถึงขั้นตอนเก็บเกี่ยวผลซึ่งเจ้าไม่ได้เป็นผู้ลงแรง พ่อของเจ้าเป็นเมล็ดพันธุ์ที่ถูกหว่านลงไป เพื่อชีวิตนั้นจะดำรงอยู่ภายในตัวเจ้า พ่อเจ้าได้กลายเป็นเมล็ดพันธุ์เพื่อเจ้าจะได้ครอบครองสิ่งที่เจ้ามีอยู่ในตอนนี้”

สิ่งที่ผมได้ยินสำคัญกับผมมาก ผมตกตะลึงและรู้สึกยำเกรงอย่างยิ่ง ผมสั่นไปทั้งตัวจากการสถิตอันทรงพลังของพระเจ้า ผมเริ่มพูดกับพระองค์ว่า “พระเจ้า ผมยอมจำนนต่อพระองค์อย่างสิ้นเชิง ผมสัญญาว่า ผมจะติดสนิทกับพระคำของพระองค์จนลมหายใจสุดท้าย ผมปรารถนาให้พระวาระของพระองค์ไหลเวียนอยู่ในเลือดเนื้อของผม ผมไม่ต้องการเทศนาด้วยความคิดหรือความเห็นของตัวเองเพื่อให้ใครประทับใจทั้งนั้น ผมสัญญาว่าจะเป็ความเสี่ยงของพระองค์จนลมหายใจสุดท้าย ผมจะอยู่เพื่อคนรุ่นต่อไป เพื่อน้ำพระทัยของพระองค์จะสำเร็จบนโลกเหมือนในแผ่นดินสวรรค์” ผมอุทิศชีวิตต่อพระองค์ จะอยู่กับพระองค์ และจะทำทุกสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา ผมอุทิศหมดทั้งชีวิตให้เป็นทาสสมักรับใช้ของพระองค์

จนกระทั่งตอนนี้ท่ามกลางตารางการเดินทางที่อัดแน่น ผมยังคงแบ่งเวลาออกมาจากความยุ่งวุ่นวาย เพื่อใช้เวลาคุณภาพกับพระเจ้า เพียงลำพังเป็นประจำ ผมอุทิศหมดทั้งชีวิตแด่พระองค์ เป็นเวลาหลายปีแล้วที่ผมฝึกตัวเองไม่ให้ยึดติดกับสิ่งที่มองเห็นในโลกนี้ เพื่อที่จะพุ่งความสนใจทั้งหมดไปจดจ่อกับโลกฝ่ายจิตวิญญาณ และไม่คล้อยตามระบบของโลกนี้ ผมได้สร้างรากฐานในการใช้เวลาส่วนตัวกับพระเจ้ามาเจ็ดปีแล้วตั้งแต่ก่อนที่ผมจะเริ่มเดินทางไปทำพันธกิจในที่ต่างๆ ระหว่างการเดินทางผมก็ยังใช้วิธีและหลักการเดียวกัน ผมจะใช้เวลาแสวงหาพระเจ้าเมื่ออยู่ในห้องพักของโรงแรม บางครั้งในยามที่ต้องเดินทาง ผมกลับสามารถจัดเวลาอยู่กับพระเจ้าได้มากขึ้น สำหรับผมแล้ว การอธิษฐานไม่ใช่เรื่องของคำพูดมากเท่ากับการได้อยู่กับพระเจ้าและได้ใช้เวลาส่วนตัวกับพระองค์

การให้เวลาบ่งบอกถึงความรัก

การให้เวลาเป็นสิ่งที่เดียวที่จะชี้วัดได้ว่า พระเจ้าทรงมีคุณค่าสูงสุดในชีวิตของคุณ ถ้าอาชีพการงานของคุณสำคัญกับคุณ คุณก็จะลงทุนเวลาไปกับการทำงาน ถ้าคุณรักภรรยา คุณคงไม่ได้ให้แค่ช่อดอกไม้ แต่จะใช้เวลากับเธอ คุณจะลงทุนเวลาในความสัมพันธ์กับคนที่คุณรักและให้ความสำคัญ ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้ายิ่งเช่นกัน เวลาที่คุณอยู่กับพระองค์บ่งบอกว่าคุณอุทิศชีวิตให้กับพระองค์มากแค่ไหน เวลาเป็นตัวชี้วัดความรัก ถ้าคุณบอกว่ารักพระเจ้าแต่ไม่ลงทุนเวลาในการสร้าง

สัมพันธ์สนิทกับพระองค์ ผมบอกได้เลยว่าคุณไม่ได้รักพระเจ้าเท่าใดนัก

น่าเสียดายที่หลายคนเคยมีประสบการณ์กับพระเจ้าแต่กลับหยุดเติบโตในพระองค์ เพื่อนเอ๋ย เราไม่ควรหยุด เราต้องเติบโตลึกขึ้นในพระเจ้าและได้รับการเปิดตาใจมากขึ้นและมากขึ้นในพระองค์ ลองตรวจสอบหัวใจของเราดูเถิดว่าเรารักสิ่งที่ได้รับจากพระเจ้ายิ่งกว่ารักพระเจ้าหรือเปล่า เราปรารถนาถึงพระองค์ผู้ทรงรักษาและทำการอัศจรรย์มากกว่าปรารถนาการรักษาและการอัศจรรย์เหล่านั้นไหม หากคุณรักพระเจ้าอย่างแท้จริง คุณก็จะลงทุนเวลาในการสร้างความสัมพันธ์กับพระองค์

พระองค์ได้ทรงพิสูจน์ความรักของพระองค์มีต่อเราด้วยการจ่ายราคาและยอมสละพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาสูงสุด ยิ่งเราได้รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใดและพระองค์ปรารถนาสิ่งใด พระฉายาที่ถูกต้องของพระเจ้ายิ่งแข็งแกร่งขึ้นในตัวเรา หากผู้ใดมีใจร้อนรนรักพระเจ้า เขาก็จะมีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า ในสถานการณ์ใดก็ตามที่คุณต้องเผชิญ คุณจะวางใจพระเจ้าได้มากเท่ากับที่คุณได้รู้จักกับพระองค์เป็นการส่วนตัว ไม่มากไม่น้อยไปกว่านั้น นี่คือเหตุผลว่าทำไมผมจึงแยกตัวออกและลงทุนเวลาไปกับการเรียนรู้พระประสงค์ของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ เพราะว่าพระประสงค์ของพระองค์ดี เป็นที่ขอบพระทัย และดียอดเยี่ยม

เพื่อนเอ๋ย ผมมั่นใจว่าพระเจ้าสามารถใช้คนธรรมดาๆ จากหมู่บ้านซึ่งไม่เป็นที่รู้จัก เป็นคนที่ไม่มีความรู้และไม่มีใครมาคอยช่วยเหลือทรงเปิดเผยพระองค์เองกับเขาและใช้เขาเพื่อแผนการของพระองค์ได้

ถ้าคุณอุทิศตัวเองต่อพระเจ้าด้วยทั้งหมดที่มี คุณจะได้พบกับพระองค์! พระองค์ไม่ได้ทรงอยู่ไกล พระองค์ไม่ได้เลือกที่รักมักที่ชัง แต่ทุกคนจำเป็นต้องแสวงหาพระเจ้าและถวายเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต ผมหนุนใจให้คุณลงลึกกับพระเจ้ามากขึ้นในทุกๆ วัน

ผมได้สละชีวิตเพื่อจะได้พบชีวิตในพระองค์ มีค่านิยมแบบพระองค์ และไปถึงความไพบูลย์ของพระองค์ ผมสามารถพูดกับพระองค์ได้อย่างเต็มภาคภูมิว่า “พระเจ้า พระองค์คือรากฐานในชีวิตของผม พระองค์คือชัยชนะของผม พระองค์คือพระบุตรเที่ยงแท้ของพระเจ้า พระองค์ทรงมีคุณค่าสูงสุดในชีวิตผม”

บทที่ 8

งู

ก่อนหน้านี้ผมได้เล่าถึงตอนอยู่ที่ในเมืองซานตาครูซ ที่นั่นพระเจ้าได้ทรงยกผมขึ้นในผ้าวิญญูณเพื่อแสดงให้เห็นถึงอุปายของซาตานในโลกผ้าวิญญูณ ผมเห็นพวกผีร้ายมากมายถูกส่งมาเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของมนุษย์ออกจากพระเจ้า เพื่อล่อลวงเราด้วยสิ่งต่างๆ ที่เป็นของในโลกนี้ เพื่อให้ในหัวเรามีแต่เรื่องไม่เป็นสาระและขัดขวางเราจากความรู้ถึงพระประสงค์ของพระเจ้า มนุษย์ถูกเบนความสนใจจนไม่เหลือเวลา เรี่ยวแรง หรือความปรารถนาที่จะใช้เวลาตามลำพังกับพระเจ้า ผลก็คือคริสเตียนมากมายไม่เคยรู้ถึงเป้าหมายหรือพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเขาเลย

มีสงครามอยู่เบื้องหลัง

มารคอยฉกฉวยความสนใจของคุณ มันใช้ทุกอย่างที่คุณมองเห็นได้ ทั้งกลเม็ดและยุทธวิธีต่างๆ นานามาขโมยเวลาและความสนใจของคุณ

เพื่อหันเหคุณออกจากความรู้เรื่องความจริงของพระเจ้า มันรู้ว่าความจริงทำให้ตาสว่างและปลดปล่อยมนุษย์ให้เป็นไท ถ้าหากมีมนุษย์คนใดเข้าใจถึงความจริง หันกลับไปหาน้ำพระทัยแรกเริ่มที่พระเจ้าตั้งไว้ และเริ่มรับใช้พระองค์ตามเป้าประสงค์ในโลกแล้วละก็ อาณาจักรของมันก็จะตกอยู่ในความเสี่ยง ดังนั้นมารจึงมุ่งเป้าที่จะบิดเบือนและกีดกันผู้คนออกจากความจริง พระเยซูทรงเตือนว่าในวันสุดท้าย ใจของมนุษย์จะเต็มไปด้วยการเสเพล การเมาเหล้า และการหวังกังวลถึงชีวิตนี้ (ลก. 21:34) กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ความหวังกังวลในชีวิตที่มากเกินไปและเรื่องไร้แก่นสารก็นับเป็นศัตรูต่อการทรงเรียกเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ขัดขวางเราจากความรู้ของพระเจ้า

นี่คือเหตุผลที่ผมเริ่มออกนอกเมืองทุกเดือน เพื่อตัดขาดออกจากภาระวุ่นวายประจำวันและเข้าสนิทกับพระเจ้า พุ่งความสนใจทั้งหมดไปที่พระองค์ และเติมตัวเองให้เต็มด้วยความรู้ถึงพระประสงค์ของพระองค์ ในช่วงเวลานั้นพระเจ้าทรงเริ่มทำให้ผมประจักษ์ถึงวิถีคิดแบบพระองค์ และทรงเปิดเผยความลับของอาณาจักรของพระองค์แก่ผม

มีการทำสงครามกันอย่างดุเดือดเพื่อแย่งชิงการทรงเรียกของคุณ พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับคุณ มารเองก็มีแผนเช่นกัน มนุษย์คนหนึ่งเดิมทีก็คือดวงวิญญาณดวงหนึ่งที่มีชีวิต และอยู่ภายใต้อิทธิพลของโลก ฝ่ายวิญญาณเสมอ ไม่ว่าคุณจะเข้าใจเรื่องนี้หรือไม่ โลกฝ่ายวิญญาณก็ส่งผลกับชีวิตภายในของคุณอยู่ดี นี่เป็นการปะทะกันระหว่างสองอาณาจักร นั่นคืออาณาจักรแห่งความสว่างและอาณาจักรแห่งความมืด

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์อันดีเลิศสำหรับชีวิตของคุณ ซึ่งเป็นพระประสงค์ที่จริงแท้และเป็นนิรันดร์ เพื่อมอบอนาคตและความหวังให้กับคุณ คุณถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาและพระลักษณะของพระองค์ ซึ่งเป็นตัวแทนของลักษณะโดยธรรมชาติและแก่นแท้ของพระองค์ พระองค์ต้องการเปิดเผยพระองค์เองกับคุณและผ่านทางคุณ แม้กระทั่งก่อนวางรากสร้างโลก คุณก็อยู่ในพระทัยของพระเจ้าและเป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระองค์แล้ว ในพระธรรมเยเรมีย์เขียนไว้ว่า

“พระยาห์เวห์ตรัสว่า ‘เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับพวกเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทำร้ายเจ้า เพื่อจะให้อนาคตและความหวังแก่เจ้า’” (ยรม. 29:11)

พระเจ้าตรัสถึงพระประสงค์ในชีวิตคุณไว้ตั้งแต่นิรันดร์กาลแล้ว นี่คือเหตุผลที่คุณเกิดมา

แต่ไม่ว่าจะอย่างไรซาตานก็วางแผนต่อต้านคุณไว้เช่นกัน มันเป็นศัตรูต่อดวงวิญญาณของมนุษย์และแผนการของมันก็ชั่วร้าย ในพระกิตติคุณยอห์นเขียนไว้ว่า “ขโมยนั้นย่อมมาเพื่อจะลัก ชำ และทำลาย” (ยอ. 10:10) มารจึงจะทำลายทั้งลิขิตและชีวิตคุณ มันไม่ได้คิดค้นอะไรใหม่แต่ใช้อาวุธเดิมๆ นั่นคือ คำโกหก การหลอกลวง และการใส่ร้ายป้ายสี เจตนาของมันยังคงเหมือนเดิมคือเพื่อล่า ลัก และทำลายเสีย ซาตานใช้สิ่งที่ตามองเห็นและวิญญาณของโลกชักจูงความคิดและฝังคำนิยามผิดๆ ไว้ในหัวคุณ การงานของมันขัดขวางคริสเตียนมากมายไว้จากความจริง และแทรกแซงแผนการของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของพวกเขา

ทางเลือกของเรา คือ อาวุธของเรา

มนุษย์มีเจตจำนงเสรี ซึ่งถือเป็นเรื่องไม่ธรรมดาที่พระเจ้าทรงมอบสิทธิในการเลือกให้แก่เรา เราจะเลือกยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระเจ้าหรือยอมตกอยู่ใต้กฎเกณฑ์ของโลกก็ได้ ยิ่งถ้าเรารู้จักกับพระเจ้าดีมากแค่ไหน เราก็จะยิ่งเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์ที่มีต่อชีวิตของเรามากขึ้นเท่านั้น ถ้าหากเวลาถือเป็นสมบัติล้ำค่าที่สุดในมือเรา การมีสิทธิเลือกได้อย่างอิสระ ก็ถือเป็นอาวุธที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระเจ้าทรงมอบไว้ในมือมนุษย์

อาวุธใดๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นมีอำนาจและจุดแข็งแตกต่างกันออกไป เปรียบเช่นเดียวกับการเลือกของมนุษย์ อย่างไรก็ตามแม้แต่อาวุธที่ทรงพลังเช่นระเบิดปรมาณูก็ไม่สามารถทำงานได้ถ้าไม่มีคนกดปุ่มยิง การใช้อาวุธจึงเกี่ยวข้องกับการเลือกหรือการตัดสินใจของบุคคลนั้น ตัวเลือกของคนคนหนึ่งจะกำหนดผลที่ตามมา ดังนั้นการเลือกทุกครั้งจึงมีพลังมหาศาล จงจำไว้ว่าทุกการตัดสินใจและทางเลือกของคุณคืออาวุธที่ทรงพลัง!

การตัดสินใจเลือกของคุณสัมพันธ์กันโดยตรงกับค่านิยมและวิถีคิดของคุณ นี่เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องเข้าใจว่า สิ่งที่ให้คุณให้คุณค่าสูงสุดคือตัวกำหนดทางเลือกของคุณ กลวิธีอย่างหนึ่งของซาตานคือการทำให้ใจของมนุษย์หมกมุ่นอยู่กับค่านิยมชั่วคราว ซึ่งส่งอิทธิพลต่อการเลือกและการตัดสินใจของพวกเขา วิญญาณของโลกขับเคลื่อนสิ่งที่มองเห็นและระบบต่างๆ ของโลก ก็เพื่อครอบงำและฉวยความสนใจของมนุษยชาติเอาไว้ นำเสียดายที่คริสเตียนหลายคนสับสนทางความคิด และให้

ความสำคัญกับค่านิยมชั่วคราวเป็นลำดับต้นๆ สิ่งใดที่คุณมอบคุณค่าให้
สิ่งนั้นก็คือทรัพย์สินสมบัติของคุณ และใจของคุณก็อยู่ที่นั่น คุณจะลงทุน
เวลาและพลังงานทั้งหมดไปกับสิ่งเหล่านั้น หยุคติดสักนิจ *เวลาของคุณ*
หมดไปกับอะไร และใจของคุณให้คุณค่ากับสิ่งใด

กลอดออกมาตามพระดำริ

ครั้งหนึ่งพระเจ้าตรัสกับผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ว่า “เราได้รู้จักเจ้า
ก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าขึ้นในครรภ์ และก่อนที่เจ้าคลอดจากครรภ์
เราก็ได้กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะแก่บรรดา
ประชาชาติ” (ยรม. 1:5) พระคำข้อนี้เป็นสิ่งยืนยันว่าก่อนที่เยเรมีย์จะเกิดมา
พระเจ้าทรงกำหนดเขาไว้ล่วงหน้าและแต่งตั้งเขาให้เป็นผู้เผยพระวจนะ
แก่บรรดาชนชาติต่างๆ พระเจ้ากำลังตรัสสิ่งเดียวกันนี้กับคุณ ก่อนที่
พระองค์จะก่อร่างคุณขึ้นในครรภ์มารดา คุณอยู่ในพระดำริและเค้าโครง
การออกแบบของพระองค์แล้ว พระเจ้าทรงรู้จักคุณและทรงกำหนดคุณ
ไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนคุณเกิด เพื่อให้คุณกลายเป็นคำตอบสำหรับคน
ในยุคของคุณ

ดาวิดเขียนไว้ในพระธรรมสดุดีว่า “เพราะพระองค์ทรงสร้างชิ้นส่วน
ภายในข้าพระองค์ พระองค์ทรงถักทอข้าพระองค์เข้าด้วยกันในครรภ์
มารดา” (สดด. 139:13) หมายความว่าโลกฝ่ายวิญญาณมีอิทธิพลต่อ
การสร้างมนุษย์คนหนึ่งตั้งแต่แรกเริ่ม ดาวิดบอกต่อไปอีกว่า “พระเนตร
ของพระองค์เห็นข้าพระองค์ตั้งแต่ยังไม่เป็นรูปทรง วันทั้งสี่ที่กำหนด

ให้ข้าพระองค์นั้น ถูกบันทึกไว้ในหนังสือของพระองค์ ตั้งแต่ยังไม่มีวันนั้นเลย” (สดด. 139:16) แม้ว่าผู้หญิงจะเป็นคนตั้งครรรค์และให้กำเนิดทารกออกมา แต่พระเจ้าคือผู้ประพันธ์ชีวิตของคุณ พระประสงค์ที่แท้จริงของชีวิตคุณบนโลกได้ถูกปิดผนึกไว้แล้วในพระองค์

เราต้องเข้าใจก่อนว่ามีโลกฝ่ายวิญญาณและโลกทางกายภาพที่ตามองเห็น ภายในของเราแต่ละคนมีการผสมผสานทั้งโลกฝ่ายวิญญาณและโลกทางกายภาพเข้าด้วยกัน โลกฝ่ายวิญญาณส่งผลกระทบต่อโลกภายในของคนคนนั้น ซึ่งก็คือโลกทัศน์ วิธีคิด ความสนใจ และค่านิยมของบุคคลนั้น โลกภายในจิตใจมนุษย์ก็คือสนามรบของโลกฝ่ายวิญญาณต่างๆ นี่เอง เพราะคนเราจะสร้างสิ่งที่มองเห็นออกมาจากสิ่งที่เขาคิดเอาไว้ในใจ

โลกภายในจิตใจของมนุษย์เปรียบได้กับครรรค์ฝ่ายวิญญาณ เป็นที่ซึ่งหากมีเมล็ดพันธุ์ของสิ่งใดตกลงไปก็จะให้กำเนิดสิ่งนั้นที่มองเห็นได้ด้วยตาออกมา ลองคิดถึงทุกสิ่งที่มองเห็นล้วนมาจากสิ่งที่มองไม่เห็น กระบวนการนี้คล้ายกับการเกิดของเด็ก เมล็ดพันธุ์ตกเข้าไปในครรรค์ปฏิสนธิชีวิตหนึ่งขึ้นมา จนในที่สุดกลายเป็นทารกที่ออกมาสัมผัสตาดูโลก หลักการนี้สอดคล้องกับโลกฝ่ายวิญญาณมาก คุณลองมองสิ่งของรอบตัวที่เราใช้กันอยู่ในโลกทางกายภาพดูสิ คุณจะเห็นภาพใหม่ ครั้งหนึ่งสิ่งของเหล่านี้เป็นเพียงความคิดเท่านั้น แต่ในที่สุดความคิดก็ได้กลายเป็นความจริงขึ้นมา ทั้งเก้าอี้ โทรศัพท์ รถยนต์ หรือเครื่องบิน ครั้งหนึ่งสิ่งเหล่านี้เคยเป็นเพียงแค่ความคิดเท่านั้น แต่ถึงอย่างนั้น ความคิดดังกล่าวก็ยังมีจุดมุ่งหมาย เริ่มจากมนุษย์คนนั้นยอมรับความคิดนั้น

พัฒนาจนกลายเป็นเค้าโครงความคิด จนกลายเป็นภาพในหัว จากนั้น เขาก็ลงมือสร้างภาพที่เห็นในหัวให้กลายเป็นสิ่งที่มองเห็นได้จริงขึ้นมา

ที่นี้ลองนึกถึงความจริงที่ว่าคุณอยู่ในพระตำริของพระเจ้าตั้งแต่ก่อน การทรงสร้างโลกนี้ดูบ้าง พระองค์ทรงเห็นคุณในพระตำริของพระองค์ ก่อนที่จะทรงเริ่มก่อร่าง ปั้นแต่ง และถักทอคุณ พระองค์ทรงบรรจุ ทุกอย่างที่เป็นในการบรรจุวัตถุประสค์บนโลกไว้ในตัวคุณแล้ว ดังนั้น จุดเริ่มต้นของคุณจึงไม่ได้อยู่ในครรภ์มารดา แต่อยู่ในพระเจ้าพระองค์เอง กระบวนการนี้ไม่ธรรมดาเลยจริงๆ!

จุดจบของสิ่งล่อใจ

ช่วงเวลาในชีวิตที่คุณมีและเป้าหมายของคุณเป็นส่วนสำคัญ ในแผนการของพระเจ้า นั่นเป็นเหตุให้มีการต่อสู้กันอย่างดุเดือดเพื่อการ ทรงเรียกของคุณ ทันทีที่มีมนุษย์เกิดมาบนโลก ทุกพลังของวิญญาณ แห่งโลกก็มุ่งเป้าโจมตีเขาให้ออกห่างจากการทรงเรียกของพระเจ้า ด้วยวิธีการใดหรือ ก็โดยการดึงความสนใจของพวกเขา และเบี่ยงเบน พวกเขาออกจากเป้าหมาย จึงยากมากที่มนุษย์จะหยุดความยุ่งวุ่นวาย เปลี่ยนความคิดใหม่และเรียนรู้พระประสงค์จากพระผู้สร้างของเขา

อย่างที่ผมได้กล่าวเอาไว้ก่อนหน้านี้ว่ามีวิญญาณแห่งโลกนี้ มีพระ วิญญาณซึ่งมาจากพระเจ้า และมีมนุษย์ผู้ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ และใช้ชีวิตอยู่ในกายเนื้อบนโลก วิญญาณของโลกบรรจุคำสอนของโลก ที่มีอิทธิพลต่อวิถีคิดของมนุษย์ผ่านมุมมองอย่างโลก ค่านิยมอย่างโลก

และวัฒนธรรมอย่างโลก นี่คือวิธีที่มารป้อนค่านิยมเท็จให้กับผู้คนส่วนใหญ่แล้วเรากออยู่ภายใต้อิทธิพลของสังคมที่ผูกมัดเราด้วยความเร่งรีบและความวุ่นวายของชีวิตตลอดเวลา หรือแม้กระทั่งคนที่โตมาในสภาพแวดล้อมที่เคร่งศาสนา ก็มักจะมีแนวคิดที่หล่อหลอมมาจากกฎเกณฑ์และประเพณีที่เคร่งครัดเช่นกัน

ไม่ว่าอะไรคือสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความคิดและค่านิยมของเรา สิ่งที่ต้องทำคือรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ และรับการเปิดตาใจ ไม่อย่างนั้นเราจะไม่มีวันเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าเลย พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า

“เราไม่ได้รับวิญญานของโลก แต่ได้รับพระวิญญานซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อจะได้รู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าประทานแก่เรา”

(1 คร. 2:12)

ส่วนพระวิญญานซึ่งมาจากพระเจ้าจะบรรจุคำสอนเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า และทรงปรารถนาที่จะเปิดเผยค่านิยมแห่งนิรันดร์กาล นำมาซึ่งเสรีภาพ ปรับเปลี่ยนความคิดของเราเสียใหม่ และขัดเกลาคำคิดของพระเยซูคริสต์ในตัวเราได้ อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นเสมอว่าเขาจะเลือกและตัดสินใจรับคำสอนแบบไหนเข้ามาในชีวิต

อย่าลืมเรื่องนี้ เพื่อจะทราบว่สิ่งใดมาจากพระเจื่ก็ต่อเมื่อรู้จักหยุดและนิ่งเสีย (สดด. 46:10) ความรู้และการเปิดตาใจจากพระเจ้าสัมพันธ์กับเวลาที่เรากับพระองค์ เวลาของคุณจึงสำคัญอย่างยิ่งยวด คุณลงทุนเวลาไปกับสิ่งใด สิ่งนั้นเป็นการตอบแทนจะกลายเป็นความรู้ของคุณ อัครทูตเปาโลจึงสอนเราว่าจงอย่าลอกเลียนแบบคนในยุคนี้ แต่ให้ถวายตัว

ของท่านแต่พระองค์เพื่อเป็นเครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ที่มีชีวิต และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า (รม. 12:1-2) คุณๆ ที่รัก คุณไม่ใช่เจ้าของตัวเองอีกต่อไป แต่คุณถูกซื้อไว้ด้วยโลหิตประเสริฐของพระคริสต์แล้ว

พระเยซูตรัสว่า:

“ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก นครซึ่งอยู่บนภูเขาจะถูกปิดบังไว้ไม่ได้ เมื่อจุดตะเกียงแล้วไม่มีผู้ใดเอามาถึงครอบไว้ ย่อมตั้งไว้บนเชิงตะเกียง จะได้ส่องสว่างแก่ทุกคนที่อยู่ในบ้านนั้น ท่านเองเดียวกันพวกท่านจงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” (มธ. 5:14-16)

คุณถูกสร้างไว้เพื่อทำความดี ให้ส่องสว่างและนำเอาวัฒนธรรมแห่งอาณาจักรของพระเจ้ามาสู่โลกนี้ พระเจ้าทรงแต่งตั้งให้คุณเป็นแสงสว่างและเป็นคำตอบให้กับคนอีกมากมาย

พลังดึงดูดของสิ่งที่ตามองเห็น

พระเจ้าทรงเปิดเผยหลักการและกฎเกณฑ์สำคัญที่ปลดปล่อยการทรงเรียกของผมออกมา ผมเชื่อว่าสิ่งนี้จะเป็นพระพรกับคุณเช่นกัน ผมมองว่าทุกสิ่งที่คุณมองเห็นได้ด้วยตามีพลังดึงดูด มีกฎแรงโน้มถ่วง แรงนี้ส่งผลกับการโน้มถ่วงของทั้งอวกาศ แต่แรงดึงดูดจะรุนแรงและสังเกตเห็นได้ชัดเจนเฉพาะตรงบริเวณที่ใกล้กับวัตถุขนาดใหญ่เท่านั้น ดูได้จากตัวอย่างของโลกและดวงอาทิตย์ แรงดึงดูดของโลกมีขอบเขตที่กว้างมาก

ดังนั้นยิ่งวัตถุอยู่ใกล้โลกมากเท่าไร แรงดึงดูดของโลกก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น แต่เมื่อไหร่ก็ตามที่วัตถุเคลื่อนตัวออกห่าง แรงโน้มถ่วงของโลกจะอ่อนลง นอกจากนี้แรงดึงดูดอันทรงพลังจากดวงอาทิตย์ที่ทำหน้าที่ดึงดูดและทำให้โลกยังอยู่ในวงโคจร เรากำลังพูดถึงระยะทางอันไกลโพ้น ยิ่งวัตถุอยู่ใกล้ดวงอาทิตย์มากเท่าไร แรงดึงดูดของดวงอาทิตย์ที่มีต่อวัตถุก็จะยิ่งรุนแรงขึ้นเท่านั้น

พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเปิดเผยกับผมว่า มีต้นแบบฝ่ายวิญญาณในกฎแรงโน้มถ่วงอยู่ คือทุกสิ่งที่ตามองเห็นจะมีพลังดึงดูด ยิ่งคนเราให้ความสนใจกับสิ่งที่เห็นมากเท่าไร “แรงโน้มถ่วง” ของสิ่งที่มองเห็นจะยิ่งมีอิทธิพลต่อเขามากขึ้นเท่านั้น มารู้อะไรเรื่องนี้ดีมันจึงใช้ภาพมาอย่างต่อเนื่องและระบบของโลกมากัดกันผู้คนจนมองไม่เห็นนิรันดร์กาลและภารกิจที่แท้จริงของพวกเขา

พระเจ้าทรงสำแดงแก่ผมว่าหากผมลงทุนเวลาสามสัปดาห์กับพระองค์น้อยลง “แรงโน้มถ่วง” ก็จะมีพลังดึงดูดชีวิตของผมเข้าไปในโลกที่ตามองเห็นนั้น พระคัมภีร์เรียกสิ่งนี้ว่า “การดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง” นั่นคือ “เพราะว่าถ้าท่านดำเนินชีวิตตามเนื้อหนังแล้วท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยทางพระวิญญาณ ท่านทำลายกิจการของร่างกาย ท่านก็จะดำรงชีวิตได้” (รม. 8:13) เมื่อผมใช้ชีวิตตามเนื้อหนังและทำในสิ่งที่เต็มด้วยตัณหา ผมก็จะถูกสิ่งที่มองเห็นในโลกและค่านิยมของมันดึงดูดใจเอาไว้ ยิ่งถ้าผมยังจมอยู่กับความไร้แก่นสารของโลกนี้มากเท่าไร กฎของแรงดึงดูดก็ยิ่งทำงานในชีวิตของผม ซึ่งนั่นก็คือการ

ใช้ชีวิตตามเนื้อหนัง มารตองการจะใช้อำนาจของสิ่งล่อใจที่มองเห็นได้
เหนี่ยวรั้งเราไว้ เพื่อไม่ให้เราดิ้นหลุดและมองเห็นตัวเองตามสายพระเนตร
ของพระเจ้า

ผมจึงฝึกตัวเองไม่ให้ตกอยู่ในความเร่งรีบ การไขว่คว้า และความ
วิตกกังวล ผมเรียนรู้ที่จะถอนความสนใจจากสิ่งทีมองเห็นเพื่อลงทุน
เวลาในการพัฒนาความสัมพันธ์กับพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเป็นสิ่งทีคงอยู่
นิรันดร์ เมื่อชีวิตฝ่ายเนื้อหนังและสิ่งทีมองเห็นด้วยตาเริ่มหมดอำนาจ
ไปจากชีวิตของผม ผมก็ยิ่งถูกดึงดูดเข้าไปในโลกของพระเจ้าและชีวิต
ในพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้น ผมเริ่มมองเห็นหลายสิ่งหลายอย่าง
จากมุมมองแห่งนิรันดร์กาล เพื่อนเฮ้ย สำคัญมากทีเราตองเรียนรู้ทีจะ
นึ่งสงบและลงทุนตัวเองในการรู้จักกับพระเจ้า จ่งจำไว้ว่าคุณะตกเป็น
ทาสของสิ่งใดก็ตามทีมีอำนาจควบคุมคุณ

มีความสว่างแท้ลงมาจากสวรรค์เพื่อเปิดตาใจของมนุษย์ทุกคน
ในความสว่างของพระองค์เท่านั้นตาใจของเราจึงเห็นความจริง ยิ่งแสง
ของพระเจ้าส่องสว่างในชีวิตของคุณมากขึ้นเท่าไร ความมืดมิดก็ยิ่ง
มลายหายไปเท่านั้น ในความสว่างของพระเจ้าผมเริ่มสังเกตเห็นสิ่งทีमार
ใช้เพื่อขัดขวางผมจากลิขิตชีวิตของผม ยิ่งผมใช้เวลากับพระเจ้ามากขึ้น
เท่าใด ผมก็ยิ่งดำเนินชีวิตตามการปกครองของโลกฝ่ายวิญญาณออกไป
สู่โลกฝ่ายกายภาพมากขึ้นเท่านั้น

จ่งเรียนรู้ทีจะใช้เวลาส่วนตัวกับพระเจ้าและพักพิงในพระองค์ แล้ว
คุณะเกิดผลมากซึ่งเป็นเหตุให้พระบิดาได้รับเกียรติ และโลกทีตาเห็น

ก็จะหมดอำนาจแห่งหนึ่งด้วยความสนใจของจิตวิญญาณคุณ นี่คือนี่สิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของผม ผมเริ่มทำลายการทำงานของมารและเปิดโปงคำโกหก วิธีการ ระบบปกครอง และอิทธิพลของมันด้วยความรู้ของพระเจ้า และพระเจ้ายังฝึกฝนมือของผมให้ทำสงครามมากขึ้นและมากขึ้น (สดด. 18:34)

โปรดจำเอาไว้ว่ามีการสู้รบอย่างดุเดือดกำลังเกิดขึ้นในโลกฝ่ายวิญญาณเพื่อแย่งชิงการทรงเรียกของคุณ ชีวิตคุณมีเป้าหมายพิเศษ และแผนการจากพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระเจ้ายกขึ้นอยู่ในพระองค์ คุณได้รับการทรงเรียกให้รู้จักพระประสงค์ เข้าใจน้ำพระทัย และเป็นคำตอบของคนในยุคของคุณ การรู้จักพระประสงค์ของพระเจ้าทำให้คุณสามารถปลดปล่อยผู้คนจากพันธนาการของคำโกหกได้ เพื่อเป็นการตอบแทน ผู้คนที่ได้รับความจริงจะเริ่มกระทำตามพระประสงค์ของพระบิดาในชีวิตของตนเองและแผ่อิทธิพลไปยังผู้อื่น โดยนำพาพวกเขาให้ไปถึงความสว่างของพระเจ้าได้ ดังนั้นแหละอาณาจักรของพระเจ้ายกขึ้นเป็นเช่นเชือกหมักที่ทำให้แบ่งทั้งก้อนฟูขึ้น

บทที่ 9

การทรงเรียก

ยิ่งผมมอบถวายชีวิตให้พระเจ้าและใช้เวลากับพระองค์มากขึ้นเท่าไร พระวิญญานของพระเจ้ายิ่งทรงเปิดเผยให้ผมได้เห็นภาพกว้างของแผนการฝ่ายวิญญานของพระองค์มากขึ้นเท่านั้น ครั้งหนึ่งพระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกว่า “เพราะฉะนั้นท่านจงอ่อนน้อมพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของนา ให้ทรงส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวพืชผลของพระองค์” (มธ. 9:38) พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งการเก็บเกี่ยว เป็นผู้ควบคุมขั้นตอนและดำเนินงานทุกอย่างภายใต้อำนาจสูงสุดของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้คนที่เรียกคุณออกมาและปลดปล่อยคุณให้ได้ทำสิ่งที่ถูกลิขิตไว้ให้สำเร็จตามที่ถูกกำหนดไว้แล้วตั้งแต่ก่อนที่โลกนี้มีมา คุณจะค้นพบการทรงเรียกในชีวิตได้อย่างไร และพระเจ้าทรงส่งคนงานออกไปด้วยวิธีใด

ทรงเรียกให้ “อยู่” กับพระเยซู

ในพระกิตติคุณมาระโกเขียนไว้ว่า

“แล้วพระองค์เสด็จขึ้นภูเขา และพระองค์พอพระทัยผู้ใด
ก็ทรงเรียกผู้นั้น แล้วพวกเขาก็มาหาพระองค์ พระองค์จึงทรง
แต่งตั้งสิบสองคนไว้ให้อยู่กับพระองค์ [เป็นกลุ่มคนที่พระองค์
ทรงเรียกว่าอัครทูต] เพื่อจะทรงใช้พวกเขาออกไปประกาศ”
(มก. 3:13-14)

ถ้าในใจคุณปรารถนาจริงๆ ที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา
อย่าพลาดประเด็นสำคัญนี้ ก่อนที่พระเยซูจะส่งสาวกออกไปทำพันธกิจ
พระองค์ทรงเรียกพวกเขาให้ติดสนิทกับพระองค์ก่อน พระเยซูตรัสว่า
“อาหารของเราคือการทำตามพระประสงค์ของผู้ที่ทรงใช้เรามาและทำให้
งานของพระองค์สำเร็จ” (ยน. 4:34) ใช่แล้ว พระองค์ทรงเห็นความ
ปรารถนาของคุณและทรงมีพระประสงค์ไว้สำหรับคุณด้วย แต่ก่อนสิ่ง
อื่นใด พระองค์ทรงเรียกคุณให้มาอยู่กับพระองค์ในที่ลับก่อน! ณ ที่นั้น
พระองค์จะทรงเตรียมคุณให้ออกไปอย่างคนที่เต็มไปด้วยฤทธิ์เดชของ
พระองค์อย่างครบครัน และออกไปทำตามภารกิจที่พระเจ้ามอบให้คุณ
โดยการเจิมตั้งเอาไว้

ผมพบว่ามีการทรงเรียกสามประเภท ได้แก่ การทรงเรียกภายใน
การทรงเรียกภายนอก และการทรงเรียกแห่งนิรันดร์กาล ทั้งสาม
ประเภทนี้มีความเชื่อมโยงกัน และต่อยอดกันขึ้นไป อันดับแรกคือ
การทรงเรียกภายใน ซึ่งจะต่อยอดไปเป็นการทรงเรียกภายนอก สุดท้ายคือ

การทรงเรียกแห่งนิรันดร์กาล

การทรงเรียกภายในมาก่อนการทรงเรียกอื่นใด ซึ่งเป็นการทรงเรียกให้คุณเปลี่ยนแปลงตามพระฉายาและเป็นเหมือนอย่างพระคริสต์ อัครทูตเปาโลเขียนไว้ว่า

“เรารู้ว่าเหตุการณ์ทุกอย่างร่วมกันก่อผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์ เพราะว่าทุกคนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพี่น้องจำนวนมาก” (รม. 8:28-29)

จำไว้ว่า พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราอยู่กับพระองค์เป็นอันดับแรก และเปลี่ยนแปลงตามพระฉายาจนเป็นเหมือนกับพระบุตรของพระองค์ นี่คือการบวนการที่เกิดขึ้นภายในซึ่งไม่อาจมองเห็นได้

การทรงเรียกอันดับแรกของคุณคือเรียกให้ภายในเปลี่ยนแปลงไปจนเป็นเหมือนพระคริสต์ ให้มีธรรมชาติและคุณลักษณะของพระองค์ นั่นหมายความว่าหลักใหญ่ใจความของการเป็นคริสเตียน คือการมีคุณสมบัติและธรรมชาติของพระเยซูคริสต์อยู่ในตัว การเป็นคริสเตียนคือการเป็นเหมือนพระคริสต์ อัครทูตเปาโลเขียนเอาไว้ว่า “ลูกน้อยของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าต้องเจ็บครรภ์เพราะท่านทั้งหลายอีก จนกว่าพระคริสต์จะได้ทรงก่อร่างขึ้นในตัวท่าน” (กท. 4:19) *ทำไมสิ่งนี้จึงสำคัญนัก* เพราะว่าด้วยการเชื่อฟังพระเจ้าของคุณและการที่พระองค์จะทรงไว้วางใจ

คุณต่อการทรงเรียกภายนอกได้มากเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับว่าคุณยอมเปลี่ยนแปลงจนเป็นเหมือนพระคริสต์ได้มากขนาดไหน

ภายในกำหนดภายนอก

ส่วนการทรงเรียกภายนอกคือเป้าหมายของคุณบนโลกนี้ เรียกได้ว่าเป็นหน้าที่ของคุณในพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ของพระบิดา ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบชั่วคราวเพราะทำได้ตราบเท่าเวลาที่คุณมีอยู่บนโลกเท่านั้น ภายเหนือที่พระเจ้าให้คุณมาก็มีไว้เพื่อรับใช้พระประสงค์ของพระองค์ในโลกนี้ แล้วหลังจากนั้นวิญญานจิตของคุณก็จะกลับไปหาพระองค์ เชื่อเถิดว่า การทรงเรียกภายนอกของพระเจ้าที่มีต่อคุณใหญ่ยิ่งกว่าความรู้ความสามารถทั้งหมดทั้งมวลของคุณ! ดังนั้นการทำตามเป้าหมายบนโลกจำเป็นต้องพึ่งพาฤทธานุภาพ ความสามารถ และการเจิมของพระองค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ออกมาจากการทรงเรียกภายใน

ยิ่งคุณมีชีวิตภายในที่เปลี่ยนแปลงเข้มแข็งขึ้นมากแค่ไหน ฤทธานุภาพของพระเจ้ายิ่งสำแดงผ่านคุณได้มากเท่านั้น และพระเจ้ายิ่งจะได้รับพระเกียรติจากงานที่พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงเรียกให้คุณทำ การทรงเรียกภายในเกี่ยวข้องกับการเพิ่มพูนเรื่องความรู้ของพระเจ้าเสมอ วลี “*เพิ่มพูนความรู้*” นี้หมายถึง การเชื่อมโยงและผสานเป็นเนื้อเดียวกันกับแหล่งกำเนิดของความรู้นั้น อีกนัยก็คือ เราจำเป็นต้องติดสนิทกับพระองค์และมีสัมพันธกรรมกับพระวิญญานบริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอเพื่อจะรู้จักพระเจ้า เปาโลเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ในจดหมายฝากฉบับแรกไปถึงชาวโครินธ์

“แต่คนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นจิตวิญญาณเดียวกับพระองค์”
(1 คร. 6:17) เมื่อเราติดสนิทกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็คงกลายเป็น
หนึ่งเดียวกับพระองค์

การเปลี่ยนแปลงจากภายในของเราจะเป็นตัวกำหนดว่าเราจะ
สำแดงพระเจ้าในชีวิตหรือจะทำให้พระองค์ปรากฏต่อคนอื่นในโลกนี้
อย่างไร เวลามีคนที่ยังไม่เชื่อพบกับผม สิ่งแรกที่พวกเขาควรจะได้สัมผัส
คือพระเจ้าผ่านทางชีวิตของผม ดังนั้น เราแต่ละคนจึงมีความรับผิดชอบ
อย่างใหญ่หลวงในการทำหน้าที่สะท้อนพระลักษณะของพระคริสต์ออกไป
อย่างถูกต้อง เพราะนี่จะเป็นสิ่งที่ชี้ขาดว่าคนคนนั้นจะต้อนรับพระเยซู
และรับใช้พระองค์หรือไม่เลยทีเดียว เชื่อเถิดว่า คนที่ยังไม่เชื่อไม่ได้
สนใจสถานะหรือตำแหน่งในคริสตจักรของคุณมากมายนัก ไม่ว่าคุณ
จะเป็นครู ศิษยาภิบาล นักดนตรี หรือมีตำแหน่งอะไรก็ตาม ประเด็นก็
คือดวงวิญญาณที่สูงค่าเหล่านั้นจะได้สัมผัสถึงพระลักษณะของพระเจ้า
ผ่านตัวคุณก่อน!

กระบวนการเปลี่ยนแปลงภายในเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุด
พอๆ กับเป็นเรื่องยากเย็นที่สุด เพราะเป็นกระบวนการที่เรียกร้องการตาย
ต่อตัวเอง วันหนึ่งคุณจะมาถึงจุดที่ต้องเลือกระหว่างตัวคุณเองกับพระเจ้า
เชื่อเถิดว่าคุณจะรู้สึกเหมือนกำลังอยู่ในสวนเกตเซมนี้ การเปลี่ยนแปลง
ขั้นสูงสุดก็คือการเป็นเหมือนกับพระคริสต์ นี่เป็นสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเรา
เปาโลก็ได้เน้นย้ำประเด็นนี้ไว้ว่า

“จนกว่าเราทุกคนจะบรรลुถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
ในความเชื่อและในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า บรรลुถึง
ความเป็นผู้ใหญ่ คือโตเต็มถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์”
(อฟ. 4:13)

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาอธิบายไว้ด้วยประโยคนี้ “พระองค์ต้องยิ่งใหญ่ขึ้น
แต่ข้าพเจ้าต้องด้อยลง” (ยน. 3:30) หลายๆ คนสูญเสียความตั้งใจ
ในพระเจ้าและหยุดเติบโตเมื่อมาถึงการทรงเรียกในระดับนี้ การถวายเป็น
เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตและไม่ลอกเลียนแบบคนในยุคนี้เป็นกระบวนการ
ต่อเนื่องตลอดชีวิต และจะไม่เสร็จสิ้นจนกว่าเราจะไปถึงการทรงเรียกแห่ง
นิรันดร์กาล

เผยการทรงเรียกแห่งนิรันดร์กาล

การทรงเรียกแห่งนิรันดร์กาลคือความรอดและชีวิตนิรันดร์ของเรา
มนุษย์นั้นเป็นนิรันดร์ เราถูกเรียกมาเพื่อที่จะมีชีวิตอยู่จนชั่วนิรันดร์กาล
คำถามก็คือเราอยากมีชีวิตตราบชั่วนิรันดร์ หรือต้องทนทรมานทรมาน
ไปชั่วนิรันดร์ พระเยซูทรงทำให้เราคุ้นดีกับพระบิดา เพื่อไม่ว่าพระเยซู
จะทรงอยู่ที่ไหน เราก็จะได้อยู่กับพระองค์ที่นั่น เมื่อพระเยซูยังดำเนินอยู่
ในโลก พระองค์ทรงเป็นตัวแทนแห่งพระฉายาของพระบิดา พระองค์ทรง
ถ่อมตัวลง ทรงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา ทรงกระทำตามพระประสงค์
ของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์! เพราะฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงยกพระองค์ขึ้น
สูงสุด และประทานพระนามเหนือนามทั้งหมดแก่พระองค์ (ฟป. 2:8-9)

ระดับความเชื่อฟังของพระเยซูบนโลกเป็นตัวกำหนดระดับพระเกียรติสิริของพระองค์ในนิรันดร์กาล จนไม่มีใครในสวรรค์ได้รับพระเกียรติสิริเทียบเท่าพระเยซูได้

ผมอยากให้คุณเข้าใจว่าในนิรันดร์กาลไม่ใช่เราทุกคนจะได้รับพระสิริแบบเดียวกัน มีระดับพระสิริที่แตกต่างกัน รางวัลที่ดีที่สุดที่สูงสุดในสวรรค์ไม่ใช่มงกุฎ แต่เป็นระดับของพระสิริของคุณ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อฟังในการทรงเรียกภายนอกของคุณ หากพระเจ้าทรงเปิดเผยกับคุณว่านิรันดร์กาลจะเป็นอย่างไร และเปิดเผยให้คุณเห็นระดับของพระสิริทั้งหมด เพียงเพื่อให้คุณเข้าใจได้ว่าพระสิริของคุณนั้นขึ้นอยู่กับวิธีที่คุณใช้เวลาบนโลกนี้ แล้วคุณจะใช้ชีวิตอย่างไร ที่สุดแล้วนิรันดร์กาลก็หมายถึงตลอดไป! แล้วคุณจะมองชีวิตนี้แตกต่างออกไปอย่างไร อะไรคือสิ่งที่ให้คุณคุณค่าและความสำคัญ คุณจะหว่านเวลา โอกาส ความสามารถ และอื่นๆ อีกมากมายลงไปในอะไร

ยิ่งผมคิดถึงนิรันดร์กาลมากเท่าไร ผมก็ยิ่งใส่ใจต่อการทรงเรียกภายนอกของตัวเองมากเท่านั้น และยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์จัดการกับหัวใจของผมเพื่อประโยชน์ต่อการทรงเรียกภายในด้วย ทำயที่สุดแล้วหัวใจเราคือจุดที่พระเจ้าทรงคันคูดุ พระวิญญาณของพระองค์จะแทรกซึมเข้ามาในความคิดของจิตใจ “คนที่มีใจบริสุทธิ์ ก็เป็นสุข เพราะว่าเขาทั้งหลายจะได้เห็นพระเจ้า” การเปลี่ยนแปลงภายในของคุณจะเป็นตัวกำหนดระดับการเชื่อฟัง และระดับของการเปลี่ยนแปลงภายในก็จะเป็นตัวกำหนดการเชื่อฟังของคุณต่อการทรงเรียกภายนอก ซึ่งจะ

นำไปสู่การทรงเรียกแห่งนิรันดร์กาล ดังนั้น เป็นเรื่องสำคัญมากที่จะต้องเรียนรู้การฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าและเชื่อฟังพระองค์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการติดสนิทกับพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง การทรงเรียกทั้งสามประเภทนี้เกี่ยวพันกันเหมือนเชือกสามเกลียว ซึ่งเมื่อถักทอเข้าด้วยกันแล้วก็ทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ นั่นคือ จากการทรงเรียกภายในนำไปสู่ภายนอก และเมื่อรวมกันแล้วก็จะเผยให้เห็นถึงการทรงเรียกแห่งนิรันดร์กาล

เปาโลเขียนไว้ในพระธรรมโคโลสีว่า “นับตั้งแต่...เราก็ไม่ได้หยุดอธิษฐานและทูลขอเพื่อท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านเต็มเปี่ยมด้วยความรู้เรื่องพระประสงค์ของพระองค์โดยสรรพปัญญาและความเข้าใจฝ่ายจิตวิญญาณ” (คส. 1:9) พระคัมภีร์ข้อนี้บอกผมว่าเปาโลอธิษฐานอย่างนี้กับเพื่อนร่วมงานของเขาตลอดเวลาว่าผู้ที่เชื่อก็จะรู้ถึงน้ำพระทัยของพระเจ้า (ทั้งความมุ่งหมาย ความปรารถนา และพระดำริของพระองค์) ไม่สำคัญว่าคุณจะรับเชื่อพระเยซูมานานแค่ไหนแล้วก็ตาม นี่คือการทรงเรียกสำหรับผู้เชื่อแต่ละคน คุณเกิดมาเพื่อจะเป็นได้มากกว่าที่คุณเห็นตัวเองในตอนี้ คุณต้องอธิษฐานทูลขอให้คุณรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตคุณ เชื่อเถิดว่าพระเจ้ามีลิขิตอันยิ่งใหญ่สำหรับคุณ ซึ่งจะให้ความหมายต่อทั้งชีวิตของคุณ

ความสนึกสนม การทรงเรียก และการเปลี่ยนแปลง

ในข้อต่อไปเปาโลเขียนว่า “เพื่อพวกท่านจะดำเนินชีวิตอย่างสมควร ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และจะเป็นที่ขอบพระทัยของพระองค์ทุกประการ คือให้ท่านเกิดผลในการดีทุกอย่าง และเจริญขึ้นในความรู้ถึงเรื่องพระเจ้า” (คส. 1:10) สองแนวคิดนี้เชื่อมโยงกัน การรู้จักพระเจ้าคือการรู้จัก น้ำพระทัยของพระองค์ เป็นไปไม่ได้ที่เราจะรู้จักน้ำพระทัยโดยปราศจากการเติบโตขึ้นในความรู้ถึงเรื่องพระเจ้า และโดยความรู้ถึงเรื่องพระเจ้านั้น เราก็นำมาเชื่อมต่อกับวิถีคิดของพระองค์ แล้วพระองค์จึงสร้างใจปรารถนา และกระทำการกิจของพระองค์ในเราได้ตามพระประสงค์

เปาโลยังเขียนต่อไปอีกว่า เพื่อพวกท่านจะดำเนินชีวิตอย่างสมควร ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และจะเป็นที่ขอบพระทัยของพระองค์ทุกประการ จะเป็นไปได้จริงหรือ เป็นไปได้แน่นอน แต่ด้วยการเชื่อฟังอย่างศิโรราบ เท่านั้น เราเป็นที่ขอบพระทัยของพระบิดาก็ต่อเมื่อเรารู้จักที่จะฟัง พระสุรเสียงของพระองค์ที่คอยบอกให้เราอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไร ด้วยวิธีไหน และเมื่อไหร่ และเราเชื่อฟังพระองค์ นี่เป็นเหตุผลที่ การเปลี่ยนแปลงภายในจึงสำคัญอย่างยิ่งยวด

ผ่านทางความรู้ถึงเรื่องพระเจ้า เราจึงได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าประทานอะไรแก่เราบ้าง พระคัมภีร์สอนว่า

“ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งแก่เรา ที่จำเป็นต่อชีวิตและ ต่อการดำเนินตามทางพระเจ้า โดยการรู้จักพระองค์ ผู้ได้ทรง เรียกเราด้วยพระสิริและคุณธรรมของพระองค์เอง” (2 ปต.1:3)

พระวิญญาณของพระองค์สามารถเข้าถึงความล้าลึกของพระเจ้า ซึ่งไม่มีใครจะสามารถหยั่งรู้ได้นอกจากพระวิญญาณของพระเจ้าเอง ความรู้เพิ่มพูนขึ้นผ่านการเปิดเผยสำแดงจากพระเจ้า และการเปิดเผยสำแดงนั้นก็เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์อันสนิทสนมและไว้วางใจซึ่งต้องใช้เวลา คุณเห็นวิธีที่ทุกสิ่งเชื่อมโยงกันไหม การใช้เวลากับพระเจ้าจะเป็นตัวบ่งบอกความลึกซึ้งของความสัมพันธ์ ระดับความรู้ถึงพระเจ้า และการเปลี่ยนแปลงภายในของคุณ

ด้วยการทรงเรียกภายในซึ่งเกิดขึ้นอย่างซ่อนเร้นในที่ลี้ลับกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นเหตุให้การทรงเรียกภายนอกอุบัติขึ้น พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า พระบิดาของท่านผู้ทอดพระเนตรเห็นในที่ลี้ลับจะประทานบำเหน็จแก่ท่าน (มธ. 6:6) หมายความว่ายิ่งคุณติดสนิทกับพระวิญญาณของพระเจ้ายิ่งเท่าไร คุณก็จะยิ่งเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้นเท่านั้น คุณจะเริ่มเห็นคุณค่าการทรงนำของพระองค์ ได้ยินสิ่งที่พระองค์ทรงปรารภ และได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงนำพาคุณจากการทรงเรียกภายในสู่การทรงเรียกภายนอก ความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าในที่ลี้ลับจะค่อยๆ ปรากฏออกมาเป็นหลักฐานที่มองเห็นได้ในโลกของการทรงเรียกภายนอก

ก่อนสิ่งอื่นใดคุณจำเป็นต้องเข้าใจถึงวิธีการที่พระเจ้าตรัสกับคุณ และเรียนรู้ที่จะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ผ่านการสื่อสารส่วนตัว แล้วพระองค์จะค่อยๆ ทรงนำคุณมากขึ้นไปสู่เส้นทางที่พระองค์ทรงเลือกไว้ให้กับชีวิตของคุณ พระเจ้าทรงใส่พระทัยอย่างยิ่งที่จะนำคุณให้ไปถึง

การทรงเรียก และจะทรงนำคุณไปตลอดการทรงเรียกของคุณ! ผมเองเริ่มที่จะเชื่อมโยงกับพระลักษณะของพระเจ้าด้วยการใช้เวลากับพระองค์มากขึ้น และความรู้ของพระองค์ก็ได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของผม

พบพระเยซูในบ้านซักผ้าบริการตนเอง

มีช่วงหนึ่งในชีวิตของผม ที่ผมมักจะเก็บตัวอยู่ในห้องหลังกลับมาจากการทำงาน ผมจะใช้เวลาสองสามชั่วโมงอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐาน แม้ว่าผมได้ใช้เวลาอธิษฐานภาษาแปลกๆ มาแล้วทั้งวันในระหว่างที่ขับรถไปทั่วเมืองแล้วก็ตาม ผมก็ยังคงหิวกระหายอยากรู้จักกับพระองค์มากขึ้น ผมทูลขอให้พระเจ้าสอนผมให้ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์อย่างชัดเจน วันหนึ่งในขณะที่ผมกำลังอธิษฐานอย่างนี้ ความคิดหนึ่งก็ผุดขึ้นมา ไปเอาผ้าที่ซักเสร็จแล้วเข้าเครื่องอบผ้า

ผมนึกว่าผมพยายามจะเบี่ยงเบนความสนใจของผมจากพระเจ้า ผมจึงเริ่มอธิษฐานหนักขึ้นและพยายามขบไล่ความคิดนั้นออกไป แล้วทูลขอให้พระเจ้าตรัสกับผมอีก แต่ไม่ว่าอย่างไรความคิดนั้นก็ไม่ออกไปเสียที ไปเอาผ้าที่ซักเสร็จแล้วเข้าเครื่องอบผ้า ยิ่งผมอธิษฐานหนักขึ้น ผมก็ยังได้ยินเสียงนี้ชัดเจนขึ้น ชัดเสียจนทำให้ผมต้องลุกพรวดขึ้น

ตอนนั้นผมกับภรรยาอาศัยอยู่ในห้องชุดเล็กๆ ซึ่งอยู่ติดกับร้านซักผ้าบริการตนเอง เราต้องเดินข้ามลานจอดรถไปทั้งลานเพื่อเอาผ้าไปซักที่นั่น วันนั้นหลังจากที่ผมกลับมาจากการทำงาน ผมได้แะเอาเสื้อผ้าสกปรกไปใส่ในเครื่องซักผ้าไว้แล้ว

ผมไม่มีทางเลือกจึงให้เหตุผลกับตัวเองว่าถ้าความคิดนี้มาจากพระเจ้า หรือถ้าพระองค์ต้องการให้ผมทำบางอย่าง ผมก็จำเป็นต้องไปตรวจสอบดู ผมเดินไปเปิดประตูหน้าบ้านและมองออกไป มีผู้หญิงเอเชียคนหนึ่งกำลังเดินเข้าไปในร้านซักผ้า หรือว่าพระเจ้าต้องการให้ผมเป็นพยานถึงพระองค์ที่นั่น ขณะที่เดินข้ามลานจอดรถผมอธิษฐานว่าพระเจ้า ถ้านี่เป็นการตรัสจากพระองค์จริงๆ โปรดทรงยืนยันกับผมด้วย ถ้าผมเดินเข้าไปในร้านแล้วผู้หญิงคนนั้นเข้ามาพูดกับผมก่อน ถ้าเธอทำแบบนั้น ผมจะรู้ว่าพระองค์ต้องการให้ผมเล่าเรื่องของพระองค์ให้เธอฟังจริงๆ

ทันทีที่ผมก้าวเข้าไปในร้าน ผู้หญิงคนนั้นหันมาถามว่าผมสบายดีไหมและวันนี้ของผมเป็นอย่างไรบ้าง ผมจึงตระหนักถึงผลของการติดสนิทกับพระองค์ทันที นี่แหละคือการที่พระเจ้าทรงเรียกจากในที่ลับให้ผมออกมารับใช้เธอ ผมแบ่งปันคำพยานและเล่าเรื่องพระเยซูให้เธอฟังอยู่ประมาณ 20 นาที น้ำตาเธอไหลอาบแก้ม ผมถามเธอว่าเธอต้องการต้อนรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในใจไหม เธอพยักหน้า เลื่อนตะกร้าผ้าหลบไปไว้ด้านข้าง แล้วพูดว่า “ค่ะ ฉันต้องการ” เราอธิษฐานด้วยกัน ผู้หญิงคนนี้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในใจขณะที่อยู่ในร้านซักผ้านั่นเอง จากนั้นเธอขอให้ผมอธิษฐานเผื่อพี่สาวที่ป่วยเป็นมะเร็ง เราจึงอธิษฐานเผื่อพี่สาวของเธอด้วย ผมรู้สึกเป็นเกียรติและถือเป็นสิทธิพิเศษอย่างแท้จริงที่ได้นำพาคนมาถึงพระคริสต์ ผมแนะนำให้เธอหาคริสตจักรท้องถิ่นเพื่อไปร่วมนมัสการเป็นประจำ เสร็จแล้วเราจึงบอกลากันแล้วผมก็กลับบ้าน

พอเดินกลับไปได้ครึ่งทาง ความคิดหนึ่งก็ได้หยุดผมไว้ หันกลับไปดูสิ ผมหันกลับไปและเห็นผู้หญิงคนนั้นเอาผ้าที่แห้งแล้วใส่ตะกร้าวิ่งออกจากตึกด้วยรอยยิ้มที่ฉีกกว้างบนใบหน้า ดูเหมือนเธอไม่ได้สังเกตว่าผมคอยมองเธออยู่ไกลๆ มีเสียงในหัวถามขึ้นว่า เจ้ามีความสุขไหมที่ได้เห็นภาพนี้ ด้วยความยำเกรงผมได้แต่พูดออกไปว่า “ว้าว พระเยซูมีความสุขครับ!” แล้วพระเจ้าก็ตอบกลับมามาว่า เราพอใจอย่างยิ่งเมื่อลูกๆ ของเรารู้จักเสียงของเราและฟังเรา ถ้าเจ้าเชื่อฟังเสียงของเรา เจ้าจะได้เป็นพยานถึงฤทธิ์เดชและเกียรติสิริของเราอีกมาก เราจะเติมเต็มโลกใบนี้ด้วยความประสงค์และความปรารถนาของเรา

พระเจ้าตรัสกับผมต่อไปอีกว่า นี่เป็นหัวใจสำคัญในการเรียกของเรา นั่นคือการเป็นหนึ่งเดียวกันกับเรา เราจะพูดผ่านความสนิทสนมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะส่งเจ้าออกไปผ่านเสียงของเรา ผ่านถ้อยคำแห่งความรู้ ผ่านนิมิต รวมถึงผ่านการเปิดเผยสำแดงจากเรา

นี่คือภาษาแห่งวิญญาณที่พระเจ้าตรัสกับเรา เสียงของพระองค์มีเอกลักษณ์แตกต่างกันไปในแต่ละคน แดงเสียงของพระองค์ยังมีหลากหลายแง่มุมอีกด้วย ภาษาฝ่ายวิญญาณจึงไม่อาจจำกัดได้ว่ามีแบบเดียว อย่างไรก็ตามประเด็นหลักก็คือ จงเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า

เมื่อผมกลับถึงบ้าน ผมขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับเสียงของพระองค์ ทันใดนั้น ข้อพระคัมภีร์จากพระธรรมโคโลสีก็มีชีวิตขึ้นมา “เพื่อให้ท่านเต็มเปี่ยมด้วยความรู้เรื่องพระประสงค์ของพระองค์โดยสรรพปัญญาและความเข้าใจฝ่ายจิตวิญญาณ เพื่อพวกท่านจะดำเนินชีวิต

อย่างสมควรต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และจะเป็นที่ขอบพระทัยของพระองค์
ทุกประการ”

เรื่องนี้เป็นเพียงตัวอย่างเล็กๆ ว่าพันธกิจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง
ภายในและการเชื่อฟังได้อย่างไร พระเจ้าไม่สามารถวางใจคุณได้มากขึ้น
เว้นเสียแต่คุณเรียนรู้ที่จะเชื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อย เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นนาน
มาแล้ว วันนี้ผมทำพันธกิจทั่วโลก รับผิดชอบหลายแสนคนในสนามกีฬา
พระเจ้าทรงวางใจให้ผมรับผิดชอบเหล่านี้! แต่ทุกอย่างเริ่มต้นจากวิมูญฐาน
เพียงดวงเดียว ด้วยการขยับไปที่ขั้นของการเชื่อฟังเล็กๆ และง่าย ๆ
ที่ไม่ควรละเลย

เผลอเพลินไปกับกระบวนการ

ผมสังเกตว่าเมื่อเราวางใจพระเจ้าและเชื่อฟังพระสุรเสียงของ
พระองค์ ฤทธิ์เดชแห่งการเจิมของพระองค์ก็เริ่มเกิดขึ้น เพราะอะไร
นะหรือ การเจิมเกี่ยวข้องกับการเชื่อฟังของคุณและกับสิ่งที่พระเจ้า
ทรงกำหนดไว้สำหรับคุณ พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้าไม่ได้เจิมทุกสิ่ง
ทุกอย่าง พระองค์ทรงเจิมแค่บางสิ่งที่เฉพาะเจาะจง ดังที่มีเขียนไว้ใน
ลูกา 4:18 ว่า

“พระวิมูญฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับข้าพเจ้า เพราะ
ว่าพระองค์ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ เพื่อนำข่าวดีมายังคนยากจน
พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาประกาศอิสรภาพแก่พวกเชลย ประกาศ
แก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก ปลอ่ยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ”

ยิ่งผมดำรงอยู่ในพระองค์นานขึ้นและเรียนรู้ที่จะฟังพระสุรเสียงของพระองค์มากขึ้นเท่าไร พระองค์ก็จะยิ่งนำผมไปในทางชอบธรรม ทรงนำผมตรงไปยังเส้นทางที่พระเจ้ากำหนดเจาะจงไว้ให้ผมแล้ว ไม่นานนักผมก็เริ่มเข้าใจว่าการทรงเจิมของพระองค์ทำงานอย่างไร และการทรงเจิมก็ได้สอนผมให้เข้าใจว่าพระเจ้าทรงสนพระทัยการทรงเรียกของคุณมากกว่าที่คุณสนใจเสียอีก เพราะฉะนั้นคือพระประสงค์ของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องการที่จะนำคุณจากการทรงเรียกภายในไปสู่การทรงเรียกภายนอก

เพื่อนเอ๋ย อย่าละเลยกระบวนการนี้ การทรงเรียกอันดับแรกของคุณคือการอยู่กับพระองค์และรับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่พระฉายาของพระเยซูคริสต์ “เพราะการยกขึ้นสูงนั้นมิได้มาจากทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก และมีไข่มุกจากถิ่นทุรกันดาร” (สดด. 75:6) โดยความรู้ถึงเรื่องพระเจ้าและด้วยการเชื่อฟังพระองค์ ลิขิตชีวิตของคุณจะได้รับการเปิดเผย ดังนั้นจงยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์จัดการกับหัวใจของคุณ และจงอย่าแค่ประทับใจกับพันธกิจที่ตาเห็น! ผมขอเตือนอย่างจริงจังว่าอย่ามัวประทับใจกับพันธกิจที่จับต้องได้ เราต้องเรียนรู้ที่จะประทับใจกับองค์พระเจ้าเองและสานสัมพันธ์สนิทกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราต้องตกหลุมรักพระองค์มากขึ้นเรื่อย ๆ และรับการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง แล้วสิ่งเหล่านี้จะปกป้องคุณไว้ เรามีผู้ที่ได้รับการเจิมมากมาย แต่เมื่อถึงจุดหนึ่งบางคนได้หลงหายไปจากความเชื่อที่แท้จริงและจมอยู่ในความทุกข์ใจมากมาย พวกเขาเคยเป็นบุรุษและสตรีแห่งความเชื่อ แต่มีสิ่งที

อยู่ในใจซึ่งเขาไม่ได้จัดการซึ่งนำพาเขาไปสู่ความพินาศ มารเฝ้ารอเวลาของมันอยู่! มันหล่อเลี้ยงสิ่งที่คนนั้นยังคิดไม่ถึงให้เลยเถิดไปจนใหญ่โตเสียก่อน แล้วเมื่อคนนั้นมาถึงจุดสูงสุดของการทรงเจิม พระสิริ และการอัศจรรย์แล้ว เขาก็จะลงเอยด้วยการติดกับดักและพ่ายแพ้อย่างราบคาบ เพราะฉะนั้นจงจำไว้ว่าการทรงเรียกภายในสำคัญที่สุด!

ผมพบว่าสิ่งที่ดีที่สุดซึ่งผมทำได้ทั้งในชีวิตส่วนตัวและในพันธกิจคือการเปลี่ยนแปลงให้เหมือนกับพระเยซูคริสต์อย่างต่อเนื่อง นี่คือการตำแหน่งอันปลอดภัยที่สุดสำหรับคุณและผม การเปลี่ยนแปลงให้เหมือนกับพระคริสต์นั้นจะช่วยให้คุณทำตามเป้าหมายของการทรงเรียกภายนอกได้ ซึ่งคุณจะได้รับรางวัลและไปถึงอีกระดับหนึ่งของพระสิริในการทรงเรียกแห่งนิรันดร์กาล ผมเชื่อว่ารางวัลที่ดีที่สุดที่สูงสุดในสวรรค์ไม่ใช่มงกุฏ แต่เป็นระดับของพระสิริซึ่งเกี่ยวพันกับความใกล้ชิดกับพระเยซู หากเราสามารถมองเข้าไปในนิรันดร์กาลได้ เราจะไม่เห็นจุดสิ้นสุด เราคงจะคิดแตกต่างไปจากเดิม และเรียงลำดับความสำคัญในโลกที่ตาเห็นโดยยึดเอาการทรงเรียกแห่งนิรันดร์กาลเป็นที่ตั้ง

ผู้ที่ทรงเลือกไว้แล้ว

เรื่องราวของโมเสสเป็นตัวอย่างอันยอดเยี่ยมในการที่พระเจ้าทรงเลือกคนคนหนึ่งและปลดปล่อยเขาเข้าสู่การทรงเรียก (อพย. 2) อย่างไรก็ตามผู้นั้นต้องเลือกที่จะอุทิศตนต่อพระเจ้าด้วย การอุทิศตนนั้นเป็นกระบวนการเสมอ และการทรงเรียกนั้นจะทรงพลังแค่ไหนขึ้นอยู่กับระดับของการยอมอุทิศตนเข้าสู่กระบวนการนี้

เมื่ออ่านเรื่องราวของโมเสส เราจะเห็นว่าเขาเติบโตขึ้นในพระราชวัง ได้รับการสั่งสอนในเรื่องวิชาการทุกอย่างของชาวอียิปต์ ชีวิตของเขาอุดมไปด้วยศักยภาพและโอกาสมากมาย พระคัมภีร์บอกเราว่า เวลานั้นเขามีสมรรถภาพในการพูดและในกิจการต่างๆ (กจ. 7:22) จนมาถึงวันหนึ่งที่เขาออกไปมองดูชนชาติอิสราเอลประชากรของเขา และเห็นชาวอียิปต์คนหนึ่งกำลังทุบตีชายชาวฮีบรูเพื่อนร่วมชาติของตน โมเสสลุกแทะโทสะ และแทรกแซงสถานการณ์นั้น เป็นไปได้ว่าเขาอาจสัมผัสถึงการทรงเรียกในชีวิตและต้องการจะช่วยเหลือเพื่อนร่วมชนชาติ แม้เขามีเจตนาและ

ความตั้งใจที่ดี แต่น่าเสียดายที่ยังไม่ใช่เวลาที่เหมาะสม เพราะพระเจ้ายังไม่ได้ทรงอนุญาตให้โมเสสทำตามเป้าหมายนั้น ครั้งนั้นโมเสสกระทำการเกินตัวด้วยกำลังของตัวเองและฆ่าชาวอียิปต์คนนั้น ส่งผลให้ตนเองต้องหนีตายออกจากอียิปต์

หลายปีที่ผมรับใช้ในพันธกิจ ผมเห็นคนมากมายอุทิศตัวรับใช้พระเจ้า พวกเขาปรารถนาอย่างจริงใจที่จะปรนนิบัติรับใช้ พวกเขาเชี่ยวชาญในการพูดและในการทำงานด้านต่างๆ ดูเหมือนว่าพวกเขาลงมือทำงานมากมายและเรียนรู้จักวิธีต่างๆ ในการรับใช้พระเจ้า แต่ติดอยู่ที่พวกเขาทำทั้งหมดนั้นด้วยกำลังของตัวเอง! โปรดเข้าใจด้วยการทำให้ข้าพเจ้าท้อของพระเจ้าสำเร็จ คุณจำเป็นต้องมีอะไรที่มากกว่าแค่เสน่ห์ดึงดูด การมกมคาย หรือความสามารถอื่นใดก็ตาม เพราะสุดท้ายแล้วคุณจะต้องเจอกับสถานการณ์ที่เรียกร้องความสามารถและกำลังที่เกินกว่ามนุษย์จะทำเองได้ พระเจ้าต้องการทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าในชีวิตของคุณ ซึ่งมากกว่าที่คุณสามารถทำได้ด้วยตัวเอง! พระประสงค์ในชีวิตคุณนั้นยิ่งใหญ่จนสามารถเปลี่ยนแปลงโลกที่มองเห็นด้วยตาได้เลยทีเดียว! ลำพังด้วยกำลังของคุณไม่อาจทำได้แต่จะสำเร็จได้โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าเท่านั้น นี่คือเหตุผลที่เราต้องพึ่งพาฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์!

ก้าวออกไปให้ไกลกว่าเดิม

เมื่อเราอ่านเรื่องราวของโมเสสต่อไป หลายปีผ่านไปเขายังคงอาศัยอยู่ที่บ้านของพ่อตา ในพระธรรมอพยพบันทึกว่า “ขณะโมเสสกำลังเลี้ยงฝูงแพะแกะของพ่อตาคือเยโรผู้เป็นบุตรโอรสของคนมีเดียน” (อพย. 3:1) หากลองจินตนาการถึงความคิดที่สะกิดใจในช่วงนี้ของเขาดู ผมมั่นใจว่าเขาจะต้องครุ่นคิดถึงประเทศอียิปต์และชาวอิสราเอล ชนชาติของเขาหลายปีผ่านไปเขายังคงทำหน้าที่ดูแลฝูงแพะ หน้าที่ของเขาก็มีเพียงการดูแลฝูงสัตว์วันแล้ววันเล่า ดูเหมือนตลอดช่วงเวลานั้นเขาจะพาฝูงแพะออกไปกินหญ้าในพื้นที่เดิมๆ เป็นอย่างนี้อยู่ยาวนานแค่ไหน เกือบสี่สิบปี อย่างไรก็ตามพระคัมภีร์บันทึกว่าวันหนึ่งโมเสสออกไปในพื้นที่ที่ไกลกว่าปกติ “ท่านได้พาฝูงแพะแกะข้ามถิ่นทุรกันดาร จนมาถึงภูเขาของพระเจ้าคือ ไฮเรบ (ซีนาย)” เหตุการณ์นี้ผิดไปจากปกติที่โมเสสเคยทำใช่ไหม? ใช่ เป็นเรื่องท้าทายที่จะเดินทางออกไปไกลถึงทะเลทราย!

ครั้งหนึ่งผมเคยไปท่องเที่ยวที่ประเทศอิสราเอล ผมยืนอยู่ท่ามกลางความร้อนระอุใต้แสงแดดที่แผดจ้าทอดสายตาออกไปไกลโพ้น เบื้องหน้าคือทะเลทรายที่เหี้ยมเถื่อนออกไปหลายไมล์ ห้วงเวลานั้นชักนำให้ผมเข้าไปสังเกตเรื่องราวของของโมเสสอย่างถี่ถ้วนมากขึ้น เพราะการนำฝูงสัตว์ออกไปไกลถึงพื้นที่ทะเลทรายไม่ใช่เรื่องที่แค่คิดก็จะไปได้ แต่ต้องมุ่งมั่นตั้งใจ ใช้ความพยายาม และตัดสินใจแน่วแน่! ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงสร้างใจปรารถนาขึ้นภายในตัวเขาให้พาฝูงสัตว์ออกไปไกลกว่าที่เคย เพราะถึงเวลาแล้วที่โมเสสจะต้องทำให้การทรงเรียกของเขาสำเร็จ

การเปลี่ยนแปลงในชีวิตของโมเสสเริ่มต้นขึ้นก็เพราะเขาออกนอกเส้นทางที่คุ้นเคย การตัดสินใจที่จะออกนอกความคุ้นชินเดิมๆ ในเขตสบายใจแต่ไม่เติบโตนั้นได้พาเขาไปถึงภูเขาสโหรบ ที่นั่นเขาจึงได้เผชิญหน้าครั้งสำคัญกับพระเจ้า เพราะด้วยการเผชิญหน้ากันในครั้งนั้น โมเสสจึงไม่เคยหวนกลับไปมีชีวิตแบบเดิมอีกเลย ผลลัพธ์ก็คือลิขิตชีวิตของชนชาติอิสราเอลเริ่มเปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิง

บ่อยครั้งที่แต่ละวันในชีวิตเราก็มักจะโคจรอยู่ในเขตสบายของเราเอง ซึ่งเราทุกคนก็จะมีขอบเขตของตัวเองในเรื่องการอธิษฐาน อดอาหาร อ่านพระคัมภีร์ และการใช้เวลากับพระเจ้า หลายคนจำกัดตัวเองอยู่ในขอบเขตความเชื่อเพียงเท่านั้น ไม่เคยขุดค้นลึกลงไปเพื่อจะรู้จักพระเจ้า และอุทิศตัวให้กับพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม แต่พระคัมภีร์บอกเราว่า “จงให้คนธรรมดาประพฤติการธรรมดาต่อไป จงให้คนโสมมประพฤติการโสมมต่อไป จงให้คนชอบธรรมทำการชอบธรรมต่อไปและจงให้คนบริสุทธิ์เป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป” (วว. 22:11) ผมอธิษฐานขอให้พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเร้าใจคุณให้ออกไปจากขอบเขตเดิมๆ และเขตสบายที่คุณมีในพระเจ้า นั่นเป็นจุดที่คุณจะได้มีประสบการณ์จริงๆ กับพระเจ้าผู้เที่ยงแท้และทรงพระชนม์อยู่ แต่การเปลี่ยนแปลงนี้จะไม่เกิดขึ้นจนกว่าคุณจะตัดสินใจที่จะมุ่งไปข้างหน้าและยอมเปลี่ยนแปลงบางอย่าง

เปลวไฟที่ไม่มีวันมอดดับ

เมื่อโมเสสมาถึงภูเขาไซเนบแล้วเหตุการณ์เหล่านี้จึงเกิดขึ้น

“ทูตของพระยาห์เวห์ก็ปรากฏแก่โมเสส เป็นเปลวไฟท่ามกลาง
พุ่มไม้ โมเสสมองดู เห็นพุ่มไม้นั้นมีไฟลุกโชนอยู่ แต่มิได้ไหม้
โมเสสจึงว่า ‘ข้าจะแวะเข้าไปดูสิ่งแปลกประหลาดนี้ ว่าทำไม
พุ่มไม้จึงมิได้ไหม้’ เมื่อพระยาห์เวห์ทอดพระเนตรเห็นท่านหัน
มาดู พระองค์จึงตรัสเรียกท่านจากพุ่มไม้นั้นว่า ‘โมเสส โมเสส
เอ๋ย’ โมเสสทูลตอบว่า ‘ข้าพระองค์อยู่ที่นี่’ พระองค์ตรัสว่า
‘อย่าเข้ามาใกล้ที่นี่ ถอดรองเท้าของเจ้าออกเสีย เพราะว่า
ตรึงที่เจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่ศักดิ์สิทธิ์’” (อพย. 3:2-5)

พุ่มไม้ที่มีไฟลุกเป็นเหตุการณ์ที่ผิดปกติในทะเลทราย แต่สิ่งที่ดึงดูด
ความสนใจของโมเสสคือพุ่มไม้นั้น ติดไฟลุกโชนอยู่แต่ไม่ได้ถูกเผาจน
มอดไหม้ นี่เป็นลักษณะของไฟที่ผมตั้งเป้าอยากจะมีในชีวิต ไฟที่ลุกโชน
เพื่อพระเจ้าอย่างไม่มีวันมอดดับ และดึงดูดความสนใจผู้คนได้เสมอ
แม้กระทั่งตอนที่ผมเริ่มต้นเส้นทางรับใช้ คนที่เห็นผมมีภาระใจอันแรงกล้า
ต่อพระเจ้าก็จะพูดกันว่าสักวันผมก็คงหมดไฟและเย็นลง พวกเขาอ้าง
ว่าเป็นเรื่องปกติสำหรับคนที่เพิ่งรับเชื่อพระเยซูคริสต์ใหม่ๆ ที่จะมีไฟ
ในช่วงแรก เขาแนะนำว่าพอผ่านไปสักปีสองปี ผมก็จะกลายเป็นเหมือน
พวกเขา พูดเป็นทำนองว่า “ก็เหมือนรักแรกนั้นแหละ เดี่ยวสักพัก
ก็จืดจางไป”

ผมไม่อยากเห็นพ้องกับถ้อยคำเหล่านั้น พวกเขาไปเอาความคิดที่ว้าวก่แรกต้องจีตจางลงเสมอมาจากไหนกันนะ อย่างไรก็ตาม วิวรรณบทที่สองกล่าวว่า:

“เพราะฉะนั้นจงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าตกลงมาแล้วนั้น จงกลับใจใหม่และทำตามที่ประพฤติในตอนแรก มิฉะนั้นเราจะมาหาเจ้า และจะย้ายคันประทีปของเจ้าออกจากที่ของมัน นอกจากว่าเจ้าจะกลับใจใหม่” (วว. 2:4-5)

ผมจำได้ว่าถ้อยคำของพวกเขาทำให้ผมวุ่นวายใจ ผมตื่นขึ้นกลางดึก และเริ่มอธิษฐานกับพระเจ้า “พระเจ้า นี่เป็นพระประสงค์ของพระองค์จริงหรือ ผมจะเริ่มเย็นลงและเป็นเหมือนคนพวกนั้นจริงๆ หรือ มีแต่คนที่เพิ่งต้อนรับพระคริสต์และรับบัพติศมาใหม่ๆ เท่านั้นหรือที่รื้อร่นเพื่อพระองค์ แล้วจากนั้นก็เย็นลงเหมือนอย่างทีุ่ทุกคนเป็นอย่างนั้นหรือ” ผมค่อนข้างกังวลเรื่องนี้และอยากรู้ว่าพระเจ้าทรงคิดอย่างไร

เพียงไม่นานพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสให้ผมเปิดดูเลวินติบทที่หก “ให้เขารักขาไฟบนแท่นให้ลุกอยู่ ห้ามให้ไฟดับเป็นอันขาด ให้บุโรหิตใส่ฟันทุกเช้าและเรียงเครื่องบูชาเผาทั้งตัวให้เป็นระเบียบไว้บนแท่น และเผาไขมันของเครื่องสาคนติบูชาบนนั้น” (ลนต. 6:12)

พระเจ้าทรงตอบโดยชี้ให้เห็นว่าทุกๆ วันผมควรเติมฟืนบนแท่นบูชา ถวายร่างกายของผมให้เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต แล้วไฟจะสุกสว่างไม่มอดดับไป น้ำพระทัยของพระเจ้าคือการเห็นไฟลุกสว่างอยู่บนแท่นบูชาของ

คุณตลอดเวลา และบุโรหิต ซึ่งก็คือคุณ จะต้องคอยเติมฟืนให้ไฟกองนี้ ยิ่งคุณเติมฟืนบนแท่นบูชามากเท่าไร ไฟก็ยิ่งลุกโชติช่วงมากเท่านั้น!

หลายคนคาดหวังว่าถ้ามีใครบางคนมาวางมืออธิษฐานให้แล้วไฟจะลุกจืดขึ้นจนลุกโชน เปล่าเลย คุณมีราคาที่ต้องจ่ายทุกวันเพื่อรักษาไฟของพระเจ้า คุณจ่ายราคาไม่ใช่เพราะหวังเพียงได้พระพรจากพระองค์ แต่เพราะคุณต้องการพระองค์เอง และอยากจะรู้จักพระทัยของพระองค์ ไฟไม่ได้มอดดับไปเอง! แต่ไฟจะดับไปเพราะเหตุผลเดียว นั่นคือคุณยอมให้สิ่งที่ตามองเห็นเข้ามารบกวนสัมพันธ์ภาพของคุณกับพระเจ้าในชีวิตประจำวัน เมื่อคุณหยุดอธิษฐาน หยุดนมัสการ หยุดอดอาหาร หยุดถวายตัวเป็นเครื่องบูชา และหยุดรับใช้ ไฟก็มอดดับลงเพราะไม่มีฟืนเหลืออยู่บนแท่นบูชาแล้ว

ผมรับรองได้ว่าเปลวไฟดวงนั้นสามารถลุกโชนขึ้นทุกๆ วันและจะไม่มอดดับไป แต่มีราคาที่คุณต้องจ่ายสำหรับไฟของพระเจ้าที่ยังคงลุกไหม้อยู่ในชีวิตคุณซึ่งเป็นราคาที่คุณต้องจ่ายอย่างต่อเนื่อง ผมอธิษฐานขอให้พระเจ้าประทานจิตใจที่หิวกระหายและพระคุณในการดำรงอยู่ในพระวาระของพระองค์และในคำอธิษฐานแก่คุณ แล้วไฟดวงนั้นจะลุกโชนขึ้นภายในคุณ

ผมรับใช้ผู้คนมากมายทั่วโลกและได้ยินคำถามนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า “คุณทำอะไรจึงไม่เคยหมดไฟเลย คุณทำอะไรจึงมีภาระใจแรงกล้าต่อพระเจ้าได้ตลอดเวลา ไฟที่ลุกโชติช่วงนี้มาจากไหน” ผมมักจะตอบด้วยถ้อยคำของอัครทูตเปาโล “อย่าอ่อนระอา จงมีจิตใจกระตือรือร้นด้วย

พระวิญญาณ จงปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า” (รม. 12:11) คุณจะรับใช้พระเจ้าได้อย่างแท้จริงก็โดยการอยู่ในไฟแห่งพระวิญญาณ คุณจะอยู่ในไฟแห่งพระวิญญาณได้ก็โดยการรักษาความกระตือรือร้นที่มีต่อพระเจ้าไม่ให้ย่อหย่อนไป! สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อปฐกโรหิต ซึ่งก็คือคุณได้เติมไฟบนแท่นบูชาทุกๆ วัน การอดอาหาร อธิษฐาน ใช้เวลาในการสถิตของพระเจ้า สิ่งเหล่านี้คือราคาที่คุณต้องจ่าย

ช่วงเวลาของการแยกออก

เมื่อโมเสสเข้าไปใกล้พุ่มไม้ที่มีไฟลุกโชนอยู่ เขาต้องถอดรองเท้าออกจึงจะสามารถเข้าไปใกล้ไฟนั้นและยืนอยู่ในที่ศักดิ์สิทธิ์ได้ เมื่อใดก็ตามที่พระเจ้าเสด็จมา พระองค์จะทรงสงวนพื้นที่นั้นไว้เพื่อพระองค์เอง ช่วงเป็นช่วงเวลาแห่งการเปิดเผยล่วงหน้าอย่างลึกซึ้ง รองเท้าของเราเป็นสัญลักษณ์ของการดำเนินและร่อนเร่ไปในโลกนี้ นี่เป็นราคาที่ต้องจ่าย ไม่ใช่เพียงเพื่อไฟบนแท่นบูชาเท่านั้นแต่รวมถึงที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นจุดที่คุณสามารถยืนอยู่ได้ด้วย โมเสสถอดรองเท้าของเขาออก ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า นั่นเป็นช่วงเวลาแห่งการแยกออกซึ่งก็คือการที่พระเจ้าทรงเผยให้เขาเห็นนิมิตและในนิมิตนั้นคือพระบัญชาที่โมเสสต้องทำตาม หลังจากการเผชิญกับพระเจ้าครั้งนี้โมเสสก็ไม่หวนกลับไปยังวิถีชีวิตเช่นเดิมอีกเลย เมื่อเราใช้เวลากับพระเจ้า พระองค์จะเริ่มเปิดเผยพระทัยของพระองค์แก่เรา เราเริ่มจะมองเห็นและเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์ พระองค์ตรัสออกมาจากใจกลางพุ่มไม้ที่ไฟลุกโชน ณ ที่นั่นเราจะได้ยิน

พระสุรเสียงของพระองค์ตรัสกับเราเป็นการส่วนตัว

การใช้เวลาในการสถิตของพระเจ้า การฟังเสียงพระองค์ และการมองเห็นสิ่งต่างๆ ตามสายพระเนตรของพระองค์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผมเสมอ ผมอยากให้พระองค์ทรงเปิดเผยนิมิตของพระองค์กับผม โปรดเข้าใจว่าพระเจ้าไม่ได้เปิดเผยนิมิตของพระองค์กับทุกคน เมื่อพระเจ้าทรงเผยพระทัยออกมา พระองค์ต้องการแน่ใจว่าคนนั้นจะรับผิดชอบและทำในสิ่งที่พระองค์เปิดเผยให้สำเร็จได้ ตราบจนทุกวันนี้พระเจ้ายังทรงมองหาคนที่พระองค์สามารถเปิดเผยนิมิตและความปรารถนาของพระองค์ คุณเองก็เป็นคนนั้นได้ ขอเพียงจำไว้ว่าเบื้องหลังการเปิดเผยทุกอย่างจากพระเจ้านั้นมีสิ่งที่ต้องรับผิดชอบและราคาที่ต้องจ่าย!

ดังนั้นการตัดสินใจที่จะไปไกลถึงทะเลทรายจึงนำพาโมเสสไปถึงภูเขาโฮเรบ ที่ซึ่งเขาได้เผชิญหน้าครั้งสำคัญกับพระเจ้า เมื่อมองไปข้างหน้าผมอยากให้สังเกตถึงตอนที่โมเสสนำประชาชนออกจากประเทศอียิปต์ เขานำทุกคนไปยังภูเขาโฮเรบอีกครั้ง รายละเอียดนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง นั่นคือ คุณไม่สามารถนำผู้คนไปถึงจุดที่คุณเองไม่เคยไปกับพระเจ้ามาก่อน ผู้นำที่ดีคือผู้ที่สามารถนำผู้อื่นให้ไปถึงในจุดที่พวกเขาเคยไปกับพระเจ้ามาแล้ว

ทรงเปิดเผยน้ำพระทัย

พระเจ้าเรียกโมเสสจากใจกลางพุ่มไม้ที่ไฟลุกโชน ตรัสว่า

“เราเป็นพระเจ้าของบิดาเจ้า เป็นพระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้า

ของอิสอัค และพระเจ้าของยาโคบ' โมเสสปิดหน้าเพราะกลัว ไม่กล้ามองดูพระเจ้า พระยาห์เวห์ตรัสว่า 'เราเห็นความทุกข์ของประชากรของเราที่อยู่ในอียิปต์แล้ว เราได้ยินเสียงร้องของพวกเรา เพราะการกดขี่ของพวกนายทาส เรารู้ถึงความทุกข์ร้อนต่างๆ ของเขา เราลงมาเพื่อจะช่วยให้เขาให้รอดจากมือชาวอียิปต์ และนำเขาออกจากแผ่นดินนั้น ไปยังแผ่นดินที่อุดม กว้างขวาง เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ คือไปยังที่อยู่ของคนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอามอไรต์ คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส บัดนี้เสียงร้องของชนชาติอิสราเอลมาถึงเราแล้ว ทั้งเราได้เห็นการบีบคั้นซึ่งคนอียิปต์ทำต่อพวกเขา และบัดนี้จึงไปเถิด เราจะใช้เจ้าไปเข้าเฝ้าฟาโรห์ เพื่อจะได้พาประชากรของเราคือชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์' โมเสสจึงทูลพระเจ้าว่า 'ข้าพระองค์เป็นใคร? ที่จะไปเข้าเฝ้าฟาโรห์และนำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์' พระองค์ตรัสว่า 'เราจะอยู่กับเจ้าแน่ นี่เป็นหมายสำคัญให้เจ้ารู้ว่าเราใช้เจ้าไป คือเมื่อเจ้านำประชากรออกจากอียิปต์แล้ว เจ้าทั้งหลายจะมานมัสการพระเจ้าบนภูเขานี้'" (อพย. 3:6-12)

พระเจ้าเคยตรัสถึงการปลดปล่อยประชาชนชาวอียิวให้เป็นอิสระกับอับราฮัมเมื่อสี่ร้อยปีที่แล้วก่อนโมเสสจะเกิดมา แม้แต่ในตอนนั้นพระเจ้าก็มองโมเสสในฐานะผู้ปลดปล่อยประชากรของพระองค์แล้ว ชายผู้ที่จะนำลูกหลานของอิสราเอลออกจากการเป็นทาสในอียิปต์ จากมุมมองแห่ง

นิรันดร์กาลพระเจ้ารู้จักโมเสสและแยกเขาไว้สำหรับหน้าที่นี้ นี่จึงเป็นเหตุผลที่โมเสสเกิดมา และผ่านการเชื่อฟังเสียงของพระเจ้าเขาก็ได้เข้าสู่เส้นทางแห่งการทรงเรียก โมเสสอุทิศตัวทั้งสิ้นให้พระเจ้า พระเจ้าจึงสามารถทำกิจของพระองค์บนโลกนี้สำเร็จผ่านทางโมเสส

พระเจ้าทรงสำแดงให้โมเสสเห็นเป้าหมายที่แท้จริงในชีวิตของเขา ผ่านการเปิดเผยนิมิตของพระองค์ พระเจ้าตรัสว่า “เราเห็นความทุกข์ของประชากรของเรา เราได้ยินเสียงร้องของพวกเขา เรารู้ถึงความทุกข์ร้อนต่างๆ ของเขา เราลงมาเพื่อจะช่วยเขาให้รอด” จะดีเพียงใดหากเราได้ยินถ้อยคำเหล่านี้จากพระเจ้า บางคนอาจจะพูดว่า “ขอบคุณพระเจ้า! ฮาเลลูยา! อาเมน! พระเจ้าทรงทำกิจอยู่ ขอให้ น้ำพระทัยของพระองค์ สำเร็จ!” อย่างไรก็ตามพระเจ้านั้นตรัสกับโมเสสว่า “บัดนี้จึงไปเถิด และพาประชากรของเราออกมา”

หลายคนคงยังไม่ตระหนักถึงความหมายที่แท้จริงของเรื่องราวในส่วนนี้ ทุกวันนี้มีคำเผยพระวจนะเกี่ยวกับพระสัญญาของพระเจ้าว่า พระองค์จะทรงกระทำบางอย่าง โดยเผยว่าพระองค์เห็น พระองค์รู้ และพระองค์จะทำการปลดปล่อย ดังนั้นผู้เชื่อมากมายจึงเฝ้ารอให้พระเจ้ามา และทำทุกอย่างด้วยพระองค์เอง มุมมองนี้ไม่ถูกต้อง จากตัวอย่างของโมเสส เราจะเห็นว่าพระเจ้าเปิดเผยนิมิตของพระองค์ มอบเป้าหมายให้กับคนคนนั้น และกระทำการผ่านเขาบนโลกนี้ โปรดเข้าใจว่าพระเจ้าทรงเป็นองค์พระวิญญาณ พระองค์ต้องการร่างกายทางกายภาพในการทำงานในโลกกายภาพ พระองค์ทรงต้องการคนที่ยอมมอบถวายชีวิตทั้งหมด

และร่างกายเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตเพื่อพระองค์จะสามารถกระทำการบนโลกได้ ดังนั้นเมื่อพระเจ้าเผยถ้อยคำพยากรณ์ใดๆ กับคุณ คุณจะต้องมอบถวายชีวิตทั้งหมดของคุณให้กับพระองค์ ปรับเปลี่ยนความคิดของคุณใหม่ด้วยความรู้ถึงน้ำพระทัยของพระองค์ และรับผิดชอบต่อถ้อยคำนั้น โดยการกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ให้สำเร็จบนแผ่นดินโลกนี้เหมือนดังในสวรรค์!

จกจ๋อที่บ่มีตของพระเจ้า

เมื่อพระเจ้าส่งโมเสสไปหาฟาโรห์ โมเสสตอบว่า “ข้าพระองค์เป็นใครที่จะไปเข้าเฝ้าฟาโรห์?” แนนอนว่าโมเสสยังจำครั้งที่เขาเคยพยายามนำความรอดมาสู่พี่น้องของเขาด้วยกำลังของตัวเอง โมเสสอาจจะตอบพระเจ้ากลับไปว่า “พระเจ้า ดูข้าพระองค์สิ ข้าพระองค์เป็นใคร? ข้าพระองค์พยายามแล้วแต่ทำไม่สำเร็จ” จินตนาการดูว่าตอนนี้โมเสสไม่มีอะไรที่เหมือนโมเสสคนเดิมที่พูดเก่งหรือมีอำนาจอีกแล้ว การอาศัยอยู่ในดินแดนทะเลทรายทำให้ความเย่อหยิ่ง ความทะนงตน และการสำคัญตัวเองจางหายไปเสียสิ้น

เพื่อนเอ๋ย จงรู้เถิดว่าเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าเริ่มเปิดเผยว่าแท้จริงแล้วคุณเป็นอย่างไรในสายพระเนตรของพระองค์ สิ่งที่พระองค์ทรงมองเห็นย่อมดีกว่าที่คุณเห็นตัวเองเสมอ พระประสงค์ที่มีต่อคุณนั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าที่คุณเองจะคาดคิดได้! เมื่อเรามองดูตัวเอง ก็ยากที่จะเชื่อว่าพระเจ้าสามารถทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ผ่านตัวเราได้ โมเสสก็เช่นกัน

เขามองที่ตัวเองและทูลพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์เป็นใคร? ที่จะไปเข้าเฝ้าฟาโรห์และนำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์” (อพย. 3:11) พระเจ้าจึงทำให้เขาหันมาจดจ่อที่พระองค์ แล้วตรัสว่า “เราจะอยู่กับเจ้า” สิ่งที่ไม่เสสต้องทำมีเพียงแค่เชื่อและแยกตัวเองเอาไว้เพื่อพระเจ้า

เราไม่ควรสนใจแค่ศักยภาพและความสามารถของตัวเอง แต่ควรจดจ่อไปที่องค์พระเจ้า จดจ่อที่ความยิ่งใหญ่และฤทธานุภาพของพระองค์! ตอนแรกโมเสสเหลิงอำนาจเพราะเขาเป็นลูกของฟาโรห์ เขาคิดว่าด้วยมือของเขาเอง เขาสามารถปลดปล่อยประชากรของพระเจ้าให้เป็นอิสระให้ได้ว่าอวดตาและความมั่นใจในตัวเองของเขากลับเป็นอุปสรรค แต่ตอนนี้ที่โมเสสได้ยินการทรงเรียกของพระเจ้า เขาไม่ได้สำคัญตัวเองผิดไปเหมือนเมื่อก่อนอีกแล้ว

เราควรเข้าใจว่าพระเจ้าทรงเรียกเราเข้าสู่ในนิมิตของพระองค์ พระองค์มีเพียงนิมิตเดียว กายเดียว ความเชื่อเดียว และบัพติศมาเดียว ฉะนั้นเราไม่ควรมีนิมิตตามใจเราเอง เพราะเราต่างก็เป็นส่วนหนึ่งในนิมิตของพระองค์ และในนิมิตของพระองค์ก็ย่อมมีเป้าหมายเฉพาะให้เราแต่ละคน พระเจ้าทรงเป็นศีรษะของกายคือคริสตจักร เหมือนเช่นที่เป็นเจ้าแห่งชีวิตของเรา

“เนื่องจากพระองค์นี้เอง ร่างกายทั้งหมดจึงได้รับการเชื่อมและประสานเข้าด้วยกันโดยทุกๆ ข้อต่อที่ประสานมานั้น และเมื่อแต่ละส่วนทำงานตามหน้าที่แล้ว ก็ทำให้ร่างกายเจริญและเสริมสร้างตนเองขึ้นด้วยความรัก” (อฟ. 4:16)

เป้าหมายของเราคือทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จบนโลกทั้งในชีวิตส่วนตัวและในการเป็นส่วนหนึ่งของพระกาย พระประสงค์ของพระองค์คือการปลดปล่อยผู้คนจากการเป็นทาสและการถูกกักขังนี่เป็นเป้าหมายหลักของเหล่าผู้ที่อุทิศตนต่อพระเจ้า

จงจำไว้ว่าเป้าหมายสูงสุดของการทรงเรียกทุกอย่างคือการปลดปล่อยผู้คนให้เป็นอิสระในทุกด้านเพื่อให้พวกเขาสามารถรับใช้พระเจ้าได้ รวมถึงทุกแง่มุมของวิญญาณ จิตใจ และร่างกาย พระเยซูทรงกระทำทุกสิ่งในวาระสุดท้ายของพระองค์เพื่อปลดปล่อยผู้คนให้เป็นไท ตอนนี้หน้าที่ของเราแล้วที่จะนำทางผู้คนให้หลุดพ้นจากการขาดความรู้ไปสู่ความจริงซึ่งทางสู่อิสรภาพให้แก่พวกเขา เพราะเมื่อพวกเขา รู้จักสัจจะแล้ว สัจจะจะปลดปล่อยเขาให้เป็นไท! ส่งผลให้ผู้คนเหล่านั้นเริ่มทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา

กฎธนาภาพและสิทธิอำนาจ

“โมเสสทูลพระเจ้าว่า ‘เมื่อข้าพระองค์ไปหาชนชาติอิสราเอล และบอกพวกเขาว่า ‘พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย ทรงใช้ให้ข้าพเจ้ามาหาพวกท่าน’ และพวกเขาจะถามข้าพระองค์ว่า ‘พระองค์ทรงพระนามว่าอะไร?’ ข้าพระองค์จะตอบพวกเขาอย่างไร?’ พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า ‘เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น’ แล้วพระองค์ตรัสว่า ‘ไปบอกชนชาติอิสราเอล ดังนี้ว่า ‘พระองค์ผู้ทรงพระนามว่า เราเป็น ทรงใช้ข้าพเจ้า

มาหาท่านทั้งหลาย' ” (อพย. 3:13-14)

ชื่อนั้นไม่ได้เป็นเพียงตัวอักษรชุดหนึ่งเท่านั้น แต่ยังสื่อถึงตัวตนและคุณลักษณะของบุคคลอีกด้วย ชื่อของคุณเป็นมากกว่าแค่ถ้อยคำคำหนึ่ง แต่มีเอกลักษณ์และมีส่วนสำคัญเฉพาะบุคคลอยู่ในชื่อด้วย ชื่อของคุณบอกถึงธรรมชาติและเนื้อแท้ของคุณ

พระนามของพระเจ้าประกอบด้วยเนื้อแท้ของพระองค์ เผยให้เห็นถึงธรรมชาติและฤทธิ์อำนาจของพระองค์ด้วย ผมคิดว่าโมเสสทูลถามพระเจ้าด้วยคำถามที่ยากที่สุด พระเจ้าจะอธิบายว่าพระองค์เป็นใครได้อย่างไร พระเจ้าผู้ทรงอยู่เหนือคำอธิบายจะถูกอธิบายด้วยถ้อยคำของมนุษย์ได้อย่างไร พระองค์ทรงเป็นนิรันดร์ พระองค์ทรงไม่มีจุดเริ่มต้นและไม่มีจุดสิ้นสุด ในพระองค์มีความมั่งคั่งและปัญญาอันไพศาลไร้สิ้นสุด ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ไร้ขีดจำกัด สวรรค์ไม่อาจบรรจุความยิ่งใหญ่ขององค์ผู้สูงสุดได้ ทว่าเราพยายามจะกำหนดนิยามองค์พระเจ้าของโลกอย่าลืมว่าเรายังมีเวลาทำความรู้จักกับพระองค์ไปตลอดนิรันดร์ แต่พระองค์จะอธิบายพระองค์เองด้วยพระนามเดียวได้อย่างไร พระองค์ผู้ทรงประพันธ์ถ้อยคำจำต้องสรรหาถ้อยคำมานิยามพระองค์เอง พระองค์จึงตอบโมเสสว่า “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น”

เพื่อจะบรรลुพระประสงค์และนำประชาชนออกจากการเป็นทาส โมเสสต้องอาศัยฤทธิ์เดชและสิทธิอำนาจที่เหนือกว่าพลังและอำนาจของฟาโรห์ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงเปิดเผยพระนามของพระองค์ว่าเราเป็น และด้วยพระนามนั้น พระองค์จึงส่งโมเสสไปหาฟาโรห์ หรืออีกนัยหนึ่ง

พระองค์ทรงส่งเขาไปโดยตรัสว่า “เราเป็น อยู่กับเจ้า” ขอให้สังเกตว่าผ่านทางโมเสส ฟาโรห์ได้เห็นว่าพระเจ้าทรงอยู่เหนือทุกสรรพสิ่ง เป็นพระเจ้าผู้ทรงครอบครองเหนือทุกอย่าง แต่โมเสสต้องมอบร่างกายและแยกตัวไว้เพื่อพระเจ้าโดยสิ้นเชิงเพื่อจะทำเช่นนี้ได้ ด้วยการเชื่อฟังของโมเสส ฤทธานุภาพและความยิ่งใหญ่ของพระองค์จึงเป็นที่เลื่องลือไปทั่วแผ่นดินอียิปต์และไกลเกินกว่านั้น เพราะพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยพระนามของพระองค์เอง ทรงสำแดงให้ฟาโรห์และประชาชนได้เห็นว่าเป็นพระองค์คือองค์จอมเจ้านาย

พระนามของพระเยซูไม่ใช่คาถาวิเศษ! แต่แสดงถึงธรรมชาติและฤทธิ์เดชของพระองค์ บางคนอาจถามว่า แล้วทำไมจึงมีคนพูดออกพระนามพระเยซูแต่ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ความแตกต่างไม่ได้อยู่ที่วิธีออกพระนามแต่อยู่ที่ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงเหมือนพระฉายาของพระองค์ ยิ่งถ้าธรรมชาติและสถิตของพระเจ้าถูกปลุกให้มีชีวิตชีวาอยู่ในตัวเรา ยิ่งเรารับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระเยซูและมีคุณลักษณะของพระองค์มากขึ้นเท่าไร ฤทธิ์เดชของพระองค์ก็จะยิ่งสามารถสำแดงผ่านชีวิตของเรามากขึ้นเท่านั้น

เมื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่ปรากฏในชีวิตของโมเสส ตั้งแต่วันที่ที่เขาตัดสินใจเดินทางไปไกลกว่าปกติในทะเลทราย ที่จริงแล้วโมเสสไม่รู้ด้วยซ้ำว่าการเลือกของเขาจะนำไปสู่อะไร โมเสสไม่เคยกลับไปมีชีวิตเช่นเดิมอีกเลยหลังจากพบกับพระเจ้า เพราะวามิติดของพระเจ้าเรียกร้องให้เขาทุ่มเททุกชีวิตและเสียสละทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ นี่เป็น

มากยิ่งขึ้นกว่าการร่วมรับใช้ในคริสตจักรเป็นครั้งคราว พระเจ้าทรงแยกโมเสสไว้เพื่อพระองค์เอง โมเสสตอบสนองด้วยการอุทิศทั้งชีวิตของเขา แต่พระเจ้า เชื่อผมเถิดว่าการตัดสินใจที่จะไปไกลกว่าที่คุณเคยไปในพระเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลงอนาคตและเรื่องราวของคุณไปตลอดกาล!

เพื่อนที่รัก พระเจ้าทรงต้องการจะแยกทั้งชีวิตของคุณเอาไว้เพื่อพระองค์เอง พระองค์ไม่ได้เลือกคนคนหนึ่งจากความมีเสน่ห์หรือความสามารถ แต่ทรงเลือกคนที่จะไปไกลเกินกว่าที่ได้รับมอบหมาย และยอมถวายตัวเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตเพื่อพระองค์จะสามารถสำแดงฤทธิ์เดชต่อหน้าฟาโรห์ได้ โมเสสถือเป็นมนุษย์คนเดียวที่พระเจ้าทรงสนทนากับหน้าต่อหน้า พระเจ้าไม่ได้ทรงเปิดเผยพระองค์เองกับใครเช่นนี้อีก มีผู้คนมากมายที่ทูลขอพระเจ้าให้ทรงเผยคำพยากรณ์แก่พวกเขา แต่มีบางคนที่พระองค์เองทรงมองหาเพื่อจะเผยคำพยากรณ์แก่พวกเขา เพราะพระองค์ทรงทราบดีว่าพวกเขาจะทำตามนิมิตของพระองค์ไปจนถึงที่สุด คนประเภทนี้จะอุทิศตัวแต่พระเจ้าโดยไม่ได้แค่ทำแต่งงานพันธกิจเพื่อพระองค์เท่านั้น ซึ่งเป็นคุณลักษณะอันสำคัญยิ่ง

ทุกวันนี้เนกเช่นในอดีต พระเจ้ายังทรงมองหาใครบางคนที่จะพระองค์สามารถแบ่งปันนิมิตด้วยได้ ครั้งหนึ่ง โมเสสเคยเป็นคนคนหนึ่งที่ออกไปไกลในทะเลทราย ได้พบกับพระเจ้า และชีวิตเขาก็เปลี่ยนไปสู่จุดชั่วหลังจากเผชิญหน้ากับพระเจ้าครั้งนั้น ครั้งหนึ่ง ผมเองก็เคยมีช่วงเวลาเช่นนั้น ผมจึงอธิษฐานขอให้คุณมี “ครั้งหนึ่ง” ในชีวิตบ้างเช่นกันที่คุณจะไปไกลกว่าที่เคยในพระเจ้าและไม่หวนกลับไปมีวิถีชีวิตเช่นเดิมอีกเลย!

การอุทิศตน

พระเจ้า พระองค์ทรงมองหาอะไรในตัวคนคนหนึ่ง พระองค์ทรงมองเห็นอะไรที่พิเศษในตัวคนคนนั้นหรือ จึงทรงให้เขาประกอบด้วยฤทธิ์เดช โมเสสเกิดมาเป็นคนธรรมดา แต่ในช่วงเวลาหนึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองผ่านเขาในฤทธานุภาพโดยทางพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์ พระเยซูคริสต์ก็เช่นกัน พระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ และได้รับการเปิดเผยว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้าด้วยฤทธานุภาพของพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์ อัครทูตเปาโลเดิมที่เป็นเพียงคนธรรมดาสามัญ และอีกครั้งโดยทางพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงสำแดงฤทธิ์เดชและพละานุภาพของพระองค์ผ่านเขา พระสิริของพระเจ้าถูกสำแดงออกมาอย่างทรงพละานุภาพผ่านทางบรรดาบุรุษของพระเจ้าเพื่อทำลายการงานของซาตาน

อุทิศแด่พระองค์เพียงผู้เดียว

วันหนึ่งพระเจ้าทรงแยกโมเสสออกมาและตรัสว่า “เราจะอยู่กับเจ้า และเราจะยืนต่อหน้าฟาโรห์ผ่านเจ้า เพื่อพาประชากรของเราออกจาก อียิปต์ เราจะสำแดงตัวว่าเป็นพระเจ้าสูงสุดและสำแดงพระสิริของเรา” นิमितของพระเจ้าในการปลดปล่อยชนชาติอิสราเอลเรียกร้องทั้งหมด ทุกด้านของโมเสส ซึ่งก็คือ การอุทิศตัวอย่างเต็มที่ ภายหลังในพระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิมบันทึกไว้ว่า หลังจากการเสียชีวิตของโมเสส พระเจ้า ตรัสถึงเขาเอาไว้ว่า “โมเสสผู้รับใช้ของเราสิ้นชีวิตแล้ว” (ยชว. 1:1-2 ก)² ในข้อนี้ พระเจ้าทรงรับรองว่าโมเสสอุทิศตนต่อพระเจ้าอย่างเต็มที่ โดยกลายเป็นทาสสมัคของพระองค์ ผ่านการอุทิศตนของเขา พระเจ้า จึงทรงสามารถสำแดงพระองค์เองในฤทธานุภาพโดยทางพระวิญญาณ แห่งความบริสุทธิ์ “โดยทางพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์” วลีนี้บ่งบอก ถึงระดับการอุทิศตนต่อพระเจ้า

โปรดสังเกตว่าพระเจ้าไม่ได้แยกโมเสสไว้เพื่อที่จะรับใช้เท่านั้น แต่พระองค์ทรงแยกโมเสสไว้เพื่อพระองค์เอง โมเสสเองไม่ได้อุทิศตน แค่ทำงานรับใช้เท่านั้น แต่อุทิศตัวแด่พระเจ้าพระองค์เอง จากนั้นพระเจ้า จึงทรงทำพันธกิจผ่านทางโมเสส ผลของการอุทิศถวายอย่างเต็มที่ คือพระเจ้าทรงเทพะสิริและการเจิมของพระองค์ลงมา ในปัจจุบันนี้ มีคนมากมายที่อุทิศตนรับใช้พระเจ้า แต่น้อยคนนักที่จะอุทิศตนเพื่อ

² พระคัมภีร์ในภาษารัสเซียใช้คำว่า ทาสสมัค/ทาส ในพระธรรมข้อนี้

องค์พระเจ้าเอง ซึ่งเป็นคนละเรื่องกัน เหนือสิ่งอื่นใดพระเจ้าทรงต้องการคุณ เพราะพระองค์ประทานทุกสิ่งให้กับคุณ

โมเสสพยากรณ์ถึงการเสด็จมาขององค์พระเยซูคริสต์ให้ประชาชนชาวอิสราเอลฟัง “พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะโปรดให้ผู้เผยพระวจนะเช่นเดียวกับข้าพเจ้านี้เกิดขึ้นในหมู่พวกท่านจากพี่น้องของท่าน พวกท่านจงเชื่อฟังเขา” (ฉธบ. 18:15) โดยคำพยากรณ์นี้เขาได้ประกาศการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ ผู้เป็นเหมือนโมเสสที่มาเพื่อทำลายการปกครองของฟาโรห์ หรือพลังอำนาจของผีมาร และนำประชากรของพระเจ้าออกจากความเป็นทาส คำพยากรณ์นี้เป็นจริงเมื่อพระเยซูมาบังเกิดเป็นมนุษย์และได้รับการเปิดเผยฐานะว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้าในฤทธานุภาพโดยทางพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์ พระคริสต์แยกตัวพระองค์เองออกจากพระสิริของสวรรค์เพื่อเสด็จมาสู่โลกและกลายเป็นบุตรมนุษย์ ในฐานะมนุษย์พระองค์ทรงอุทิศพระองค์เองอย่างสมบูรณ์ต่อพระบิดา เพื่อให้พระประสงค์ของพระเจ้าจะสำเร็จผ่านทางพระกายของพระองค์บนโลกนี้ ผมขอเน้นย้ำประเด็นนี้ ฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะสำแดงออกมาผ่านการอุทิศชีวิตทั้งหมดต่อพระเจ้า!

เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเข้าใจว่าความบริสุทธิ์มีสองด้านไม่ใช่เพียงด้านเดียว การเป็นคนบริสุทธิ์ไม่ใช่แค่แยกตัวเองออกมาจากบางสิ่งแต่แยกออกมาเพื่อบางสิ่ง ตัวอย่างเช่น ถ้าผมหยิบถ้วยชาใบหนึ่งออกจากชุดของมัน หมายความว่าผมทั้งแยกถ้วยออกมาจากชุดที่เหลือของมันและตั้งใจเก็บถ้วยนั้นไว้ให้ตัวเองคนเดียว เราเห็นจากในพระคัมภีร์ว่า

สิ่งต่างๆ ที่นำมาถวายแด่พระเจ้าจะถูกแยกออกมาจากส่วนที่เหลือ และถูกชำระให้บริสุทธิ์เพื่อพระเจ้า ดังนั้นความบริสุทธิ์จึงไม่ใช่แค่การแยกตัวออกจากโลกเท่านั้น แต่รวมถึงการอุทิศตัวให้กับพระเจ้าด้วย

เมื่อผมศึกษาชีวิตของพระเยซู ผมเห็นว่าพระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงอย่างสมบูรณ์เพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา พระเยซูอุทิศตนเองจนถึงขั้นที่พระองค์ทรงอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในพระองค์ พระเยซูตรัสว่า “เพราะเราไม่ได้กล่าวตามใจเราเอง แต่พระบิดาผู้ทรงใช้เรามาเป็นผู้บัญชาเราว่าจะกล่าวอะไรหรือพูดอะไร” (ยน. 12:49) นี่คือนัยของการอุทิศตนหมดทั้งชีวิตและโดยสมบูรณ์แบบ ในพระกิตติคุณยอห์น พระเยซูทรงเผยอีกว่า พระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดา “เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า พระบุตรจะทำได้ตามใจไม่ได้ นอกจากที่ได้เห็นพระบิดาทำ เพราะสิ่งใดที่พระบิดาทำ สิ่งนั้นพระบุตรจะทำเหมือนกัน เพราะว่าพระบิดาทรงรักพระบุตรและทรงแสดงให้เห็นทุกสิ่งทีพระองค์ทรงทำ และพระองค์จะทรงแสดงให้เห็นการที่ยิ่งใหญ่นั้นอีกที่พวกท่านจะประหลาดใจ” (ยน. 5:19-20)

การดูว่าพระบิดาทรงทำสิ่งใดนั้นก็เพื่อเข้าใจความปรารถนาของพระองค์ เพื่อรู้จักน้ำพระทัยของพระองค์ และเพื่อมองผ่านสายพระเนตรของพระองค์ นำเสียดายที่หลายคนไม่ได้อยู่ในสถานะที่จะมองเห็นสิ่งที่พระบิดาทรงกำลังทำ แต่กลับทำสิ่งต่างๆ เพื่อพระองค์แทน แต่การกระทำเหล่านั้นเป็นเพียงน้ำมือของมนุษย์ ดูตัวอย่างของพระเยซู พระองค์ไม่ได้ทำตามใจพระองค์เอง ถ้าพระองค์ไม่เห็นพระบิดาทรงทำก่อน คำว่า

“ถ้า” มีบทบาทสำคัญ พระเยซูตั้งพระทัยที่จะเป็นทาสสมัครของพระบิดาในสวรรค์ นั่นเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงเลือกและตัดสินใจ ดังนั้นถึงแม้ว่าจะทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า แต่พระองค์ก็ได้รับการสำแดงในฤทธาานุภาพโดยทางพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์เช่นเดียวกัน

พระเยซูทรงสำแดงพระบิดา

อย่าลืมว่าพระเจ้าทรงให้มนุษย์มีเจตจำนงเสรี และพระเยซูในฐานะมนุษย์ก็มีสิทธิ์ที่จะเลือกเช่นกัน พระองค์สามารถทำในสิ่งที่ตัวเองเห็นชอบได้ เรื่องราวในสวนเกทเซมนีแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพระเยซูมีเจตจำนงเสรีที่จะทำในสิ่งที่ต่างออกไปก็ได้เมื่อเหล่าทหารมาจับตัวพระองค์ พระองค์ได้ตรัสว่า “ท่านคิดว่าเราจะทูลขอพระบิดาของเราไม่ได้หรือ? และพระองค์ก็จะประทานทูตสวรรค์ให้เรามากกว่าสิบสองกองพลในทันที” (มธ. 26:53) พระธรรมตอนนี้เผยให้เราเห็นว่า พระองค์ทรงถ่อมตัวลง ทรงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งมรณานบทางเขน (ฟป. 2:8)

ในสวนคีนันนั้นเหล่าทหารและคนของพวกหัวหน้านุโรหิตมาเพื่อจะจับพระเยซู สิ่งที่น่าแปลกใจคือคนเหล่านั้นมาพร้อมอาวุธครบมือและมั่นใจว่าพวกเขาจะสามารถจับพระเจ้าด้วยพลังกำลังของตัวเอง ลองจินตนาการว่าพระเยซูทรงมองดูคนเหล่านั้นที่มีอาวุธในมือพร้อมจะต่อสู้กับพระองค์ด้วยดาบและหอก ขณะที่พระองค์ทรงอยู่ในพระบิดา และพระบิดาทรงอยู่ในพระองค์ น่าสนใจที่แม้กระทั่งช่วงเวลานั้นพระเยซูก็ไม่ได้แสดง

ฤทธิ์อำนาจของพระองค์กับพวกเขา แต่ทรงสำแดงพระบิดา “พระเยซูทรงทราบทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพระองค์ พระองค์จึงเสด็จออกไปถามเขาว่า “พวกท่านมาหาใคร?” เขาทูลตอบพระองค์ว่า “มาหาเยซูชาวนาซาเร็ธ” พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “เราเป็นผู้นั้น” (ยน. 18:4-5) เขาก็ถอยหลังและล้มลงที่ดิน “เราเป็น” คือพระนามของพระเจ้าที่ทรงเปิดเผยกับโมเสสบนภูเขา และด้วยพระนาม “เราเป็น” เนื้อแท้และธรรมชาติของพระองค์ก็ถูกเปิดเผยออกมา

สังเกตว่าทุกครั้งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยเนื้อแท้ของพระองค์ ฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ก็จะปรากฏออกมาในรูปของควัน ไฟ ลม และแผ่นดินไหว ต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าสรรพสิ่งก็หลอมละลายและสั่นสะท้าน สิ่งที่แตกต่างกันได้รับการเยียวยาและฟื้นคืนชีวิต และฤทธานุภาพแห่งการสร้างสรรค์ก็ถูกปล่อยออกมา สวรรค์ไม่อาจรองรับความยิ่งใหญ่และพระสิริขององค์พระเจ้าได้ ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดร่างกายของมนุษย์ก็ไม่สามารถทนทานต่อฤทธิ์อำนาจของพระองค์ได้ นี่จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมตอนนั้นทหารทุกคนจึงล้มลงที่ดินเมื่อได้ยินพระนาม “เราเป็น”

พระเจ้าทรงส่งโมเสสให้ไปปลดปล่อยชนชาติของเขาออกจากความเป็นทาส และเปิดเผยพระนามของพระเจ้าว่า “เราเป็น” ต่อหน้าฟาโรห์ (อพย. 3:13-14) นำที่ที่ก่อนพระเยซูจะถูกจับกุมและถูกตรึงบนกางเขนเพื่อปลดปล่อยผู้คนจากการเป็นทาสของบาป พระองค์ได้ตรัสถึงพระนามเดียวกันว่า “เราเป็น” ขณะนั้นฤทธิ์อำนาจแห่งพระนามของพระเจ้า

ก็ได้รับการปลดปล่อยออกมา (ยน. 18:5-6) ทหารเหล่านั้นไม่อาจจับกุม พระเยซูได้ด้วยพลังอำนาจที่เหนือกว่าของพวกเขา หากแต่เป็นพระเยซู ที่เต็มใจยอมมอบพระองค์เองบนไม้กางเขนเพื่อแสดงถึงการอุทิศ พระองค์เองอย่างเต็มที่ต่อพระประสงค์ของพระบิดาและทำให้แผนการ ใดของพระเจ้าสำเร็จ

พระเยซูทรงถวายพระเกียรติสิริแด่พระบิดาในทุกสิ่ง ทรงสำแดง พระลักษณะของพระองค์บนโลก พระองค์เคยตรัสในการอธิษฐานวิงวอน ว่า “ข้าพระองค์ทำให้พวกเขารู้จักพระนามของพระองค์ และจะทำให้ เขารู้จัก” (ยน. 17:26) ทุกๆ ครั้งที่พระเยซูทรงทำการรักษาใครบางคน พระองค์ทรงสำแดงพระเจ้าในฐานะผู้ทรงรักษา (มธ. 9:35) เมื่อพระองค์ ทรงเลี้ยงฝูงชน พระองค์ทรงสำแดงพระบิดาในฐานะผู้ทรงจัดเตรียม (ลก. 9:16) เมื่อพระองค์ทรงชุบชีวิตคนตาย พระองค์ทรงสำแดงพระบิดา ในฐานะผู้คืนพระชนม์และผู้ให้ชีวิต (ลก. 8:54-55) และเมื่อฝูงชนแสวงหา การสัมผัสและต้องพระองค์ ฤทธิ์เดชก็แผ่ซ่านออกมาจากพระองค์และ รักษาพวกเขาให้หายทุกคน (ลก. 6:19)

พลังของการเป็นทาสสมัคร

ฤทธิ์เดชของพระเจ้าเชื่อมต่อกับสิ่งใด พระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นมาตรฐานวัดการอุทิศตนต่อพระเจ้าของคนคนนั้น เขาได้กลายมาเป็น ทาสสมัครในระดับที่พระบิดาต้องเอ่ยว่า “พระเยซูตรัสกับเขาว่า ‘คนที่ ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา’” (ยน. 14:9) พระองค์ทรงเดินไปหากางเขน

ด้วยความสมัครใจ เสด็จลงไปยังขุมนรก ทรงปลดพวกภูตผีที่ครอบครอง และพวกภูตผีที่มีอำนาจ ทรงประทานพวกมันอย่างเปิดเผย และมีชัยชนะเหนือพวกมันโดยทางกางเขนนั้น (คส. 2:15) พระประสงค์ของพระเจ้า สำเร็จบนโลกผ่านทางพระกายของพระองค์

ในพันธสัญญาใหม่เปาโลนิยามตัวเองไว้ว่า “เปาโล ผู้รับใช้ ของพระเยซูคริสต์ ที่ได้รับการทรงเรียกให้เป็นอัครทูต และการตั้งไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า” (รม. 1:1) หมายถึงเปาโลได้อุทิศทุ่มเทตนเองอย่างเต็มที่ให้กับพระเจ้า กลายมาเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้รับการสำแดงผ่านเปาโล นำมาซึ่งการเชื่อฟังด้วยความเชื่อเพื่อพระนามของพระองค์ท่ามกลางบรรดาคนต่างชาติ เปาโลได้รับเกียรติในการเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ถึงเพียงนี้ได้อย่างไร

ในจดหมายฝากกาลาเทียเปาโลเขียนไว้ว่า

“แต่เมื่อพระเจ้า ผู้ทรงแยกข้าพเจ้าไว้ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา และได้ทรงเรียกใช้ข้าพเจ้าโดยพระคุณของพระองค์นั้น พอพระทัยที่จะทรงสำแดงพระบุตรของพระองค์แก่ข้าพเจ้า เพื่อให้ข้าพเจ้าประกาศพระบุตรแก่คนต่างชาตินั้น ข้าพเจ้า ก็ไม่ได้ปรึกษากับมนุษย์คนใดเลย” (กท. 1:15-16)

เมื่อเปาโลได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าเขาไม่ได้ปรึกษามนุษย์คนใดเลย แต่แยกตัวเองไว้สำหรับพระเจ้า เขามุ่งหน้าไปสู่ความเข้าใจในพระเจ้า “ลึกลงไปในถิ่นทุรกันดาร” เพื่อที่จะเป็นเหมือนกับพระคริสต์ และเพื่อที่จะได้รู้จักพระประสงค์ของพระเจ้า เปาโลได้อุทิศตนให้พระเจ้า

อย่างเต็มที่ เมื่อนั้นแหละองค์พระเจ้าสูงสุดจึงสามารถสำแดงฤทธิ์เดช
โดยทางพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์ผ่านเปาโลได้

เปาโลเขียนถึงพันธกิจของเขาที่มีต่อคนต่างชาติเอาไว้ว่า

“เพราะว่าข้าพเจ้าไม่มีสิทธิอ้างสิ่งใด นอกจากสิ่งซึ่งพระคริสต์
ได้ทรงทำ โดยทรงใช้ข้าพเจ้าทางคำสอนและการกระทำ เพื่อ
จะให้คนต่างชาติเชื่อฟัง คือด้วยอิทธิฤทธิ์แห่งหมายสำคัญ
และการอัศจรรย์ ในฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า
จนข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์อย่างถ้วนถี่
ตั้งแต่กรุงเยรูซาเล็มอ้อมไปยังเมืองอิลลิริคัม” (รม. 15:18-19)

อย่าลืมว่าการอุทิศตนหรือการถวายตนเองนั้นเป็นกระบวนการที่ทั้ง
ต้องแยกออกมาจากโลกและต้องผูกพันตัวกับพระเจ้า พระคำเขียนไว้ว่า
“อย่ารักโลกหรือสิ่งของในโลก...เพราะว่าทุกสิ่งที่อยู่ในโลกคือตัณหาของ
เนื้อหนังและตัณหาของตา และความทะนงในลาภยศไม่ได้มาจากพระบิดา
แต่มาจากโลก” (1 ยน. 2:15-16) คริสเตียนหลายคนได้แยกตัวเอง
ออกจากโลกแล้ว แต่ยังชอบหันกลับไปมองโลกและต้องต่อสู้กับความบาป
ในทุกวิถีทาง การแยกตัวออกมาจากโลกที่แท้จริงคือคุณต้องหันความสนใจ
ทั้งหมดของคุณออกจากโลกและจดจ่อที่พระเจ้าเท่านั้น แล้วเมื่อนั้นแหละ
ที่ผ้าคลุมที่ปิดตาของคุณจะเปิดออก ตามที่เขียนไว้ว่า “แต่ถ้าใครหันมา
หาองค์พระผู้เป็นเจ้า ผ้าคลุมนั้นก็จะถูกเปิดออก องค์พระผู้เป็นเจ้าทรง
เป็นพระวิญญาณ และพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน
เสรีภาพก็มีอยู่ที่นั่น” (2 คร. 3:16-17) ในกระบวนการนี้เสรีภาพจะมาถึง

ด้านที่เรายอมจำนนต่อพระองค์

มีคำตอบพร้อมอยู่ภายในแล้ว

โดยการเชื่อฟังและการติดสนิทกับพระวิญญาณของพระเจ้า พระองค์จะครอบครองเราได้มากขึ้น นี่คือการบวนการเปลี่ยนแปลงภายใน เมื่อธรรมชาติของเนื้อหนังถูกกำราบ พระวิญญาณของพระเจ้าทรงสำแดงในเราได้มากยิ่งขึ้น ยิ่งคุณลดพื้นที่ของตัวเองลง พระเจ้าก็จะยิ่งทรงเติมเต็มพื้นที่นั้นได้มากขึ้น การถวายตัวต่อพระเจ้าจึงสามารถเกิดขึ้นได้ โปรดเข้าใจด้วยว่าพระเจ้าทรงประทับอยู่ภายในคุณอย่างสมบูรณ์อยู่แล้ว เมื่อคุณรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณก็ได้รับความบริสุทธิ์อันสมบูรณ์ของพระเจ้าแล้ว ทุกคำตอบ ทุกฤทธิ์เดช ทุกการอัศจรรย์ ล้วนอยู่ภายในคุณแล้ว การทรงเรียกก็อยู่ภายในคุณแล้วเช่นกัน นิรันดร์กาลไม่ได้อยู่ในกาลเบื้องหน้า แต่อยู่ภายในคุณ อนาคตและคำตอบชีวิตก็อยู่ภายในคุณ เมื่อการอุทิศตนและการเปลี่ยนแปลงครอบครองชีวิตคุณ เนื้อหนังของคุณจะลดลง และพระเจ้าก็จะทรงสำแดงผ่านทางคุณได้มากยิ่งขึ้น

เมื่อพระเจ้าทรงเรียกโมเสสให้ทำตามพระประสงค์ของพระองค์ โมเสสได้ประเมินความสามารถของตัวเอง โดยมองดูที่ตัวเอง เขารู้ดีอยู่แล้วว่าอียิปต์เป็นอย่างไร เขาก็ตอบว่า “*ทำไมต้องเป็นข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทำอะไรไม่ได้มากนักหรอก*” (ดู อพย. 3:4-10) พระเจ้าทรงต้องการเห็นความสนใจของโมเสสให้กลับมาที่พระองค์เอง พระองค์จึงตรัสว่า “*เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น เราจะไปกับเจ้าและเราจะสำแดงผ่านเจ้า*”

ในทำนองเดียวกันในการทรงเรียกของเรา เราไม่ควรจะมองไปที่โลกหรือมองที่ตัวเราเอง แต่ควรมองไปที่พระเจ้าเพียงผู้เดียว เพ่งมองไปที่พระสิริของพระองค์! เช่นนี้แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงจะมีเสรีภาพที่จะทำการในเราและผ่านตัวเราได้

ผมไม่เห็นทางอื่นในการการเปลี่ยนแปลงให้เหมือนพระฉายาของพระคริสต์นอกจากการเพ่งมองไปที่พระสิริของพระองค์ เราจำเป็นต้องเห็นพระองค์เบื้องหน้าอยู่เสมอ ต้องมอบความสนใจทั้งหมดและการนมัสการทั้งสิ้นให้กับพระองค์

“แต่เราทุกคนไม่มีผ้าคลุมหน้าแล้ว และมองดูพระรัศมีขององค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วเราก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์โดยมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไปเหมือนอย่างศักดิ์ศรีที่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นพระวิญญาณ” (2 คร. 3:18)

พระเยซูจะไม่ทำสิ่งใดหากไม่เห็นพระบิดาทรงกระทำก่อน ดาวิดก็มีแนวคิดนี้เช่นกัน กษัตริย์ดาวิดได้กล่าวเอาไว้ว่า ข้าพเจ้าตั้งพระยาห์เวห์ไว้ตรงหน้าเสมอ (สดด.16:8) เราเองก็ควรรับแนวคิดนี้ไว้และจดจ่อความสนใจทั้งหมดของเราไปที่พระเจ้า จำไว้ว่าไม่ว่าใครหรืออะไรก็ตามที่ฉวยความสนใจของคุณไว้ได้ สิ่งนั้นก็ได้รับการนมัสการจากคุณไปด้วย พระคัมภีร์ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าพระเจ้ามองหาผู้ที่นมัสการพระองค์ด้วยจิตวิญญาณและความจริง (ยน. 4:23)

รักตัวเองหรือรักพระเจ้า

ผมจำได้ว่าครั้งหนึ่งที่ผมศึกษาพระคัมภีร์และได้พบความจริงที่เปลี่ยนชีวิต ผมเชื่อว่าพระธรรมตอนนี้จะเปิดตาใจของคุณเช่นกัน อัครทูตเปาโลเขียนจดหมายถึงทิโมธีว่า “แต่จงเข้าใจข้อนี้คือ วาระสุดท้ายนั้นจะเป็นเวลาที่น่ากลัว” (2 ทธ. 3:1) ในข้อนี้ เปาโลไม่ได้พยากรณ์ว่าเวลานั้นจะมาถึงเมื่อไหร่ แต่เขาพยากรณ์เกี่ยวกับช่วงเวลาที่จะมาถึงไวล่วงหน้า ซึ่งแตกต่างกันอย่างมาก เวลาตามคำพยากรณ์นั้นผูกพันกับพระประสงค์ตามอธิปไตยของพระเจ้าและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่ในพระธรรมตอนนี้เปาโลได้อธิบายในเชิงพยากรณ์ถึงสาเหตุและผลที่จะเกิดขึ้นว่าทำไมช่วงเวลาที่น่ากลัวจึงจะมาถึง เวลาที่น่ากลัวไม่ใช่จุดๆ ก็เกิดขึ้น หรือมาจากไหนก็ไมรู้ และไม่ได้มาจากซาตานแม้ว่ามันจะชอบใช้สิ่งที่เราไม่ได้ให้ความใส่ใจก็ตาม ในทางกลับกันช่วงเวลาที่น่ากลัวในวาระสุดท้ายนั้นเกี่ยวพันกับผู้คน “เพราะผู้คนจะเห็นแก่ตัว” (2 ทธ. 3:2)

คุณสมบัติอื่นๆ ที่เปาโลได้แจกแจงเพิ่มเติมนี้เป็นผลจากการที่มนุษย์เห็นแก่ตัว

“เพราะผู้คนจะเห็นแก่ตัว รักเงินทอง โอ้อวด หยิ่งยโส ชอบดุษณี ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ ออกตัญญู ชั่วร้าย ไร่มนุษยธรรม ไม่ให้อภัยกัน ใส่ร้ายกัน ไม่ยับยั้งชั่งใจ ดุร้ายเกลียดชังความดี ททรยศ มุทะลุ โหด รักความสนุกมากกว่ารักพระเจ้า ยึดถือทางพระเจ้าแต่เพียงเปลือกนอก แต่ปฏิเสธฤทธิ์เดชของทางนั้น จงอย่าเกี่ยวข้องกับคนพวกนั้น” (2 ทธ. 3:2-5)

เปาโลเริ่มต้นด้วยการเรียกคนเหล่านั้นว่าเห็นแก่ตัว(รักแต่ตัวเอง) และกล่าวโดยสรุปว่าพวกเขาไม่เป็นผู้ที่รักพระเจ้า ถ้าคุณเป็นคนที่รักพระเจ้าความสนใจทั้งหมดของคุณจะพุ่งไปที่พระองค์เพียงผู้เดียว โดยจะรักพระองค์ด้วยสุดใจ สุดความคิด และสิ้นสุดกำลัง

น่าตกใจที่ในพระธรรมตอนนี้เปาโลไม่ได้เขียนเกี่ยวกับผู้ที่ไม่เชื่อ แต่กลับพูดถึงผู้ที่มีภาพลักษณ์เป็นคนบริสุทธิ์ ซึ่งหมายถึงพวกเขาถูกเรียกออกมาจากความมืดและได้รับการไถ่แล้ว พระเจ้าทรงได้แยกพวกเขาออกมาจากโลก แต่โลกยังคงอยู่ในตัวพวกเขา นี่เป็นเรื่องที่น่ากลัวเพราะผู้เชื่อมีลักษณะภายนอกที่ดีเป็นคนบริสุทธิ์และสร้างเป็นคนเคร่งศาสนา แต่พวกเขาปฏิเสธฤทธิ์เดชของพระเจ้า *ทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้น* ถ้าคุณไม่มีเวลาอ่านพระวจนะ ใช้เวลาอธิษฐานส่วนตัวและอุทิศตัวต่อพระเจ้า เราก็คงไม่ได้เปลี่ยนแปลงเหมือนพระฉายาของพระองค์ และผลของมันส่งเสียงดังกว่าคำพูดยิ่งนัก คุณสมบัติที่เปาโลไล่เรียงออกมานั้นซ่อนเร้นอยู่ภายใน มองไม่เห็นด้วยตาเปล่าแต่เห็นได้จากการเกิดผล และผลลัพธ์สุดท้ายของเขา พระเจ้าทรงมองดูที่ใจ บางคนอาจจะอ้าง “พระนามพระเยซู” แต่ไม่มีอะไรเกิดขึ้น พระนามของพระเยซูมีฤทธิ์อำนาจ แต่ถ้านั่นไม่ได้ปกคลุมตัวเองในพระนามของพระองค์ และไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่เหมือนกับพระคริสต์ คำพูดเหล่านั้นก็ปราศจากฤทธิ์เดช

ผู้เชื่อเหล่านี้มีภาพลักษณ์ที่ดีบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์และวางตัวว่าเป็นคนที่มีชีวิตแต่ภายในกลับตายซาก สิ่งนี้เป็นไปได้แม้ว่าบางคนจะเป็นผู้รับใช้แต่กลับมีวิถีชีวิตตรงกันข้ามกับพันธกิจของพวกเขา ผมพบเจอ

คนมากมายที่ต่อสู้เพื่อความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์แต่พวกเขากลับแทบไม่
เข้าใจว่าความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์นั้นไม่ใช่เพียงแค่สิ่งที่ปรากฏภายนอก
หรือการแยกตัวออกจากโลก เราต้องเข้าใจว่าความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์นั้น
เป็นผลที่เกิดจากความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเจ้า! พระเยซูตรัสว่า
“วันนั้นจะมาถึง เมื่อทุกคนที่ประหารชีวิตของพวกเขาจะคิดว่าเขากำลัง
ปรนนิบัติพระเจ้า เขาจะทำอย่างนั้นเพราะไม่รู้จักพระบิดาและไม่รู้จักเรา”
(ยน. 16:2-3)

ถ้าหากคุณสมบัติที่เปาโลว่ามานั้นมีเหนืออยู่ในชีวิตใคร หมายความว่า
ผู้นั้นยังไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงไปสู่พระฉายาของพระเจ้าและตัวเก่าก็ยังคง
อยู่ในตัวของพวกเขา เปาโลได้เตือนเราให้อยู่ห่างไกลจากคนพวกนี้ที่ไม่มี
ฤทธิ์เดชของพระเจ้า! คนเหล่านั้นแยกตัวเองออกจากโลกแต่ไม่เคยทุ่มเท
อย่างสุดจิตสุดใจให้กับพระเจ้า นำเสียดายที่หลายคนเริ่มมีบทบาทในงาน
รับใช้แต่ตกเป็นทาสของงานรับใช้นั้น จะอย่างไรก็ตามเราควรจะกลายเป็น
ทาสสมัคของพระเจ้า โปรดเข้าใจว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้าเกิดขึ้น
ผ่านการอุทิศตนต่อพระเจ้าไม่ใช่แค่เพียงแยกตัวออกจากโลก พระเจ้า
ต้องการคุณ พระองค์ทรงแยกคุณเอาไว้เพื่อพระองค์เอง

ผมเชื่อว่าเปาโลได้พยากรณ์ถึงช่วงเวลาในปัจจุบันของเรา บางที
อาจจะมีการรอบตัวคุณหลายคนที่กำลังอยู่ในช่วง “เวลาที่น่ากลัว” เผชิญ
ความเจ็บปวด โรคภัยที่ไม่มีทางรักษา การเสพติด และสถานการณ์ที่ยาก
ลำบาก ผู้คนเหล่านั้นต้องการฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่สามารถเปลี่ยนแปลง
ทั้งสถานการณ์และช่วงเวลาที่ยากลำบากเหล่านั้น พวกเขาจำเป็นต้อง

มีพระเจ้าเข้ามาในชีวิตและสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์ ซึ่งสิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต้องผ่านคนที่อุทิศทุ่มเทตนเองต่อพระเจ้าอย่างสิ้นเชิงเท่านั้น

อันดับแรก เป็นผู้ที่รักพระเจ้า!

ในระหว่างการอธิษฐานครั้งหนึ่ง พระวิญาณบริสฤทธิ์ได้ทรงเปิดเผยให้ผมได้เห็นแง่มุมใหม่ของพระธรรมตอนนี้ “เราต้องการให้คริสตจักรของเราประกอบด้วยฤทธิ์เดช จงอ่านพระธรรมตอนนี้จากตอนท้ายย้อนขึ้นขึ้นมา จงมองให้เห็นถึงคุณลักษณะที่สามารถประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ กฎุญแจสำคัญอันดับแรกคือรักพระเจ้า” จะเกิดอะไรขึ้นหากเราเริ่มรักพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจ สุดความคิด และด้วยสิ้นสุดกำลัง จะเกิดอะไรขึ้นหากเราเพ่งมองดูพระสิริของพระองค์และจับจ้องอยู่ที่พระองค์ ผลลัพธ์ก็คือจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอันทรงพลังขึ้น ซึ่งทำให้คุณลักษณะฝ่ายเนื้อหนังภายในเราลดน้อยถอยลงและสิ้นสลายไป

เมื่อผู้คนกลายเป็นคนที่รักพระเจ้า เขาจะรักสนุกน้อยลง ไม่มโหรี ไม่เยอหยิ่ง หรือมีใจบงก แต่จะเริ่มตั้งต้นทำการดี อดทนและรู้จักยับยั้งชั่งใจมากขึ้น ความเยอหยิ่งและการใส่ร้ายป้ายสีก็จะเริ่มหายไป พวกเขาจะเลิกใส่ใจเงินทองและอัตตาของตัวเอง คุณลักษณะด้านเนื้อหนังเหล่านี้จะค่อยๆ สิ้นสูญไปภายใน และได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์มากขึ้น นั่นคือ ภายในเราจะมีตัวเราน้อยลงและมีพระเจ้ามากขึ้น แล้วพระบุตรของพระเจ้ายิ่งจะทรงสำแดงฤทธานุภาพโดยทางพระวิญาณแห่งความบริสฤทธิ์ในเรา

ดังนั้นแล้วเพื่อนเอ๋ย ผมขอชักชวนให้คุณไปไกลกว่าที่เคยในการแสวงหาพระเจ้า ตกหลุมรักพระองค์มากขึ้นเรื่อยๆ อุทิศทุ่มเทอย่างเต็มที่เพื่อพระองค์โดยมองไปที่พระสิริของพระเจ้า แล้วคุณจึงจะเริ่มเห็นว่าพระบิดากำลังทำอะไร จงให้คนชอบธรรมทำการชอบธรรมต่อไป และจงให้คนบริสุทธิ์เป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป (วอ. 22:11) จงรื้อนรณในฤทธิ์เดชของพระเจ้า พระองค์ต้องการที่จะใช้คุณและสำแดงฤทธิ์เดชผ่านคุณ เป็นเรื่องธรรมดาที่เราจะปรารภนาฤทธิ์เดชของพระเจ้าและรื้อนรณกับฤทธิ์เดชของพระองค์ เพราะความปรารภนานั้นมาจากองค์พระเจ้าเอง พระวิญญานบริสุทธิ์ตรัสในปัจจุบันนี้ว่า “เราเห็นช่วงเวลาที่น่ากลัว เราเห็นความเจ็บปวดของผู้คน เราได้ยินเสียงร้องของเขา เรากำลังมาเพื่อตอบสนอง แต่เราต้องการใครสักคนที่อุทิศถวายตัวเองให้กับเรา เราจึงจะสามารถสำแดงตัวเราในฤทธิ์อำนาจผ่านทางพระวิญญานแห่งความบริสุทธิ์ได้”

คุณสามารถเปลี่ยนแปลงยุคของคุณได้

ผมเชื่อมั่นอย่างจริงใจว่าเราสามารถเปลี่ยนแปลงช่วงเวลาแห่งความยากลำบากของคนในยุคเราได้ เมื่อพระบุตรแห่งราชอาณาจักรจะทรงสำแดงฤทธิ์เดชของพระเจ้าโดยทางวิญญานแห่งความบริสุทธิ์ พระองค์จะทรงส่งเราไปหาฟาโรห์เพื่อปลดปล่อยประชากรของพระองค์จากโรคร้ายไข้เจ็บ การเสกติด และคำสาปแช่ง เพื่อทำลายกิจการทั้งหมดของมารด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์เท่านั้นและเป็นคำตอบให้กับผู้คน

มากมาย เพื่อให้พระประสงค์ของพระเจ้าจะสำเร็จบนแผ่นดินโลกนี้ เหมือนในแผ่นดินสวรรค์

ผมอยากจะเน้นย้ำว่าพระเยซูทรงเกิดเป็นมนุษย์ แต่พระองค์ทรงได้รับการเปิดเผยว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้าในฤทธานุภาพผ่านทางพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์ พระองค์ทรงนำเราให้คืนดีกับพระบิดา นำเราออกจากการเป็นทาส และเปลี่ยนแปลงช่วงเวลาที่เรามีชีวิตอยู่ โมเสสก็เกิดมาเป็นมนุษย์ที่มีเลือดเนื้อเช่นกัน แต่เมื่อเขากลายมาเป็นทาสสม์ครขององค์ผู้สูงสุด พระเจ้าทรงสำแดงฤทธานุภาพผ่านตัวเขา เขาจึงสามารถเปลี่ยนแปลงช่วงเวลาที่น่ากลัวในยุคของเขาได้ เคยมีช่วงเวลาที่เปาโลเคยอุทิศตนโดยมิได้ปรึกษากับมนุษย์คนใดเลยแต่เขามองไปที่พระสิริของพระเจ้า พระเจ้าจึงทรงสามารถสำแดงฤทธานุภาพผ่านทางเปาโล และการทำงานของมารก็ถูกทำลายลงในยุคของเขา

ตอนนี้ถึงเวลาของเราแล้ว! พันธกิจ *Flame of Fire* (เปลวเพลิง) ของเราดำเนินอยู่ภายใต้หลักการสามประการ คือการอุทิศตนทั้งสิ้นแด่พระเจ้า การถวายตัวทั้งหมดเป็นเครื่องบูชา และการเชื่อฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง ผมเชื่อว่านี่เป็นนิยามของคริสเตียนที่แท้จริงและจะปลดปล่อยฤทธิ์เดชของพระเจ้า เมื่อถึงจุดหนึ่งผมได้ตัดสินใจที่จะยอมจำนนหมดทั้งชีวิต ร่างกาย และเวลาให้กับพระเจ้า ผมอุทิศตนหมดทั้งสิ้นเพื่อพระเจ้า ผมโหยหาที่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงไปสู่พระฉายาของพระองค์ จากพระสิริสู่พระสิริ มีกำลังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพื่อที่พระบุตรของพระเจ้าจะสามารถสำแดงพระองค์ในผมและผ่านผมโดยทางฤทธิ์เดช

ทรงเลือกและลิขิตไว้

แห่งความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งทำให้ผมกลายเป็นคำตอบของผู้คน
อีกมากมาย รวมทั้งทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จลงบนโลกนี้

บทที่ 12

ศักยภาพ

ดังที่มีเขียนไว้ว่า “สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และสิ่งที่ใจมนุษย์คิดไม่ถึง คือสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์” พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านี้กับเราทางพระวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่งแม้เป็นความล้ำลึกของพระเจ้า” (1 คร. 2:9-10) พระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งมากมายไว้สำหรับเรา ซึ่งเป็นบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่ และล้ำลึกมากเกินกว่าที่สมองมนุษย์จะสามารถรับรู้หรือเข้าใจได้ สิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้กับผู้ที่รักพระองค์นั้นเป็นงานที่สำเร็จเสร็จสิ้นแล้วในโลกฝ่ายวิญญาณ

พระเจ้าทรงไม่ได้อยู่ในกรอบของเวลา

พระเจ้าจะเริ่มทำสิ่งใดในโลกที่มองเห็นได้หลังจากที่ทรงกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จในโลกฝ่ายวิญญาณก่อน ดังนั้นสิ่งที่มองเห็นจึงเป็นสิ่งที่เกิดจากสิ่งที่ไม่ปรากฏให้เห็น (ฮบ. 11:3) ถ้าพระเจ้าเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง

ทั้งปวงทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น นั้นหมายความว่าพระองค์ทรงอยู่เหนือทุกสิ่งทั้งพระหัตถ์ของพระองค์ได้รังสรรค์ขึ้น สวรรค์เป็นที่ประทับของพระองค์ และแผ่นดินโลกเป็นที่รองพระบาทของพระองค์ พระเจ้าทรงออกแบบและสร้างคุณสมบัติของเวลาให้สอดคล้องกับพระประสงค์และแบบแผนของพระองค์ แต่พระองค์เองไม่ได้ถูกจำกัดด้วยห้วงมิติของการตั้งอยู่และเวลานั้น

พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณและในโลกแห่งวิญญาณนั้นไร้ขอบเขต พระองค์ทรงอยู่นอกกรอบของเวลา หมายความว่าพระองค์สามารถประทับอยู่ในทุกช่วงเวลาในเวลาเดียวกันได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างห้วงมิติของการตั้งอยู่และเวลาโดยการกำหนดให้มีจุดเริ่มต้นและจุดจบ ซึ่งพระองค์ก็ทรงสร้างไว้เสร็จสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตามพระเจ้าพระองค์เองอยู่นอกกรอบของเวลาและทรงมองเห็นความต่อเนื่องของห้วงมิติของการตั้งอยู่และเวลาทั้งหมดในทุกยุคทุกสมัยไปพร้อมๆ กันได้

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างวันแรก พระองค์ก็ทรงอยู่ในวันที่สองและสามแล้ว เมื่อพระเจ้าทรงสร้างวันที่สอง พร้อมๆ กันนั้นพระองค์ก็ทรงอยู่ในวันแรก ในวันที่สาม และอยู่ในวันนี้ในขณะที่คุณกำลังอ่านหนังสือเล่มนี้ด้วย แม้แต่ตอนแรกเริ่มสร้างโลกพระเจาก็ทรงเห็นมนุษยชาติทั้งหมดผ่านทางอาดัมแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสามารถมองเห็นโลกทั้งโลกในทุกกาลเวลาและในทุกยุคสมัยอย่างครบจบบริบูรณ์ นี่คือการล้าลึกแห่งความยิ่งใหญ่และพระปัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ในพระธรรมอิสยาห์เขียนไว้ว่า “ผู้แจ้งตอนจบให้ทราบตั้งแต่เริ่มต้น และแจ้งสิ่งที่ยังไม่ได้ทำนั้นให้ทราบตั้งแต่อดีตกาล ทั้งกล่าวว่า ‘แผนงานของเราจะยั่งยืน และเราจะทำทุกสิ่งตามความประสงค์ของเรา’ ” (อสย. 46:10) ในสมัยโบราณพระเจ้าตรัสถึงสิ่งที่จะสำเร็จลุล่วง แต่ในพระองค์นั้นทุกสิ่งเสร็จสมบูรณ์แล้วโดยพระดำริและฤทธานุภาพของพระองค์ นี่คือวิถีแห่งนิรันดร์กาลในโลกฝ่ายวิญญาณ

จุดจบเสร็จสมบูรณ์แล้ว

หากองค์พระเจ้าประกาศถึงจุดจบตั้งแต่แรกเริ่ม นั้นหมายความว่า พระองค์ทรงทำให้จุดจบสำเร็จเรียบร้อยแล้ว ดังที่มีเขียนไว้ว่า พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่าเชื้อสายของเขาจะเป็นคนต่างด้าวในดินแดนซึ่งไม่ใช่แผ่นดินของพวกเขา และพวกเขาจะต้องรับใช้ชาวเมืองนั้น ชาวเมืองนั้นจะกดขี่เขาถึงสี่ร้อยปี ส่วนชนชาติที่เขารับใช้อยู่นั้น พระเจ้าจะพิพากษาลงโทษ ต่อมาเชื้อสายของเขาจะออกมาพร้อมกับทรัพย์สินสมบัติมากมาย (ปฐมก. 15:13-16) สังเกตได้ว่าพระเจ้ามองเห็นบทบาทของโมเสสและภารกิจของเขาล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนที่โมเสสจะมีตัวตนในโลกกายภาพ ดังนั้นเมื่อทรงทำพันธสัญญากับอับราฮัม พระเจ้าทรงรู้จักโมเสสอยู่แล้ว และทรงมอบหมายให้เขานำประชาชนออกจากอียิปต์

จากอนาคต พระเจ้าทรงส่งถ้อยคำของพระองค์กลับมายังปัจจุบัน เพราะพระองค์ทรงได้เห็นอนาคตแล้วและทรงได้อยู่ที่นั่นด้วย พระเจ้าทรงเป็นองค์ผู้ยิ่งใหญ่เฝ้าดูนามว่าเราเป็น สถิตอยู่ในทุกห้วงเวลาพร้อมๆ กัน

ความจริงแล้วสิ่งที่อยู่ในพระธรรมวิวรณ์คือพระราชกิจที่เสร็จสมบูรณ์แล้วของพระเจ้า ซึ่งเรากำลังมุ่งหน้าไปสู่เหตุการณ์ที่พระองค์ทรงประกาศเอาไว้เมื่อถึงจุดจบ พระประสงค์ของพระเจ้าจะสำเร็จโดยพระหัตถ์ของพระองค์ในห้วงมิตินี้ของการตั้งอยู่และเวลา และอีกครั้งที่เราจะพบตัวเองอยู่ในนิรันดร์กาลที่ซึ่งพระเจ้าสถิตอยู่ ที่ซึ่งพระองค์ทรงเป็นความสมบูรณ์อันเต็มเต็มทุกสิ่งในทุกแห่งหนด้วยพระองค์เอง ด้วยแนวคิดนี้เท่านั้นเราจึงจะสามารถเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าพระเจ้าทรงหมายความว่าอะไรเมื่อตรัสว่า “เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับพวกเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทำร้ายเจ้า เพื่อจะให้อนาคตและความหวังแก่เจ้า” (ยรม. 29:11) พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของทุกกาลเวลา ยาร์เวห์เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น! พระเจ้าผู้เป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน ขณะเดียวกันพระองค์เป็นผู้ที่ไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดจบ

การเกิดมาของคุณในโลกฝ่ายกายภาพบ่งบอกว่าลิขิตชีวิตของคุณเสร็จสิ้นแล้วในพระเจ้า พระองค์ทรงบันทึกวันเวลาของคุณเอาไว้ก่อนที่วันเหล่านั้นจะเกิดขึ้น เพราะว่าจากนิรันดร์กาลพระเจ้าทรงมองเห็นน้ำพระทัยอันสมบูรณ์ของพระองค์ตั้งแต่ต้นจนจบในสภาวะที่เสร็จสมบูรณ์ เมื่อเราตระหนักว่าโลกฝ่ายวิญญาณไม่มีห้วงมิติของเวลาและการตั้งอยู่แล้ว เราจึงจะสามารถเข้าใจความหมายคร่าวๆ ของพระธรรมที่เขียนไว้ว่า พระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกสร้างโลกได้กระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าแล้ว (วว. 13:8)

ก่อนที่จะเรามีตัวตนในโลกนี้ เรามีตัวตนในพระเจ้าอยู่ก่อนแล้ว พระองค์ทรงรู้จักเราและอนุญาตให้เราเกิดมาในเวลาอันสมควรตามที่ทรงลิขิตเอาไว้อย่างสมบูรณ์ ในพระธรรมเอเฟซัสได้เขียนไว้ว่า ในพระคริสต์ พระเจ้าทรงเลือกเราตั้งแต่ก่อนทรงสร้างโลก (อฟ. 1:4) เราเกิดมาในโลกนี้เพราะว่าพระเจ้าพระองค์เองทรงต้องการให้เราอยู่ที่นี้ ยากอบก็ได้เขียนไว้ในพระธรรมยากอบว่า “เมื่อตั้งพระทัยแล้ว พระองค์ทรงให้เราบังเกิดด้วยพระวาระแห่งความจริง เพื่อให้เราเป็นผลิผลแรกของสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ทรงสร้าง” (ยก. 1:8) ดังนั้นพระองค์จึงคาดหวังให้เราแต่ละคนกระทำในสิ่งที่พระองค์มุ่งหมายไว้ให้สำเร็จ

เกิดมาเพื่อลืมนั้น

แต่จะเป็นไปได้อย่างไรที่เราอยู่ในพระองค์แล้วตั้งแต่ก่อนการทรงสร้างโลกนี้ แม้กระทั่งตอนที่เรายังไม่มีตัวตนอยู่เลยก่อนการปฏิสนธิด้วยซ้ำ ผมดีใจอย่างยิ่งที่คุณถามคำถามนี้ เหตุผลก็เพราะว่านี่คือวิถีความเป็นไปในโลกฝ่ายวิญญาณ คุณจะเข้าใจต้นแบบของวิถีฝ่ายวิญญาณได้จากตัวอย่างต่อไปนี้ ในจดหมายฝากถึงชาวฮีบรูได้เขียนไว้ว่า เลวีผู้รับทศาคันนั้นก็ได้อวยทศาคทางอับราฮัม เพราะว่าขณะนั้นเลวียังอยู่ในสายเลือดของบรรพบุรุษ คืออับราฮัม ขณะที่เมลคีเซเดคมาพบอับราฮัม นี่จะเป็นไปได้อย่างไรเมื่อเผ่าพันธุ์เลวีเพิ่งจะปรากฏในโลกกายภาพในช่วงสี่ร้อยปีให้หลัง ข้อเท็จจริงคือ เลวีนี้อยู่ในพระสัญญาของพระเจ้า และอยู่ในเอวของอับราฮัมเมื่อเมลคีเซเดคมาพบอับราฮัม (ฮบ. 7:9-10)

ลองก้าวออกจากแนวคิดเรื่องเวลา แล้วมองจากมุมมองแห่งนิรันดร์กาล ที่พระราชกิจของพระเจ้าเสร็จสมบูรณ์แล้ว นั่นคือ สิ่งใดที่ได้ทำให้เสร็จสมบูรณ์แล้วในโลกฝ่ายวิญญาณจะเกิดขึ้นจริงในโลกฝ่ายกายภาพ เมื่อถึงเวลาของมัน ดังนั้นในโลกฝ่ายวิญญาณได้บันทึกไว้ว่า พวกเลวี ซึ่งแม้จะยังไม่เกิดมา ก็ได้ถวายทศางค์ผ่านอับราฮัมให้กับเมลคีเซเดค ผู้เป็นปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุดแล้ว

ในทำนองเดียวกันเราอยู่ในพระองค์ตั้งแต่ก่อนที่พระเจ้าจะทรงวางรากสร้างโลก และทุกสิ่งทุกอย่างก็เริ่มต้นขึ้นผ่านทางพระวาเท ในพระกิตติคุณยอห์นเขียนไว้ว่า

“ในปฐมกาลพระวาเททรงดำรงอยู่ และพระวาเททรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาเททรงเป็นพระเจ้า ในปฐมกาลพระองค์ทรงอยู่กับพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งขึ้นมาโดยพระวาเท ในบรรดาสิ่งที่เป็นอยู่นั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่เป็นอยู่นอกเหนือพระวาเท” (ยอห์น 1:1-3)

เมื่อพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ พระองค์ก็ให้เราเกิดมาโดยพระวาเทของพระองค์ (ยอห์น 1:18) พระวาเทคือพระวิญญาณของพระองค์ และคือชีวิต

ในอิสยาห์ยังเขียนไว้อีกว่า

“เพราะเหมือนฝนและหิมะลงมาจากฟ้าสวรรค์ และไม่กลับที่นั่น เว้นแต่ได้รดแผ่นดินโลกแล้วทำให้บังเกิดผลและแตกหน่อ ทั้งให้เมล็ดพืชแก่ผู้หว่านและอาหารแก่คนกิน ทำนองเดียวกัน

คำของเราที่ออกจากปากของเราจะไม่กลับมาสู่เราเปล่าๆ
แต่จะทำให้สิ่งที่เราพอใจนั้นสำเร็จ และให้สิ่งที่เราใช้ไปทำนั้น
เสร็จสิ้น” (อสย. 55:10-11)

พระองค์ทรงส่งถ้อยคำของพระองค์มา และถ้อยคำที่พระเจ้าตรัส
มาจากพระวิญญาณและเป็นชีวิต (ยน. 6:63) สังเกตว่าถ้อยคำที่พระเจ้า
ส่งมามีศักยภาพจากพระเจ้าในการทำตามวัตถุประสงค์ของมัน หาก
คุณเข้าใจความคิดนี้แล้ว ผมจะขอพูดเป็นเชิงเผยพระวจนะว่าพวกเรา
คือถ้อยคำที่ร่ายเรียงอยู่ในถ้อยคำของพระองค์นั่นเอง ผ่านทางถ้อยคำ
พระเจ้าทรงส่งเรามาอยู่ในโลกกายภาพนี้ ถ้อยคำที่ออกจากพระโอษฐ์
ของพระองค์จะไม่กลับไปสู่พระองค์เปล่าๆ จนกว่าเป้าประสงค์ที่ทรงใช้
ไปทำนั้นจะสำเร็จ

เราได้รับเลือกในพระองค์ตั้งแต่ก่อนที่โลกจะเริ่มต้นขึ้น ดังนั้น
พระองค์จึงทรงส่งถ้อยคำออกมาและให้กำเนิดคุณ โดยใส่ศักยภาพ
จากพระเจ้าลงไปในถ้อยคำนั้น ซึ่งปรากฏออกมาเป็นตัวตนและสามารถ
ทำในสิ่งที่พระองค์ใช้ไปทำให้สำเร็จได้ ถ้อยคำที่ออกมาเป็นเหมือน
เมล็ดพันธุ์จากพระเจ้า พระเจ้าทรงให้กำเนิดคุณเพราะลิขิตชีวิตของคุณ
นี่คือเหตุผลที่พระองค์สามารถพูดกับคุณได้ว่า “เราเท่านั้นที่รู้แผนการ
สำหรับเจ้า เราเขียนจุดจบชีวิตของเจ้าไว้แล้ว และลิขิตชีวิตของเจ้า
ก็สมบูรณ์แล้ว สิ่งที่เราต้องการจากเจ้าคือเมื่อถึงเวลาเจ้าจะเกิดผลและ
ทำในสิ่งเราส่งเจ้ามาทำในโลกนี้ให้สำเร็จลุล่วง”

น่าสนใจที่เมื่อเป็นเรื่องคำพยากรณ์จากพระเจ้า ถ้อยคำนั้นได้มาจากโลกฝ่ายวิญญาณที่ห้วงมิติของการตั้งอยู่และเวลานั้นใช้ไม่ได้ ซึ่งหมายความว่าคำพยากรณ์ได้เปิดเผยสิ่งที่สำเร็จแล้วในอนาคต และให้พลังแก่คุณ เพื่อจะมองเห็นตัวเองผ่านทางสายพระเนตรของพระเจ้า ทำให้คุณเห็นในสิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และสิ่งที่ใจมนุษย์คิดไม่ถึง นั่นเป็นมุมมองที่พระเจ้ามีต่อคุณ ของประธานด้านการเผยพระวจนะสามารถมองเห็นไปถึงเป้าหมายของคุณในภาพรวมทั้งหมด และพูดถึงสิ่งที่อยู่เหนือสถานการณ์ทั้งปวงที่คุณกำลังเผชิญอยู่ ถ้อยคำจากพระเจ้าท้าทายคุณและเริ่มดึงคุณไปสู่เป้าหมายจนกว่าคำพยากรณ์นั้นจะสำเร็จตามที่ได้ทรงกำหนดไว้

เมื่อเราอยู่ในการสถิตของพระเจ้าเท่านั้น เราจึงจะเชื่อมต่อกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทำให้เราเริ่มมองเห็นตามมุมมองของคำพยากรณ์ที่อยู่เหนือโลกฝ่ายกายภาพ ดาวิดเข้าใจความสำคัญของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของเขา ดังนั้นเมื่อเขาทำบาป เขาจึงเริ่มอ้อนวอนพระเจ้าด้วยจิตใจที่สำนึกผิด “ขอทรงนรมิตสร้างใจสะอาดในข้าพระองค์...ขออย่าทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ไปจากพระพักตร์พระองค์ และขออย่าทรงนำพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ไปจากข้าพระองค์” (สดด. 51:10-11)

ผมเชื่อว่าดาวิดเชื่อมต่อกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการสถิตของพระเจ้า เขาจึงได้เห็นชีวิตของตัวเองในมุมมองเชิงพยากรณ์ โดยเห็นเป็นตัวอ่อนทารกในช่วงเวลาก่อนที่เขาจะเกิดมา เขาได้เขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

“โครงร่างของข้าพระองค์ไม่ได้ถูกซ่อนไว้จากพระองค์ เมื่อข้าพระองค์ถูกสร้างอยู่ในที่ลับลี้ ประดิษฐ์ขึ้นมา ณ ภายในที่ลึกแห่งโลก พระเนตรของพระองค์เห็นข้าพระองค์ตั้งแต่มิใช่เป็นรูปทรง วันทั้งสิ้นที่กำหนดให้ข้าพระองค์นั้นถูกบันทึกไว้ในหนังสือของพระองค์ตั้งแต่มิมีวันนั้นเลย” (สดด. 139:15-16)

ดาวิดไม่สามารถเห็นสิ่งนี้ได้ด้วยตา แต่ในฐานะผู้เผยพระวจนะ เขาสามารถจับภาพการเปิดเผยนี้ได้ในโลกภายในความคิดของเขา

ดังนั้นหากดาวิดมองเห็นชีวิตของเขาในเชิงพยากรณ์ในขณะที่เขายังอยู่ในครรภ์มารดาแล้ว ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ก็ยิ่งเห็นภาพการเปิดเผยที่ล้าลึกยิ่งกว่าดาวิด เขาได้เผยพระวจนะเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนการตั้งครรรค์เอาไว้ว่า “เราได้รู้จักเจ้าก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าขึ้นในครรภ์ และก่อนที่เจ้าจะคลอดจากครรภ์ เราก็มักกำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะแก่บรรดาประชาชาติ” (ยรม. 1:4-5) พระเจ้าทรงแยกเยเรมีย์ไว้ตั้งแต่ในครรภ์กาล ทรงสถาปนาเขาให้เป็นผู้เผยพระวจนะของประชาชาติ และเมื่อลิขิตชีวิตของเขาเสร็จสมบูรณ์ในโลกฝ่ายวิญญาณแล้ว พระเจ้าก็ทรงอนุญาตให้เยเรมีย์เกิดมาในโลกฝ่ายกายภาพ

อย่างพลาดของประทานจากพระเจ้า

เยเรมีย์มาเกิดในฐานะของประทานจากพระเจ้าสำหรับคนในยุคสมัยของเขา ผู้เผยพระวจนะเป็นของประทาน จากมุมมองแห่งนิรันดร์กาล

พระเจ้าทรงเห็นคนในยุคของเยเรมีย์และเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมถึงความต้องการที่จำเป็นต้องมีของประทานแห่งการเผยพระวจนะและถ้อยคำจากพระเจ้า ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงส่งถ้อยคำจากนิรันดร์กาลมารับรองเยเรมีย์ในฐานะของประทานให้กับคนในยุคของเขา ตามข้อพระคัมภีร์ที่ว่า คำของเรา [พระเจ้า] ที่ออกจากปากของเรา จะไม่กลับมาสู่เราเปล่าๆ แต่จะทำให้สิ่งที่เราพอใจนั้นสำเร็จ และให้สิ่งที่เราใช้ไปทำนั้นเสร็จสิ้น (อสย. 55:10-11)

บางครั้งเรามีปัญหาด้านความเข้าใจเรื่องของประทานจากพระเจ้า เพราะมันัวแต่ไปให้ความสนใจกับเรื่องของตะวันตก ความสามารถ และของประทานฝ่ายวิญญาณต่างๆ ว่าเป็นของประทานจากพระเจ้า พระเยซูทรงเป็นของประทานสำหรับโลกนี้ที่ส่งตรงจากพระเจ้าลงมายังโลก เมื่อพระองค์ทรงพบกับหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำพระองค์ตรัสกับเธอว่า “ถ้าเธอรู้จักของที่พระเจ้าประทาน และรู้จักผู้ที่พูดกับเธอว่า ‘ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง’ ก็คงจะขอจากท่านผู้นั้น และผู้นั้นก็คงจะให้น้ำดำรงชีวิตแก่เธอ” (ยน. 4:10) หรืออาจกล่าวได้ว่าพระเยซูตรัสกับหญิงนั้นว่า “ถ้าเจ้าเข้าใจว่าเราคือของประทานสำหรับเจ้า เจ้าก็จะขอน้ำจากเรา แล้วเราจะตอบสนองต่อความต้องการของเจ้า เราเป็นแหล่งของน้ำดำรงชีวิต และมีศักยภาพอันยิ่งใหญ่ที่จะให้คำตอบแก่ชีวิตของเจ้า!”

โปรดเข้าใจว่าสิ่งที่พระเยซูตรัสมีความหมายลึกซึ้งฝ่ายวิญญาณของประทานคือตัวบุคคลจริงๆ ที่มาพร้อมการทรงเรียกในตัว ซึ่งถือเป็นเป้าหมายที่แท้จริงบนโลกใบนี้ของเขา คนคนหนึ่งเดิมทีคือสิ่งมีชีวิตฝ่าย

วิญญาณที่ประกอบไปด้วยศักยภาพจากพระเจ้าภายใน เขาหรือเธอก็คือของประทานจากพระเจ้าอยู่แล้ว และพวกเขา (ของประทาน) ประกอบไปด้วยความสามารถ ตะลันต์ ของประทานฝ่ายวิญญาณ และทุกสิ่งอื่นๆ ที่จำเป็นต้องมีในการปฏิบัติภารกิจให้ลุล่วงและเกิดผลอยู่ในตัวแล้ว เยเรมีย์มาในฐานะของประทาน พระเยซูก็เสด็จมาในฐานะของประทาน คุณก็มาในฐานะของประทาน พระเจ้าแห่งนิรันดร์กาลทรงล่วงรู้และรับรองคุณไว้ตั้งแต่นั้น เพื่อให้คุณเกิดมาเพื่อเป็นคำตอบให้กับคนในยุคสมัยของคุณ

“ท่านที่รักทั้งหลาย เดียวนี้เราเป็นลูกของพระเจ้า และเราจะเป็นอย่างไรต่อไปข้างหน้าฉันไม่รู้” (1 ยน. 3:2 ก)

เราเกิดมาจากพระเจ้าและพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ภายในเรา ถ้าผมเอาแก้วเปล่าไปหนึ่งตักน้ำขึ้นมาจากมหาสมุทร น้ำในแก้วก็ยังเป็นน้ำทะเลเหมือนเดิม สิ่งเดียวที่จำกัดน้ำเอาไว้ ก็คือภาชนะที่บรรจุ น้ำ คุณและผมถูกนำออกมาจากพระวิญญาณของพระเจ้า พระวิญญาณองค์เดิมยังคงสถิตอยู่ในเรา พระองค์ทรงไม่อยู่ใต้การจำกัดขอบเขตใดๆ หวังมิติของการตั้งอยู่และเวลาไม่อาจจำกัดพระองค์ได้ เราสามารถเข้าถึงมหาสมุทรแห่งน้ำทุกหยดซึ่งอยู่ภายในเราได้

เรามาจากพระองค์และเราอยู่โดยพระองค์ แล้ววันหนึ่งเราจะกลับไปหาพระองค์ เราไม่ได้เกิดมาเพียงเพื่อจะมีตัวตนแต่เกิดมาเพื่อที่จะเกิดผล นี่จึงเป็นเหตุผลที่พระเจ้าประทานชีวิตแก่เราและส่งเราออกจากนิรันดร์กาลสู่โลกกายภาพ เราแต่ละคนจะต้องเกิดผลตามฤดูกาลของตัวเอง (สดด. 1:2-3) ภายในตัวคุณมีศักยภาพของพระเจ้าตามที่

พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้ ดังเช่นเมล็ดพันธุ์ที่ต้องการการบ่มเพาะ เมล็ดพันธุ์นี้ประกอบไปด้วยการทรงเรียกและลิขิตชีวิตที่พระเจ้าประทานให้ คุณคือของประทานของคนในยุคของคุณซึ่งบรรจุไว้ในร่างกายฝ่ายกายภาพ เป็นของประทานที่จำเป็นต้องได้รับการขัดเกลาและค้นพบ เพื่อเผยศักยภาพออกมา

เมล็ดพันธุ์แห่งศักยภาพ

พระเยซูทรงเปิดเผยความลับเกี่ยวกับพระอาณาจักรสวรรค์เป็นคำอุปมาเรื่องเมล็ดมัสตาร์ดที่ถูกเพาะลงในไร่ (มธ. 13:31-32) เมล็ดพันธุ์ทุกเมล็ดที่ได้รับการเพาะลงในดินมีศักยภาพใหญ่ยิ่งที่จะเจริญเติบโตและกลายเป็นต้นไม้ที่ให้ที่พักพิงกับนกในอากาศ เห็นไหมครับว่าภายในเมล็ดพันธุ์เล็กๆ มีศักยภาพอันยิ่งใหญ่เหลือเชื่อแฝงอยู่

ลองจินตนาการถึงเมล็ดแอปเปิลเล็กๆ สีดำในมือของเราดูสิ มองภายนอกมันก็เป็นเพียงเมล็ดพันธุ์ธรรมดาเมล็ดหนึ่ง คุณมองไม่เห็นต้นไม้ในอนาคตและผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้วภายในเมล็ดนั้น นี่คือวิธีที่คนที่ไม่ได้ติดสนิทกับพระวิญญาณบริสุทธิ์มองตัวเอง เขาไม่เห็นชีวิตของตนจากมุมมองแห่งนิรันดร์กาลซึ่งมองผ่านสายพระเนตรของพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงจำกัดตัวเองด้วยความสามารถฝ่ายกายภาพเท่าที่มีตามที่เขาฝ่ายกายภาพมองเห็น เมื่อเรามองตัวเองผ่านสายตามนุษย์เราอาจจะรู้สึกเหมือนเมล็ดพันธุ์เล็กๆ นั่นที่พูดว่า “ฉันจะทำอะไรได้ ฉันไม่สำคัญหรอก ฉันเป็นแค่เมล็ดเล็กๆ เท่านั้น” นี่เป็นแค่ด้านที่คุณมองเห็น

ตัวเอง แต่พระเจ้าทรงมีมุมมองที่ต่างจากคุณโดยสิ้นเชิง! จำเอาไว้ว่า ในเมล็ดพันธุ์นั้นมีสิ่งไม่อาจมองเห็นได้ด้วยตา และไม่อาจได้ยินด้วยหู พระเจ้าทรงไม่ได้มองว่าเป็นเพียงแค่เมล็ดพันธุ์เมล็ดหนึ่ง แต่ทรงมองเห็นศักยภาพมหาศาลที่ซ่อนอยู่ภายใน

อย่างไรก็ตามเพื่อให้เมล็ดพันธุ์แตกหน่อ มันจะต้องถูกปลูกลงในดินที่เหมาะสม จากนั้นมันจะเติบโตเป็นต้นไม้ที่ให้ผลผลิต ผลที่ได้นั้นจะมีเมล็ดที่สามารถเติบโตเป็นต้นไม้ต่อไปได้และให้ผลอีกครั้ง แล้วผลผลิตทุกครั้งก็จะมีเมล็ดพันธุ์ต่อไปอีก กระบวนการนี้สามารถดำเนินไปอย่างต่อเนื่องไม่มีสิ้นสุด คุณอาจจะมองดูชีวิตตัวเองแล้วเห็นแค่เมล็ดธรรมดา แต่เวลาพระเจ้าทอดพระเนตรคุณ พระองค์ทรงเห็นศักยภาพของเมล็ดพันธุ์ที่จะกลายเป็นสวนทั้งสวน! พระองค์ทรงเห็นของประทานที่พระองค์ส่งมา และคอยเฝ้าดูผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว มีเพียงตัวคุณคนเดียวเท่านั้นที่จะจำกัดตนเองโดยการปฏิเสธที่จะมองตัวเองในแบบที่พระเจ้าทรงมอง และไม่อยากจะหยั่งรากลงในดินที่เหมาะสม

พึงระวังถ้าเมล็ดพันธุ์ถูกปลูกในดินที่ไม่เหมาะสม มันก็จะไม่สามารถเติบโตได้ เช่น ถ้าวางเมล็ดไว้บนโต๊ะในครัว แม้เวลาผ่านไปนับปีเมล็ดก็ไม่สามารถงอกออกมาได้เพราะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ถ้าคุณวางเมล็ดพันธุ์ทิ้งไว้ที่เดิมอีกสัก 10 ปีแล้วลองกลับไปดูอีกครั้ง มันก็ยังคงเป็นเมล็ดพันธุ์เมล็ดเดิมแต่ว่าแห้งกรอบไปแล้วเท่านั้น คล้ายกับคนหลายคนซึ่งนำเสียดายได้ประเมินตนเองตามสิ่งที่ตาเห็นและมีชีวิตอยู่ไปวันๆ พวกเขาไม่เคยพาตัวเองให้ไปอยู่ในดินที่เหมาะสม ดังนั้น

ศักยภาพของพวกเขาจึงไม่เคยได้รับการเผยออกมา เป็นเหตุผลว่าทำไมคนเหล่านั้นจึงรู้สึกเหมือนตัวเองเป็นเมล็ดที่แห้งกรอบ

เมื่อเมล็ดพันธุ์ตกไปอยู่ในดินดี ต้นไม้ก็เจริญงอกงามและออกดอกออกผล ผลนั้นไม่ได้มาหาคน แต่คนต่างหากไปหาผลนั้น พุดอีกอย่างหนึ่งได้ว่า ผลผลิตที่เกิดขึ้นกลายเป็นสิ่งที่ตอบสนองต่อความต้องการของคน ช่วยบรรเทาความหิวโหยและความกระหาย ถ้าเพียงเราสามารถทำความเข้าใจได้ว่าในตัวเราแต่ละคนมีศักยภาพจากพระเจ้าอันทรงพลังอย่างเหลือเชื่อซึ่งเชื่อมโยงกับเหตุผลที่เราเกิดมา เราจะไม่มัวจำกัฏชีวิตของตัวเองเลย แต่จะเริ่มค้นพบศักยภาพของตัวเอง และเปิดรับเอาสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงใส่เอาไว้ในเรา การเปิดเผยศักยภาพของคุณเกี่ยวข้องกับทั้งนิมิตของคุณและดินที่คุณตกลงไป

สุสานแห่งศักยภาพที่ไม่เคยถูกปลดปล่อยออกมา

มีโลกทัศน์ฝ่ายกายภาพและโลกทัศน์ฝ่ายวิญญาณ โลกทัศน์ทั้งสองนี้มองเห็นสิ่งที่ต่างกัน โลกทัศน์ฝ่ายกายภาพเชื่อมโยงกับสิ่งที่มองเห็นได้ด้วยนัยน์ตา ตรรกะของมนุษย์ และโลกที่ตามองเห็น ส่วนโลกทัศน์ฝ่ายวิญญาณเชื่อมโยงกับโลกภายในและวิถีคิดของเรา โดยผ่านทางความเชื่อและการรับการเปลี่ยนแปลงความคิดใหม่ เราจึงจะสามารถมองเห็นในสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับเราได้ ครั้งหนึ่งพระเยซูเคยตรัสกับฟาริสีว่า “ช่างเถิด เขาทั้งหลายเป็นผู้นำที่ตาบอด [ของคนตาบอด] ถ้าคนตาบอดนำทางคนตาบอด ทั้งสองคนจะตกลงไปในบ่อ” (มธ. 15:14)

พระองค์ไม่ได้พูดถึงเรื่องตาบอดฝ่ายกายภาพ แต่เป็นเรื่องการเพิกเฉยฝ่ายวิญญาณ ซึ่งไม่ช้าก็เร็วจะนำไปสู่ความพินาศ ดังนั้นพระเยซูจึงทรงเตือนอีกว่า “ท่านทั้งหลายจงระวังเชื่อของพวกฟาริสี คือความหน้าซื่อใจคด” (ลก. 12:1ข) *เชื่ออะไรที่พระเยซูทรงหมายถึง* พระองค์ได้ตรัสถึงการสอนของพวกเขา เพราะการสอนนี่เองเป็นสิ่งที่ก่อตัวขึ้นเป็นวิถีคิด ซึ่งจะเผยให้เห็นโลกทัศน์ภายในที่เต็มไปด้วยความเพิกเฉย

พระเจ้าทรงอยากให้เรามองเห็นสิ่งต่างๆ ตามแบบของพระองค์ นี่คือเหตุผลที่คำสอนของอาณาจักรของพระเจ้าถูกหว่านลง แต่คำสอนนั้นต้องถูกรับไว้ หยั่งราก และก่อตัวขึ้นเป็นวิถีคิดที่ทำให้ผู้นั้นมีโลกทัศน์ฝ่ายวิญญาณ โลกทัศน์นั้นจะเป็นตัวชี้วัดว่าเมล็ดพันธุ์จะสามารถเติบโตกลายเป็นต้นไม้ที่พระเจ้ามองเห็นตั้งแต่แรกได้แค่ไหน

“เมื่อใครได้ยินคำบอกเล่าเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าแต่ไม่เข้าใจ มารร้ายก็มาฉวยเอาสิ่งที่หว่านในใจเขานั้นไปเสีย นั่นแหละได้แก่เมล็ดพืชซึ่งหว่านตรึงหนทาง” (มธ. 13:19)

เราแบกรับความรับผิดชอบในการสอนที่เราได้ยินและรับเอาไว้ เป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่จะเห็นตัวเองผ่านสายพระเนตรของพระเจ้า และได้รับการเพาะปลูกลงในดินดีเพื่อจะได้เติบโตและเกิดผล

มายส์ มัโน นักเทศน์ชื่อดังระดับโลกและนักเขียนเจ้าของผลงานหนังสือขายดีติดอันดับหลายเล่มเคยกล่าวไว้ว่า “สถานที่มั่งคั่งที่สุดในโลกคือสุสาน ที่นั่นมีดวงวิญญาณนับล้านที่ไม่เคยกลายเป็นคนที่พวกเขาควรจะเป็น พวกเขาตายไปเหมือนอย่างเมล็ดพันธุ์ที่ยังไม่เคยแตกหน่อ

แถมยังน่าสังสัย ที่พวกเขาน่าจะทำได้แต่ไม่ได้ทำไปฝังในหลุมด้วย สุสานทั่วโลกจึงเป็นชุมทรัพย์ของสมบัติที่สูญหาย ทั้งหนังสือที่ยังไม่ถูกเขียนขึ้น ภาพวาด ดนตรี บทกวี ความคิดสดใหม่ที่ไม่ได้พูดออกมา ทั้งหมดนี้คือ ศักยภาพที่ยังไม่เคยได้รับการค้นพบ เป็นเรื่องน่าเศร้าที่ทุกวันคนหลายพันคนต้องลงไปอยู่ในหลุมศพโดยที่ไม่เคยเปิดเผยศักยภาพทั้งหมดที่มีเลย”³ หลายคนใช้ทั้งชีวิตเลียนแบบคนอื่น ปรับเปลี่ยนตัวเองและเปรียบเทียบตัวเองกับคนอื่น หรือพึ่งพาความคิดเห็นของคนอื่นตลอดเวลา ยังมีความคิดใหม่ๆ ทางธุรกิจ และพรสวรรค์ที่ยังไม่ได้รับการค้นพบมากมายในสุสาน มีศิษยาภิบาลมากมายที่ยังไม่ได้ก่อตั้งคริสตจักร มีคนมากมายที่ยังไม่เคยทำภารกิจของตนให้สำเร็จ พวกเขาไม่เคยได้กลายเป็นคนที่เขาควรจะเป็น

โปรดฟังผมนะครับ พระเจ้าทรงสนพระทัยในเป้าหมายของคุณมากเสียยิ่งกว่าที่คุณสนใจเสียอีก เพราะเป้าหมายนั้นเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับแผนการและพระประสงค์ของพระองค์ ทุกวันนี้มีคนมากมายที่ชีวิตจมอยู่กับยาเสพติด ตัณหาราคะ ความมึนเมา อาการซึมเศร้า และการถูกปฏิเสธ ผมเชื่อว่าปัญหาที่ใหญ่ที่สุดของพวกเขาก็คือการขาดวิสัยทัศน์ พวกเขาไม่รู้จักเป้าหมายของตัวเอง มองไม่เห็นความหมายของการมีชีวิตและจบลงด้วยการเสียเวลาไปกับสิ่งอื่นๆ พระเจ้าทรงสำแดงให้ผมเห็นด้วยว่าสาเหตุที่คนรุ่นใหม่มากมายกำลังทนทุกข้ออยู่ เป็นเพราะพวกเขา

³ มอนโร มายลส์ “The Purpose and Power of God's Glory” (พระประสงค์และฤทธิ์อำนาจแห่งพระสิริของพระเจ้า) Russian edition, (Kiev, 2003) หน้า 60

ไม่สามารถที่จะค้นพบตัวเองได้ เนื่องจากเหตุผลหนึ่ง นั่นก็คือ คนรุ่นก่อนไม่ได้ทำหน้าที่อันได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

ครั้งหนึ่งพระวิญญูณบริสุทธิเคยตรัสกับผมว่า “เจ้าเองจะเป็นคนกำหนดสิ่งที่จะเกิดขึ้นรอบตัวเจ้า และสิ่งที่จะเกิดขึ้นเกิดขึ้นตามมา” เราแต่ละคนถูกเรียกมาเพื่อเกิดดอกออกผล เราเกิดมาจากพระเจ้า มีชีวิตอยู่โดยพระองค์ และจะกลับไปหาพระองค์อีกครั้ง ดังนั้นเราจึงไม่ควรเปรียบเทียบตัวเองกับคนอื่น เราต้องกลายเป็นคนที่พระเจ้าทรงมุ่งหมายให้เราเป็นเท่านั้น

คุณคือของประทานจากพระเจ้าสำหรับคนในยุคนี้ จะมีคนมากมายที่ต้องทนทุกข์ถ้าคุณไม่ได้เกิดผลเท่าที่ควร ในตัวคุณมีศักยภาพที่พระเจ้าซ่อนไว้อยู่ภายในซึ่งจำเป็นต้องแสดงออกมา ผมเชื่อด้วยว่าโดยทางพระวิญญูณบริสุทธิคุณจะสามารถเผยศักยภาพเหล่านั้นออกมา เต็มโตขึ้น และกลายเป็นคำตอบของคนในยุคของคุณ

บทที่ 13

นิมิต

มีเหตุผลหลายประการที่ทำให้คนส่วนมากไม่เคยก้าวเข้าไปสู่ลิขิตชีวิตของตนและกลายเป็นคนที่พระเจ้าทรงมุ่งหมายให้พวกเขาเป็นมารไม่ใช่เหตุผลเดียวเสมอไป! มีแรงดันอะไรอีกที่ขัดขวางเราไว้จากการทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า มีคำอธิบายเรื่องนี้อยู่ในพระธรรมมัทธิว

“เพราะว่าชนชาตินี้กลายเป็นคนมีใจเฉื่อยชา หูก็ตึง และตาของพวกเขาก็ปิด เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตา จะได้ยินด้วยหู และจะได้เข้าใจด้วยจิตใจ แล้วจะหันกลับมา และเราจะรักษาพวกเขาให้หาย” (มธ. 13:15)

ลองคิดดูนะครับ มีคนมากมายที่เห็นพระคริสต์กับตา ได้ยินพระวจนะของพระเจ้ากับหู และเห็นพระสิริของพระบิดาผ่านการรักษา การอัศจรรย์ และหมายสำคัญมากมาย แต่พระเจ้าตรัสว่าพวกเขาไม่ได้เข้าใจหรือได้ยินอย่างแท้จริงเลย

พระเยซูไม่ได้ตรัสถึงความสามารถในการมองเห็นหรือการได้ยินทางกายภาพ แต่ตรัสถึงมุมมองหรือโลกทัศน์อีกแบบหนึ่งซึ่งคนคนหนึ่งจำเป็นต้องมี เพื่อจะสามารถมองเห็นพระเจ้าและเข้าใจพระประสงค์ของพระองค์ได้ หัวใจของผู้คน ซึ่งก็คือกรอบความคิดของเขาได้แข็งกระด้างไปจนมองไม่เห็นถึงความจริงแท้แห่งนิรันดร์กาลของสิ่งที่เกิดขึ้น โลกทัศน์ฝ่ายกายภาพเชื่อมโยงกับโลกทางกายภาพเท่านั้น แต่วิญญาณจิตแห่งความคิดของเรานั้นสามารถมองเห็นไกลกว่านั้น กล่าวคือสามารถมองเห็นและเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าจากมุมมองแห่งนิรันดร์กาลในพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า คนฉลาดมีตาอยู่ ในสมอง (ปญจ. 2:14 [ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย]) นั่นคือวิถีคิดของเขาซึ่งเชื่อมโยงกับโลกทัศน์ภายใน

คำสอนเป็นตัวกำหนดความสามารถในการมองเห็น

ทำไมเราจึงไม่ค่อยได้ยินเสียงของพระเจ้า ทำไมจิตใจของมนุษย์จึงแข็งกระด้างนัก ทำไมตาของพวกเขาจึงถูกปิดและไม่มีคามเข้าใจในเรื่องฝ่ายวิญญาณเอาเสียเลย หลายคนอาจไม่ได้ตระหนักถึงเรื่องนี้ แต่วิถีคิดของคุณมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งยวด และก่อร่างขึ้นจากคำสอนที่ได้รับมา พวกท่านไม่รู้หรือว่าถ้าท่านยอมตัวรับใช้เชื่อฟังใคร ท่านก็เป็นทาสของผู้ที่ท่านเชื่อฟังนั้น คำสอนที่คุณรับไว้จะเป็นตัวกำหนดความสามารถของคุณในการมองเห็น (รม. 6:16-17) และคุณก็จะดำเนินชีวิตไปในแบบที่คุณมอง

ดังนั้นเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่คุณจะต้องอุทิศตัวเองให้กับคำสอนของพระวิญญูณบริสุทธิผู้ทรงมีกรอบความคิดของพระเจ้า แล้ววิญญูณจิตภายในความคิดของคุณก็จะสอดคล้องกับมุมมองของพระเจ้า จากนั้นคุณจึงจะสามารถกลายเป็นผู้ที่มีชีวิตตามลิขิตของพระเจ้าบนโลกนี้ได้ มีคำสอนมากมายที่มนุษย์ได้ยินได้ฟัง ทั้งคำสอนของวิญญูณแห่งโลก คำสอนของมนุษย์ และคำสอนของพระวิญญูณแห่งพระเจ้า

เราสามารถแยกแยะคำสอนของวิญญูณแห่งโลกได้ไม่ยากเลย เพราะมันจะมาพร้อมกับค้นหาเสมอ ไม่ว่าจะเป็นค้นหาของเนื้อหนัง ค้นหาของตา และความทะนงในลาภยศ (1 ยน. 2:16) มารพยายามครอบงำความคิดของมนุษย์ด้วยวิธีการต่างๆ และขัดแย้งความคิดของมันใส่ให้เรา ถ้าใครยอมรับความคิดเหล่านี้ ก็จะนำเราไปสู่ความรู้สึกเชิงลบ บางครั้งความคิดเหล่านี้ไม่เพียงแต่นำเอาโรคร้ายไข้เจ็บมาสู่ร่างกาย แต่ยังทำให้เกิดภาพในความคิดและโลกทัศน์ที่ผิดเพี้ยนไปด้วย นี่เป็นวิธีที่วิญญูณแห่งโลกสร้างกรอบความคิดและโลกทัศน์ในการมองเห็นที่ไม่ถูกต้องให้เรา

ที่จริงแล้ววิญญูณแห่งโลกสังเกตได้ไม่ยาก แต่สิ่งที่ทำหายนมากกว่าคือการที่คนคนหนึ่งจะแยกแยะสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติออกจากสิ่งที่เป็นฝ่ายวิญญูณ กล่าวคือแยกแยะอิทธิพลของคำสอนของมนุษย์กับคำสอนของพระวิญญูณบริสุทธิ คำสอนของมนุษย์มักเต็มไปด้วยอารมณ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับตรรกะแบบมนุษย์ และโลกที่มองเห็นได้ รูปแบบของคำสอนมนุษย์จะมีลำดับความคิดที่เป็นเหตุเป็นผล และอิงกับลำดับความสำคัญ

และค่านิยมของโลกฝ่ายกายภาพ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ทุกสิ่งทุกอย่างที่เรามองเห็นและมีประสบการณ์จะมีอิทธิพลกับความคิดของเรา เพราะนี่คือโลกที่เรามองเห็น

วิธีมองจากมุมมองของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า

ดังนั้นหากคุณถูกครอบงำโดยธรรมชาติของมนุษย์ ธรรมชาติ และสิ่งที่เปื้อนเนื้อหนัง คุณก็จะมอง คิด และพูดไปตามสิ่งเหล่านั้น เพราะปากพูดสิ่งที่ล้นออกมาจากใจ อย่างไรก็ตามมนุษย์ธรรมดาและความคิดที่ไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ไม่สามารถรับเอามุมมองแบบพระเจ้าได้ อัครทูตเปาโลเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า “แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้น ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ก็ต้องวินิจฉัยโดยพียงพระวิญญาณ” (1 คร. 2:14) จึงสำคัญมากที่เราต้องเรียนรู้ที่จะสังเกตว่าคำสอนนั้นมาจากวิญญาณใด โดยใช้มุมมองฝ่ายวิญญาณเป็นสิ่งที่ตัดสิน

พระวิญญาณแห่งพระเจ้าทรงเต็มไปด้วยคำสอนของแผ่นดินสวรรค์ และเปิดเผยความคิดของพระเจ้าให้เราได้ทราบ พระองค์ทรงเป็นพระวิญญาณแห่งความจริงผู้ทรงปลดปล่อยเราให้เป็นไทจากวิญญาณแห่งความยากจนและทัศนคติแบบเหยื่อที่ทำให้เราตกเป็นทาสจากภายใน พระองค์ทรงสามารถปลดปล่อยเราจากวิญญาณของโลกนี้และแยกจิตวิญญาณของเราออกจากวิญญาณของมนุษย์ได้ พระเยซูตรัสว่า

“และพวกท่านจะรู้จักความจริง และความจริงจะทำให้ท่านเป็นไท” (ยน. 8:32 [ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย]) ความจริงคือพระวิญญาณแห่งพระเจ้า และยิ่งเรารู้จักความจริงมากเท่าไร เราก็ยิ่งเป็นไทจากวิญญาณแห่งโลกนี้ ที่เต็มไปด้วยความเย่อหยิ่ง ความไร้แก่นสาร การปฏิเสธ คำโกหก และความคิดที่ชั่วร้ายจากคำสอนและความคิดเห็นต่างๆ ของมนุษย์มากขึ้นเท่านั้น ให้อูที่พระเยซู ตลอดชีวิตของพระองค์บนโลก พระองค์ไม่เคยทำตามความคิดเห็นของมนุษย์ แต่กลับทรงเต็มล้นและอยู่ภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สุดท้ายแล้วไม่ว่าจะมีความเห็นเรื่องชีวิตของคุณมากมายแค่ไหน บ่อยครั้งที่ความเห็นเหล่านั้นกลับไม่ถูกต้อง

ความเห็นเดียวที่ไร้ข้อผิดพลาดและเป็นความจริงมาจากองค์พระผู้สร้างคุณ พระองค์ผู้ทรงก่อร่างสร้างคุณขึ้นในครรภ์มารดา และเป็นผู้กำหนดเป้าหมายของคุณในโลกนี้ไว้ เปาโลเขียนไว้ว่า

“เราไม่ได้รับวิญญาณของโลก แต่ได้รับพระวิญญาณซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อจะได้รู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าประทานแก่เรา”

(1 คร. 2:12)

พระวิญญาณแห่งพระเจ้าต้องการจะปลดปล่อยคุณให้เป็นไท และพาคุณไปถึงจุดที่คุณไม่ต้องพึ่งพาคำสอนหรือความคิดเห็นของมนุษย์อีกต่อไป ไม่ว่าคำสอนหรือความเห็นนั้นจะเป็นแง่บวกหรือแง่ลบก็ตาม ดังนั้นจึงไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากพระดำริของพระเจ้าที่จะส่งผลต่อคุณได้ จะบรรลุถึงสิ่งนี้ได้อย่างไร ก็โดยผ่านการสามัคคีธรรมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณจะต้องยอมให้พระวิญญาณแห่งพระเจ้าสอนคุณและมีอิทธิพล

ต่อวิถีชีวิตของคุณอยู่เสมอ แล้ววิญญาณจิตแห่งความคิดของคุณจึงจะสามารถรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ และรู้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรเป็นน้ำพระทัยอันยอดเยี่ยม (อฟ. 4:23)

พระดำริของพระเจ้านั้นสูงส่งกว่า ลึกล้ำกว่า ไปได้ไกลกว่า และกว้างเกินกว่าที่เราจะสามารถรับรู้ได้ด้วยความคิดอันจำกัดของเรา พระเจ้าทรงปรารถนาจะเปิดเผยวิถีชีวิตของพระองค์ให้คุณทราบ และให้คุณเข้าใจถึงความลึกแห่งพระประสงค์ของพระองค์สำหรับคุณ สิ่ง que พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้กับผู้ที่พระองค์ทรงรักนั้น ทั้งยิ่งใหญ่และเปี่ยมด้วยสง่าราศี ซึ่งความรู้ความเข้าใจฝ่ายโลกไม่อาจเทียบได้เลย แต่สิ่งนี้สามารถรับรู้ได้ผ่านทางวิญญาณจิตแห่งความคิดที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่แล้วเท่านั้น

ชีวิต คือ ผลลัพธ์ของวิถีคิด

ขอให้เข้าใจว่าการรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่นั้นจะเกิดขึ้นภายในวิญญาณจิตแห่งความคิด ไม่ใช่ในสติปัญญาของมนุษย์ ซึ่งอยู่ในขอบเขตของโลกฝ่ายวิญญาณไม่ใช่โลกกายภาพ กระบวนการในการเปลี่ยนแปลงใหม่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ภายในวันเดียว แต่จะเกิดขึ้นผ่านทางการสื่อสารกับพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง จิตวิญญาณและขอบเขตแห่งความคิดของมนุษย์นั้นคือพื้นที่แห่งความจริงแท้ที่สุด เพราะเป็นเหมือนโลกทั้งโลกที่คนคนหนึ่งสามารถมองเห็น สัมผัส และมีประสบการณ์ได้ คุณไม่อาจรู้ได้ว่ากระแสดความคิดต่างๆ หลั่งไหลมาจากไหนหรือจะไหลไปทางไหน เพราะนี่คือพื้นที่ของโลกฝ่ายวิญญาณ และถ้านี่คือพื้นที่

ของโลกฝ่ายวิญญาณ วิญญาณจึงเป็นผู้ควบคุมความคิดทั้งหมด คิดดูสิครับว่า คนที่ควบคุมความคิดของคุณได้ย่อมมีอำนาจเหนือชีวิตคุณ เรียกได้ว่าชีวิตทั้งชีวิตขึ้นอยู่กับวิถีคิดของคุณ

ต่อเมื่อคุณเชื่อมต่อกับพระดำริของพระเจ้าเท่านั้นคุณจึงจะสามารถเข้าใจสิ่งที่ไม่อาจเข้าใจได้ด้วยจิตใจแบบเนื้อหนัง เป็นต้นว่า พระประสงค์ของพระเจ้าคืออะไร คุณจะสามารถมองสิ่งที่ไม่อาจมองเห็นได้ด้วยตาด้วยสายพระเนตรของพระเจ้า ดังนั้นคำโกหกและความคิดเห็นต่างๆ ของมนุษย์จึงไม่สามารถหลอกลวงคุณได้ เพราะคุณมีกรอบความคิดที่ต่างออกไป และสามารถสัมผัสถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความรู้สึกของพระองค์ และมุมมองของพระองค์ต่อสถานการณ์นั้นๆ

เพื่อจะแสดงความคิดเห็นก็ต้องพูดเป็นถ้อยคำออกมา ลองนึกดูว่าพระเยซูคือพระวาที่เปล่งออกมาจากพระเจ้าพระองค์เอง “พระวาที่ทรงลงมาเป็นเนื้อหนังและอาศัยอยู่ท่ามกลางเรา” (ยน. 1:1-3) ในภาษากรีกคำที่ใช้ในข้อพระคัมภีร์นี้คือ *โลกอส* (logos) หมายถึงการแสดงออกของความคิด หรือความคิดที่ถูกเปิดเผยออกมา กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือพระเยซูทรงกลายเป็นพระวาเพื่อเป็นพระสุรเสียงแห่งพระดำริของพระบิดาและทรงสอนความคิดนั้นแก่เรา นี่จึงเป็นเหตุที่พระเยซูตรัสว่า “ถ้อยคำที่เรากล่าวกับพวกท่านมาจากพระวิญญาณและเป็นชีวิต” (ยน. 6:63) พระบุตรของพระเจ้าทรงเป็นหนึ่งในหนึ่งเดียวกับพระวิญญาณของพระบิดา พระองค์ไม่ได้เป็นพยานถึงตัวพระองค์เอง แต่ทรงเป็นเสียงแห่งพระวาและพระดำริของพระเจ้า

สังเกตว่าพระเยซูเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์ด้วยถ้อยคำเหล่านี้ “จงกลับใจใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว” (มธ. 4:17) คำว่า *กลับใจใหม่* ในภาษากรีกโบราณหมายถึง “การเปลี่ยนแปลงความคิด การเปลี่ยนแปลงจิตใจและความคิดเห็น” ผมอยากจะเน้นย้ำว่าการกลับใจใหม่ไม่ใช่แค่การสำนึกเสียใจในสิ่งที่คุณทำพลาดไป แต่เป็นมุมมองใหม่ต่อพระเจ้า พระองค์เอง และทุกสิ่งทุกอย่างที่รายล้อมพระองค์ หรืออีกนัยหนึ่งพระเยซูได้ตรัสว่า “จงเปลี่ยนวิถีคิดของเจ้าเสียใหม่ และรับเอาแผ่นดินสวรรค์ที่เรามาเพื่อประกาศแก่เจ้า” ถ้อยคำที่คุณได้ยินส่งผลต่อความคิดของคุณและความคิดก็สร้างภาพขึ้นในใจ ซึ่งจะประกอบขึ้นเป็นความจริงและมุมมองภายในของคนคนหนึ่ง มนุษย์จะสามารถมองเห็นอย่างพระเจ้าทรงมองเห็นได้ก็โดยการหันกลับไปสู่คำสอนเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าเท่านั้น

มองเห็นและเข้าใจแผ่นดินสวรรค์ไปในทิศทางเดียวกัน

ขณะที่พระเยซูอยู่ในโลก พระองค์ทรงสั่งสอนเรื่องแผ่นดินสวรรค์เอาไว้มากมาย พระองค์ตรัสว่า ใครได้ยินคำบอกเล่าเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าแต่ไม่เข้าใจ มารร้ายก็มาฉวยเอาสิ่งที่หวานในใจเขานั้นไปเสีย นั่นแหละได้แก่เมล็ดพืชซึ่งหวานตกริมหนทาง (มธ. 13:19) แม้ว่าเมล็ดพันธุ์จะถูกปลุกฝังลงในหัวใจแล้ว ก็ยังต้องส่งผลต่อความคิดด้วยเพื่อที่จะสามารถเติบโตและออกผลได้ เมล็ดพันธุ์แห่งอาณาจักรของเจ้ามีพลังมหาศาล มารรู้ว่าหากเกิดความเข้าใจในเรื่องแผ่นดินสวรรค์

เราก็จะมีมุมมองฝ่ายวิญญาณ แล้วคนคนนั้นก็เริ่มเข้าใจพระเจ้าและทุกสิ่งในชีวิตของเขาก็จะเริ่มมีวัตถุประสงค์ ดังนั้นถ้าคนคนนั้นไม่ได้พยายามและไม่ได้มีแนวโน้มที่จะแสวงหาความเข้าใจในพระวจนะเรื่องแผ่นดินสวรรค์แล้วละก็ มารก็จะมาขโมยเมล็ดพันธุ์นั้นไปทันที

พระเยซูทรงสอนเรื่องแผ่นดินสวรรค์เพราะนั่นเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า โครงสร้างของแผ่นดินสวรรค์มองเห็นโลกทั้งโลกและเอื้อต่อการทรงเรียกของแต่ละบุคคล ในทางกลับกัน ศาสนาไม่ได้มองไปที่โลกทั้งโลกและจำกัดความเป็นปัจเจกบุคคล นี่เป็นเหตุผลที่คนมากมายที่เคร่งศาสนาไม่สามารถค้นพบการทรงเรียกและไปไม่ถึงศักยภาพของตน

แนวคิดเคร่งศาสนาได้รับอิทธิพลจากข้อคำสอนของฟาริสีและสะดูสี ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ขวางกั้นคนคนหนึ่งจากความเข้าใจพระเจ้าและคำสอนเรื่องแผ่นดินสวรรค์ของพระองค์ แถมข้อแห่งคำสอนนี้ยังส่งผลเสียต่อวิธีการคิดของบุคคลนั้นอีกด้วย ดังนั้นพระคริสต์จึงขุดรากถอนโคนทุกกรอบความคิดที่ไม่ได้มาจากพระบิดาออกจากจิตใจของผู้คนให้สิ้นซาก พระองค์ทรงกำชับและเตือนเหล่าสาวกอย่างเคร่งครัดว่าให้ระวังเชื่อของพวกฟาริสี ซึ่งหมายถึงคำสอนของพวกฟาริสนั่นเอง พุดอีกอย่างก็คือพระเยซูตรัสว่า “จงระวังเชื่อนี้ เพราะอาจจะทำให้เราผิดใจกัน และเริ่มคิดเห็นแตกต่างกัน”

ความแตกแยกเกิดขึ้นเมื่อคนเราเริ่มคิดเห็นต่างกัน สมมุติว่าผมขอให้คุณหลับตาแล้วจินตนาการถึงภาพแอปเปิลผลหนึ่ง ซึ่งดูเหมือนเป็นเรื่องง่ายๆ แต่แต่ละคนจะเห็นแอปเปิลที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง

บางคนเห็นแอปเปิลสีแดง บางคนเห็นสีเขียว ผลเล็ก ผลใหญ่ต่างกันไป แต่ถ้าผมยังอธิบายแอปเปิลผลนั้นให้คุณเข้าใจอย่างละเอียด คำพูดของ ผมก็จะยิ่งส่งผลต่อภาพในหัวของคุณ และในที่สุดเราก็จะเห็นภาพเดียวกัน ตัวอย่างเช่น แทนที่ผมจะพูดคำว่า แอปเปิล ผมจะพูดว่า “แอปเปิล ผลใหญ่สีเขียว” ที่นี้ทุกคนก็จะวาดภาพในหัวเหมือนกัน เห็นภาพเดียวกัน และอธิบายไปในทิศทางเดียวกันได้

ปัจจุบันนี้มีการตีความและการสอนพระวจนะของพระเจ้าอย่างมากมาย เพราะทุกคนคิดเห็นเรื่องพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์ ต่างกัน อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ไม่ได้มาจากพระบุตรของพระเจ้าเองจะต้อง ถูกทิ้งไปในฐานะที่เป็นคำสอนเท็จ เราจะต้องมีวิธีคิดที่เป็นหนึ่งเดียวกันกับ พระคริสต์ผู้ทรงเป็นศิรัระโดยทางพระวิญญาณแห่งพระเจ้า ศาสนศาสตร์ ที่แท้จริงคือพระเยซูคริสต์พระองค์เอง ดังนั้นเมื่อเราเป็นหนึ่งเดียวกับ พระองค์ เราทุกคนจะเริ่มมองเห็นภาพเดียวกันภายในตัวเรา จากนั้น เราก็จะเริ่มประกาศในสิ่งเดียวกัน

อัครทูตเปาโลเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

“พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าวิงวอนท่านในพระนามของพระเยซู คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอให้ปรองดองกัน อย่ามี ความแตกแยกในพวกท่าน แต่ขอให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ในความคิดและความเห็น” (1 คร. 1:10)

เมื่อเราทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกันในพระวิญญาณองค์เดียวกัน เราก็จะ คิดเห็นและประกาศถึงสิ่งเดียวกัน มีพระเจ้าองค์เดียวผู้เป็นพระบิดาของ

ทุกคน พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือสรรพสิ่ง ทรงทำการผ่านสรรพสิ่ง และทรงอยู่ในทุกคน (อฟ. 4:6) พระองค์ผู้ซึ่งทรงอยู่ในเราทุกคน ทรงสอนสิ่งหนึ่งแก่เรา นั่นคือเรื่องแผ่นดินสวรรค์และนิมิตของพระองค์ เมื่อเราเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระองค์ในพระวิญญาณ หัวใจของเราก็จะแบกภาระในสิ่งที่พระเจ้าทรงห่วงใย

พระเยซูทรงสอนเหล่าสาวกให้อธิษฐานตามอย่างนี้ว่า “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์ เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก” (มธ. 6:10) นี่คือนี่สิ่งที่อยู่ในพระทัยของพระองค์ ซึ่งก็คือแผ่นดินของพระองค์ต้องมาตั้งอยู่และพระประสงค์ของพระองค์ต้องสำเร็จ แผ่นดินของพระเจ้าอยู่ในพระวิญญาณบริสุทธิ์! นี่คือนี่เหตุผลที่พระเยซูทรงเผยพระวจนะไว้กับเหล่าสาวก ว่า “เราจะไปแล้ว แต่พระวิญญาณองค์เดียวกันที่อยู่ภายในเราจะเสด็จมาภายหลังการฟื้นคืนชีพของเรา และจะสอนพวกท่านถึงทุกสิ่ง พระองค์จะเตรียมท่านโดยการนำพวกท่านไปสู่ความจริงทั้งมวล พระองค์จะทรงสานต่อการทำงานของเราย่านท่านซึ่งเราได้เริ่มทำไว้แล้วในโลกนี้” เราสามารถทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าในโลกเป็นไปเหมือนอย่างในสวรรค์ได้ ก็ต่อเมื่อผ่านทาง การเชื่อมต่อกับองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

มารู้เรื่องนี้ดี มันจึงทำทุกวิถีทางเพื่อขัดขวางผู้คนที่จะมีสัมพันธกรรมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์และหันกลับมาสู่คำสอนเรื่องแผ่นดินสวรรค์ เราต้องเข้าใจความจริงอันสำคัญข้อนี้ ถ้าความคิดของคุณไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่โดยคำสอนจากแผ่นดินของพระเจ้า

และคุณไม่ได้มีสามัคคีธรรมอย่างต่อเนื่องกับพระบุตรผ่านทางพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งนี้จะขวางกั้นไม่ให้คุณก้าวเข้าไปสู่การทรงเรียกและ
ลิขิตชีวิตที่แท้จริงของคุณ คำสอนของพระเยซูเรื่องแผ่นดินสวรรค์คือ
ดินดีที่เราจำเป็นต้องฝังตัวเองลงไป เพื่อที่จะสามารถแตกหน่อ
เมล็ดพันธุ์ที่พระเจ้าประทานได้ และนำไปสู่การเกิดผลจนเป็นที่ถวาย
พระเกียรติสิริแด่พระบิดา สุดท้ายแล้วสง่าราศีที่แท้จริงนั้นไม่ได้อยู่ใน
คำพูด แต่ว่าอยู่ในการทำให้พระประสงค์สำเร็จ!

ลองจินตนาการว่าคุณกำลังถือโทรศัพท์เคลื่อนที่รุ่นใหม่ล่าสุด
อยู่ในมือ หากไม่ได้เชื่อมต่อกับผู้ให้บริการแถมไม่ได้เปิดใช้งานระบบ
ปฏิบัติการที่จำเป็น โทรศัพท์เครื่องนี้ก็แทบไม่มีประโยชน์อะไรเลย
เป็นแค่วัตถุชิ้นหนึ่งที่ไม่สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ และไม่อาจ
นำเกียรติยศและความภาคภูมิใจมาสู่ผู้ที่คิดค้นมันได้เลย ในทางกลับกัน
เมื่อโทรศัพท์เครื่องเดิมนั้นเชื่อมต่อสัญญาณ และเปิดใช้งานระบบ
ปฏิบัติการทั้งหมด ตอนนี้มันก็จะตอบสนองต่อความต้องการ
ของผู้ใช้ และยิ่งโทรศัพท์ถูกใช้งานมากเท่าไร ผู้คิดค้นโทรศัพท์ก็จะยิ่ง
ได้รับเกียรติมากขึ้นเท่านั้น พระคัมภีร์กล่าวว่าเราจะถวายพระเกียรติสิริแด่
พระบิดาก็เมื่อเราเกิดผลมากและทำให้พระประสงค์ที่แท้จริงในชีวิตสำเร็จ

ผมอธิษฐานขอให้หนังสือเล่มนี้เป็นแรงบันดาลใจให้คุณไม่ย่อ
อยู่กับที่ แต่จะก้าวไปข้างหน้ามากกว่าเดิม และใส่ใจในรูปแบบของคำสอน
ที่คุณรับเข้ามาและสังเกตว่ามันส่งผลต่อความคิดของคุณอย่างไร พระเยซู
ตรัสว่า “ถ้าใครตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ คนนั้นก็จะ

รู้ว่าคำสอนนี้มาจากพระเจ้าหรือที่เราพูดตามใจชอบเอง” (ยน. 7:17) ผมเชื่อว่าคนที่พร้อมจะสละทุกสิ่งที่ไม่ได้มาจากพระเจ้า พระบุตรหรือพระประสงค์ของพระองค์ไว้เบื้องหลัง ผู้ที่ยอมถ่อมใจอยู่ในความเข้าใจฝ่ายวิญญาณและกล่าวว่า “ฉันต้องการจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ขอให้ข้าพเจ้าในโลกรนี้สำเร็จเหมือนในสวรรค์” นี่แหละคือสิ่งที่จะสร้างรากฐานให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เริ่มทำกิจของพระองค์ภายในตัวคนผู้นั้น การรับการเปลี่ยนแปลงความคิดใหม่ไม่ได้ใช้เวลาเพียงแค่วันเดียว แต่จะเกิดขึ้นได้โดยผ่านการสื่อสารกับพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่องเท่านั้น

หากคุณปรารถนาที่จะทำตามพระประสงค์ของพระบิดาจริง ๆ คุณก็จะบรรลุถึงความรู้ที่มาจากพระองค์ ได้เห็นในสิ่งที่ตามองไม่เห็น ได้เดินในความสว่าง ได้ตระหนักถึงช่วงเวลาและฤดูต่าง ๆ ตระหนักถึงความปรารถนาของพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องการสร้างกรอบความคิดของสวรรค์ขึ้นภายในคุณ เพื่อให้คุณเปิดออกเหมือนดังเมล็ดพันธุ์และกลายเป็นสิ่งที่คุณควรจะเป็นบนโลกนี้และรับใช้พระประสงค์ของพระเจ้า

เพราะฉะนั้นจงอธิษฐานขอให้พระวิญญาณแห่งพระเจ้าทรงถอนรากถอนโคนสิ่งที่พระบิดาไม่ได้เป็นผู้ปลูกภายในตัวคุณออกไปให้สิ้นซาก จงทูลขอพระวิญญาณแห่งความจริงให้เปิดตาของคุณออกเพื่อที่จะมองเห็นทุกสิ่งที่คุณต้องละทิ้งไป นั่นคือ ทุกสิ่งที่อยู่นอกเหนือการทรงเรียกของคุณ และทุกสิ่งที่เป็นเบี่ยงเบนความสนใจของคุณออกจากพระประสงค์ ขอให้การเคร่งศาสนาหรือคำสอนของมนุษย์ และความกตัญญูของ

วิญญานแห่งโลกนี้จึงหลุดออกจากชีวิตของคุณ ขอให้การเปิดเผยสำแดงถึงความเป็นบุตรของพระเจ้าและความเข้าใจในการคำสอนเรื่องแผ่นดินสวรรค์เป็นของคุณ ขอให้พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงเปิดความคิดจิตใจให้คุณเข้าใจพระวจนะ และให้คุณเข้าถึงความลึกลับในคำสอนของพระองค์ จงทูลขอให้พระเจ้าขยายขอบเขตในชีวิตคุณเพื่อให้เอื้อต่อแผ่นดินของพระเจ้าที่ได้ทรงลิขิตไว้ภายในคุณและสิ่งที่จะเกิดขึ้นผ่านทางตัวคุณ

จงทูลขอให้พระเจ้าทรงเทการเจิมของพระองค์ลงมาเพื่อจะทำลายทุกแอกที่ผูกมัดคุณ และจะนำความกระจ่างแจ้งและความเข้าใจมาถึงคุณ คุณจะรู้สึกรื่นรมย์ไปทุกอณูในร่างกาย จงขอและคุณจะได้รับ! เพราะว่าทุกสรรพสิ่งที่ทรงสร้างนั้นกำลังรอคอยบรรดาลูกทั้งหลายของพระเจ้าให้มาเปิดเผยและนำพระสิริของพระเจ้ามาสู่โลกนี้!

เปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่

ผมสนใจในวิธีคิดของพระเจ้าเสมอ ถึงกับหมกมุ่นเลยทีเดียว! ในบทก่อนหน้านี้คุณได้ทราบแล้วว่า ไม่อาจใช้สติปัญญาของมนุษย์ หรือความคิดแบบมนุษย์มาทำความเข้าใจพระดำริของพระเจ้าได้ แต่ด้วยจิตใจ (ความคิด) ที่ถูกเปลี่ยนแปลงใหม่แล้วเท่านั้นจึงจะเข้าใจได้ นี่จึงเป็นเหตุผลที่การเปิดตาใจฝ่ายวิญญาณถือเป็นกระบวนการที่สำคัญที่สุดสำหรับคริสเตียน ดังนั้นเราจึงควรลงลึกในความรู้และการเปิดเผย สำแดงว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ใดให้มากขึ้นและลึกซึ้งยิ่งขึ้น และนี่เป็นเหตุให้อัครทูตเปาโลอธิษฐานทูลขอการเปิดตาใจจากพระเจ้าเสมอๆ เพื่อให้เรา 'ได้รู้ว่ามีมรดกที่มีศักดิ์ศรีของพระองค์สำหรับพวกธรรมิกชนนั้นบริบูรณ์เพียงไร และรู้ว่าฤทธานุภาพของพระองค์ยิ่งใหญ่มากมายเพียงไรสำหรับเราที่เชื่อนั้น (อฟ. 1:18-19)

หากเราแต่ละคนหยุดสักครู่และค้นลึกลงไปหัวใจ หลายคนอาจรู้สึกขาดความอิมเมจและความเข้าใจว่าตัวเองกำลังทำตามพระประสงค์

ของพระเจ้าในชีวิตอยู่หรือไม่ เพื่อนเอ๋ย อย่าท้อแท้! ผมเชื่อว่าโดยการเปิดเผยจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ในหนังสือเล่มนี้จะสามารถเปิดตาใจของคุณได้ ในบทต่อไป ผมจะเสนอขั้นตอนที่ทำได้ง่ายๆ ที่จะนำคุณให้ไปได้ไกลกว่าเดิมและเข้าใกล้กับลิขิตชีวิตของคุณมากขึ้น เพื่อคุณจะใช้ชีวิตที่เหลือบนโลกนี้ให้สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า

ผมอธิษฐานขอให้คุณจับจ้องไปที่สิ่งเดียว คือสิ่งที่คุณผ่านพ้นมาแล้ว โน้มตัวไปยังสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า บากบั่นมุ่งไปสู่หลักชัย เพื่อจะได้รับรางวัล คือการทรงเรียกแห่งเบื้องบนซึ่งมีในพระเยซูคริสต์ ขอพระเจ้าทรงขยายขีดความสามารถของคุณให้เห็นได้ไกลกว่าแค่ความสำเร็จตรงหน้า มองเห็นไปไกลกว่าธุรกิจการงาน เงินทอง หรือการศึกษา! ขอให้คุณมองเห็นไปไกลกว่าความวุ่นวายและความไร้แก่นสารของโลกใบนี้ รวมถึงเห็นไปไกลกว่าแค่ได้เข้าส่วนรับใช้ในพันธกิจ

อย่าพลาดจากเป้าประสงค์

ในพระกิตติคุณมัทธิวเขียนไว้ว่า “แต่พวกท่านจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงนี้ให้” (มธ. 6:33) น่าเสียดายที่ระบบของโลกนี้สอนให้เราแสวงหาวัตถุสิ่งของไม่ใช่แผ่นดินของพระเจ้า นี่คือนิสัยที่โลกคอยทำให้คุณตกเป็นทาสของระบบของมัน คำโกหกของศัตรูทำให้ผู้คนติดกับดักแห่งความสำเร็จและการบรรลุเป้าหมายตามอย่างยุคนี้ ซึ่งเป็นเพียงสิ่งชั่วคราวที่ไม่นานก็จะล่องไป

ทุกวันนี้หลายคนไม่รู้ตัวเลยว่า ค่านิยมของยุคนี้ได้กลืนกินชีวิตของเขาเข้าไปมากขนาดไหนและทำให้เขาดำเนินชีวิตที่พลาดเป้าไปอย่างสิ้นเชิง น่าสนใจที่คำว่า บาป หมายถึง “การพลาดเป้า” ระบบของโลกนี้ได้วางยาต่อวิถีคิดของผู้คนจนพวกเขากลายเป็นทาสของความบาป พวกเขาตกเป็นทาสของวิถีชีวิตที่พลาดไปจากเป้าประสงค์ที่พระเจ้ากำหนดเอาไว้ให้เราแต่ละคน และแต่ละคนก็ยังดำเนินชีวิตแค่ตามมาตรฐานที่เขาทำได้ (ฟป. 3:16) หากคุณได้รับการสอนที่ไม่ถูกต้อง ชีวิตของคุณก็จะเดินไปผิดทิศทาง นั่นคือ ยิ่งค่อยๆ ห่างไกลออกไปจากเป้าหมายอีกด้วย

นี่คือเหตุผลที่พระเยซูทรงนำคำสอนเรื่องแผ่นดินสวรรค์มาสู่โลกนี้ สิ่งแรกที่พระองค์ทรงเรียกให้ประชากรของพระองค์ทำก็คือการกลับใจใหม่ พระองค์ตรัสว่า “จงกลับใจใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว” การกลับใจใหม่หมายถึงการเปลี่ยนกรอบความคิดของคุณ หรืออีกนัยหนึ่ง พระคริสต์ตรัสว่า “ถึงเวลาแล้วที่เจ้าจะต้องเปลี่ยนวิถีคิดใหม่ ไม่อย่างนั้น เจ้าจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องแผ่นดินสวรรค์และยอมรับชีวิตใหม่ที่เรเตรียมไว้สำหรับเจ้าได้” ท้ายที่สุดการงานที่สำเร็จแล้วของพระเยซูบนกางเขนจะกลายมาเป็นรากฐานแห่งชีวิตใหม่ที่อยู่อีกฟากหนึ่งของกางเขน

เมื่อเด็กทารกคนหนึ่งเกิดมา ปกติสิ่งแรกที่โผล่เข้ามาในโลกก่อนก็คือศีรษะของเด็ก เช่นเดียวกันกับการเริ่มต้นดำเนินชีวิตในแนวทางใหม่ การเปลี่ยนแปลงต้องเกิดขึ้นที่หัวของคุณก่อน โดยรับเอาการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่ เป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีชีวิตใหม่ในขณะที่ยังมีความคิดจิตใจ

แบบเดิมอยู่ เพื่อที่จะยอมรับชีวิตใหม่ในพระเยซู คุณจำเป็นต้องรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่ และเรียนรู้ที่จะคิดในแนวทางใหม่

แผนการดั้งเดิมของพระเจ้า

อย่างที่คุณทราบอยู่แล้วว่ากรอบความคิดของคุณได้รับอิทธิพลจากคำสอนที่คุณเลือกที่จะรับไว้ พระเยซูทรงนำคำสอนของพระเจ้ามาสู่โลกนี้เพื่อฟื้นฟูกรอบความคิดแห่งแผ่นดินสวรรค์ให้กลับคืนมาสู่มนุษยชาติซึ่งแท้จริงแล้วเป็นแผนการดั้งเดิมของพระเจ้าอยู่แล้ว! เพื่อจะเข้าใจแผนการดั้งเดิมของพระเจ้า เราต้องย้อนกลับไปดูว่าเกิดอะไรขึ้นในสวนเอเดนก่อนที่มนุษย์จะล้มลงในความบาป แล้วจึงจะเข้าใจถึงความลึกล้ำในสิ่งที่พระเยซูทรงรื้อฟื้นกลับมาให้เรา

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า “ให้เขาปกครอง” (ปฐมก. 1:26) มนุษย์จึงได้รับสิทธิและอำนาจในโลกนี้ในการปกครองและครอบครอง ดังนั้นอาดัมจึงได้อยู่ในสวนเอเดนในการทรงสถิตของพระเจ้า ที่ซึ่งสวรรค์และโลกเป็นผืนแผ่นดินเดียวกันอย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม วันหนึ่งอาดัม (ด้วยความไม่เชื่อฟังของเขา) ได้สูญเสียการเชื่อมต่อโดยตรงกับสิทธิอำนาจของสวรรค์ที่มีในเขตแดนของโลกนี้ไป มารร้ายลูซิเฟอร์จึงใช้ช่องทางนี้ในการยึดอำนาจแห่งการปกครองซึ่งเป็นของมนุษย์ไปเสีย

เนื่องจากการไม่เชื่อฟังของมนุษย์เพียงคนเดียว มารจึงสามารถเข้ามาในเขตแดนระหว่างสวรรค์และโลกพร้อมกับพลังอำนาจทั้งสิ้นของมัน

มันทำเช่นนี้เพื่อที่จะเข้ามาครอบงำและทำกิจบนโลกในฐานะลูกแห่งการ
ไม่เชื่อฟังผ่านทางร่างกายของมนุษย์

พระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์

ก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จมาในโลกนี้ ความลับของโลกฝ่ายวิญญาณถูกซ่อนเร้นไว้จากมนุษย์ แต่ผ่านทาง การสิ้นพระชนม์และการคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเปิดเผยโลกฝ่ายวิญญาณและนำมนุษย์กลับคืนสู่สถานะที่มีอำนาจดั้งเดิม พระคริสต์จึงเป็นอาดัมคนสุดท้ายผู้ทรงฟื้นฟูสิ่งที่อาดัมคนแรกได้ทำสูญหายไปให้กลับคืนมา

ให้เราดูที่พระวาระของพระเจ้าซึ่งเปิดเผยสิ่งที่พระเยซูทรงได้ทำเพื่อเรา และวิธีที่พระองค์ทรงทำให้โลกกลับคืนดีกับสวรรค์ ในพระธรรมโคโลสีเขียนไว้ว่า

“พระองค์ทรงช่วยให้พ้นจากอำนาจของความมืด และทรงย้ายเราเข้ามาไว้ในอาณาจักรของพระบุตรที่รักของพระองค์ ในพระบุตรนั้น เราได้รับการไถ่ คือการยกโทษจากบาปทั้งหลาย พระคริสต์ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้าผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือทุกสิ่ง ที่ทรงสร้าง เพราะว่าโดยพระองค์ทุกสิ่งได้รับการทรงสร้างขึ้น ทั้งสิ่งที่อยู่บนท้องฟ้าและบนแผ่นดินโลก ทั้งสิ่งที่มองเห็นและสิ่งที่มองไม่เห็น ไม่ว่าจะเป็นบัลลังก์แห่งพวกทูตผี หรือพวกทูตผีที่ปกครอง หรือพวกทูตผีที่ครอบครอง หรือพวกทูตผีที่มีอำนาจ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนทุกสิ่ง และทุกสิ่งถูกยึดเข้าด้วยกัน

โดยพระองค์ พระองค์ทรงเป็นศีรษะของกายคือคริสตจักร พระองค์ทรงเป็นปฐม ทรงเป็นผู้แรกที่เป็นขึ้นจากตาย เพื่อว่าพระองค์จะทรงเป็นเอกในทุกสิ่ง เพราะว่าพระเจ้าพอพระทัยที่จะให้ความบริบูรณ์ทั้งหมดดำรงอยู่ในพระองค์ และโดยพระองค์ พระเจ้าทรงให้ทุกสิ่งขึ้นดีกับพระองค์เอง ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่บนแผ่นดินโลกหรืออยู่บนสวรรค์ โดยทรงทำให้เกิดสันติภาพโดยพระโลหิตแห่งกางเขนของพระองค์” (คส. 1:13-20)

โดยทางกางเขน พระคริสต์ทรงทำให้สวรรค์และโลกกลับคืนดีกัน ทรงนำอำนาจไปเสียจากฤทธิที่ครอบครองและฤทธิที่ปกครองอยู่ ทรงสยบพวกมันให้อับอาย ทรงมีชัยชนะเหนือพวกมัน และประทานชีวิตใหม่ให้กับเราในอีกฝั่งหนึ่งของไม้กางเขน! พระบุตรของพระเจ้าได้ทรงกลายเป็นประจักษ์สำหรับเรา ให้เราสามารถผ่านเข้าไปสู่อาณาจักรของพระเจ้าและอาศัยอยู่ ณ อีกฝั่งหนึ่งของไม้กางเขนได้ ชีวิตใหม่นี้ไม่ได้อยู่ภายใต้อำนาจของโลกแต่อยู่ภายใต้อำนาจแห่งอาณาจักรของพระเจ้า!

ณ ฝั่งแรกของไม้กางเขนหรือก่อนที่พระราชกิจของพระคริสต์จะสำเร็จ เรามีเหล่าผู้เผยพระวจนะและธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสส พวกเขาเป็นผู้พิทักษ์พวกเราจนกระทั่งพระคริสต์เสด็จมา ในฝั่งแรกของกางเขนนี้ มนุษย์ยังอยู่ภายใต้ธรรมเนียมปฏิบัติซึ่งเป็นสิ่งที่คอยชี้ให้เห็นถึงความบกพร่องของมนุษย์ที่ตกอยู่ในอำนาจความบาป ดังนั้นในฝั่งแรกของไม้กางเขน คนคนหนึ่งจึงมักจะรู้สึกที่ตัวเองไม่คู่ควรอยู่เสมอ และเป็นที่มาของการถวายเครื่องบูชาชดเชยบาปอย่างต่อเนื่องของบุโรหิต อย่างไรก็ตาม มีเขียนไว้ว่า พระเยซูได้ถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาบนไม้กางเขน

และด้วยการถวายเพียงครั้งเดียวนี้ พระองค์ได้ชำระทุกคนจากความบาป โดยสมบูรณ์ตลอดนิรันดร์ จากนั้นพระองค์ประทับ ณ พระที่นั่งแห่งพระเกียรติเบื้องขวาของพระบิดา พระองค์ประทับ (นั่งลง) ซึ่งเป็นการพิสูจน์ว่าพระราชกิจของพระองค์สำเร็จแล้ว

โดยการสิ้นพระชนม์บนกางเขน พระเยซูจึงกลายเป็นประตูให้เราสามารถเข้าสู่แผ่นดินสวรรค์ได้อีกครั้ง พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นประตู ถ้าใครเข้าไปทางเรา คนนั้นจะรอด เขาจะเข้าออกแล้วก็จะพบอาหาร” (ยน. 10:9) ณ ผั่วงแรกของไม้กางเขน เราเข้าไปได้โดยพระเมตตาของพระเจ้า ซึ่งบอกว่าพระอาชญาที่เราควรได้รับนั้น พระเยซูคริสต์ทรงรับแทนเราไว้แล้ว พระองค์ทรงแบกรับความเจ็บไข้และความบาปไว้ที่พระองค์เอง บัดนี้เราจึงต้องก้าวไปสู่ชีวิตใหม่และเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตในพระเยซู ณ อีกผัวงหนึ่งของกางเขนที่ซึ่งเปี่ยมด้วยพระคุณของพระเจ้า! ทั้งสิ้นเป็นไปเพราะพระคุณที่เราได้รับแม้ไม่สมควร

ทุกสิ่งที่พระเยซูทรงทำสำเร็จแล้วบนกางเขนได้กลายเป็นรากฐานและเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตใหม่ที่อยู่ ณ อีกผัวงหนึ่งของไม้กางเขน ที่กางเขนผัวงแรกนั้นเรามักทูลขอการทรงอภัยจากพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง และรู้สึกผิดอยู่บ่อยครั้ง อย่างไรก็ตาม ณ อีกผัวงหนึ่งของไม้กางเขน เราเรียนรู้ที่จะดำเนินอยู่ในการทรงอภัย เราไม่ต้องทูลขอการเยียวยารักษา แต่ดำเนินอยู่ในการเยียวยารักษา เราไม่ต้องทูลขอเสรีภาพแต่ดำเนินอยู่ในเสรีภาพ เราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วในอีกผัวงหนึ่งของไม้กางเขน และพระวิญญาณขององค์พระเจ้าอยู่ที่ไหน เสรีภาพก็อยู่ที่นั่น ในอีก

ฝั่งหนึ่งของกางเขนนี้พระองค์ทรงทำให้บุตรทั้งหลายของพระองค์เป็น
ปุโรหิตหลวง อีกฝั่งหนึ่งของกางเขนนี้เรามีกุญแจที่จะไขไปสู่ประตูแห่ง
แผ่นดินสวรรค์ ซึ่งอนุญาตให้เราเปิดเข้าถึงสิ่งที่ตอนนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของ
เราอย่างถูกต้องในฐานะทายาทของแผ่นดินนั้น

ลูกทวงรั้งที่กลับใช้ชีวิตอย่างลูกกำพร้า

สง่าราศีของกษัตริย์ไม่ได้อยู่ที่ความยิ่งใหญ่และความมั่งคั่งเพียง
อย่างเดียว แต่อยู่ที่คุณภาพของวิถีชีวิตในอาณาจักรนั้นด้วย คุณภาพชีวิต
ของผู้ที่อยู่ในอาณาจักรนั้นจะบ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ อำนาจ และสง่าราศี
ของกษัตริย์ผู้นั้นเอง แต่ในอาณาจักรของพระเจ้าไม่มีเรื่องสถานะของ
ผู้มาเยือน เราล้วนเป็นบุตรและเป็นปุโรหิตของอาณาจักร พระเจ้าทรง
อวยพรเราด้วยพระพรฝ่ายวิญญาณทุกประการทั้งในสวรรค์และบนโลก
พระเยซูทรงกลายเป็นคนยากไร้เพื่อที่จะทำให้เรากลายเป็นคนมั่งมีใน
ทุกสิ่ง พระเยซูทรงรับเอาความป่วยไข้ของเราไว้ที่พระองค์เอง และบัดนี้
ไม่ว่ามารหรือโรคภัยไข้เจ็บใดๆ จึงไม่มีสิทธิ์เหนือชีวิตของเราอีกต่อไป!

อย่างไรก็ตามผู้เชื่อมากมายบนโลกนี้ยังดำเนินชีวิตราวกับว่า
พวกเขาเป็นลูกกำพร้ามากกว่าเป็นบุตราบุตรีของพระเจ้า พวกเขา
ห่างเหินจากพระเจ้าในสวรรค์และพระสัญญาต่างๆ ในพระวจนะก็ไม่ได้
กลายมาเป็นความจริงในชีวิต เพื่อจะใช้ชีวิตในอาณาจักรของพระเจ้า
ณ อีกฝั่งหนึ่งของกางเขนนั่น เราจำเป็นต้องได้รับการเปิดตาใจและ
ได้รับการเปลี่ยนแปลงความคิดใหม่เสียก่อน

ในพระองค์นั้นเราได้ตายไปแล้วและเป็นขึ้นมาอีกครั้ง และนั่งอยู่กับพระองค์ในสวรรค์สถานในตำแหน่งที่มีอำนาจ ซึ่งเป็นสิทธิของเราในอาณาจักรของพระเจ้า พระเยซูทรงปลดอำนาจของมารซาตานและตรัสว่า “สิทธิอำนาจทั้งหมดในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดีทรงมอบไว้แก่เราแล้ว” (มธ. 28:18) ในพระเยซู บัดนี้เราจึงมีอำนาจและสิทธิทุกประการในการกระทำทุกสิ่งตามพระประสงค์ของพระเจ้า ดังนั้นการเปิดเผยเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าจึงนำเราไปสู่ความรับผิดชอบในการฟื้นฟูพระประสงค์ของพระเจ้าในโลกนี้ให้เป็นเหมือนในสวรรค์ และทำลายล้างทุกอย่างที่มารได้ทำไว้ตั้งแต่ในปฐมกาลบทที่สาม

ความสนิสนมก่อให้เกิดสิทธิอำนาจ

ยิ่งคุณใคร่ครวญคำสอนของเรื่องแผ่นดินของพระเจ้ายิ่งเท่าไร คำสอนนั้นก็จะยิ่งส่งผลและเปลี่ยนแปลงความคิดของคุณใหม่ได้มากขึ้นเท่านั้น แผ่นดินสวรรค์เปรียบเหมือนเมล็ดมีสตาร์ดเมล็ดหนึ่งที่สามารถเติบโตขึ้นกลายเป็นต้นไม้ใหญ่ภายในคุณได้ (มธ. 13:31) นี่เป็นกระบวนการฝ่ายวิญญาณที่สำเร็จได้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงทำกิจอยู่ภายในเรา เมื่อคุณดำเนินชีวิตสอดคล้องกับคำสอนแห่งแผ่นดินสวรรค์ ความคิดของคุณก็จะถูกปลุกเร้า ดึงเอาการเปิดเผยสำแดงใหม่ๆ ออกมา และครอบครองโลกภายในทั้งสิ้นของคุณ การเปิดเผยสำแดงแต่ละครั้งจะเป็นประตูที่นำคุณไปสู่อีกมิติหนึ่งที่ลึกเข้าไปในพระลักษณะของพระเจ้า

เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่เราจะต้องแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า ซึ่งสอนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงมีพระทัยของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีชัยชนะอันบริบูรณ์ของพระเยซูคริสต์ สิ่งเกิดว่ามีรูปแบบง่ายๆ อยู่ว่า ยิ่งเรามีความสัมพันธ์กับพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้น ความสัมพันธ์กับสวรรค์ของเราก็จะยิ่งใกล้ชิดและยิ่งแข็งแกร่งขึ้น สถานะความเป็นบุตรในชีวิตเราก็จะยิ่งมั่นคงขึ้นกว่าเดิม ยิ่งเราเชื่อมต่อกับพระองค์มากเท่าไร พระลักษณะของพระองค์ก็ยิ่งสำแดงชัดภายในเราและผ่านตัวเรา เราทุกคนล้วนสามารถใช้สิทธิและฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ แต่ระดับฤทธิ์เดชของแต่ละคนก็แตกต่างกันซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จส่วนตัวใดๆ แต่เป็นผลจากสัมพันธ์สนิทของคณั้้นกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฤทธิ์เดชของพระเจ้าในชีวิตของคนคนหนึ่งเป็นผลจากความใกล้ชิดสนิทสนมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ของเขานั้้นเอง

เชื่อผมเถิดครับว่า ด้วยการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่ในความรู้ของพระเจ้า ชีวิตของคุณจะพบกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ กระบวนการนี้จะตราตรึงใจจนไปถึงจุดที่คุณไม่คิดจะกลับไปใช้ชีวิตเหมือนเดิมอีกเลย แล้วเราจะล่วงรู้ได้ถึงจิตใจที่เปลี่ยนแปลงใหม่ในชีวิตของคนคนหนึ่งได้อย่างไร สำหรับพวกเขาแล้ว การอัศจรรย์กลายเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผล!

เพื่อนเอ๋ย มีชีวิตในพระเยซูที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิงบนอีกฝั่งหนึ่งของไม้กางเขน ผมขอหนุนใจให้คุณใช้เวลาส่วนตัวกับองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ ยอมให้พระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงความคิดของคุณใหม่ และเปิดเผยความลับแห่งแผ่นดินสวรรค์กับคุณ ศึกษาคำสอนของพระเยซู

ในพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม แล้วคุณจะเห็นว่าพระองค์ทรงสอนเกี่ยวกับแผ่นดินสวรรค์โดยเฉพาะ แผ่นดินสวรรค์จะรื้อฟื้นคุณให้กลับคืนสู่สถานะแบบที่พระเจ้าทอดพระเนตรคุณ! ฤทธิ์เดชของพระองค์จะเปิดเผยสำแดงในคุณและความเชื่อของคุณจะเพิ่มมากขึ้น ให้คุณมีนิมิต ความกล้า ความห้าวหาญ และความคิดที่สดใหม่ จากนั้นคุณจะเริ่มทำตามพระประสงค์ของพระองค์ หลายสิ่งหลายอย่างจะเริ่มกลายเป็นความจริงในชีวิตคุณ จิตวิญญาณของคุณที่หิวกระหายพระเจ้ามากขึ้นจะนำพาคุณไปสู่ความลึกล้ำแห่งแผ่นดินของพระองค์ จากพระสิริสู่สิริ มีกำลังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ คนที่ยากจนด้านจิตวิญญาณก็เป็นสุข เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์เป็นของเขาทั้งหลาย!

มีอิทธิพลนับนำใจ

พรสวรรค์ (ทะล้นความสามารถ) ไม่ใช่ลิขิตชีวิตของคุณ

คุณเกิดมาในโลกนี้ตามที่ถูกลิขิตไว้ ประกติแล้วพระเจ้าจะไม่ทรง
ปิดบังการทรงเรียกของคุณไว้จากคุณ อันที่จริงมีคนมากมายที่เอาแต่
มองหาผลลัพธ์ปลายทาง แต่ไม่ยอมให้พระเจ้าทรงนำพาเขาผ่าน
กระบวนการทั้งหมดที่จะนำไปถึงลิขิตนั้น พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของกลยุทธ์
นั้นคือ ก่อนที่คุณจะเกิดมาพระองค์ได้ประทานคุณลักษณะ ของประทาน
และพรสวรรค์บางอย่างไว้ในตัวคุณแล้ว ซึ่งสิ่งเหล่านั้นสอดคล้องกัน
อย่างสมบูรณ์กับพระประสงค์ที่มีต่อคุณในโลกนี้ อย่างไรก็ตามพระเจ้า
ทรงใช้สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเครื่องมือที่จะนำพาคุณให้ผ่านฤดูกาลต่างๆ
ของชีวิต ขณะเดียวกันก็หล่อหลอมคุณให้เติบโตไปจนถึงจุดที่คุณมีกำลัง
และสิทธิอำนาจที่จะทำให้พระประสงค์ที่แท้จริงสำเร็จในขอบเขตอิทธิพล
ของคุณได้ ต้องเข้าใจนะครับว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ทุกคนให้ปกครอง

และครอบครองสิ่งที่อยู่ภายใต้เขตแดนแห่งการทรงเรียกของเขา

ผมอยากจะย้ำว่าพรสวรรค์ที่คุณมีนั้นไม่ใช่ลิขิตชีวิตของคุณ แต่ทั้งสองสิ่งนี้สัมพันธ์กัน ความสามารถที่พระเจ้าประทานให้คุณเป็นเหมือนกุญแจที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดเพื่อไขเปิดทางไปสู่การทรงเรียกของคุณ ดาวิดเป็นนักดนตรีที่มีพรสวรรค์ตั้งแต่เด็ก แต่นั่นไม่ใช่การทรงเรียกของเขา พิณที่เขาบรรเลงกับบัลลังก์ที่เขาประทับไม่ได้ไปในแนวทางเดียวกันเลย แต่อย่างไรก็ดีความสามารถชำนาญในการเล่นพิณเป็นสิ่งที่นำพาดาวิดมาถึงยังพระราชวังของกษัตริย์ เพราะพระเจ้าทอดพระเนตรว่าเขาเป็นกษัตริย์อยู่แล้วตั้งแต่แรก ดังนั้นเมื่อคุณใช้พรสวรรค์และความสามารถใดๆ ตอบสนองต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า ก็เท่ากับคุณเปิดโอกาสให้พระวิญญาณบริสุทธิ์นำหน้าคุณไปสู่เป้าหมายในอนาคต จะมีวันหนึ่งที่พรสวรรค์จะพาคุณไปถึงยังบางตำแหน่งในโลกนี้ และตำแหน่งนั้นเองจะกลายเป็นขอบเขตอิทธิพลของคุณ แต่ก่อนสิ่งอื่นใดพรสวรรค์ของคุณจะต้องมาพร้อมกับการนำข่าวดีเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า

ความยิ่งใหญ่ของยอห์น คือ การเตรียมทาง

ครั้งหนึ่งพระเยซูกล่าวถึงยอห์นผู้ให้บัพติศมาว่า “ไม่มีไครยิ่งใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมา” แม้ว่ายอห์นไม่ได้ทำหมายสำคัญอะไรเลย (ยน. 10:41; มธ. 11:11) น่าสนใจนะครับ *ความยิ่งใหญ่ของเขานั้นเกี่ยวกับอะไร?* เมื่อเราศึกษาเรื่องผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิม

เรามักให้ความสำคัญกับปาฏิหาริย์ หมายสำคัญ และการอัศจรรย์ที่พวกเขาทำ แต่ความยิ่งใหญ่แห่งของประทานการเผยพระวจนะไม่ได้อยู่ที่สิ่งเหล่านี้!

ตามแบบอย่างของราชอาณาจักรนั้น ก่อนที่กษัตริย์จะเสด็จไปถึงสถานที่แห่งใด ทูตหรือผู้ประกาศจะถูกส่งไปล่วงหน้าเพื่อเป็นเสียงที่เตรียมทางและประกาศถึงการเสด็จมาของกษัตริย์ ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้รับเกียรตินี้ ผู้เผยพระวจนะทั้งหลายที่มาก่อนหน้ายอห์นได้ประกาศถึงการมาของพระเมสสิยาห์ พวกเขาปรารถนาจะได้เห็นวันที่พระบุตรของพระเจ้าเหยียบย่างลงบนพื้นแผ่นดินโลก และยอห์นก็เป็นผู้เผยพระวจนะคนสุดท้ายในพันธสัญญาเดิมที่มาเพื่อเตรียมทางให้กับองค์จอมกษัตริย์

ของประทานด้านการเผยพระวจนะนี้ยกชูยอห์นให้ขึ้นไปอยู่ในสถานะอันสูงส่งของการเป็นผู้เผยพระวจนะของอิสราเอล นี่จึงกลายเป็นขอบเขตอิทธิพลของเขาในการรับใช้และทำตามพระประสงค์ในชีวิต ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้เตรียมมรรคาสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยการประกาศถึงแผ่นดินสวรรค์ หมายสำคัญและการอัศจรรย์ไม่ได้เป็นตัวชี้วัดความยิ่งใหญ่ของของประทานนั้น แต่อยู่ที่สารและพันธกิจที่เขาแบกรับไว้

บัพติศมาเข้าไปสู่สารแห่งแผ่นดินสวรรค์

พระธรรมลูกาเขียนเอาไว้ว่า “มีเพียงธรรมบัญญัติและผู้เผยพระวจนะจนกระทั่งยอห์นมาปรากฏ ตั้งแต่นั้นมาเขาประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า และทุกคนก็พยายามแย่งชิงกันเข้าไปใน

แผ่นดินนั้น” (ลก. 16:16) ยอห์นได้นำสารแห่งแผ่นดินสวรรค์ลงมา กล่าวว่า “จงกลับใจใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว” (มธ. 3:1-2) ยอห์นเทศนาถึงสิ่งเหล่านี้ในถิ่นทุรกันดารแคว้นยูเดียและให้บัพติศมา คำว่า *บัพติศมา* (*baptism*) แปลมาจากคำว่า *บัพติโซ* (*baptizo*) ในภาษากรีก ซึ่งหมายถึง “การจุ่ม” การจุ่มนี้ไม่ได้หมายถึงการแช่อยู่ในน้ำทั่วๆ ไป แต่ในบริบทนี้กินความลึกซึ่งไปถึงการจุ่มแช่อยู่ในวิถีแห่งคำสอน

ลองจินตนาการว่าองค์พระเยซูทรงมาหา ยอห์นแล้วตรัสว่า “เราต้องการรับบัพติศมาจากท่าน” (มธ. 3:13-14) พระเยซูทรงไม่ได้รับบัพติศมาจากพวกฟาริสี สะดูสี หรือมหาปุโรหิตคายาฟาส เพราะอะไร ก็เพราะพระองค์ไม่ได้นิยามพระองค์เองตามคำสอนของพวกเขา! ในทางตรงกันข้ามพระองค์ทรงต้องการการจัดเชื้อแห่งคำสอนของพวกเขาส่งซึ่งไม่ได้มาจากพระบิดาที่แพร่เข้าไปในความคิดของผู้คนให้สิ้นซากด้วยการรับบัพติศมาจากยอห์นจึงหมายความว่าพระเยซูทรงจุ่มแช่พระองค์เองลงในวิถีแห่งคำสอนที่ยอห์นผู้ให้บัพติศมายึดถือ จากนั้นพระคริสต์ก็ทรงสั่งสอนเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าด้วยสารเดียวกันกับที่ยอห์นเทศนา ภายหลังการสิ้นพระชนม์และคืนพระชนม์ พระเยซูยังทรงกำชับเหล่าสาวกให้ยึดถือสารนั้นต่อไป “พวกท่านจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” (มก. 16:15-18) ดังนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่เราต้องตระหนักว่าเป้าหมายสูงสุดของการทรงเรียก คือการส่งสารแห่งแผ่นดินสวรรค์เข้าไปในขอบเขตอิทธิพลของคุณ คุณจะทำได้ยังไง และเริ่มต้นจากจุดไหนดี

ผู้คนมากมายรวมตัวกันในถิ่นทุรกันดารในแคว้นยูเดียเพื่อรับฟังคำสอนของยอห์นผู้ให้บัพติศมา สารของเขาเรื่องแผ่นดินสวรรค์นั้นเร้าใจมากจนปลุกเร้าปฏิกิริยาตอบสนองของคนที่ได้ยินได้ฟัง ผู้ชนรับบัพติศมาและเกิดคำถามน่ากังวลใจต่อมาว่า “เราจะต้องทำอะไร?” ยอห์นผู้ให้บัพติศมาจึงตอบว่า “ใครมีเสื้อสองตัวจงแบ่งปันให้แก่คนที่ไม่มี และใครมีอาหารก็จงทำเหมือนกัน” พวกคนเก็บภาษีต่างก็มาขอรับบัพติศมาด้วย และถามท่านว่า “อาจารย์ เราต้องทำอะไร?” ท่านจึงตอบพวกเขาว่า “อย่าเก็บภาษีเกินพิกัด” พวกทหารก็ถามท่านด้วยว่า “แล้วเราล่ะ จะต้องทำอะไร?” ท่านตอบเขาว่า “อย่ากรรโชก อย่าใส่ความเพื่อเอาเงิน แต่จงพอใจในค่าจ้างของตัวเอง” (ลก. 3:10-14)

สังเกตว่ายอห์นไม่ได้บอกให้พวกเขาละทิ้งทุกอย่างไว้ข้างหลัง เพราะสุดท้ายแล้วในโลกที่มองเห็นได้นั้น คนเหล่านี้ได้ไต่เต้าไปจนถึงตำแหน่งหนึ่งในหน้าที่การงานของตนแล้ว ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเข้าใจว่าพระประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวข้องกับทั้งโลกและโครงสร้างของการปกครองในโลก ดังนั้นเขาจึงสอนผู้คนให้เปลี่ยนวิธีคิดและเข้าใจเรื่องขอบเขตอิทธิพลของตน นั่นคือพื้นที่ซึ่งพวกเขาควรจะเป็นเกลือและแสงสว่างให้กับโลกนี้

จะเริ่มส่งสารแห่งแผ่นดินของพระเจ้าออกไปได้อย่างไร

ผมเทศนาสารแห่งแผ่นดินของพระเจ้าออกไปทั่วโลกและสอนผู้คนเกี่ยวกับการทรงเรียกมากมาย คำถามของคนในปัจจุบันช่างเหมือนกับ

คำถามที่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้รับ “เราจะทำอย่างไรดีกับช่วงเวลานี้ของชีวิต” “เราจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าได้อย่างไร” “เราจะเริ่มต้นจากจุดไหนดี” เพื่อนเอ๋ย จงจุ่มแช่ตัวเองลงในคำสอนแห่งแผ่นดินสวรรค์เพื่อความคิดของคุณจะได้รับการเปลี่ยนใหม่ แล้วพระเจ้าจะนำคุณก้าวเข้าสู่ชีวิตชีวิตของคุณ พระเจ้าประทานความสามารถและพรสวรรค์ไว้ในตัวคุณซึ่งจะบ่งชี้ทิศทางของพระเจ้าสำหรับชีวิตคุณ ตอนนี้คุณมีทั้งความรู้ความสามารถและมีเขตแดนที่ตัวคุณเองอยู่ในฐานะผู้นำอย่าละเลยพื้นที่เหล่านี้ เพราะสิ่งที่คุณมีเกี่ยวข้องโดยตรงกับอำนาจและอิทธิพลของสวรรค์ในชีวิตคุณ คุณควรครอบครองและรับผิดชอบต่อของประทานที่พระเจ้าประทานให้ โดยใช้ของประทานเพื่อป่าวประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า

พระเยซูตรัสว่าคุณเป็นความสว่างของโลก (มธ. 5:14-16) เราเป็นผู้ส่งสารของพระองค์บนโลกนี้ และต้องนำเอาแสงสว่างของพระเจ้าเข้าไปในทุกแควดวงสังคมด้วย ไม่ว่าจะเป็นในวงการการเมือง วงการกีฬา วงการการแพทย์ วงการการศึกษา และอื่นๆ เพื่อให้ผู้คนเห็นการกระทำที่ดีงามของเราและสรรเสริญพระบิดาในสวรรค์ของเรา ด้วยวิธีนี้แสงสว่างของพระเจ้าจึงจะสาดส่องไปทั่วทุกหนแห่ง

ผมหมายความว่าอย่างไร

ลองนึกภาพเด็กสาวคนหนึ่งเดินเข้าไปหาศิษยาภิบาลและบอกว่า “อาจารย์คะ หนูอยากทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในโลกนี้ค่ะ”

ศิษยาภิบาลจึงตอบว่า “ดีมาก พระเยซูตรัสว่าจงออกไปประกาศว่า แผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว จงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย จงทำให้คนตาย แล้วเป็นขึ้น จงทำให้คนโรคเรื้อนหายสะอาด และจงขับผีออก ท่านทั้งหลายได้รับเปล่าๆ ก็จงให้เปล่าๆ” (มธ. 10:8)

เด็กสาวคนนั้นยังกลัวและตอบว่า “ค่ะ หนูเข้าใจ แต่หนูรู้สึกว่าจะพระเจ้าประทานพรให้หนูเรียนเก่งและไปเป็นหมอค่ะ”

ศิษยาภิบาลจึงตอบว่า “ดีเลย ถ้าอย่างนั้นก็จะไปเป็นหมอ เพราะนั่นคือของประทานที่จะสร้างพื้นที่แห่งอิทธิพลของเธอบนโลกนี้ แต่จงจำไว้ว่าของประทานเหล่านั้นต้องมาพร้อมกับสารของพระเจ้า ดังนั้นจงทำให้ตัวเองได้เป็นหมอ และไม่ว่าเธอจะอยู่ที่ไหน จงประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระองค์ รักษาคนป่วย ขับผี และทำให้คนตายฟื้น!”

หลังจากนั้นเด็กหนุ่มคนหนึ่งก็เข้ามาหาศิษยาภิบาลคนเดียวกันบอกว่า “อาจารย์ครับ ผมอยากทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตครับ”

ศิษยาภิบาลตอบว่า “เยี่ยมมาก เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้นายประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า รักษาคนป่วย ทำให้คนตายฟื้น และขับผี!”

ชายหนุ่มคนนั้นตอบว่า “ครับ แต่ผมกำลังเรียนไปเป็นทนายอยู่”

“ไม่มีปัญหา” ศิษยาภิบาลตอบ “จงไปเป็นทนายความ ถ้าคุณรู้สึกว่าพระเจ้าทรงเรียกคุณให้เข้าไปในสายวิชาชีพนี้ ของประทานนี้จะเป็นอย่างที่ว่าคุณสามารถเทศนาข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้า

รักษาโรค ขับผี ทำให้คนตายฟื้น คุณมีอิทธิพลในเขตแดนแห่งของ
ประทานนั้น ดังนั้นจึงใช้ของประทานนั้นไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของตัวเอง
แต่เพื่อจะมีอิทธิพลกับโลกด้วยการทำกาที่ดี และเผยแพร่สารแห่ง
อาณาจักรของพระเจ้าออกไป”

การเชื่อฟังเป็นตัวกำหนดรางวัล

พระเจ้าประทานความสามารถและพรสวรรค์ไว้ภายในตัวคุณ ซึ่ง
เกี่ยวข้องโดยตรงกับพระประสงค์ที่มีต่อชีวิตของคุณ วันหนึ่งคุณจะต้อง
รายงานต่อพระเจ้าว่าคุณใช้สิ่งเหล่านี้อย่างไร และคุณเชื่อฟังขนาดไหน
ต่อการทรงเรียกในชีวิต วันหนึ่งทุกคนในอาณาจักรของพระเจ้าจะต้อง
ยื่นต่อหน้าองค์จอมกษัตริย์และรายงานการกระทำของตนเอง แล้ว
องค์จอมกษัตริย์จะประทานรางวัลให้แต่ละคน รางวัลที่ได้รับจะสะท้อน
ตามการเชื่อฟังต่อพระประสงค์ที่พระเจ้ากำหนดไว้ให้เรา “คนที่ได้รับ
มาก จะต้องเรียกเอาจากคนนั้นมาก และคนที่ได้รับฝากไว้มาก ก็จะต้อง
ทวงเอาจากคนนั้นมาก” (ลก. 12:48) พระเจ้าทรงมอบหมายให้แต่ละคน
ตามกำลังของพวกเขา ดังนั้นความยิ่งใหญ่ของรางวัลไม่ได้ขึ้นอยู่กับ
ปริมาณการลงแรง แต่ขึ้นอยู่กับขนาดของการเชื่อฟังพระประสงค์ของ
พระเจ้าที่คุณได้รับมอบหมายมา

สมมุติว่าพระองค์ทรงเจิมตั้งคุณให้มีอิทธิพลและนำคนหนึ่งล้านคน
มาถึงพระเยซู ในขณะที่ผมได้รับการทรงเรียกให้พาคนมาเชื่อได้เพียง
หนึ่งร้อยคน สุดท้ายตลอดชีวิตบนโลกของคุณ คุณสามารถนำพาคน

มาเชื่อห้าแสนคน ถ้าวัดจากมาตรฐานของมนุษย์แล้ว คุณประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่เลยทีเดียว พันธกิจของคุณยิ่งใหญ่กว่าของผมมากนัก ในสายตามนุษย์ แต่กระนั้นอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้เป็นไปในลักษณะเดียวกับโลกที่ตามองเห็น แม้คุณจะประสบความสำเร็จในโลกที่มองเห็นนี้ แต่คุณยังไม่ได้บรรลุตามพระประสงค์ของพระเจ้าทั้งหมด เพราะคุณไม่ได้นำวิญญูณหนึ่งล้านดวงมาถึงพระคริสต์ หากผมถูกเรียกให้พาคนมาหนึ่งร้อยคน แต่ผมพามาได้เก้าสิบเก้าคน ก็ถือว่าผมเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าคุณ เพราะผมเติมเต็มพระประสงค์ของพระเจ้าได้ถึง 99% เมื่อเทียบกับ 50% ของคุณ พระเจ้าจะประเมินการทำงานของของคุณโดยวัดว่าคุณได้เชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์มากน้อยแค่ไหน ผลที่ตามมาคือรางวัลในสวรรค์ของผมจะยิ่งใหญ่กว่าของคุณ

พระเจ้าปรารถนาให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จผ่านทางลูกๆ ของพระองค์ พระองค์จึงประทานของประทานต่างๆ พรสวรรค์ และมอบหมายขอบเขตอิทธิพลให้กับคุณ คุณเกิดมาเพื่อสร้างผลกระทบต่อโลกนี้ด้วยการทรงเรียกของคุณซึ่งมีเอกลักษณ์ต่างไปจากคนอื่น ๆ หลายคนไม่กล้าวางใจพระเจ้าอย่างเต็มที่และกลัวที่จะก้าวเข้าไปอย่างเต็มตัวสู่อาณาเขตแห่งการทรงเรียก อย่างไรก็ตามสิ่งนี้เกิดขึ้นเพียงเพราะพวกเขาขาดความรู้ว่าแท้จริงแล้วพระเจ้าทรงเป็นผู้ใด จงอย่าเปรียบเทียบตัวเองกับคนอื่น เพราะการทำเช่นนั้นจะเปิดประตูไปสู่ความอิจฉาริษยา การปฏิเสธ และความเปราะบาง พระเจ้าประสงค์ให้คุณรู้จักกับพระองค์ และเห็นตัวเองในพระองค์ เพราะความหมายที่แท้จริงของชีวิตคุณอยู่ใน

พระประสงค์ของพระเจ้า

พระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งที่ยิ่งใหญ่สำหรับคุณเอาไว้เบื้องหน้าแล้ว ดังนั้นจงแสวงหาความสัมพันธ์กับพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง จุ่มแช่ตัวเองอยู่ในคำสอนเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า เลือกที่จะรับใช้ผู้คนใน จุดที่คุณอยู่ในตอนนี้ แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเริ่มนำคุณไปลึกขึ้น และไกลกว่าเดิมสู่จุดหมายปลายทางแห่งลิขิตชีวิตของคุณ ของประทาน ของคุณคือขอบเขตอิทธิพลที่คุณจะกลายเป็นเหมือนเชื้อฝ่ายวิญญาณ แห่งแผ่นดินของพระเจ้าเพื่อที่จะหมัก (เปลี่ยนแปลง) แป้งทั้งก้อน (สิ่งที่ อยู่รอบตัว) โดยการประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระองค์

เพื่อนเอ๋ย พระเจ้าตั้งพระทัยให้เราเป็นเกลือและแสงสว่างไปทั่วโลก ผมเชื่อว่าพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเราแต่ละคนนั้นยิ่งใหญ่ และจะไม่มีความหยุดยั้งแค่ในตัวเรา เพราะพระประสงค์ของเจ้ามีไว้ สำหรับคนทุกยุคสมัย ชีวิตของเราเชื่อมโยงกับคนรุ่นถัดไปและผู้คนรอบตัว ดังนั้นผมจึงขอวิงวอนฝากไปยังทุกคนที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าจะเป็น ผู้หลักผู้ใหญ่ คุณพ่อ คุณแม่ คนหนุ่มสาว และเด็กๆ ด้วย

เราล้วนต้องการกันและกันในการนำแสงสว่างของพระเจ้าเข้าไปสู่ ขอบเขตแห่งอิทธิพลในสังคม และเริ่มแผ่ขยายอิทธิพลจากเขตแดนของเรา ออกไป โดยการใช้ของประทานที่พระเจ้าประทานให้ ประกาศอาณาจักร ของพระองค์ รักษาคนเจ็บป่วย ขับผีและทำให้คนตายฟื้นคืนชีวิต ผมเชื่อ ว่าเราสามารถร่วมมือกันเพื่อเติมเต็มพระประสงค์ของพระเจ้าในยุคของ เราและทำลายกิจการของมารซาตานลงได้

กระบวนการ

ไม่ว่าคุณอายุเท่าไร พระเจ้ายังทรงปรารถนาที่จะนำคุณไปข้างหน้าเสมอ พระเจ้าสนพระทัยการทรงเรียกของคุณมากกว่าตัวคุณเสียอีก และยิ่งถ้าคุณมีหัวใจในการแสวงหาน้ำพระทัยของพระบิดา และทูลขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ ไม่ต้องกังวลเลยว่า คุณจะพลาดโอกาสนั้น

มนุษย์ต้องการเห็นผลลัพธ์ทันที แต่พระเจ้าสนพระทัยในกระบวนการ ก่อนที่บรรดาสาวกจะกลายเป็นอัครทูตและเริ่มสั่งสอน เทศนา รักษาโรค ขับผี ก่อตั้งคริสตจักร และเขียนจดหมายฝากนั้น พระเจ้าทรงเรียกพวกเขาให้เข้ามาหาพระองค์ก่อน และเริ่มกระบวนการอันน่าทึ่งในการทำให้พวกเขาเติบโต เปลี่ยนแปลง และเข้าใจกระจ่างแจ้ง ในระหว่างกระบวนการเหล่านั้นพระเจ้าจะทรงเปลี่ยนแปลงความคิดของคุณ สอนคุณให้ดำเนินจำเพาะพระพักตร์พระองค์ และแต่งตั้งคุณไว้ในบทบาทผู้นำเพื่อให้คุณสามารถบรรลุชีวิตที่ดีของตนได้

ความจริงเรื่องนี้ก็คือ มีการเลื่อนตำแหน่งด้วยวิธีการอย่างมนุษย์ และยังมีวิธีที่พระเจ้าทรงยกชูคนของพระองค์ขึ้นด้วยเช่นกัน “คนมากมายแสวงหาความพอใจจากผู้ครอบครอง แต่คนจะได้รับคามยุติธรรมจากพระยาห์เวห์” (สภษ. 29:26) แม้แต่คริสเตียนด้วยกันเองก็ยังมีผู้ที่ทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งตำแหน่ง สถานะในงานรับใช้ หรือไม่ก็เพื่อ “เลื่อนตำแหน่ง” ลูกหลานของตัวเอง บางคนไปถึงเป้าหมายด้วยการประจบสอพลอ ใช้เส้นสาย ความเป็นเครือญาติ หรือความเป็นคนรู้จัก แต่นี่เป็นวิถีแบบมนุษย์เพื่อที่จะได้รับการเลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่ง ซึ่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าไม่ได้อยู่ในวิธีการแบบนั้นเลย! ดังนั้นผมจึงแสวงหาวิถีทางของพระเจ้าอยู่เสมอและเชื่อว่าการยกขึ้นสูงนั้นมิได้มาจากทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก แต่มาจากพระเจ้าผู้เป็นผู้พิพากษาและแหล่งของทุกสิ่ง (สดด. 75:6-7ก) เมื่อพระเจ้าทรงเลื่อนชั้นหรือยกชูคุณขึ้น พระองค์จะประทานฤทธิ์เดชและการเจิมให้แก่คุณด้วย ให้เรามาดูกระบวนการที่พระเจ้าเลื่อนชั้นหรือยกชูใครสักคนขึ้นกัน

การแสดงความเห็นแก่ตัวออกมา

ในพระกิตติคุณมาระโกกล่าวถึงเรื่องราวต่อไปนี้

“พระองค์จึงเสด็จมายังเมืองคาเปอร์นาอุม และเมื่อเข้าไปในบ้านแล้ว พระองค์ตรัสถามพวกสาวกว่า ‘ระหว่างทางพวกท่านโต้แย้งกันเรื่องอะไร?’ พวกสาวกก็นิ่งอยู่ เพราะในระหว่างทางพวกเขาเถียงกันว่า ใครจะเป็นใหญ่กว่ากัน” (มก. 9:33-34)

ดูเหมือนว่าพวกเขาไม่ได้สนทนาเรื่องทั่วๆ ไป ดูจากที่พวกเขาตอบโต้กัน หรือเรียกได้ว่าพวกเขากำลังเถียงกันว่าใครใหญ่กว่าและสำคัญกว่ากันในโลกที่ตามองเห็น

ฟังก์ันๆ เหมือนสถานการณ์ปัจจุบันที่เราพบเจอไหมครับ ที่ผู้คนต่างพากันถ่ายรูปลงโซเชียลมีเดียเพื่ออวด “ความสำเร็จ” และพยายามยกระดับตัวเองขึ้นในทุกๆ ทาง ทั้งอวดบ้านหรู รถยนต์ เสื้อผ้า ทริปท่องเที่ยว อาชีพการงานที่ประสบความสำเร็จ การมีส่วนในงานรับใช้ของคริสตจักร และอื่นๆ อีกมากมาย พวกเขาพยายามที่จะแสดงให้ทุกคนเห็นว่าตัวเองยิ่งใหญ่และเป็นคนสำคัญ สังเกตว่าเหล่าสาวกไม่ได้ทูลถามพระเยซูเลยแต่กลับหาเหตุผลมาเถียงกันเอง ตลอดการเดินทางและใช้ชีวิตร่วมกันนั้นความเห็นแก่ตัวของบรรดาสาวกก็ปรากฏออกมา แต่ละคนต้องการแต่งตั้งตัวเองให้อยู่ในตำแหน่งที่สูงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ผมชื่นชมพระเยซูจริงๆ พระองค์ไม่ได้เข้าไปขัดจังหวะหรือแทรกแซงกระบวนการเหล่านั้น พระองค์ทรงทำในสิ่งที่พระบิดาจะทรงทำ ในพระคัมภีร์เขียนว่า “พวกเขาเข้าไปในบ้าน” บ่อยครั้งคำว่าบ้านในเชิงคำพยากรณ์หมายถึงการทรงสถิตของพระเจ้า และเมื่อพวกเขาอยู่ในบ้านกับพระเยซู พระองค์ก็ได้หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาถามว่าระหว่างทางพวกเขาได้แย้งกันเรื่องอะไร *ไม่ใช่ว่าพระเยซูรู้อยู่แล้วหรือว่าพวกเขากำลังพูดถึงอะไร* แน่นอนว่าพระองค์ทรงทราบดี แต่ก็ยังทรงปล่อยให้เหล่าสาวกได้พูดและแสดงถึงสิ่งที่ซ่อนลึกอยู่ในใจออกมา เพื่อพวกเขาจะได้ยินความปรารถนาในใจของตัวเองอย่างชัดเจน

เห็นไหมครับว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดไม่ใช่การดับทหรือตัดความต้องการบางอย่างของพวกเขาทิ้งไป แต่คือการสร้างสภาพแวดล้อมที่จะทำให้คนคนนั้นได้เข้าใจและมองเห็นตัวเองจากมุมมองของพระเจ้า จากประสบการณ์ของผม ผมสังเกตว่ามีหลายครั้งที่เราพยายามจะพิสูจน์บางอย่างแก่กันและกัน คุณไม่โอ้อวด ทำให้บางคนอับอาย หรือพยายามทำความเข้าใจด้วยตัวเราเอง จนกระทั่งเมื่อการทรงสถิตของพระเจ้ามาอยู่ท่ามกลางเรา เมื่อเราเชื่อมต่อกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจึงจะเริ่มมองเห็นสถานการณ์นั้นๆ ตามสายพระเนตรของพระองค์ จากนั้นเราก็จะละอายใจในการกระทำหรือพฤติกรรมของตัวเอง และคิดในใจว่า *โอ้พระเจ้า ข้าพระองค์มีธรรมชาติบาปในตัวอีกมากมาย ข้าพระองค์ไม่ควรตอบสนองและทำอย่างนั้นออกไปเลย!*

ดังนั้นเมื่อพระเยซูถามสาวกถึงเรื่องที่พวกเขาคุยกัน พวกเขาจึงได้แต่นิ่งเงียบ ละอายใจในสิ่งที่พูดกัน คำถามนั้นทำให้สาวกตระหนักได้ว่าแท้จริงแล้วพวกเขากำลังแข่งกันยกตนข่มท่าน พยายามจะยกตัวเองให้อยู่เหนือคนอื่น สังเกตว่าพระเยซูไม่ได้ตำหนิเรื่องที่เขาโต้แย้งกัน ประเด็นก็คือเราถูกแยกมาจากพระวิญญาณของพระเจ้า ซึ่งทรงสร้างเราขึ้นเพื่อให้ปกครอง ครอบครอง และมีอำนาจในขอบเขตอิทธิพลของตนเอง ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องผิดที่คนคนหนึ่งจะดิ้นรนเพื่อความก้าวหน้า เพราะนี่คือลักษณะที่ติดตัวมาของมนุษย์ แต่สิ่งสำคัญคือเราต้องไปถึงจุดนั้นด้วยวิธีการของพระเจ้าไม่ใช่ของตัวเอง

การเป็นคนที่เป็นใหญ่ที่สุด กับ การเป็นคนแรก

เมื่อพระองค์ทรงนั่งลงแล้ว ทรงเรียกสาวกสิบสองคนนั้นมา แล้วทรงเริ่มอธิบายถึงกระบวนกรเลื่อนชั้นและการยกชูขึ้นตามวิถีทางของพระเจ้า “ถ้าใครต้องการจะเป็นคนแรก ก็ให้คนนั้นเป็นคนสุดท้าย และเป็นคนปรนนิบัติคนทั้งหลาย” (มก. 9:35) สังเกตว่าสาวกพยายามจะหาคำตอบว่าในหมู่พวกเขาใครเป็นใหญ่ที่สุด แต่พระเยซูตรัสว่า “ใครต้องการจะเป็นคนแรก” สองอย่างนี้แตกต่างกันอย่างมาก ในโลกที่มองเห็นด้วยตาแห่งนี้การเป็นคนที่ใหญ่ที่สุดมักจะแสดงออกมาผ่านความหยิ่งยโสและยกชูตัวเองขึ้นด้วยวิถีฝ่ายเนื้อหนัง แต่การเป็นคนแรกหมายถึงการทำตัวเองให้เป็นแบบอย่างและนำผู้อื่นผ่านทางแบบอย่างนั้น การเป็นคนที่เป็นใหญ่ที่สุดคือการได้ควบคุม แต่การเป็นคนแรกคือการหาทางจัดการและรับผิดชอบ ดังนั้นพระเยซูจึงนำสาวกออกจากแนวคิดของการเป็นคนที่เป็นใหญ่ และชี้แนะพวกเขาไปสู่การเป็นคนแรกแทน

พระเจ้าทรงสนพระทัยที่จะตั้งให้คนของพระองค์อยู่ในสถานะคนแรกในโลกที่มองเห็นได้นี้ เพราะการเป็นคนแรกหมายถึงการรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น คุณรู้ไหมว่าพระเยซูคือผู้ที่เป็นผู้แรก พระองค์ทรงอยู่มาก่อนทุกสิ่งและโดยพระองค์ทุกสิ่งจึงถูกสร้างขึ้น เมื่อพระเยซูทรงมีพระชนมายุสามสิบสามปี พระองค์ก็ทรงรับผิดชอบต่อโลกทั้งโลก พระองค์ทรงเป็นศิระของคริสตจักร และเป็นรากฐานอันมั่นคงที่เราหยั่งยืนอยู่

ในสถาบันครอบครัว ผู้ที่เป็นสามีจะอยู่ในตำแหน่งคนแรก (ผู้นำ) ซึ่งเป็นตำแหน่งแห่งความรับผิดชอบต่ออนาคตของครอบครัว อาดัมถูกสร้างขึ้นเป็นคนแรก จากนั้นพระเจ้าจึงประทานเอวาให้มาเป็นผู้ช่วยของเขา อาดัมไม่ได้ดีกว่าเอวา แต่เขาได้รับการแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคนแรก เพื่อเป็นหัวหน้าและเป็นรากฐานของครอบครัว มากไปกว่านั้น พระเจ้ายังทรงให้อาดัมอยู่ในสวนเอเดนเพื่อให้เขาปกครองภายใต้การทรงสถิตของพระเจ้า ฉะนั้นก็นั่นเมื่อสามีนำครอบครัวของเขาภายใต้การทรงสถิตของพระเจ้า ครอบครัวนั้นจะมีรากฐานที่มั่นคงแข็งแรง

การเป็นคนแรกถือเป็นพระพรจากพระเจ้าและเป็นพระสัญญาต่อประชากรของพระองค์ ในพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติเขียนไว้ว่า

“ถ้าท่านเชื่อฟังพระบัญญัติของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ และระวังที่จะทำตาม พระยาห์เวห์จะทรงทำให้ท่านเป็นหัวไม่ใช่เป็นหาง ทำให้สูงขึ้นเท่านั้น ไม่ใช่ให้ต่ำลง” (ฉธบ. 28:13)

การเป็นหัวและยกให้สูงขึ้นเป็นตำแหน่งที่พระเจ้าต้องการจะแต่งตั้งประชากรของพระองค์เอาไว้ เราไม่ใช่แค่คริสเตียน แต่เราเป็นถึงคนรุ่นที่พระองค์ทรงเลือกสรร เป็นปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติพิเศษของพระองค์ และเป็นถึงทูตสื่อสารของพระองค์ในโลกนี้

คนแรกต้องเป็นคนสุดท้าย

การทรงเรียกของคุณเกี่ยวข้องโดยตรงกับตำแหน่งคนแรกในโลกที่ตามองเห็น พระเจ้าทรงต้องการให้คุณรับผิดชอบและแผ่ขยายอิทธิพลต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นภายหลังจากคุณ และคุณจะเข้ามาอยู่ในตำแหน่งแห่งอิทธิพลนี้ได้ผ่านวิถีทางของพระเจ้าเท่านั้น บางคนอาจพูดว่า “ทำไมฉันต้องยุ่งยากขนาดนั้นด้วย” หรือในอีกความหมายหนึ่งก็คือ “ชีวิตฉันก็ได้อยู่แล้ว ทำไมฉันต้องใส่ใจและเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับคนอื่น” คนเหล่านี้เรียกสิ่งนี้ว่าความถ่อมใจ แต่แท้จริงแล้วนี่แหละคือสัญญาณของความเย่อหยิ่ง เพราะถ้าคุณพูดอย่างนี้หมายความว่าตัวคุณเองต่างหากที่นั้งอยู่บนบัลลังก์ชีวิตของตัวเองไม่ใช่พระเจ้า ความถ่อมใจที่แท้จริงนั้นจะแสดงออกมาเป็นการรับผิดชอบและการวางตัวเป็นแบบอย่าง สอนคนที่พระเจ้าทรงมอบหมายไว้กับคุณ เป็นผู้นำและฝึกฝนผู้อื่นให้สามารถนำคนให้ไปในทางของพระเจ้าได้

ดังนั้นจึงสำคัญอย่างยิ่งยวดที่คนซึ่งอยู่ในตำแหน่งคนแรกจะต้องมีความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ได้รับการทรงเรียก และเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งนั้น เพราะถ้าไม่ใช่เช่นนั้น “โอ บ้านเมืองเอ๋ย วิบัติแก่เจ้าเมื่อกษัตริย์ของเจ้าเป็นเด็ก” (ปญจ. 10:16 [ฉบับ 1971]) หรืออีกนัยหนึ่งคือ “วิบัติแก่ประเทศที่ผู้นำ (คนแรก) ยังไม่รู้จักโตและไม่พร้อมจะรับใช้ประชาชน” เราต้องการประธานาธิบดีที่มีความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ เราต้องการผู้ที่จะอบรมสั่งสอนลูกหลานที่อยู่ในทางพระเจ้า เราต้องการบุคลากรในรัฐบาล สถาบันการศึกษา และผู้นำบริษัทหรือ

องค์กรรฐกิจที่เป็นคนจิตใจดี เทียงธรรม และพร้อมที่จะรับใช้ผู้คน
สุดท้ายแล้วจะเป็นเรื่องที่น่ายินดียิ่งนักถ้าผู้นำในทุกภาคส่วนของสังคม
เป็นบุรุษและสตรีของพระเจ้าที่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ผู้ไม่ประนีประนอม
ต่อความบาปและการทุจริต สามารถรับใช้ผู้คนได้เป็นอย่างดี ทุกวันนี้
โลกมีแต่ความสับสนอลหม่าน เพราะผู้ที่ดำรงอยู่ในตำแหน่งผู้นำได้แต่
ไปถึงจุดนั้นด้วยวิถีทางโลกและเนื้อหนัง ไม่ใช่ด้วยวิถีทางของพระเจ้า

พระเจ้าสนพระทัยที่จะยกชูคนของพระองค์ขึ้นและนำระบอบของ
สวรรค์มาสู่โลกผ่านตัวเรา ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนหรืออยู่ในตำแหน่งใด
อย่างไรก็ตามวิถีของพระเจ้าในการขึ้นสู่ระดับความเป็นผู้นำเริ่มต้นด้วย
การที่พระฉายาของพระองค์ก่อร่างสร้างขึ้นภายในเราเสียก่อน องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงมองหาคนที่มีพรสวรรค์หรือของประทาน พระองค์
ทรงมองหาคนที่จะยอมจำนนอยู่ภายใต้การทรงนำของพระองค์ เพื่อที่
พระองค์จะปั้นแต่งเขาให้เป็นภษณะอันทรงเกียรติและตรัสว่า “จากนี้
เป็นต้นไป เราจะเริ่มยกชูเจ้า” แต่ก่อนที่จะเกิดการยกชูเราขึ้น พระเจ้า
จำเป็นต้องขจัดสิ่งที่เป็นเนื้อหนังออกจากเราเพื่อที่ธรรมชาติบาปจะลดลง
และพระลักษณะของพระเจ้าจะเพิ่มขึ้นในตัวเรา ด้วยวิธีนี้เมื่อพระเจ้า
ตรัสสั่งให้คุณทำบางสิ่งบางอย่าง คุณก็จะไม่ประนีประนอมหรือทำให้
ถ้อยคำของพระองค์เจือจางลงด้วยเนื้อหนังแบบมนุษย์

พระเยซูทรงหมายความว่าอย่างไรเมื่อพระองค์ตรัสว่า “ถ้าใคร
ต้องการจะเป็นคนแรก ก็ให้คนนั้นเป็นคนสุดท้าย” ดูตัวอย่างดังต่อไปนี้

พอโบสถ์เลิกทุกคนก็กลับบ้าน ส่วนคุณก็กำลังจะออกไปกินข้าวกับเพื่อนที่ร้านอาหาร แล้วผู้ช่วยศิษยาภิบาลก็เข้ามาขอให้คุณอยู่ต่อเพื่อช่วยดูแลผู้สูงอายุโบสถ์ คุณจึงเป็นคนสุดท้ายที่อยู่ในตึกเพื่อทำความสะอาดพื้น โดยปกติแล้วปฏิริยาแรกที่คนจะตอบสนองก็คือ “ทำไมต้องเป็นเราด้วย ทำไมถึงไม่เรียกคนอื่นล่ะ” คำตอบก็คือ พระเจ้าทรงต้องการจะวางคุณไว้ในตำแหน่งของคนแรก และพระองค์ทรงกำลังนำคุณไปถึงตำแหน่งนั้นด้วยวิถีทางของพระองค์เอง ดังนั้นพระเยซูจึงตรัสต่อไปว่า “และเป็นผู้รับใช้ของคนทั้งปวง” เมื่อผมยอมเป็นผู้รับใช้ของทุกคน ผมจะไม่มองหาข้ออ้างหรือเหตุผลที่จะละจากความรับผิดชอบ ตรงกันข้ามผมจะพูดว่า “ไปกันก่อนเลยครับ ผมจะอยู่รั้งท้ายและเก็บกวาดทุกอย่างเอง” และนี่เป็นวิธีที่ผมได้กลายเป็นพรกับทุกคนและเป็นคนที่รับใช้ผู้คนรอบตัว

ในตำแหน่งนี้ คุณจะต้องวางตัวให้ไม่เป็นที่สังเกตและเรียนรู้ที่จะรับใช้พระเจ้าโดยปราศจากการเรียกร้องความสนใจ เพราะการเรียกร้องความสนใจคือสิ่งที่หล่อเลี้ยงความเย่อหยิ่ง ที่สุดแล้วการใช้ชีวิตเพื่อเอาใจหรือทำให้คนอื่นประทับใจตลอดเวลาเป็นเรื่องโง่เขลา สำหรับผมการใช้ชีวิตตามความคิดเห็นของคนอื่นคือการตกอยู่ในสภาพทาส เราต้องเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า เมื่อพระเจ้าทรงยกชูคุณขึ้นหลายคนจะพูดถึงคุณในแง่ดีและหลายคนจะวิพากษ์วิจารณ์คุณ แต่ว่าไม่ว่าจะเป็นคำสรรเสริญหรือคำวิจารณ์ใดๆ ก็ไม่ควรทำให้คุณละสายตาไปจากพระเจ้าและพันธกิจที่พระองค์ทรงมอบหมายให้คุณทำ

แรงจูงใจของคุณคืออะไร

ผมอยากให้คุณใส่ใจเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่ง นั่นก็คือแรงจูงใจภายใน ตอนที่คุณอยู่คนเดียว กลับไปยังตัวอย่างเดิม ตอนที่ทุกคนออกจากโบสถ์ ตอนนั้นไม่มีใครออกความเห็นอะไร ไม่มีใครเห็นคุณ ไม่มีใครอยู่ทีนั้น เพื่อขอบคุณ หรือแม้แต่คอยตอบหลังขอบอกขอบใจใดๆ ช่วงเวลานั้นเอง พระเจ้าไม่เพียงได้ยินสิ่งที่คุณพูดแต่ยังทรงค้นลึกลงไปในหัวใจของคุณด้วย พระองค์ทรงเข้าใจในความคิดของคุณได้แต่ไกล *ตอนนี้แรงจูงใจของคุณคืออะไร คุณจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จอย่างซื่อสัตย์สุจริต และทุ่มเทจิตใจหรือไม่* นี่เป็นจุดเริ่มต้นของการเป็นทาสสมัคคีที่แท้จริง คือการรับใช้แม้ไม่มีใครเห็น จำเพาะพระพักตร์พระเจ้าเพียงผู้เดียว ซึ่งเป็นการทำเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น

ไม่ว่าเราจะทำสิ่งใด ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนกระทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำแก่มนุษย์ ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือชัยชนะเหนือตัวเอง เหนือกิเลสตัณหา เหนือแผนการที่วางไว้ และเหนือสิ่งที่คุณให้ความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ คุณไม่สามารถเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายกับทั้งพระเจ้าและตัวคุณเองได้ การใช้ชีวิตเพื่อตัวเองคือการรับใช้เนื้อหนัง ทุกคนที่ดำเนินชีวิตตามเนื้อหนังย่อมไม่สามารถทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้ แต่กลับเป็นการต่อต้านพระองค์ ผลที่ตามมาก็คือ พวกเขาเปิดทางให้ศัตรูและให้การหลอเลี้ยงมาร เราเลี้ยงดูมารในตัวเราด้วยความเยอหยิ่ง การถือตัว ความทะนงตน ความดี้อันการไม่ให้อภัย และการวิวาทระหว่างพี่น้อง สิ่งเหล่านี้ไม่ควรมียู่นใน

ตัวของผู้เชื่อเลย การเป็นคนสุดท้ายหรือเป็นผู้รับใช้ของคนทั้งปวง เป็นตำแหน่งแห่งการตายต่อตัวเอง เป็นตำแหน่งที่मारกลัวที่สุด เพราะนี่เป็นวิถีทางที่ทำให้อาณาจักรแห่งความมิดเริ่มพังทลายลงและพระเจ้าเริ่มเพิ่มพูนขึ้นภายในเรา

พระเยซูยังทรงสอนให้เราซื้อสัตย์ในของเล็กน้อยและซื้อสัตย์ในสิ่งที่เป็ของคนอื่นด้วย (ลก. 16:10-12) บางครั้งการทำสิ่งเล็กๆ นั้น ใช้ความเข้มแข็งมากกว่าสิ่งใหญ่เสียอีก แม้ว่า คุณจะมองว่างานที่ได้รับมอบหมายข้างเล็กน้อยและไม่มีสลักสำคัญอะไร แต่เป็นเรื่องสำคัญที่คุณยังต้องซื้อสัตย์และทำด้วยความเต็มใจเหมือนทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า *ทำไมละ ทำไมฉันต้องทำสิ่งเล็กๆ เหล่านี้ ทั้งที่ฉันสามารถทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ได้* ไม่มีใครสงสัยในความสามารถหรือคิดว่า คุณทำไม่ได้หรอก แต่พระวิญญานของพระเจ้าต้องการจะเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยของคุณ แรงจูงใจภายในของคุณ และวิธีคิดของคุณทีละขั้นทีละตอน เพื่อจะก่อร่างคุณลักษณะของพระองค์ขึ้นภายในคุณ คุณจึงต้องยอมให้พระเจ้าสอนให้คุณซื้อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อย

ขั้นตอนต่อไปก็คือการรู้จักซื้อสัตย์ในสิ่งที่เป็ของคนอื่น หรืออีกนัยหนึ่งคือรู้จักซื้อสัตย์ในเขตแดนแห่งการทรงเรียกของผู้อื่น เมื่อรับใช้ในธุรกิจหรือพันธกิจของผู้อื่น เช่น หากคุณกำลังช่วยงานในคริสตจักรท้องถิ่นแห่งหนึ่ง นั่นคือเขตแดนแห่งการทรงเรียกที่พระเจ้ามอบหมายให้กับศิษยาภิบาลของคุณ ดังที่เขียนไว้ว่า “จงปฏิบัติต่อคนอื่นเหมือนอย่างทีพวกท่านปรารถนาให้เขาปฏิบัติต่อท่าน” (ลก. 6:31) โดยผ่าน

กระบวนการนี้ พระเจ้าจะสอนให้คุณเชื่อสัตย์ในสิ่งที่เป็นของคนอื่น และเมื่อถึงวันของคุณบนเส้นทางแห่งการทรงเรียก ก็จะมีคนเข้ามารับใช้และทุ่มเทพลากำลังให้กับพันธกิจหรือธุรกิจของคุณเหมือนอย่างที่คุณกำลังทำให้ผู้อื่นอยู่ในตอนนี้

เติบโตขึ้นในตำแหน่งที่พระเจ้าทรงวางคุณไว้

ผมจำได้ว่าหลังจากที่ผมกลับใจใหม่ ผมไม่อยากทำตัวเฉื่อยชาในคริสตจักรอีกต่อไป คุณจะรักพระเจ้าโดยไม่รักคริสตจักรซึ่งเป็นพระกายของพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร ผมฉวยทุกๆ โอกาสที่จะรับใช้และยื่นมือช่วยเหลือทุกๆ อย่างที่ผมสามารถทำได้ ในพระธรรมกาลาเทียเขียนไว้ว่า

“ข้าพเจ้าหมายความว่า ตรานใดที่ทายาทยังเป็นเด็กอยู่ เขาก็ไม่ต่างอะไรกับทาสเลย ถึงแม้เขาจะเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด แต่เขาก็อยู่ใต้บังคับของผู้ปกครองและพ่อบ้าน จนถึงเวลาที่บิดาได้กำหนดไว้” (กท. 4:1-2)

ผมเชื่อว่ามีเวลาที่พระเจ้ากำหนดไว้สำหรับคุณ วันที่พระบิดาจะทรงปล่อยให้คุณเข้าสู่การทรงเรียกตามลิขิตชีวิตที่กำหนดไว้ แต่เส้นทางแห่งการทรงเรียกนั้นจะพาดผ่านคริสตจักรที่คุณอยู่นั่นเอง พระเจ้าวางคุณไว้ในพระกายของพระองค์ที่ซึ่งคุณสามารถเติบโต พัฒนา เชื่อฟังผู้ที่ดูแลคุณ และยอมรับกระบวนการที่พระเจ้าทรงใช้ขัดเกลาคุณ

ตอนที่ผมพบกับพระเยซู พระองค์ทรงบอกผมถึงภารกิจ พระประสงค์ และเส้นทางที่พระเจ้าจะนำผมไป แต่สิ่งเดียวที่พระองค์ไม่ได้

บอกก็คือเมื่อใดสิ่งเหล่านั้นจึงจะเกิดขึ้น ตลอดชีวิตที่ผ่านมาผมเชื่อฟังและอุทิศตัวในการทำทุกอย่างที่ศิษยาภิบาลขอให้ทำ ผมอยากเป็นคน que พระเจ้าไว้วางใจได้ในทุกสิ่ง ผมอยากเป็นผู้รับใช้ของคนทั้งปวง เป็นคนที่ซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อย และสัตย์ซื่อในสิ่งที่เป็ นของคนอื่น ผมไม่รอให้ใครมาขอให้ช่วย แต่มองหาโอกาสที่จะรับใช้อยู่เสมอ ผมถามพระเจ้าในใจตลอดว่า “พระเจ้า มีอะไรที่ผมสามารถทำได้อีกไหม” ผมไม่สนใจว่าทำไมคนอื่นจึงไม่ทำ ผมอยากจะเป็นพระพรต่อคริสตจักรของผมและซื่อสัตย์ในทุกสิ่งที่ทำ โดยกระบวนการนี้พระเจ้าจึงสามารถนำผมไปที่ละย่างก้าวเข้าไปในลิขิตชีวิตและเข้าไปสู่ขอบเขตอิทธิพลของผมที่ซึ่งผมสามารถเป็นพระพรต่อนานาชาติได้

จุดเริ่มต้นของการยกสูงขึ้นของพระเจ้านั้นคือการทำให้ตัวเองเป็ นคนสุดท้าย เป็นคนที่รับใช้ผู้คนรอบตัว เป็นคนที่ซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อย และซื่อสัตย์ในพื้นที่แห่งการทรงเรียกของผู้อื่น ขอให้เราเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตและทำทุกสิ่งต่อหน้าพระเจ้าโดยไม่คาดหวังเสียงชื่นชมใดๆ นี่คื อความจริงที่ผมสอนทีมพันธกิจของผมเสมอ พันธกิจที่แท้จริงไม่ได้เริ่มต้นบนเวที แต่เริ่มต้นจากแรงจูงใจในหัวใจที่ซึ่งพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ เราต้องเปิดใจให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าไปตรวจสอบเจตนาส่วนลึกของใจเรา และกำจัดความหน้าซื่อใจคดออกไป สิ่งที่ผมหวาดกลัวที่สุดคือเมื่อเราก้าวขึ้นสูงในพันธกิจ แต่กลับไม่ยอมให้พระเจ้าเข้ามาจัดการกับแรงจูงใจภายในซึ่งเป็นเหตุให้เราสูญเสียการเจิมของพระองค์ เพื่อนเอยอย่าพยายามเป็นคนที่ยิ่งใหญ่ในสายตาตัวเองเลย จงยินดีเมื่อพระเจ้า

ปรับเปลี่ยนคุณให้เป็นไปตามมาตรฐานแห่งหลักการของพระองค์ เราทุกคนล้วนอยู่ในกระบวนการ พระเจ้าสนพระทัยในการเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดและลักษณะนิสัยของเรา เพื่อนำพาเราไปถึงตำแหน่งผู้นำหรือการเป็นคนแรก ซึ่งเป็นตำแหน่งของลูกและบุโรหิตหลวงของพระองค์นั่นเอง

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงตรวจค้นข้าพระองค์และทรงรู้จักจิตใจของข้าพระองค์ ขอทรงทดสอบข้าพระองค์และทรงรู้จักความคิดของข้าพระองค์ และขอทอพระเนตรว่ามีทางชั่วใดๆ ในข้าพระองค์หรือไม่ และขอทรงนำข้าพระองค์ไปในทางนิรันดร์ ข้าพระองค์ต้องการเป็นคนທີ່เล็กน้อยในสายตาของตัวเอง ขอทรงเปลี่ยนแปลงข้าพระองค์ และช่วยข้าพระองค์ให้มีชัยชนะเหนือตัวเอง ข้าพระองค์ขอมอบถวายทั้งชีวิตเพื่อรับใช้และเป็นทาสสมเฝ้าของพระองค์

หลากหลายบทเรียน

ลิขิตชีวิตที่พระเจ้ามีต่อชีวิตของคนคนหนึ่งนั้น เป็นความลึกลับที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยเป็นการส่วนตัวกับแต่ละคน พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า พระดำริของพระเจ้าไม่มีใครหยั่งรู้ได้เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้า (1 คร. 2:11-12) ดังนั้นถ้าคุณกำลังแสวงหาการทรงเรียกในชีวิต จงแสวงหาจากพระเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์ อย่าคาดหวังว่าจะได้รับคำตอบจากมนุษย์ เพราะเกียรติสิรินี้เป็นของพระเจ้าใช้ครับ พระเจ้าทรงแต่งตั้งอัครทูต ผู้เผยพระวจนะ ครู และศิษยาภิบาลในคริสตจักรไว้เพื่อขัดเกลาผู้รับใช้ที่จะทำงานในพันธกิจของพระองค์ อย่างไรก็ตามเรื่องการทรงเรียกส่วนตัวของคุณนั้น ไม่มีใครล่วงรู้แผนการของพระเจ้าที่ทรงกำหนดไว้เรียบร้อยแล้วตั้งแต่ก่อนที่จะถือกำเนิดขึ้นในครรภ์มารดา แม้แต่บางครั้งพ่อแม่ผู้เปี่ยมไปด้วยความเชื่อ ความรู้ ความรัก และประสบการณ์ก็ไม่อาจหยั่งรู้ถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของลูกๆ หรือไม่อาจจะอธิบายบางเหตุการณ์หรือบางสิ่งที่เกิดขึ้น

กับลูกคนนั้นได้เลย

เพื่อนเอ๋ย การทรงเรียกของพระเจ้าไม่ได้ถูกกำหนดด้วยสถานการณ์ในครอบครัว สถานภาพทางสังคม หรือวัฒนธรรมในถิ่นกำเนิดที่คุณได้รับการเลี้ยงดูมา เมื่อผมได้อ่านเรื่องราวของโยเซฟในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ผมเห็นบทเรียนอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าต้องการจะสอนเราผ่านทางชีวิตของโยเซฟ ผมจึงขอเรียกว่าเป็น “บทเรียนของโยเซฟ”

ความฝันของโยเซฟ

โยเซฟเป็นลูกที่สนิทสนมกับพ่อ เขาได้รับความรักจากพ่ออย่างมากมาย เพราะเขาเป็นลูกที่เกิดตอนพ่ออายุมากแล้ว วันหนึ่งโยเซฟได้รับนิมิตทางความฝัน ด้วยความที่ไม่คิดอะไรมากเขาจึงเล่าเรื่องความฝันให้พวกพี่ชายฟัง ผมเข้าใจสิ่งที่โยเซฟแสดงออกได้เป็นอย่างดี เขาไม่อาจทนเก็บซ่อนความฝันเอาไว้คนเดียวได้ เวลาพระเจ้าให้คุณเห็นนิมิต สิ่งที่คุณจะจุติประกายความเชื่อขึ้นภายในคุณ ทำให้คุณอดรันทดไม่ได้ที่จะบอกให้ใครสักคนได้รับรู้ แต่การทำอย่างนั้นยิ่งทำให้พวกพี่ชายเกลียดชังโยเซฟมากขึ้น

“โยเซฟเล่าว่า “ฟังความฝันซึ่งฉันฝันซิ พวกเรากำลังมัดฟ่อนข้าวอยู่ในนา ทันใดนั้น ฟ่อนข้าวของฉันตั้งขึ้นตรง แต่ฟ่อนข้าวของพวกพี่ๆ มาแวดล้อมโน้มลงค้ำับฟ่อนข้าวของฉัน” พวกพี่ชายจึงถามโยเซฟว่า “เจ้าจะปกครองเราจริงๆ หรือ? เจ้าจะครอบครองเราแน่ๆ หรือ?” พวกพี่ชายก็ยิ่งชังโยเซฟมากขึ้น

อีกเพราะความฝัน และเพราะคำพูดของท่าน” (ปฐมก. 37:6-8)

คำตอบก็คือ “ใช่ นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นแน่นอน” บางครั้งสิ่งที่ยากที่สุดสำหรับคนที่ได้รับนิมิตก็คือการรับไว้ ยอมรับ และเชื่อมั่นในนิมิตนั้น บางครั้งความถ่อมใจที่แท้จริงก็อาจถูกเข้าใจผิดว่าเป็นความเย่อหยิ่งในสายตาของมนุษย์ แต่ไม่ว่าอย่างไรการถ่อมใจก็คือการยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระเจ้า ต่อความมุ่งมาดปรารถนาของพระองค์ และยอมให้พระองค์เป็นองค์จอมเจ้านายเหนือชีวิต

“พวกพี่ชายจึงถามโยเซฟว่า “เจ้าจะปกครองเราจริงๆ หรือ? เจ้าจะครอบครองเราแน่ๆ หรือ?” พวกพี่ชายก็ยังขังโยเซฟมากขึ้นอีกเพราะความฝัน และเพราะคำพูดของท่าน ต่อมาโยเซฟก็ฝันอีก จึงเล่าให้พวกพี่ชายฟังว่า “นี่แน่ะ ฉันฝันอีกครั้งหนึ่ง เห็นดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดาวสิบเอ็ดดวงกำลังโน้มลงค้ำฉัน” เมื่อเล่าให้บิดาและพวกพี่ชายกับน้องฟัง บิดาก็เตือนโยเซฟว่า “ความฝันนี้ที่เจ้าฝันหมายความว่าอะไร พ่อกับแม่และพี่น้องของเจ้าจะมาโน้มตัวลงถึงดินค้ำฉันเจ้าหรือ?” ” (ปฐมก. 37:8-10)

เป็นอีกครั้งที่โยเซฟเอ่ยถึงความฝัน แม้ว่าในตอนนั้นผมคิดว่าพวกพี่ชายไม่อยากจะยินแล้วก็ตาม เพราะความฝันเหล่านี้ช่างระคายเคืองต่ออัตตาของพวกเขาเสียเหลือเกิน

“เมื่อเล่าให้บิดาและพวกพี่ชายกับน้องฟัง บิดาก็เตือนโยเซฟว่า “ความฝันนี้ที่เจ้าฝันหมายความว่าอะไร พ่อกับแม่และพี่น้อง

ของเจ้าจะมาโน้มตัวลงถึงดินคำนับเจ้าหรือ?” ” (ปฐมก. 37:10)

และอีกครั้งที่คำตอบอันถ่อมใจที่สุดเท่าที่โยเซฟสามารถให้ได้ก็คือ “ใช่แล้ว เหตุการณ์จะเป็นเช่นนั้น” ลองนึกถึงสภาพความตึงเครียดของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนนั้น พายุกำลังก่อตัวขึ้นในใจของพวกเขาที่พวกเขาโกรธจัด แม้ว่าพ่อของโยเซฟผู้ที่รักเขามากกว่าลูกคนไหนๆ ก็ไม่อาจมองเห็นภาพใหญ่ทั้งหมด และคิดไม่ถึงว่าจะเกิดอะไรขึ้นในการทรงเรียกของพระเจ้าในชีวิตของลูกชาย พระเจ้าตั้งใจให้โยเซฟอยู่ในตำแหน่งคนแรก เขาจะได้เป็นใหญ่เป็นโตเพื่อประโยชน์ของพ่อ ญาติพี่น้อง และอิสราเอลทุกเผ่า

นิมิตอาจไม่สมเหตุสมผล!

ผ่านทางความฝันโยเซฟจึงได้เห็นเศษเสี้ยวหนึ่งของลิขิตชีวิตที่พระเจ้ากำหนดไว้ให้เขา พระเจ้าทรงเปิดเผยตำแหน่งที่พระองค์จะทรงนำเขาไป กล่าวคือพระเจ้าอนุญาตให้โยเซฟเห็นตัวเองผ่านสายพระเนตรของพระองค์ เมื่อพระเจ้าประทานนิมิตให้ หลายสิ่งหลายอย่างอาจดูไม่สมเหตุสมผลในทันที แต่กระนั้นคุณจะมีใจว่าวันหนึ่งนิมิตนั้นจะกลายเป็นความจริง เพราะพระเจ้าประทานนิมิตพร้อมกับส่งผ่านความเชื่อในนิมิตนั้นไว้ในตัวคุณด้วย โยเซฟไม่รู้ว่าเมื่อไหร่สิ่งที่เขาเห็นจะเกิดขึ้นอันดับแรกเขาจะต้องผ่านกระบวนการแห่งการปั้นแต่งในวิถีแห่งการยกชูของพระเจ้า โดยทางนั้นพระเจ้าจึงทรงสามารถหล่อหลอมและเตรียมเขาให้ก้าวเข้าไปสู่ลิขิตชีวิตได้

โยเซฟได้รับนิมิตผ่านทางความฝันตอนอายุสิบเจ็ดปี แต่ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น จนกระทั่งเขาได้ยืนอยู่ต่อหน้าฟาโรห์เมื่ออายุสามสิบปีและได้รับการยกชูขึ้นสู่ตำแหน่งอันมีเกียรติ ปีเดือนเหล่านั้นคือกระบวนการที่พระเจ้าค่อยๆ ใช้คลี่คลายความฝันที่โยเซฟได้มาแต่หนหลัง สิ่งที่น่าสนใจที่สุดคือโดยกระบวนการนี้พระเจ้าปล่อยให้ทุกคนปฏิเสธเขา เขาสินหวังกับทุกคนก็เพื่อที่พระเจ้าจะทรงเป็นเพียงความหวังเดียวของเขา พระดำรัสของพระเจ้าได้ทดสอบโยเซฟเพื่อที่จะยกชูเขาขึ้น และเมื่อถึงกำหนดเวลาพระเจ้าก็อนุญาตให้เขามีอำนาจครอบครอง พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า

“พระองค์ทรงใช้ชายคนหนึ่งไปข้างหน้าพวกเขา คือโยเซฟ ผู้ถูกขายไปเป็นทาส พวกเขาทำให้เท้าทั้งคู่ของเขาเจ็บด้วยตรวน คอของเขาเข้าอยู่ในปลอกเหล็ก จนกว่าสิ่งที่เขากล่าวได้เกิดขึ้นจริง พระดำรัสของพระยาห์เวห์พิสุจน์ว่าเขาถูก”
(สดด. 105:17-19)

พระเจ้าทรงปั้นแต่งชีวิตของโยเซฟให้กลายเป็นผู้นำของทั้งประชาชาติ มนุษย์อาจเรียกสิ่งนี้ว่าการทดลองแต่พระเจ้าทรงเรียกว่ากระบวนการ ที่จริงแล้วอุปสรรคไม่ได้อยู่บนเส้นทางมากมายที่เราต้องเดินข้ามผ่านไป แต่อยู่ที่ท่าทีของเราในการตอบสนองต่อสถานการณ์ระหว่างทางต่างหาก เราจึงจำเป็นต้องขจัดเนื้อหนังทิ้งไปให้หมด ในระหว่างกระบวนการนั้นเพื่อจะค้นพบตัวตนที่แท้จริงในพระเจ้า จงจำเอาไว้ว่านิมิตที่พระเจ้าให้คุณนั้นเรียกร่องทั้งหมดจากชีวิตของคุณ

โยเซฟได้รับการปฏิบัติประหนึ่งเป็นคนสุดท้าย พวกพี่ชายเกลียดชังโยเซฟจนโยนเขาลงในบ่อและตั้งใจจะฆ่าเขา จากนั้นก็หักหลังเขาโดยการขายเขาเป็นทาสที่อียิปต์ ทว่าสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถหยุดยั้งสิ่งที่พระเจ้าต้องการจะทำผ่านชีวิตของโยเซฟได้เลย

“พระยาห์เวห์ทรงอยู่กับโยเซฟ ท่านจึงประสบความสำเร็จ
ท่านอยู่ในบ้านคนอียิปต์นายของท่าน นายของท่านก็เห็นว่า
พระยาห์เวห์ทรงอยู่กับท่าน และพระยาห์เวห์ทรงให้การทำงาน
ทุกอย่างที่มือท่านทำสำเร็จ” (ปฐมก. 39:2-3)

เรามักจะอ่านพระธรรมตอนนี้อย่างคุ้นชินจนเกินไป แท้จริงแล้วโยเซฟเป็นเพียงเด็กหนุ่มที่ถูกพี่ชายแค้น ของตัวเองทอดทิ้ง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขารัก ทั้งครอบครัว บ้าน และทุกคนรอบข้างถูกพรากไปจากเขา แม้ว่าเขาถูกปฏิเสธและหลงทางแต่ก็ไม่ได้แตกสลาย! *อะไรเป็นสิ่งที่ทำให้โยเซฟไม่หวั่นไหวในช่วงเวลาที่ตกระกำลำบาก* ผมเชื่อว่าสิ่งนั้นก็คือนิมิตที่เขาได้รับจากพระเจ้ามาตั้งแต่ต้นประกอบกับการตระหนักรู้ว่าพระเจ้าสถิตอยู่กับเขา สิ่งนี้เองทำให้เขายำเกรงพระเจ้าและยึดมั่นในความเชื่อ เห็นได้ชัดว่าโยเซฟมีสัมพันธสนิhsวนตัวกับพระเจ้า

ความซื่อสัตย์นำมาซึ่งความโปรดปราน

เราจะสังเกตเห็นว่าโยเซฟดำเนินชีวิตจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า และทำทุกสิ่งทุกอย่างสุดความสามารถ หมายความว่าโยเซฟไม่ได้แค่ทำตามหน้าที่แต่เขาทำทุกอย่างด้วยความเป็นเลิศ แม้ว่าโยเซฟจะอยู่ในสถานะ

ทาส เขาก็ยังเต็มใจที่จะเป็นผู้รับใช้ของคนทั้งปวง ทั้งที่เขามีเหตุผลมากมายที่จะรู้สึกขมขื่นต่อโลกทั้งโลกและไม่ต้องตั้งใจพยายามทำอะไรก็ได้ เหตุใดเขาจึงยังพยายามอยู่ ในเมื่อเขาเป็นเพียงทาสต่างแดนผู้ที่แทบไม่มีความหวังอะไรเลยที่จะได้รับการเลื่อนชั้น แต่ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น โยเซฟก็ยังดำเนินไปจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า เขาไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่ากำลังดำเนินตามหลักการแห่งพันธสัญญาใหม่ที่พระเยซูคริสต์จะตรัสออกมาในอีกหนึ่งพันปีต่อมาว่า จงซื้อสัตย์ในของเล็กน้อย และซื้อสัตย์ในสิ่งที่เป็นคนอื่นด้วย โยเซฟรับใช้อย่างซื่อสัตย์และทำทุกสิ่งเหมือนกระทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า เช่นนี้เองพระเจ้าจึงทรงให้การทำงานของเขากุยกั๋งที่อยู่ใต้มือของเขาสำเร็จ

โยเซฟยังได้รับความโปรดปรานในสายตาของโปทิฟาร์ เจ้านายของเขา และได้ปรนนิบัติรับใช้เขา

“นายของท่านก็เห็นว่าพระยาห์เวห์ทรงอยู่กับท่าน และพระยาห์เวห์ทรงให้การทำงานของนายทุกอย่างที่มือท่านทำสำเร็จ โยเซฟเป็นที่โปรดปรานของนาย และท่านรับใช้นาย นายก็ตั้งให้เป็นผู้ดูแลบ้าน และมอบทุกสิ่งที่มีไว้ในมือของท่าน ตั้งแต่โปทิฟาร์ตั้งโยเซฟให้เป็นผู้ดูแลบ้านและทุกสิ่งที่มีแล้ว พระยาห์เวห์ก็ทรงอวยพรแก่ครอบครัวของคนอียิปต์นั้นเพราะเห็นแก่โยเซฟ และพระพรของพระยาห์เวห์มาเหนือทุกสิ่งซึ่งเขามี ทั้งในบ้านและในนา เขามอบของทุกอย่างของเขาไว้ในความดูแลของโยเซฟ เมื่อมีท่านแล้ว เขาก็ไม่ได้เอาใจใส่สิ่งใดเลย เว้นแต่

อาหารที่เขารับประทาน โยเซฟนั้นรูปร่างหน้าตาดี” (ปฐมก. 39:3-6)

หากโยเซฟจำใจให้ทำงานตามที่ถูกบังคับ เขาคงไม่มีทางได้รับความโปรดปรานจากโปทิฟาร์ หรือถ้าเขาทำงานเฉพาะตอนที่เจ้านายจ้างมองอยู่ เขาก็คงไม่ได้รับความไว้วางใจให้ดูแลบ้านช่อง โยเซฟยังคงซื่อสัตย์ในกิจการที่เป็นของคนอื่นโดยทำทุกสิ่งเหมือนกระทำความถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า นี่จึงเป็นเหตุที่ทำให้เขาได้รับความโปรดปราน

อย่าแลกการทรงเรียกของคุณกับความสำเริง

ความซื่อสัตย์ของโยเซฟทำให้เขาได้เลื่อนขั้นจนไปอยู่ในตำแหน่งผู้ปกครองดูแลบ้านและทุกสิ่งในโปทิฟาร์มี ถ้าเกิดโยเซฟไม่ได้รับนิมิตจากพระเจ้าตั้งแต่แรก เขาอาจจะเข้าใจว่าความสำเร็จในบ้านโปทิฟาร์คือพระคุณสูงสุดที่องค์พระเจ้าของเขาประทานให้ก็ได้ เมื่อโยเซฟได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ดูแลบ้าน เขาอาจจะเข้าใจไปเองว่าตัวเองเข้าสู่การทรงเรียกแล้ว เขาอาจจะคิดไปเองว่าในที่สุดก็มีคนมองเห็นและชื่นชมความซื่อสัตย์และผลงานของเขาแล้วก็เป็นได้

ตรงนี้เองที่เป็นจุดอันตราย ความสำเร็จในระหว่างฤดูกาลของชีวิตสามารถกลายเป็นสิ่งที่ขัดขวางคุณจากเป้าหมายที่แท้จริงได้ ความสำเร็จของเมื่อวานอาจกลายเป็นศัตรูต่อการทรงเรียกในวันนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้สำแดงให้ผมเห็นว่ามีคนมากมายที่หยุดค้นหาการทรงเรียกของตัวเองและเลือกที่จะอยู่ในบ้านของโปทิฟาร์! พวกเขารู้สึกสบายอกสบายใจ

และเริ่มที่จะใช้ชีวิตอย่างเพิลิตเพลินที่นั่น การซื้อสัตย์ในสิ่งที่ไม่ใช่ของตน เป็นเรื่องสำคัญ แต่อย่าให้ความสำเร็จในบ้านของโปทิฟาร์หยุดยั้งคุณไว้ จากเป้าหมายที่แท้จริงที่พระเจ้ามีต่อเรา เราไม่มีสิทธิ์แลกการทรงเรียก กับพระพร! หลายต่อหลายคนเลือกความสำเร็จ พวกเขาเติบโตและ เป่งบานในนิมิตของคนอื่น ประสบความสำเร็จในเขตแดนแห่งของ ประทานของตัวเอง แต่น่าเศร้าที่พวกเขาไม่ก้าวไปไกลกว่านั้น โปรดจ งรู้ไว้ว่าพระเจ้าต้องการจะนำคุณให้ลึกเข้าไปสู่การทรงเรียก พระองค์จะ ทำเช่นนั้นโดยการนำคุณออกจากพื้นที่อันปลอดภัยและคุ้นเคย (comfort zone) ครั้งแล้วครั้งเล่า หลายคนกลัวเรื่องนี้จึงยอมอะลุ่มอล่วยการ ทรงเรียกของตนกับตำแหน่งหรือความสำเร็จในบ้านของโปทิฟาร์

ความสำเร็จอาจมอบชีวิตที่สะดวกสบาย แต่การทรงเรียกจะปลุกเร้า ความมีชีวิตชีวาที่แท้จริงภายในตัวคุณ คนที่เลือกอยู่ในพื้นที่ปลอดภัย และคุ้นเคยจะสูญเสียความมีชีวิตชีวาภายในไป เพราะชีวิตที่แท้จริง และความอímเอมใจจะพบได้ในขอบเขตแห่งการทรงเรียกเท่านั้น ดังนั้น จงอย่าหยุดอยู่ที่เดิมแต่ให้พระเจ้านำคุณก้าวไปข้างหน้าจนถึงจุดที่คุณ เป็นคนแรก ที่ซึ่งคุณสามารถมีอิทธิพลและทำให้พระประสงค์สำเร็จลงได้

พระเจ้าทรงมีแผนการที่ยิ่งใหญ่สำหรับโยเซฟ พระเจ้าทรงอนุญาต ให้เขาพบเจอความยากลำบากและการทดลองมากมายเพื่อนำเขาไป ไกลกว่าเดิม โยเซฟไม่ยอมอะลุ่มอล่วย เขาจึงต้องลงเอยในคุก ในสายตา มนุษย์ สถานการณ์นี้ดูไม่เหมือนการยกชูขึ้นของพระเจ้าเลย แต่ดูเหมือน วิกฤตการณ์ที่ถูกต้องให้ชีวิตพังทลายลงมากกว่า อย่างไรก็ตามพระเจ้า

ทรงรู้เส้นทางที่โยเซฟจำเป็นจะต้องเดินผ่านเพื่อเข้าสู่ลิขิตแห่งชีวิต เพื่อเขาจะได้ปกครองและครอบครอง

“[นายของท่าน]จึงเอาโยเซฟไปในคุกที่ซึ่งนักโทษหลวง ท่านก็ถูกขังอยู่ที่นั่น แต่ว่าพระยาห์เวห์ทรงอยู่กับโยเซฟ ทรงสำแดงความรักมั่นคงต่อท่าน และทรงให้พัสติโปรดปรานท่าน พัสติก็มอบนักโทษทั้งหมดในเรือนจำไว้ในความดูแลของโยเซฟ การงานที่ท่านทำในคุกอย่างโยเซฟเป็นผู้ทำ พัสติไม่ต้องดูแลการงานทุกอย่างที่โยเซฟดูแล เพราะพระยาห์เวห์ทรงอยู่กับท่าน และพระยาห์เวห์ก็ทรงทำให้สิ่งที่ท่านทำนั้นสำเร็จ”(ปฐม. 39:20-23)

นี่คือเส้นทางแห่งการยกชูขึ้นของโยเซฟ สิ่งที่น่าทึ่งที่สุดก็คือ แม้จะอยู่ในคุกโยเซฟก็ยังคงรับใช้ผู้อื่น ตลอดเรื่องราวของโยเซฟ พระเจ้านั้นย้ายไปที่นิสัยและคุณลักษณะของโยเซฟที่ไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ว่าเขาจะอยู่ในตำแหน่งใดก็ตาม โยเซฟเลือกที่จะรับใช้ทุกคน ชื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อยและในสิ่งที่เป็นของคนอื่น เขาตั้งใจดำเนินชีวิตจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว พระองค์จึงประทานความโปรดปรานแก่เขา ความโปรดปรานนี้จะมาถึงก็ต่อเมื่อคุณรับใช้พระเจ้าโดยไม่สนใจว่าคนอื่นจะมองเห็นหรือไม่ และแม้ขณะอยู่ในคุกพระเจ้ายกชูโยเซฟไว้ในตำแหน่งที่มีอิทธิพลอีกครั้ง

ต่อมาพนักงานเชิญถ้วยเสวยของกษัตริย์แห่งอียิปต์ และพนักงานขนมของพระองค์ทำผิดต่อเจ้านาย คือกษัตริย์แห่งอียิปต์ ฟาโรห์กริ้วข้าราชการทั้งสองนั้น คือหัวหน้าพนักงานเชิญถ้วยเสวย และหัวหน้าพนักงานขนม จึงให้จำคุกไว้ในบ้านของผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ในคุกที่โยเซฟถูกขังอยู่นั้น ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์สั่งโยเซฟให้ดูแลสองคนนั้น ท่านก็ปรนนิบัติพวกเขา พนักงานทั้งสองติดคุกอยู่หลายวัน ค็นหนึ่งพวกเขาทั้งสองฝันไป คือพนักงานเชิญถ้วยเสวยและพนักงานขนมของกษัตริย์อียิปต์ที่ถูกขังอยู่ในคุกนั้น ต่างคนต่างฝันคนละเรื่อง ความฝันของแต่ละคนก็มีความหมายต่างกัน เมื่อเวลาเช้าโยเซฟเข้ามาหา เห็นพวกเขามีหน้าโศกเศร้า จึงถามข้าราชการทั้งสองของฟาโรห์ที่อยู่กับท่านในคุกที่บ้านนายของท่านว่า “ทำไมวันนี้พวกท่านจึงหน้าเศร้า?” พวกเขาตอบว่า “เราทั้งสองฝันและไม่มีใครอธิบายได้” โยเซฟบอกเขาว่า “พระเจ้าทรงอธิบายได้ไม่ใช่หรือ? ขอท่านเล่าให้ข้าพเจ้าฟังเถิด” (ปฐมก. 40:1-8)

โยเซฟยังคงพยายามรับใช้ในโอกาสต่างๆ นอกเหนือจากหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายไว้ ลองจินตนาการถึงบทสนทนาของพวกเขา โยเซฟถามว่า “ทำไมวันนี้พวกท่านจึงหน้าเศร้า?” นี่เป็นคำถามของคนที่ไม่ใส่ใจได้รับการเยียวยาแล้ว คนที่ยำเกรงพระเจ้าและสามารถรับใช้ผู้อื่นด้วยของประทานของตัวเอง

พูดแต่ความจริง

ตอนที่โยเซฟทำนายความฝันเรื่องแรก เขาเข้าใจว่าตัวเองช่างโชคดีที่มีโอกาสได้ช่วยคนที่อยู่ในตำแหน่งสูงๆ ผู้ซึ่งจะได้รับการปล่อยตัวออกจากคุก กลับไปใช้ชีวิตตามปกติและใกล้ชิดกับภักษัตริย์อีกครั้ง โยเซฟจึงกล่าวว่า “เมื่อท่านมีความสุขแล้ว ขอให้ระลึกถึงข้าพเจ้า” อย่างไรก็ตาม โยเซฟไม่ได้ประจบหรือเล่นละครตบตาเพื่อให้คนสงสาร เพราะถ้าโยเซฟมัวแต่กลัวมนุษย์หรือหวาดหวั่นกับความเห็นของคนอื่น เขาคงไม่สามารถทำนายความฝันเรื่องที่สองได้ ความฝันของชายคนที่สองนั้นมีเค้าโครงแห่งความตาย โยเซฟรู้ว่าหัวหน้าพนักงานขนมจะถูกประหารชีวิต แต่โยเซฟก็ยังทำนายฝันให้เขาฟังอย่างไม่ขาดกลัวหรือบิดเบือนความจริงเลย ถ้าโยเซฟหวังว่าต้องเอาใจคนฟังมากกว่าพูดความจริงแล้ว เขาคงไม่มีสิทธิ์ที่จะได้ทำนายฝันให้กับบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งใหญ่โตและมีอำนาจเป็นแน่ โยเซฟไม่ได้พยายามพูดเอาใจคนที่มีความสูงส่ง แต่พูดไปตามความจริงที่พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่เขา พระเจ้าจึงทรงยกชูเขาขึ้นตามกำหนดเวลาของพระบิดา เขาเชื่อสัตย์ในของประทานที่พระเจ้ามอบให้ปากของเขาจึงพูดแต่ความจริง และเขาพูดเฉพาะในสิ่งที่พระเจ้าสำแดงเท่านั้น

ผมเห็นความเชื่อสัตย์ของโยเซฟไม่ว่าเขาจะกระทำการใด เขากระทำเหมือนถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า และดำเนินอยู่จำเพาะพระพักตร์พระองค์เสมอ ผมเองได้พบว่าตัวเองก็ต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่จำต้องพูดความจริงอย่างตรงไปตรงมาตามสิ่งที่เห็นและตามสิ่งที่พระคัมภีร์

บอกไว้ ไม่ว่าคนที่ยืนอยู่ต่อหน้าผมจะเป็นใคร และไม่ว่าผมพูดแล้ว คนจะชอบหรือไม่ ผมก็ไม่มีสิทธิบิดเบือนความจริงหรือทำตัวซี้ซาลาดตาขาว ผมต้องเชื่อตรงต่อพระวาระของพระเจ้า ต่อของประทานจากพระองค์ และต่อการทรงเรียกของผม

ไม่ว่าคุณจะถูกอยู่ในฤดูกาลใดของชีวิต จงอย่าประพาดิตนเป็นคนหน้าซื่อใจคด และอย่าประจบสอพลอ แต่จงรับใช้ทุกคนด้วยใจบริสุทธิ์ เหมือนกระทำต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า สิ่งที่พระเจ้าใส่ไว้ภายในคุณ ไม่มีผู้ใดสามารถพรากไปได้ เพราะการยกขึ้นสูงนั้นมีได้มาจากทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก แต่มาจากพระเจ้า (สดด. 75:6) และหากการยกชูมาจากพระเจ้าก็ขอให้เราแสวงหาวิถีทางของพระองค์ ปล่อยให้พระองค์นำเราไป และหล่อหลอมเราขึ้น การดำเนินชีวิตต่อหน้าเบื้องพระพักตร์พระเจ้า จะนำมาซึ่งความโปรดปรานเหนือคุณ และคุณจะได้เห็นกับตาว่าพระหัตถ์ขององค์ผู้สูงสุดอยู่เหนือชีวิตของคุณ ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงต้องการคือ ให้เรายอมอยู่ภายใต้การปกครองและการทรงนำของพระองค์ ให้เชื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อยและในสิ่งที่เป็นของผู้อื่น ให้เราเป็นผู้รับใช้ของคนทั้งปวง และดำเนินชีวิตจำเพาะพระพักตร์พระองค์

เมื่อเวลาที่พระเจ้ากำหนดไว้มาถึง โยเซฟได้ยืนอยู่ต่อหน้าฟาโรห์ ผู้ตั้งเขาให้เป็นเจ้านายเหนือวังของพระองค์ เป็นผู้ปกครองกรรมสิทธิ์ทั้งสิ้นของพระองค์ ให้บังคับบัญชาข้าราชการของพระองค์ตามชอบใจ และสอนสติปัญญาแก่ผู้อาวุโสของพระองค์ (สดด. 105:17-22) ผมขอถามคุณสักข้อนะครับ โยเซฟได้รับสติปัญญาและคำตอบทั้งสิ้นมาจากไหน

ปัญญาและความสามารถในการทำนายฝันของโยเซฟมาจากไหน โยเซฟ
เข้าโรงเรียนที่ไหน จบจากสถาบันอะไร สถิติปัญญาแบบไหนที่เขาสามารถ
สอนในสิ่งที่ผู้ให้คำปรึกษาแห่งอียิปต์ไม่เคยรู้มาก่อนได้ ผมเชื่อว่าปัญญา
สูงสุดพบได้ในความเป็นผู้ใหญ่วิญาณ ความยำเกรงพระเจ้าเป็นที่
เริ่มต้นของปัญญา พระองค์ทรงเปิดเผยพันธสัญญาของพระองค์ต่อ
ผู้ที่รักพระองค์ การเป็นผู้ใหญ่วิญาณนั้นเชื่อมโยงกับกระบวนการ
ที่พระเจ้าใช้นำทางชีวิตมนุษย์

องค์พระเจ้าทรงยกชูโยเซฟขึ้น พระองค์ทรงทำให้เขาได้ปกครอง
อยู่เหนือแผ่นดินอียิปต์ เป็นเหมือนดังบิดาของฟาโรห์ และเป็นเจ้านาย
เหนือราชสำนัก เมื่อโยเซฟอายุสามสิบปี เขาได้ยืนอยู่ต่อหน้าญาติพี่น้อง
และพวกพี่ชายทั้งหมดของเขาก็ก้มลงคำนับเขา ตำแหน่งที่เขาได้รับมานั้น
ไม่ได้ทำให้เขาหยิ่งผยอง ตรงกันข้ามโยเซฟกลับมีความเป็นผู้ใหญ่มากพอ
ที่จะรับผิดชอบต่อทั้งครัวเรือน ทั้งประชาชาติ และต่อคนรุ่นหลังที่กำลัง
จะตามมา ดังนั้นความฝันของโยเซฟจึงสำเร็จเป็นจริง และเขาได้กลายเป็น
พระพรต่อบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น

ครบบริบูรณ์

มีเวลาที่พระบิดาทรงกำหนดไว้อย่างเฉพาะเจาะจงสำหรับชีวิตคุณ เมื่อถึงกำหนดเวลาของคุณ พระองค์จะทรงมอบหมายสิ่งที่ลิขิตเอาไว้ ตั้งแต่ต้นให้กับคุณ ความรับผิดชอบมากมายจะถูกวางไว้บนบ่าของคุณ เพื่อนำพาผู้คนที่อยู่ในความรับผิดชอบของคุณเข้าไปสู่พระสัญญาของพระเจ้า ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่กับคุณด้วยเถิด!

จงใช้เวลากับพระเจ้าและแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ทุกวัน ดำเนินชีวิตในวิถีของพระองค์อยู่เสมอและวางใจในกระบวนการของพระองค์ ผมเชื่อว่าเส้นทางสู่ลิขิตชีวิตของคุณจะผ่านมาทางคริสตจักรที่คุณอยู่ คนคนหนึ่งไม่อาจเติบโตและพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ด้วยตัวเองเมื่ออยู่นอกคริสตจักร เพราะพระเจ้าจะทรงใช้งานรับใช้ต่างๆ ในคริสตจักรขัดเกลาผู้รับใช้ของพระองค์ ผมเคยเจอคนที่มีพรสวรรค์และความสามารถมากมาย แต่น่าเสียดายที่พวกเขาไม่เคยทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตสำเร็จ เขาบอกคุณได้เรื่องวิธีรับใช้

และรู้ว่าควรทำอะไร ทว่าพวกเขาไม่เคยต่อกิ่งเข้ากับพระกายของพระคริสต์เลย พวกเขาจึงไม่เกิดผล คุณต้องยอมจำนนอยู่ภายใต้พระคริสต์ ผู้เป็นศีรษะของคริสตจักร คุณต้องเป็นหนึ่งในหนึ่งเดียวกันกับพระองค์และพระกายของพระองค์ (คริสตจักร) แล้วคุณเห็นการเติบโตฝ่ายวิญญาณและความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ซึ่งกระบวนการนี้จะพาคุณออกนอกพื้นที่อันปลอดภัยและคุ้นเคยอย่างสิ้นเชิง พระวอนะของพระเจ้าเป็นจริงเสมอ พระองค์จะทำงานภายในคุณ และจะนำคุณให้สูงขึ้นไกลเกินกว่าที่คุณเองจะเอื้อมถึงแน่นอน

พันธกิจที่เติบโตขึ้น

เมื่อมองย้อนกลับไป ผมจำได้ถึงคำคืนเหล่านั่นที่เรามีประชุมอธิษฐานที่บ้าน การทรงสถิตอันแรงกล้าท่ามกลางเราเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้ผู้คนหลั่งไหลเข้ามาเรื่อยๆ ไม่นานนักพื้นที่ในห้องชุดเล็กๆ ของเราก็ไม่เพียงพออีกต่อไป หลังจากหารือกับศิษยาภิบาลแล้ว เราจึงตัดสินใจย้ายไปประชุมที่อาคารของคริสตจักร เพื่อการรวมตัวของกลุ่มอนุชนจะไม่แยกออกจากการนมัสการของคริสตจักร ซึ่งเป็นความตั้งใจของผมอยู่แล้วที่จะเป็นพระพรต่อคริสตจักรที่ผมเป็นสมาชิกอยู่นี้

พันธกิจอนุชนขยายออก ไม่ช้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ตรัสกับผมและประธานกลุ่ทรูธิในการขยายพันธกิจด้วยการจัดงานนมัสการฟื้นฟูให้กับอนุชนทั่วทั้งเมือง ตอนนั้นผมได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศิษยาภิบาลอนุชนแล้ว และแวดล้อมด้วยอนุชนมากมายที่มาร่วมรับใช้ในพันธกิจต่างๆ ผมร่วมมือ

กับอาสาสมัครอนุชนเหล่านี้เริ่มต้นตั้งที่มพันธกิจขึ้น งานนมัสการสำหรับคนทั่วทั้งเมืองถูกจัดขึ้นที่อาคารคริสตจักรของเราทุกวันอาทิตย์ปลายเดือน เราจัดงานนมัสการด้วยพลังความคิดสร้างสรรค์ ใช้ทุกๆ โอกาสในการเข้าไปมีอิทธิพลและช่วยเหลือคนรุ่นใหม่ ชาวแพร่กระจายออกไปอย่างรวดเร็ว ทุกเดือนห้องโถงในคริสตจักรของเราจะเต็มไปด้วยคนรุ่นใหม่มากมาย

การนมัสการมีอิทธิพลกับคนหนุ่มสาวอย่างยิ่ง หลายคนเดินออกมากลับใจใหม่ที่แน่นอนและได้รับการปลดปล่อย เรารับใช้อนุชนเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง มีการริเริ่มกลุ่มสามัคคีธรรมตามบ้านขึ้น พันธกิจเติบโตอย่างรวดเร็วและมีพลังขับเคลื่อนไปข้างหน้า ผมเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าและพระพรของพระองค์อยู่เหนือผม ต่อมาไม่นานผมเริ่มสังเกตว่าอนุชนเหล่านี้เห็นผมเป็นแบบอย่าง พวกเขาเริ่มฟังสิ่งที่ผมพูดมากกว่าสิ่งที่ศิษยาภิบาลอาวุโสพูด ผมรู้ว่าถ้าผมยังไม่เปลี่ยนแปลงอะไรสักอย่างเร็วๆ นี้ พันธกิจอนุชนจะกลายเป็นต้นเหตุในการแบ่งแยกคริสตจักร

ผมรู้สึกอย่างแรงกล้าว่าต้องมีการทรงนำจากพระเจ้า ผมจึงเก็บตัวอยู่ในห้องและเริ่มอธิษฐานอย่างร้อนรน ผมจำได้ว่าพระเจ้าตรัสกับผมอย่างชัดเจน “เราไม่ได้เรียกเจ้ามาเพื่อทำให้คริสตจักรแตกแยก เราเรียกเจ้าให้เป็นพรต่อพระกายและต่อคริสตจักรที่เจ้าอยู่” ขณะที่ผมอธิษฐานอยู่นั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยให้ผมเห็นพระประสงค์ของพระองค์ที่จะนำผมให้ไปไกลกว่าเดิม แผนการของพระเจ้าที่มีต่อผมนั้นยิ่งใหญ่และกว้างไกลยิ่งนัก พระเจ้ายังตรัสอีกด้วยว่า พระองค์ต้องการ

ใช้ผมผ่านทางพระกายนี้ตามพระบัญชาที่มีไว้สำหรับผม

ผมจึงเข้าใจในทันทีว่าความสำเร็จที่เกิดขึ้นในพันธกิจของนุชนั้น ทำให้สายตาของผมมืดบอดไป และขัดขวางผมจากวัตถุประสงค์ที่แท้จริงที่พระเจ้ามีต่อผม ผมต้องวางใจในพระองค์ และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์เพื่อที่ผมสามารถเป็นพรต่อพระกายทั้งหมดของพระเยซูคริสต์ได้

สิบปีถึงสัญญาณของการเปลี่ยนแปลง

ผมจึงรวบรวมทีมผู้นำอนุชนมาประชุมกันและประกาศว่า ตั้งแต่นี้ไปเราจะอยู่ภายใต้วิธีการดำเนินงานของศิษยาภิบาลอาวุโสและจะปฏิบัติตามความต้องการของท่าน ผมเน้นย้ำว่าเราไม่ใช่พันธกิจอิสระแต่เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรแห่งนี้ ดังนั้นเราต้องยอมรับนิมิตของคริสตจักรแห่งนี้ด้วย

พันธกิจของผมยังคงเติบโตและขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง ในไม่ช้าผมก็ได้รับการเจิมตั้งอย่างเป็นทางการให้เป็นศิษยาภิบาลฝ่ายประกาศ ตามมุมมองอย่างโลกปฏิเสธไม่ได้เลยว่าพันธกิจประสบความสำเร็จและเป็นพระพรแก่ผู้คนมากมาย อย่างไรก็ตามผมรู้ว่าในวันหนึ่งข้างหน้า ผมจะต้องสละความสำเร็จนี้เพื่อสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า และนั่นคือพระประสงค์ที่แท้จริงของพระเจ้าในชีวิตผม ผมรู้ว่าเมื่อถึงเวลานั้น ผมจะต้องถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา เพื่อพระเจ้าจะสามารถนำผมให้ไปได้ไกลกว่าเดิม กระบวนการนี้ทั้งน่าพิศวงและไม่ธรรมดาเลยจริงๆ

พออย่างเข้าปี 2010 จู่ๆ กำลังกายกำลังใจที่ผมเคยมีต้องงานอนุชนก็หดหายไป ผมพยายามทำความเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง ทั้งๆ ที่วันก่อนหน้าผมยังเต็มไปด้วยความคิด นิमित และพลังอย่างเต็มเปี่ยมในการทำงานอนุชนอยู่เลย แต่ฉับพลันทันใดบางอย่างในตัวผมก็เปลี่ยนแปลงไป จู่ๆ พลังในการทำงานเหล่านั้นก็มลายหายไปเหมือนกับว่าสิ่งที่ครั้งหนึ่งเคยมีค่าและเป็นสิ่งที่ผมรัก บัดนี้กลับดูไม่คุ้นเคยและห่างเหินออกไป ผมมีความรู้สึกว่าการกิจนี้ไม่ใช่ของผมนอีกต่อไปแล้ว

ตอนนั้นเองที่พระเจ้าเริ่มตรัสกับผมผ่านทางพระคำในพระคัมภีร์ว่าถึงเวลาแล้วที่ผมจะต้องเปิดตัวไปสู่พันธกิจระดับนานาชาติ ดูเหมือนเรื่องนี้จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ไม่เหมาะเอาเสียเลย เพราะผมกำลังประสบความสำเร็จในงานรับใช้ในคริสตจักรท้องถิ่น มีความรับผิดชอบมากมายอยู่ในมือ ผมกำลังไปได้ดีและมีความมั่นใจ แต่การจะก้าวออกไปในการทรงเรียกที่ไกลกว่าเดิม ทำให้ผมต้องออกจากพื้นที่ปลอดภัยและคุ้นเคยอย่างสิ้นเชิง ออกมาจากความสำเร็จและพระพรมากมายเหล่านั้นกลางคัน ทำไมต้องออกไปเริ่มต้นใหม่ ผมไม่มีต้นทุนอะไรที่จะเอาไปต่อยอดได้เลย ไม่มีทั้งทรัพยากร การสนับสนุน และเพื่อนร่วมทีม ส่วนทีมที่ผมทำงานด้วยอยู่แล้วนั้นก็มุ่งรับใช้ร่วมกับคริสตจักรของเรา แล้วผมจะทิ้งทุกอย่างในตอนนี้อย่างไร ผมควรเริ่มต้นจากตรงไหนดี

คำถามมากมายเริ่มถาโถมเข้ามา ผมตรวจสอบจิตใจของตัวเองซ้ำๆ เผื่อแต่ถามในใจว่า “จะเป็นไปได้ยังไง ยิ่งกว่านั้นผมเหลือตัวคนเดียวแล้วใครจะมายืนเคียงข้างผม” แต่ยิ่งผมได้ใช้เวลาส่วนตัวกับพระเจ้า

ผมก็ยังได้เรียนรู้ว่าอับราฮัมไว้วางใจและเชื่อฟังการทรงเรียกด้วยการออกไปในดินแดนที่ไม่รู้จักมันใด ผมเองก็ต้องออกไปฉันนั้น กำหนดเวลาของพระเจ้ามาถึงแล้ว และเวลานั้นก็คือเดี๋ยวนี้

ก้าวออกไปในเวลาที่ใช้

ภรรยาของผมและผมระมัดระวังอย่างมากที่จะไม่เริ่มต้นพันธกิจก่อนเวลาอันควร เราจึงเฝ้าอธิษฐานอยู่เสมอ ทูลขอให้พระเจ้าประทานความเข้าใจว่าเมื่อไหร่จึงจะเวลาที่เหมาะสม และอธิษฐานขอให้พระองค์ทรงนำหน้าเราไป สิ่งที่สำคัญมากสำหรับผมคือผมต้องได้รับการเห็นชอบจากคริสตจักรเสียก่อน ผมไม่เคยมีเจตนาที่จะริเริ่มพันธกิจใหม่แบบเผาะพานหรือตัดไม้ตรีเพียงเพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าผมทำถูก ผมเกิดมาเพื่อสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า หรืออ้างว่าพระเจ้าทรงเรียก ผมจะไม่ทำเช่นนั้น ภรรยาของผมและผมเฝ้ารอคอยและอธิษฐานถึงวันที่คริสตจักรจะอวยพรเราเมื่อถึงเวลาที่ต้องไปจริงๆ

พระเจ้าทรงเริ่มยืนยันถ้อยคำของพระองค์กับเราผ่านหลายๆ ทาง ไม่ว่าจะเป็นโดยพระคัมภีร์ ความฝัน หรือผ่านผู้อื่น ผมจำได้ว่าคืนหนึ่งในความฝัน พระเจ้าทรงวางพระหัตถ์ลงบนผม และการเจิมเริ่มหลังไหลไปทั่วร่างกายของผมเหมือนกับไฟ ผมสัมผัสถึงการเจิมทั่วร่างของผมจริงๆ แล้วผมก็ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ตรัสว่า “จงไปเถิด เราอยู่กับเจ้า จงทำในสิ่งที่เราเรียกเจ้าให้ทำ” เมื่อผมตื่นขึ้นในเช้าวันต่อมาผมก็รู้สึกมั่นใจอย่างเต็มเปี่ยมว่าถึงเวลาแล้วจริงๆ พระเจ้าทรงเรียกผม

ให้ก้าวออกไปข้างหน้า

แต่กระนั้นสถานการณ์ที่อยู่ตรงหน้ากลับตรงกันข้าม อีกครั้งหนึ่งที่ชีวิตของผมเหมือน “อยู่ในสวนเทพเสมณี” การต่อสู้ดิ้นรนระหว่างโลกที่มองเห็นกับโลกภายในฝ่ายวิญญาณได้เริ่มต้นขึ้น ผมรู้ว่าควรก้าวออกไปด้วยความเชื่อ ก้าวออกจากเรือแล้วเดินไปบนน้ำ แต่ผมไม่รู้วิธีเลย ผมไม่แข็งแกร่งพอและหมดปัญญาที่จะเดินเข้าไปสู่ลิขิตชีวิตของตัวเอง ใครจะสนับสนุนผม คนอื่นจะคิดกับผมอย่างไร ใครจะมาเชิญผมไปปรับใช้ ทุกอย่างจะดำเนินไปได้อย่างไร การสู้รบภายในกำลังต่อสู้กันอย่างดุเดือด

ในช่วงเวลานั้นเองคณะมิชชันนารีกลุ่มหนึ่งได้มาร่วมกลุ่มอธิษฐานที่บ้านของผม ในระหว่างที่อธิษฐานและนมัสการอยู่นั้น พระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่เหนือเราอย่างแรงกล้า มิชชันนารีเหล่านั้นก็เริ่มเผยพระวจนะใส่เข้ามาชีวิตของผม ถ้อยคำเหล่านั้นได้ตัดขาดมาก ผมจึงรู้ในทันทีว่าพระเจ้าผู้เป็นพระบิดากำลังตรัสกับผมในฐานะลูกของพระองค์ พระองค์ทรงเรียกผมให้ออกไปทำตามพระประสงค์ของพระองค์ พระเจ้าตรัสว่า วันหนึ่งพระองค์จะทรงถามถึงทุกสิ่งที่คุณได้มอบหมายไว้ในมือของผม ผมจำเป็นต้องเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ ออกไปและทำในสิ่งที่พระองค์ทรงเรียกให้ทำ

เพื่อนเอ๋ย เมื่อถึงเวลาที่พระบิดากำหนดไว้มาถึง คุณจะสัมผัสได้อย่างชัดเจนและรู้ได้อย่างชัดเจนโดยไม่มีข้อสงสัยเลย พระวจนะของพระเจ้าจะติดตามคุณ พระเจ้าจะตรัสกับคุณจากภายใน และยืนยันถ้อยคำของพระองค์ผ่านทางแหล่งภายนอกต่างๆ เป็นเช่นนั้นจริงๆ ในชีวิตของผม

บทสรุปของชีวิตในช่วงเปลี่ยนผ่านของผมเกิดขึ้นเมื่อพระเจ้าตรัสกับภรรยาของผม ในตลอดทั้งกระบวนการของพระเจ้า ผมต้องการให้ภรรยาของผมไม่เพียงอยู่เคียงข้างคอยสนับสนุนเท่านั้น แต่ผมอยากให้เธอร่วมนิมิตอย่างเป็นหนึ่งเดียวกัน คือนิ่งพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานและสำแดงให้นาตาซาฝันเห็นนิมิต ซึ่งเธอได้เก็บเจียบเรื่องนี้อยู่หลายวัน เพราะปกติแล้วผมจะเป็นคนที่พระเจ้าตรัสผ่านนิมิตในความฝัน

ในความฝันนั้น นาตาซาเห็นตัวเองกำลังยืนต่อคิวอยู่ในแถวที่จะไปสู่พระบัลลังก์ของพระเจ้า ผู้คนจำนวนมากต่อแถวกันยาวเหยียดเพื่อกล่าวรายงานชีวิตของตนต่อหน้าพระบัลลังก์ทีละคนๆ ทูตสวรรค์จะมารับคนถัดไป นำพวกเขาไปต่อหน้าพระบัลลังก์ ผมต่อแถวอยู่ข้างหน้านาตาซา เธอเห็นทูตสวรรค์จับมือผมพาไปยังพระที่นั่ง ขณะที่ผมยืนอยู่ตรงนั้น เธอสังเกตเห็นหน้าของผมอย่างตั้งใจ บทสนทนาระหว่างทูตสวรรค์กับผมยาวนานกว่าคนก่อนหน้า เหมือนกำลังอธิบายอะไรบางอย่างให้ผมฟัง และเธอก็เห็นผมหน้าเสียและคอดกด้วยความผิดหวัง นาตาซาสิ้นใจทั้งตัวและเริ่มทูลขอว่า “พระเจ้า ขอทรงโปรดให้ดิฉันได้ยืนด้วยเถิดว่าเกิดอะไรขึ้น” ทูตสวรรค์กำลังพูดอะไรกับฉันน่ะ” ทันใดนั้นนาตาซาก็ได้ยินประโยคสุดท้ายที่ทูตสวรรค์พูดกับผม “เจ้าจะได้เข้าไปในสวรรค์ แต่ว่าเจ้าไม่ได้ทำในสิ่งที่เจ้าถูกลิขิตไว้ให้สำเร็จ”

เธอตื่นขึ้นด้วยความตกใจ ตอนนั้นนาตาซาไม่รู้เลยว่าเกิดอะไรขึ้นภายในจิตใจของผม และไม่รู้ที่ผมกำลังเผชิญหน้ากับการต่อสู้ดิ้นรนอย่างหนัก เธอรู้เพียงว่าเวลานี้พระเจ้ากำลังเรียกพวกเราและเราต้อง

ไม่พลาดการทรงเรียกนี้ ไม่กี่วันต่อมาเธอจับผมนั่งลงคุยอย่างจริงจัง ทันทีที่ผมได้ยินเรื่องราวในความฝันนั้น ภายในของผมก็สั่นสะท้าน เพราะรู้ว่านี่คือการยืนยันครั้งสุดท้ายจากพระเจ้า

การยอมจำนนและพระพร

สองสามวันต่อมาผมแทบไม่ได้กินไม่ได้นอนเพราะเรื่องราวในความฝันยังคงวนเวียนอยู่ในความคิดตลอดเวลา ผมตระหนักว่าสิ่งที่น่าสะพรึงกลัวที่สุดในชีวิตของมนุษย์ไม่ใช่ความตาย ไม่เลยครับ ส่วนที่น่ากลัวที่สุดในชีวิตไม่ใช่การตาย แต่คือการมีชีวิตอยู่โดยไม่ได้ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าให้สำเร็จ ผมจำได้ว่าวันนั้นผมคุกเข่าลงต่อหน้าพระบิดาและพูดว่า “พระเจ้า ทั้งหมดที่ผมมีเป็นของพระองค์ พระองค์จะทรงทำอย่างไรกับชีวิตของผมก็ได้ ผมไม่รู้ว่าจะคาดหวังกับสิ่งใด หรือจะเกิดอะไรขึ้น ผมไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นตรงไหน รู้แต่ว่าผมขอยอมจำนนต่อพระองค์ด้วยสิ้นสุดหัวใจ” และผมได้ยินพระองค์ตรัสตอบกลับมาว่า “เราจะไปข้างหน้าเจ้า เราจะลงตารางการทำงานของเจ้าด้วยมือเราเอง เราจะเปิดประตูทุกบาน และส่งเจ้าให้ก้าวออกไปที่ละก้าว ไปยังแต่ละเมือง แต่ละประเทศที่เราต้องการให้เจ้าไป ในขณะที่เจ้าเติบโตในการเชื่อฟัง ระดับการเจิมของเราก็จะเพิ่มขึ้นในชีวิตของเจ้า และพันธกิจของเจ้าจะได้รับความสำเร็จ” พระเจ้าทรงตรัสอย่างชัดเจน ผมไม่จำเป็นต้องพยายามนำเสนอตัวเองหรือผลักดันพันธกิจด้วยกำลังของตัวเองเลย แทนที่จะพยายามทำอย่างนั้น สู้ผมปล่อยให้พระเจ้าทรงนำไปจะเป็น

การดีที่สุด

ในระหว่างที่อธิษฐานนั้นพระเจ้าทรงชี้ทางให้ผมจัดเตรียมเอกสารทั้งหมดสำหรับจดทะเบียนเป็นองค์กรการกุศลที่ไม่แสวงหากำไร พร้อมทั้งพัฒนาระบบหุ้นส่วนเพื่อสนับสนุนพันธกิจ เมื่องานด้านการบริหารจัดการเสร็จสิ้นลง พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสำแดงให้ผมเห็นว่าถึงเวลาแล้วที่จะบอกกับศิษยาภิบาลของเราและขอความเห็นชอบจากคริสตจักร

ผมไปที่คริสตจักรและขอรวมทีมศิษยาภิบาล ผมอธิบายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับผม ผมแบ่งปันสิ่งที่พระเจ้าสำแดงแก่ผมและขอความเห็นชอบจากพวกเขา พระเจ้าทรงเป็นแสงสว่าง ในพระองค์ไม่มีความมืดเลย เราจึงต้องเรียนรู้ที่จะเดินในความสว่างเหมือนอย่างที่เราองค์ทรงเป็นความสว่าง โดยทางนั้นเราจึงสามารถมีสามัคคีธรรมที่แน่นแฟ้นต่อกัน ยิ่งถ้าเราเปิดใจต่อกัน ซื่อสัตย์ต่อกัน ไม่มีสิ่งใดปิดบังกัน สามัคคีธรรมก็จะยิ่งแข็งแกร่ง หลังจากที่ผมแบ่งปันสิ่งที่อยู่ในใจจนหมดแล้ว ศิษยาภิบาลของผมและทีมงานก็เห็นชอบต่อพันธกิจที่พระเจ้าทรงเรียกให้ผมทำ

การนิยามหมายของพระเจ้าในประเทศเยอรมัน

เมื่อเอกสารทั้งหมดเกี่ยวกับการจัดตั้งพันธกิจครบถ้วนและจดทะเบียนองค์กรเรียบร้อยแล้ว ผมก็รอถ้อยคำที่จะมาจากพระเจ้าว่าต้องทำอะไรต่อไป คืบหนึ่งผมฝันว่าตัวเองอยู่ในประเทศเยอรมัน พอตื่นขึ้นมาผมก็เข้าใจอย่างชัดเจนทันทีว่าพระเจ้าทรงเรียกให้ผมไปประเทศเยอรมันประเทศที่ผมไม่เคยไปมาก่อน น่าสนใจไม่น้อย คนเดียวที่ผมรู้จักและ

อาศัยอยู่ในประเทศเยอรมัน ก็คือพี่ชายของผมเอง ผมตัดสินใจบินไปหาเขาทันที ใ่วางใจในพระเจ้าและคอยดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป สิ่งเดียวที่ผมลังเลใจก็คือช่วงเวลาเดินทาง เพราะเป็นช่วงใกล้วันคริสต์มาส ซึ่งดูเหมือนไม่ใช่เวลาที่เหมาะสม *ทำไมต้องเดินทางตอนนี้ ตอนที่ทุกคนต่างยุ่งอยู่กับการเตรียมฉลองวันหยุด* อย่างไรก็ตามภรรยาของผมพูดว่า “อย่าสงสัยถ้อยคำจากพระเจ้าเลย ถ้าพระองค์ทรงสำแดงอะไรแล้วก็ตามเถอะละ” ดังนั้นโดยไม่รีรอ ผมจึงโทรหาพี่ชาย ซื้อตั๋ว และบินไปประเทศเยอรมัน

ผมดีใจที่ได้เจอกับพี่ชายและครอบครัวของเขา ไม่นานเขาก็แนะนำให้ผมรู้จักกับศิษยาภิบาลของคริสตจักรรัสเซียบที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ เรามีโอกาสสามัคคีธรรมและพูดคุยกันเล็กน้อย หลังจากนั้นศิษยาภิบาลท่านนั้นก็ชวนให้ผมไปพูดที่คริสตจักรของเขาในวันอาทิตย์ที่จะมาถึง การนมัสการในวันนั้นกินเวลานานกว่าปกติ โดยปกติจะใช้เวลาประมาณสองชั่วโมง แต่วันนั้นเริ่มที่บ่ายสามโมงและดำเนินไปถึงหกชั่วโมงเลยทีเดียว เมื่อผมเริ่มเทศนาและอธิษฐานเพื่อผู้คน พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเริ่มเคลื่อนไหวในการรักษาโรคและการปลดปล่อย การทรงสถิตของพระเจ้าเข้มข้นมาก ผมได้อธิษฐานให้กับทุกคนที่อยากให้อธิษฐานเพื่อ

ในตอนท้ายของการประชุม ชายคนหนึ่งเดินขึ้นมาข้างหน้า แย่งไมโครโฟนไปและเริ่มแบ่งปันว่าเกิดอะไรขึ้นกับเขา ชายคนนี้อาศัยอยู่ในประเทศเยอรมัน เขาทำงานอย่างหนักเพื่อจะเก็บเงินขึ้นเครื่องบินไปที่เมืองอัลมาตี ประเทศคาซัคสถาน เพื่อจะไปจ้างวานนักฆ่าให้ไปลอบสังหาร

คนที่กระทำผิดต่อเขา หลายปีมาแล้วที่มารคอยโกหกและหลอกลวงเขาด้วยความขมขื่น เหลืออีกเพียงสัปดาห์เดียวเท่านั้นก่อนที่เขาเดินทางไปก่ออาชญากรรมที่น่าสยดสยองที่เมืองอัลมาตี แต่พระเจ้าทรงนำเขามาที่การประชุมแห่งนี้ ก่อนหน้าที่จะถึงวันนี้เขามีชีวิตอยู่เพื่อที่จะล้างแค้นเท่านั้น แต่ในวันอาทิตย์นั่นเอง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสัมผัสเขาและปลดปล่อยเขาจากความเจ็บปวดทรมานที่เขารู้สึกทุกขทรมาน เขายืนอยู่ต่อหน้าที่ประชุม ถือไมโครโฟนในมือ และเป็นพยานว่าเขาไม่ต้องการจะเดินทางไปไหนทั้งสิ้น และกล่าวต่อด้วยน้ำตานองหน้าว่า “ผมไม่อยากจะใครทั้งนั้น ผมจะไม่ไปไหนทั้งนั้น และผมอยากใช้เงินก้อนนี้เพื่อรับใช้แผ่นดินของพระเจ้า!”

เมื่อฟังสิ่งที่เขาเล่า ผมเห็นชายคนหนึ่งได้รับการเปลี่ยนแปลง เป็นอิสระและมีความสุข ในเวลานั้นผมเข้าใจแล้วว่าทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเร้าใจให้ผมมาเยือนประเทศเยอรมันในช่วงเวลาที่แปลกประหลาดเช่นนี้ ผมฉุกคิดขึ้นมาได้ว่า “ถ้าผมมัวผัดผ่อนและเลื่อนแผนการให้ล่าช้าออกไปล่ะ อะไรจะเกิดขึ้น”

ข่าวแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็วในหมู่ชาวรัสเซียทั่วทั้งเมือง ผู้คนบ้างก็เริ่มแะเวียนมาหาผม บ้างก็เชิญให้ผมไปที่บ้าน เพื่ออธิษฐานเผื่อครอบครัวของเขาให้ได้รับการปลดปล่อยและการเยียวยารักษาจากพระเจ้า

ประทุทุกบานเปิดออก

พอผมกลับมายังสหรัฐอเมริกา ศิษยาภิบาลคนหนึ่งก็ได้เข้ามาติดต่อขอให้ผมไปพบ เขาอธิบายว่าพระเจ้าตรัสกับเขาให้จัดทำรายการโทรทัศน์ตอนหนึ่งโดยเชิญผมให้ไปแบ่งปันคำพยานชีวิตส่วนตัว และผมตอบตกลง เมื่อรายการนี้ถ่ายทอดออกไป ผมก็เริ่มได้รับคำเชิญจากอีกหลายแห่งให้ไปร่วมรับใช้ ผมรู้สึกอัศจรรย์ใจมากที่ประตูเริ่มเปิดออก โอกาสในการรับใช้มากมายหลั่งไหลเข้ามา และพระเจ้าเองเป็นผู้ลงตารางงานให้ผมทุกอย่างเกิดขึ้นเร็วมาก ถ้าหากผมไม่ได้เตรียมเอกสารและบริหารจัดการล่วงหน้าไว้ให้เรียบร้อย ผมคงไม่มีเวลาพอที่จะจัดการและต้องล่าบากแน่ๆ ยิ่งผมเดินทาง ก็ยิ่งเกิดหมายสำคัญและการอัศจรรย์ขึ้น

ท่ามกลางสิ่งที่เกิดขึ้น พระเจ้าตรัสกับผมว่าผมต้องลงทุนทำรายการโทรทัศน์ของตัวเอง พระเจ้าอยากให้ผมมุ่งหน้าทำพันธกิจด้านสื่อ ผมจึงเริ่มบันทึกเทปรายการ คำเทศนา คำพยานต่างๆ และถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ออกไปผ่านทางช่องทางและวิธีการที่หลากหลาย พันธกิจด้านสื่อทำให้เราสามารถเข้าถึงและรับใช้ผู้คนทั่วโลกได้มากขึ้น ผมสังเกตว่ายิ่งเรารับใช้ ยิ่งมีการหายโรค ยิ่งมีการอัศจรรย์ ยิ่งมีหมายสำคัญเกิดขึ้นเท่าไร ผมก็ยิ่งได้รับคำเชิญจากเมืองอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง

มีประเด็นสำคัญเรื่องหนึ่ง ในช่วงแรก ผมจำได้ว่าผมกลัวการพูดถึงเรื่องการเงิน ผมเชื่อว่าพระเจ้าจะจัดเตรียมให้เองเพราะพันธกิจนี้เป็นของพระองค์ไม่ใช่ของผม อย่างไรก็ตามผมไม่รู้ว่าพระองค์จะดูแลด้านการเงินนี้อย่างไร เรามีระบบหุ้นส่วนอยู่แต่ ผมไม่เคยพูดถึงระบบนี้

ให้ใครฟังเลย เพราะรู้สึกอายเกินกว่าจะพูดออกไป

ครั้งหนึ่งตอนที่ผมกำลังรับใช้อยู่ในคริสตจักร ชายหนุ่มคนหนึ่งและภรรยาของเขาได้เข้ามาหาผมและถามว่าเขาสามารถที่จะสนับสนุนพันธกิจของผมรายเดือนได้อย่างไร คำถามนี้เกิดขึ้นกับคนที่ผมคาดไม่ถึงเลย เมื่อเขาบอกถึงจำนวนเงินที่ต้องการจะสนับสนุนผมก็ยิ่งประหลาดใจเข้าไปใหญ่ สำหรับภรรยาของผมและผมแล้ว นี่เป็นจำนวนที่มากจริงๆ ผมจึงให้เขาดูระบบหุ้นส่วน เขาจึงกรอกเอกสารและเริ่มถวายสนับสนุนเราทุกเดือน มีอีกเหตุการณ์หนึ่งที่ทำให้ผมแปลกใจไม่แพ้กันคือผมได้รับเช็คในจดหมายฉบับหนึ่งจากผู้หญิงคนหนึ่งในรัฐโคโลราโด เธอชื่ออีรินา เธออธิบายว่าพระเจ้าบอกให้เธอมาร่วมเป็นหุ้นส่วนรายเดือน และสนับสนุนด้านการเงินให้กับพันธกิจของเรา

หลังจากนั้นพระเจ้าก็บอกผมว่าอย่ากลัวที่จะพูดถึงเรื่องการเป็นหุ้นส่วนทางการเงินกับพันธกิจ พระวิญญานบริสุทธิ์ตรัสว่า “หน้าที่ของผมคือแค่พูดออกไป แล้วเราจะทำงานในหัวใจของลูกๆ ของเราเอง” ผู้คนจากทั่วทุกสารทิศจึงเริ่มเข้ามามีส่วนร่วมในนิมิตนี้ และลงทุนเงินทองของเขาในการขยายแผ่นดินของพระเจ้าออกไปทั่วโลก บ่อยครั้งมีคนที่เดินเข้ามาบอกว่า พระเจ้าเราใจให้เขาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของทีม บางครั้งผมรู้สึกเหมือนนักล่าที่กำลังมองดูสิ่งที่เกิดขึ้นจากนอกสนาม ในขณะที่พระเจ้าทรงกำลังทำกิจอยู่ท่ามกลางพันธกิจนี้ น่าอัศจรรย์จริงๆ ที่พระเจ้าเป็นผู้กระทำทุกอย่างให้สำเร็จ พระองค์ทรงนำเราไปในทางแห่งความชอบธรรมเพื่อพระนามของพระองค์

พันธกิจนานาชาติ Flame of Fire Ministry (เฟลม ออฟ ไฟร์) ซึ่งเริ่มขึ้นในปี 2010 ได้เติบโตและขยายออกอย่างต่อเนื่องทุกวัน ปัจจุบันทีมของเรามีโอกาสได้เดินทางไปหลายประเทศ มีโอกาสจัดงานชุมนุมที่ใหญ่โต จัดสัมมนา จัดประชุม และเข้าไปในโรงเรียนต่างๆ เราได้รับใช้ผู้คนมากมายผ่านห้องผลิตรายการของเรา โดยได้เผยแพร่พระราชกิจอันอัศจรรย์ต่างๆ ของพระเจ้า และพระวาระที่มีชีวิตไปถึงยังผู้คนทั่วโลก ผมเชื่อว่านี่เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของนิมิตที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงกับผมในวันที่ผมได้พบกับพระเยซู

ณ ชันบันได

ไม่นานมานี้ ผมได้ขับรถผ่านละแวกบ้านเดิมด้วยเหตุผลบางประการ และเห็นบ้านหลังที่เคยอยู่ ความรู้สึกบางอย่างก็สะกิดใจขึ้นมา ผมขับรถเข้าไปหยุดอยู่หน้าตึกห้องชุดที่ผมเคยอยู่ เวลาผ่านไปหลายปีแล้ว ตอนนี้ผมรับใช้ในพันธกิจนานาชาติและเห็นพระสิริของพระเจ้า ผมพบว่าตัวเองอยู่ในสถานที่ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของทุกสิ่งทุกอย่าง ผมลดกระจกลงและมองรอบๆ ผมคิดในใจว่า โอ ตายจริง นั่นมันชันบันไดที่ผมเคยใช้เวลาหนึ่งครู่คิดอยู่นานสองนานในยามคำคืนนี้มา แล้วสิ่งที่เกิดขึ้นต่อจากนั้นค่อนข้างจะอธิบายยากอยู่สักหน่อย ผมจึงไปที่ชันบันไดเหล่านั้น ในทันใดนั้นผมก็เห็นตัวเองในวัยยี่สิบสองนั่งอยู่ตรงนั้น คนที่สูญเสียทุกอย่าง ตกอยู่ในปัญหา และสิ้นหวัง ตอนนี้อันเดรย์ทั้งสองได้พบกันแล้ว อันเดรย์ในอดีตผู้นั่งอยู่ตรงนั้นในยามคำคืนขบคิดถึงความหมายของชีวิต

และอันเดรย์ในวันนี้ที่ได้เป็นผู้นำพันธกิจระดับนานาชาติ ผมสัมผัสได้ถึง ความกังวล และคำถามที่ไม่มีคำตอบที่ถ่วงรั้งเขาไว้ และแล้วอันเดรย์ ทั้งสองก็สบตากัน ผมจึงมองเขาที่อยู่ในห้วงของความทุกข์ใจอย่างสงบ แล้วจู่ๆ คำพูดประโยคหนึ่งก็หลุดปากออกมาว่า “อย่ากลัวเลย จงก้าวต่อไป นายทำได้!”

นสวีสื่อออนไลน์

ให้กำเนิดมาเพื่อความยิ่งใหญ่

ติดต่อเรา

www.facebook.com/AndreyShapovalPage

www.instagram.com/ffministry

www.youtube.com/ffministry

หากคุณมีคำพยานชีวิตจากการอ่านหนังสือเล่มนี้ กรุณาอีเมลเรื่องราวของคุณถึงเราได้ที่: andrey@ffministry.com

หากคุณต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจเฟลม ออฟไฟร์ (Flame of Fire) หรืออยากมีส่วนร่วมในนิมิตนี้ เยี่ยมชมเว็บไซต์ของเราได้ที่: www.ffministry.com

เราขอเชิญชวนคุณเข้าร่วมอบรมใน คิงดอม โดเมน สคูล (Kingdom Domain School) ประจำปีของเรา ดูรายละเอียดการลงทะเบียนได้ที่เว็บไซต์: www.kingdomdomain.com

หากองค์กรหรือคริสตจักรของคุณต้องการเชิญอันเดรย์ ชาโปวาโล เป็นวิทยากร กรุณาติดต่อสำนักงานพันธกิจของเรา เรายินดีพิจารณาคำเชิญของคุณ!

ติดต่อได้ที่: admin@ffministry.com

โทร: +1 (916) 472-0847

+1(916) 338-3390

BORN FOR GREATNESS

PREDESTINED